

قادر عه بدوللا

پۆمان

له مه ككه

له هۆله ندييه وه: شه فيقي حاجي خدر

ناوی کتیب: له مهکه

نووسەر: قادر عەبدوللا

وهرگیرانی له هۆلهندییهوه: شهفیقی حاجی خدر

بابەت: پۆمان

نۆبەتی چاپ: یهکه م، ۲۰۱۸

بەرگ: ئازاد وهرتی

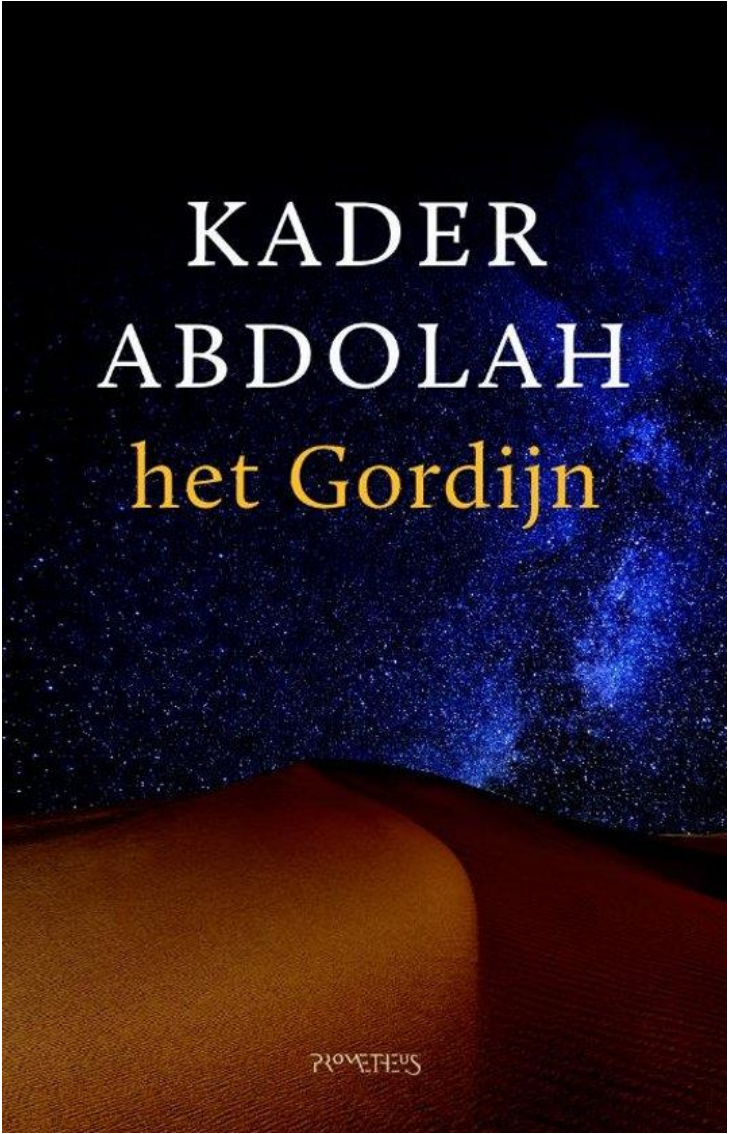
چاپخانه: حەمدی

نرخ: چوار ههزار دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییەکان - ههریمی
کوردستان ژماره‌ی سپاردنی «۲۴۸» ی سالی ۲۰۱۸ ی پیدراوه.

مافی ئەم کتیبه پارێزراوه ©

بێ رەزامه‌ندی وهرگیر، هیچ لایه‌نیک ریگه‌پیدراو نییه بۆ له‌بەرگرتنه‌وه‌ی ئەم
کتیبه، جا ئەگەر به‌ شیوه‌ی ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینه‌یی، دەنگی، یان هەر
هەر شیوازیکی دیکه‌ی له‌بەر گرتنه‌وه‌ بیت.

KADER
ABDOLAH
het Gordijn

ROWETHUS

"کاتیڭ ژبان دهره تیڭت ده داتی، به هردوو دسته کانت بیڭره و
سه ریشی بو دانه وینه."

منیش نه وهم ده زانی، به لام نه گه لّ نه م کتیبه دا، نه زموونی تایبه تی
خوم هه یه.

پیشباری وەرگیر

دوای وەرگیرانی شاکاره‌که‌ی «خانوه‌که‌ی مزگه‌وتی» و به‌ر له وەرگیرانی «خه‌تی بزماری»، له ریی هیژا «عه‌لی که‌ریمی» دا په‌یوه‌ندییم له‌گه‌ل کاک «قادر عه‌بدوللا» ی نووسەر په‌یدا کرد. ئەوه‌بوو، نامه‌یه‌کی ئەو، که تاییه‌ت بوو به وەرگیرانی «خه‌تی بزماری» له‌سه‌ر به‌رگی کتیبه‌که‌دا بلاوم کرده‌وه. پارهاوینیش که ریم که‌وته هۆله‌ندا، سه‌ردانیک‌ی نووسه‌رم کرد، به یاوه‌ری «شیخ شه‌مال گه‌زنه‌یی» له شاری «دیلفت» له‌گه‌لی دانیشتن.

له سه‌ره‌تای دانیشتنه‌که‌دا، به‌و قسه‌یه‌م زۆر دلخۆش بوو، کاتی گوتم: "ئه‌وه‌ک هه‌ر به‌ ناوی خۆم، به‌لکو به‌ ناوی به‌شینک له‌ خۆینه‌رانی کورد، ئەوانه‌ی کتیبه‌کانی تو‌یان خۆیندۆته‌وه، سلّوت لیده‌که‌م و ده‌ستت ده‌گوشم". ئەویش له به‌رانبه‌ردا، بوخچه‌ی ریز و خۆشه‌ویستی بۆ کورد کرده‌وه و باسی یه‌که‌مین کتیبی خۆی به‌ فارسی، که له ژیر ناوی «کرده‌ها چ می‌گویند» بوو، کرد.

ئینجا له درێژه‌ی قسه و باسدا پیمراگه‌یاند، من به‌ ته‌مای وەرگیرانی کتیبی دیکه‌ی ئەوم، به تاییه‌تی رۆمانی «پاشاکه» که رۆمانیکه له‌سه‌ر ناسره‌دین شای قاجاره، ئەویش دلخۆش‌بوو، پیشنیا‌زی ئەوه‌ی بۆ کردم به‌لکو کتیبی «کليلة و ديمنه» شی و هه‌ر‌بگیرم، به‌رای ئەو، خۆیندنه‌وه و وەرگیرانی کتیبه‌که‌ی «ابن المقفع» به‌ عه‌ره‌بی ئاسان نییه و هه‌ندیک ئالۆزه، ئەو پاسته‌وخۆ له فارسییه‌ کۆنه‌که‌دا و هه‌ریگیراوه‌ته‌وه سه‌ر هۆله‌ندی و له ژیر ناوینشانی «مانگا» دا بلاوی کردۆته‌وه. سه‌باره‌ت به ناوینشانه‌که‌ش، ئاماژه‌ی به‌ ره‌گورپیشه‌ی چیرۆکه‌که‌ دا... ئەوه‌ی پاستی بی، بۆ وەرگیرانی هه‌ردوو کتیبه‌که، پلانم هه‌یه، له‌وانه‌یه رۆمانی پاشاکه پیشتر بکه‌وی... با بزانی‌ن داها‌توو چی له‌بن سه‌ردا ده‌بی!

کاتیکیش پرسپاری پرۆژهی ئابندهم لیکرد، ئەو باسی دوو کتیبی کرد، کهوا له کوتای سالددا (۲۰۱۷) دهردهچن. لیرهدا ئیستیکی کرد و پووی تیکردم، و پینگوتم: "پیمخۆشه رۆمانه تازهکه که به ناوی «به ره و مه ککه» یه بکه یته کوردی، چونکه باسی کوردانیسی تیدایه و چیرۆکیکی سه رنجراکیشه."

دانیشتنه که مان زۆر خوش بوو، باسی مالیه ته که ی خوشی بۆ کردین، به تایبه تی ژن و ههر دوو کچه کانی، که باپیره و داپیره یان کوردن و خه لکی کرماشان و سنهن و کوردیش ده زانن.

دواتر که هاتمه وه و له کوتای سالددا، له ریی ئینته رنیت، رۆمانه که م بینی، به لام به ناویکی دیکه وه بوو، به ناوی «په رده که» بوو.

نامه م بۆ نووسی، له وه لامدا پینگوتم؛ ناوه که ی گۆپیوه، بۆ خوینهری هۆله ندی وای پینباش بووه، که ناوی په رده بی، به تایبه تی که پشت په رده شوینی گپه رانه وه ی حه کایه ته کانی دایکی بووه، نه خاسمه خه ون و خه یالی پشت په رده ی که عبه!

ئه وکات بۆ ماوه ی چه ند مانگیک له بهر داخرانی گه شتی فرۆکه ی راسته وخۆ، نه ده کرا به ئاسانی کتیبه که یم پینگا. ههر بۆیه کتیبه که ی به پی دی ئیف بۆ ناردم، بۆ ناو نیشانه که ش، بۆی نووسیم، ناوی رۆمانه تازه که ی بکه مه «له مه ککه».

له م رۆژانه ی دوا بيشدا، له وه لامی چه ند پرسیکمدا، نامه یه کی دیکه ی بۆ ناردم، ده قی نامه که ش وه ک خۆی بلا وکرا وه ته وه، له ویدا چه ند سه ره داویکی تایبه ت به ژيان نامه ی خۆی و په یوه ندی به کورد تیدایه.

ئیدی خوینهری به ریز، ئەمه، چیرۆکی وه رگپه رانی تازه ترین رۆمانی کاک «قادر عه بدوللا» یه. ئەمه جاره یان وه رگپه رانه کوردیبه که پيش وه رگپه رانی زمانه کانی دیکه ده که وئ!

له كۆتاييدا هيچم نه ماوه ته بليم، ته نيا ئه وهنده نه بي، كه ناكري ئاماژه به ههول و شهونخووني خو شه ويستانم نه كه م، وهك چون له وهرگيرانه كاني ديكه مدا، يارمه تيان داوم، ئه مجارهش به هه مان تينوتاو، له باره ي پيداچوونه وه، هه له بري و كومه لي پيشنيازي به جي سه بارهت به رينووس و دهسته واژه دارستن، به هانامه وه هاتن. بويه ريگه م بدن له بري ئيوه سوپاسي هه ريه كه له «شيخ شه مال، لوقمان شلاني، بارام سوپاسي، كاروان عارف، ئه ژين مام محمه د، رۆژان مام محمه د» بكه م. هه له به ته سوپاس و پيزانيم بو كتيبخانه ي «زه يتون» يش له هه وليز، كه له ماوه ي ئه و مانگ و نيوه ي وهرگيرانه كه دا، مالي دووه م بو، سوپاس بو به ريو به ر و گشت كارمه نده كاني، كه وهك ميوان نا، به لكو وهك كارمه نديكي خو يان له گه لم جوولانه وه.

هه له به ته هاوسه ري خو شه ويستيشم «كنير جه ميل خه يلاني» له ماوه ي وهرگيرانه كه دا، ده رفه تيكي باشي بو ره خساندم.

هه ر به ري كه وتيش دارستني ئه م چه ند دي رانه ي پيشبار، كه وتنه ياديكي مه زن و پرشن گدار، يادي سالوه گه ري رۆژي رۆژنامه گه ري كوردي.

هيوادارم ئيوه ش، له سه رنج و تيبينييه كانتان بيه شم نه كه ن.

ش. ح. خ

هه وليز، ۲۲-۴-۲۰۱۸

نامہی نووسەر بۆ وەرگیر

تیبینی: له نامہیە کدا چەند پرسیاریکم ئاراستە ی رۆماننوس کرد، بەوہی بەلکو کورتەہیەک لە میژووی ژیانم بۆ بنوسن، ھەر وہا چەند دیریکیش بۆ سەر بەرگە کە، لە گەل ئەوہی داوام لیکردبوو کە بۆم رۆون بکاتەوہ، ئاخۆ «رہفیق فوئاد»، شاکەسەکە ی نیو کتیبی «قەلەکە» کتیہ؟

وہلامی ئەویش ئەمە ی خوارەوہ بوو:

”ئازیزم شەفیق،

سەلام،

سوپاس بۆ ئیمیل و خۆتەر خانکردنت بۆ وەرگیرانی کتیبەکانم.

ئەمە ی خوارەوہ وہلامی پرسیارەکانتە.

شتیکی ناوازیہ کە بەم شیوازە، کتیبەکانی من دەخەیتە بەردەم خەلکی کورد.

ئا- سەبارەت بە میژووم، پیتشتەر لە کتیبەکانمدا نووسیومە. ھەر بۆ نمونە، کتیبی «خەتی بزمار ی» چیرۆکی ژیاننامە ی خیزانەکەمە، ھەر وہا «خانووەکە ی مزگەوتی» ش بەشتیکی زۆر لە میژووی خۆم و مالباتەکەم دەگیریتەوہ.

من لە خانەوادەہیەکی دیندار، لە شارستان گەرە بووم. باوکم کەرولال بوو، لە گەل ئەو دا ھەمیشە ھەر بە زمانی ئاماژە داوین. لە ماوہی خویندنی زانکۆمدا، پرشتە ی فیزیال لە تاران، سەر وکارم لە گەل بزووتنەوہی بەرەنگاری خویندکاراندا پەیدا کرد. سەرەتا دژی شا وەستاینەوہ، پاشان دژی پرژیمی

ئايەتوللاكان. لە كۆتايى ھەشتاكاندا (سەدەى رابردوو)، لەوى ھەلەتم و لە رپى ئەستەمبوليشەو ھەيشتمە ھۆلەندا و لىي گىرسامەو.

لە ھۆلەندا ھەونىكى نويم بۆ ھات، بەتايبەتیش بەوھى بىمە نووسەرىكى گەورەى ھۆلەندىنوس. ئىنجا كەوتمە سەر فىرپوى زمانى ھۆلەندى، ھىشتاشى لەگەلدابى، بۆ بەدبەينانى ئەو ھەونە ھەر تىدەكۆشم.

ب- شتىكى زۆر جوانە، كە بەم شىوازە كىتیبەكانم دەكەونە بەردەستى خوينەرانى كورد. ئاخىر ئەوان خەلكىكى نايان، ھىوادارم چىژ لە خويندەنەوھىان بىبن. سلاوم بۆ خوينەرە كوردەكانم ھەيە. باپىرە و داپىرەى كچەكانم كوردن و خەلكى «كرماشان» و «سنە»ن. كەواتە ئىمە كوردمان خۆش دەوین. جوانى و دلرفىنى كوردستانىش لە رپووخسارى كچەكانمدا دەبىنمەو.

پ- ئەو كەسايەتییەى لە نىو كىتیبەكانمدا ھەن، توخمگەلى ژيانى منيان تىدايە. ھەروھەا «رەفىق فوئاد»ىش. ئاوارەى، خىزان و نووسەرايەتى لىردەا نمونەن. راستىيەكەى ئەوھەيە، كەسايەتى «رەفىق فوئاد»ىش ھىمايەكە بۆ قادر عەبدوللا.

ت- «لە مەككە»، كىتیبكە چەندىن رەھەندى ھەن، ھەروەك رپونە جىھانى جىاواز جىاوزى تىدايە، كە دايكم خۆى تىدا دەبىنیتەو. چىرۆكەكان رپولكى گىرنگىان ھەيە، چونكە چوارچىوھى شەقلى مېژووى نىوان دايك و كورەكەى دارشتوو. ھەر كاتىك بەيەك دەگەن، ئەو يادەوھىرپىانە بە شىوھكى زىندوو، سەرھەلدەدەنەو. ھەموو ئەوانە لە گەشتىكى ناوازدەا خۆيان دەبىنمەو، ئەمەش بە تىھەلكىشى رەھەندى فەنتازىيەى كە لە دارشتەى رپۆمانىكدا خۆى دەبىنیتەو.

قادر عەبدوللا ۳-۴-۲۰۱۸

دایکه کان و هه کبه کانیان

لهو دواييانهدا و ههر کاتیک دایکم به ته له فۆن قسه ی له گه لدا ده کردم، ده گریا؛ ههر ده یگوت و ده یگوته وه، ده یه وی ته نیا یه ک جاری دیکه بهر له وهی دوامالئاوی له دنیا بکا، بمیینته وه. ههر له و کاته ی له نیشتمان هه لاتم، هه رگیز بۆی نه گه پراومه وه، ئاخو نه وه کاریکی نه کرده بوو.

یه ک جاریان، ئه ویش بهر له یازده سال بوو، دایکم له گه ل باوکدا بۆ سهردانمان هاتنه ئه مستردام. ئه و سهردانه یان دنه ی ئه وهی دام چه ند چیرۆکیک بنوسم و یه که مین رۆمانی هۆله ندی زمانیشم به ناوی "سه فهری بوتله به تاله کان" نووسی.

ئه مجاره شیان دایکم ده یه ویست بیته وه، سه رمان لیبدا ته وه، به لام من ئه مه م به ره وا نه ده زانی و ترسه که شم بی بناغه نه بوو. ئاخو ئه و ئیستا پیر بووه، وای لیهاتوه ناسک بی، ده ترسام هه مان ئه و شته ی به سه ر بی، که به سه ر دایکی «ناسر» دا هات. «ناسر» یش کۆنه هاوړییه که م. دوو سال پیش ئیستا، دایکه پیره که ی بۆ سهردان بانگه یشتی هۆله ندا کرد. سه فهره که ی سه فهریکی تاقه تپروکین بوو، چونکه ده بوایه له و شوینه ی لئی ده ژیا، شه ش سه عاتی ریک له ناو ترومبیل بی تا ده گه یشته تاران، له ویشه وه گه شتیکی دوورودریژ به نیو فرۆکه خانه و پاشان شه ش سه عاتی دیکه تا ده گه یشته هۆله ندا. دوا ی ئه وه ش ده بوایه له سخیپول²¹ ماوه یه کی زۆر له نۆره ی

¹ Schiphol سخیپول فرۆکه خانه ی ئه مستردامی پایه ته ختی هۆله ندا. و

پشکین و ئاسایش و پۆلیسی گومرگ له چاوه‌پروانی هه‌گبه‌کانیدا بوه‌ستی. ئەمەش سەرباری ئەوهی، له باریکی دەروونی پرتاسه و پەرۆشیدا بوو بۆ ببینی کورەکهی، تا بۆ دواجار هه‌م پۆله‌که‌ی و هه‌م بووک و هه‌م ئەوه‌کانیشی ببینی.

دایکه پیره‌کانی کۆچبه‌ران، به‌زۆری له‌بن باری گرانی ئەو تاسه و مه‌راقه‌دا داده‌هیزرین.

«ناسر» یش به‌ خۆیی و دەسکه‌ تولپییکی³ هۆله‌ندی رهنگینه‌وه له‌ سخپۆل چاوه‌رپیی دایکی کرد تا گه‌یشت و ئینجا له‌گه‌ل خۆی بریدییه‌وه مال. سه‌عات توی شه‌و ئەوسا گه‌یشتنه‌وه مالی. ئەو پیره‌ژنه به‌سته‌زمانه زیاتر له‌ بیست و چوار سه‌عات به‌ رینگه‌وه بوو. ئیدی ئەوان له‌ که‌شیکی ئاهه‌نگامیزدا نانی شیوانیان خوارد. پیره‌ دایکه‌که هه‌گبه‌کانی خۆی کردنه‌وه و دیاری و یادگاری که‌ له‌گه‌ل خۆی هیتابوو، به‌سه‌ر هه‌موواندا دابه‌ش کرد.

له‌راستیدا چیرۆکی هه‌گبه‌کان، چیرۆکی کۆنه و هه‌موو کۆچبه‌ران پیی ئاشنان؛ ئەوه هه‌ر دایکه‌کانن به‌ خویان و هه‌گبه‌ پر دیارییه‌کانیان، دواي گه‌شتیکی دووردریژ و به‌ هیلاکی و که‌نه‌فتی کورت ده‌که‌ون. هه‌گبه‌کان سه‌رچاوه‌ی خه‌من، زۆر مایه‌ی ناسۆره‌ ئەگه‌ر هاتوو له‌ رینگه‌دا ونی بکه‌ن. ئاخ‌ر چۆن ده‌بی ئەو دایکانه به‌ ده‌ستی به‌تاله‌وه سه‌ردانی پۆله و ئەوه‌کانیان بکه‌ن؟

ئەو پیره‌دایکه‌ی هاو‌رپیکه‌م، تا دره‌نگانیکي شه‌و له‌گه‌ل مال‌باته‌که‌یدا بیدار مایه‌وه، تومەز باس هه‌ر باسی مه‌رگی می‌رده‌که‌ی، باسی ده‌رودراوس و باسی ژنی پیره‌ده‌رمان و به‌هاراتفرۆشه‌که هه‌ر نه‌ده‌برایه‌وه. کاتژمیر

³ Tulp جۆره‌ گولیکي هۆله‌ندییه له‌ میلاقه‌ ده‌چی.

گه‌یشتبوووه یه‌کی نیوه‌ی شه‌و کاتی ناسر پیلی دایکی گرت و به‌ په‌یژه باریکه‌کان، یارمه‌تی دا تا بگاته ژووری نووستن که له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه بوو. له‌ ژووری لیمانه‌وه‌دا، گلۆپی شه‌وانه‌ی داگیرساند، یه‌ک په‌رداخه ئاویشی له‌سه‌ر کۆمۆدینه‌که‌ی ته‌نیشت پیخه‌فه‌که‌ دانا، لیفه‌ی به‌سه‌ردا دا و پیشیگوت، که ئاوده‌ست له‌ کوئییه. پاشان هه‌گبه‌که‌ی خسته‌ بن پیخه‌فه‌که‌ و گلۆپه‌که‌ی کوژانده‌وه و گه‌رایه‌وه ژووری نووستنی خۆی و ژنه‌که‌ی.

بۆ به‌یانی له‌ جاران زووتر له‌ خه‌و هه‌لسا، به‌ هیواشی له‌ په‌یژه‌کان هاته‌ خوار، چایه‌کی تایبه‌تی بۆ دایکی له‌سه‌ر ئاگر دانا تا دیم بکیشی، ویستی جارێ رۆژنامه‌ بخوینیته‌وه تا دایکی له‌ خه‌و هه‌لده‌ست. ئه‌و چه‌ند جارێک گوئی هه‌لخست، به‌لام هیچی نه‌بیست، هیچ هه‌ستوخوست له‌ ژوره‌که‌ی سه‌ره‌وه نه‌ده‌هات. تۆ بلینی به‌ هۆی گوړینی کاته‌وه دایکی زیاتر له‌نیو جیگه‌دا به‌ خه‌وتوویی مابیته‌وه؟ له‌کوتاییدا چوو سه‌رێ و به‌ نه‌رمی له‌پشت ده‌رکه‌که‌ی وه‌ستا و بانگی کرد: "دایکه، رۆژ به‌تری که له‌ ئاسمان راکشاهه. ئه‌رێ هه‌لنه‌ستاوی؟"

به‌لام خۆ دایکی هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه. ئه‌و جارێکی دیکه له‌ ده‌رکه‌ی دایه‌وه: "دایکه، من ده‌میکه‌ چایه‌م له‌ دیم ناوه، وای لیها‌توووه زۆر بکولێ و نه‌خوریته‌وه."

هیشتاش هیچ کاردانه‌وه‌یه‌ک په‌یدانه‌بوو. ئینجا ترسی لینیشت. «ناسر» به‌ هیواشی ده‌رکه‌که‌ی کرده‌وه. دایکه‌که‌ به‌ ئاسووده‌یی خۆی له‌ناو پیخه‌فه‌که‌ راکشاهوو، نه‌یده‌ویست هه‌لسیته‌وه، هه‌رگیز نه‌یده‌ویست جارێکی دیکه به‌ ئاگا بیته‌وه.

کونه‌ هاوړیکه‌م، دنیا‌دیده بوو، زانی دایکی ته‌واو بووه و پیویست ناکا بشله‌ژئ. ئه‌و کاتی خۆی وه‌رگرت، له‌ ته‌نیشت ته‌رمی دایکی دانیشته‌ و به‌

بیدهنگی گریا. پاشان ژنه که ی ئاگادار کرده وه، که تازه بۆ سهر کاره که ی
رۆیشتبوو. دواتر زهنگی بۆ پزیشکی خانه واده لیدا و سهر له بهر
چیرۆکه که ی بۆ گنڤایه وه. پزیشکه که ش به پیر دهنگییه وه هات و تهرمه که ی
پشکنی و مردنه که ی پشتراست کرده وه.

خۆ ئه گهر ئه و روداوه له نیشتمان روهی بدابایه، ئه و دهسته به جی «ناسر»
مالبات و دهرودراوسیی لئ ئاگادار ده کرده وه. خزم و خویش راسته و خۆ
دهاتن و باقی رپوره سمه که ش به گویره ی دابونه ریت به رپوه ده چوو.
مردووه که یان دهخسته نیو داره بازیک و دهیانگه یانده مزگه وت، پاشان
هه موو گهره که که له گه لی ده چوونه سهر گورستان.

پزیشک هۆله ندییه خانه واده ییه که ش یه کسه ر زهنگی بۆ پۆلیس لیدا،
پۆلیسیش له رپی خۆیه وه په یوه ندی له گه ل ده زگای گومرگ و
ئاگرکوژینه وه دا کرد. خۆی ده بوایه تهرمه که بۆ تویکاری ببرد ری.

هاورپی دیرینه که شم ماته م و دل به خه م له ته نیشته تهرمی دایکه که ی
دانیشتبوو، له و کاته دا کرینی ئاگرکوژینه وه گه یشته شه قامه که یان. دوو
کارمه ندی ئاگرکوژینه وه به خویان و یه کبه رگی فه رمییان، به ده ستکیش و
ده مپۆشیک، له پشت په نجه ره که و له و بلندیه له هه و ده رکه وتن. ئه وان
ئاماژه یان بۆ «ناسر» کرد، ده بی په نجه ره که بکاته وه. ئه ویش نه یده زانی
چی روویداوه و هاواری کرد: "بۆچی؟"

ئه و ده بوایه خۆی بداته لایه ک، تهرمه که له په نجه ره که وه ده هیندرایه خوار
و سی هه فته ش له نیو سارنجه که ی⁴ تاییه ت به مردووان مایه وه، تا ئه و

⁴ مه به ست ئه و شوینه تاییه تیه به بهر له ناشتن که بۆ چه ند رۆژیک تهرمی تیدا هه لده گیری تا

بۆن نه کا.

كاتەى «ناسر» سندوقى تەرمەكەى دەناردەوہ ولات.

منیش ئەم دۆخەم بۆ دایكە پیرەكەم نەدەوئیست. بیرم لە شتیکی دیکە
کردەوہ، بەلكو ئەو گەشتە دورودریژەیان لە كۆل بکەمەوہ.

شتیكى ديكه له نارادا بوو

له خوشكه بچووكه كه م زانى، كه دايكم له پريكه وه تووشى داوى دهردى ميشكنا لوزى هاتووه، هر له هيكه وه واى ليها تووه، كاتى له مال دهرده چى، ريگه ي ماله وه نازانى بيته وه: "وا باشته تو خيرا بييني، دهن دواتر واى ليدي تو ش نه ناسي ته وه."

منيش بيرم كرده وه، وام پياشتر بوو، له يه كى له ولاته دراوسيكاني ئيران، چاوم به دايكم بكه وى، ئه و ولاتانه ي كه پيوستى به فيزه نه بى. بيرم له توركياء تاجيكستان، ئه رمه نستان و جورجيا كرده وه، به لام له پريك، ژنه كه م پيگوتم: "باشه بؤ نه چينه «دوبه ي»". له ويوه بؤ دايكت به فرۆكه هر چل خوله كيك ده بى. وي راي ئه مه ش، خو برازا كه م و خيزانه كه ي له وى ده ژين. ئه وى زورباش ده بى، له وى به هوى ديتنى دايكي شته وه كه سو كاريش ده بينين، هه موو به يه كه وه ده بين."

هه رچى من بووم، نه مده ويست بچمه «دوبه ي». ئاخر هر له خو وه دژى شاره كه بووم. پيمو ابو و ئه وى كو مه لگه يه كى ده سترده، كلتووريكى ساخته يان هه يه، تووره گه لميكي بن ميژووه، شويني كه نه زمان، نه ويژه، نه موزيك نه شانوى تايبه تمه ندى خو ي هه يه نه هيچ. هه ميشه شاره كه منى ده هيتايه سه ر كه لكه له ي دارو دره خت و گولى نايلون و ده سترد. ئاخر من دوو جار چو بوومه ئه وى، به لى هر له به ر ئه وه ي برازا ي ژنه كه م له وى ده ژيا، ئه و كه سه ي هر له كاتى خو يندكاريمدا، ده مناسى. ئه و ئيسقا له «دوبه ي» كارى ده لالى ده كا.

"دهی وهره، ده تو وهره، خو هر ناتوانی بچپته ئیران، دهی وهره با که میک پیکه وه بین،" هه میسه کاتی ئه و خزمه زهنگی لیده دا، هر وای پیده گوتم؛ "دهی جاری واز له کتیبه کانت بینه، ئه ری تا که ی هر پیتانه وه دهنووسی، هر داده نیشی و دهنووسی، دهی پشوویک به خو ت بده، دهنه ئاگات له خو ت نامینی و پیر دهی و چیدی یه کدی نابینینه وه."

له سهردانی یه که ممداء، ئه ویم پی هیچ نه بوو، ته نیا خو ره تاوکی گرم، ته نیا پوژه گه رمه که م پیخوش بوو. له ویدا کارخانه ی گه لی زور، ته لار و باله خانه، ترومبیلی قه به قه به، سوپه مارکیته هه ره گه وره کان، ئینگلین، ئالمان، کوچه ر، شیخ، خو اردنگه ماکدونالده کان، جانتای ژانانه ی گوسی،⁵ قایشی گرانبه ها، بون، قاوه خانه ی ستاربیکس، مزگه وت، پولس رووسی گه وره گه وره، ده لاله کان، کریکار، ژنه تایله ندیم بینین ئه وانه ی وه ک مندال خه لکی ئه وئ به خیو ده که ن. قه چه ی رووسی، ملیونیره عیراقی و ئیرانی و ده وه مهنده سعوودییه کان که ئازادانه به پاره زوروزه وه نده که ی ولاته که یان له ویدا رایانده بوارد، به لی له وئ هه موو ئه وانه م بینین.

بو جاری دووه میسه هر سهردانی ئه و خزمه مان کرده وه. ئه مهش له و کاته دا بوو، که قهیرانی ئابووری جیهانی له ئارادابوو. «دوبه ی» یش که وتبووه رهوشیکی سهیروسه مه ره وه. بو رسه که ی ئه وئ ئه وه نده دابه زیبوو، وایلیه اتبوو بگوتری هه رگیز وه ک خو ی لینایه ته وه. هه موو چالاکیه ئابووریه کانی ولاته که وه ستابوون، چیدیکه ته لاره به رزه هه وریره کان دروست نه ده کران، پوژه ی نیشتمانی میتروش ساردی تیکه وتبوو، خاو به ریوه ده چوو، له کاتی خو ی ته واونه ده بوو. له و نابووتیه ی تووشی بازاری کرین و فروشتنی خانووبه ره بوو، به ده یان پوژه

⁵ هه گبه ی گوسی Gucci جو ره هه گبه یه کی ژانانه ی گرانبه ها یه.

قەلۋش⁶ بېوون و بە ھەزاران لە ئێرانى، عێراقى، پاكستانى و سعودى كە لەسەر كاغەز بالەخانە نوێكانىان كړېبوو، كە چى پارەكەيان پېنەدەدرايه وه. ورده كاسبكارهكانى ولاته درواسيكانيش كە سەرمايه گوزاربان له «دوبهى» كړدبوو، ترومبيله گرانبه هاكانيان هر له پاركى فرۆكه خانه كان به جيهيشت و به خوښيان تيان ته قاند و له ولاته كە هه لاتن، تا ئه و قەرزانهى له سەريان بوو، نه یده نه وه.

به لام له سۆنگهى ئه و مليارد دۆلاره قەرزەى «ئەبو زەبى» وه رېگرتبوو، «دوبهى» توانى ديسان سەرپى بکه ویتته وه و جارېكى دیکه هه لسیته وه. میرى «دوبهى» به خوى وه زاره تىكى نوئى بۆ كابينهى حكومه ته كەى خوى داھینا و وه زيرىكى به ناوى وه زيرى به خته وه رى ده ستنيشان كړد. ئه ویش راسپېردرا كە شارىكى به خته وه ر بۆ گه شتياران دروست بكا.

ئیدی له و بارودۆخدا بوو، گه شته كەم بۆ دوبهى رېكخست، تا له وئى به دیدارى دایكم شاد بېم، ئه وهش به رله وهى نه بادا وای لیئى چیدیکه نه مناسیته وه. دواتر ده بېنين ئاخۆ من له وهدا له سەر هه ق بووم، كە ئه وئى ئه و شوئنه نموونه بیه نه بوو، دیدارىكى وا گرنكى تیدا بکړئ.

ئیدی به م جوړه، بۆ جارى سئیه م به ره و ئیمارات به رېكه وتم.

ئه وهى كارئاسانى بۆ برپاره كەم كړد، كە بچمه «دوبهى»، ئه وه بوو نووسینگه یه كى گه شتيارى له تاران ئه و جوړه گه شتانهى به ئاسانى رېكده خست. ئه و نووسینگه یه ته نانهت خزمه تگوزارىكى تايبه تيان بۆ ته مه نداره كانيش هه بوو، به تايبهت ئه وانەى ده يانه ويست له «دوبهى» به دیدارى رۆله كانيان بگهن. تۆ پاره كەت دها و ئه وانيش هه موو شتيكيان

⁶ قەلۋش: نابوت، ئيفلاس.

رېځدهخست. ئهوان هەر به خوځيان پيرهکانيان له درکي مالهکانيانه وه دهگه يانده فرۆکه خانه، مشووری ههگبهکانيان دهخواردن، ئهوانيان دهخسته نيو ترومبيلنکی تايبهتمه ند و تا فرۆکه خانه نه ده وهستان. کاتيکيش له فرۆکه خانه ی «دوبه ی» داده بزین، ده لاله کانی هه مان نووسينگه ی گه شتياری، گه شتياره کانيان دهگواستنه وه دره وه ی فرۆکه خانه، له ویش کوسته ریک بۆ گواستنه وه چاوه رڤيان ده کرد. هەر له وى يارمه تی ئه و دايابه پيرانه يان دها و سواری مینی پاسه که يان ده کردن و ده يانگه يانده نه ئه و هوتيلانه ی که پيشتر بۆيان گيرابوو.

هەر به راستی ئه مه شتيکی نموونه یی بو، بۆيه خه م نه ما.

خزمه تيکی دیکه که نووسينگه ی گه شتياری بۆ سازانده بوون، ئه وه بو، پاکيجيکی ته واری بيمه ی گه شتياره کانی تيدا بوو. ئه و مه عميله پيرانه له هه موو لايه که وه به بيمه ی نه خو شى و هەر رو وداويکی سه فه ر رو وپو ش کرابوون. خو ئه گه ر يه کيک له گه شتياران بمر دبا، ئه وا هەر به گو يره ی دابونه ريتی که له هۆ له ندا دا هه بوو، راسته وخۆ به ره و ئه و گو رستانه يان ده گواسته وه که پيشتر دا وایان کردو وه؛ هه موو تيجوونیکيش هەر له و بره پاره يه ی گه شته که دا بو، که پيشتر درابوو.

بۆ منيش ئه مه دو وشه ش بوو.

ژنه که م هه موو شتيکی له رڤی برازا که ی رڤکخست. نووسينگه ی گه شتياری ئيران-دوبه ی مشووری هه موو شتيک ده خوا و دايکم ده گه يه نيته دوبه ی.

ده سته جي ش بېرم له خوشکه بچو وکه که م کرده وه. ويستم ئه ویشی له گه لدا بى.

خوشکه که م و یه که مین کتیبی فارسیم

باو کم که رولال بوو، من له کتیبی «خه تی بزما ری»⁷ دا به دوورودریژی باسی ژیا نه که ایم تیدا نووسیوه. من توبه ره بووم، من بۆ خۆم نه بووم، به لکو بۆ باو کم بووم، یان له راستیدا بۆ دایکم له دایک بووم. ئاخو ئه و پیاویکی پیویست بوو، تا له ماله وه جیگه ی باو کم بگریته وه.

ئه و کاته ی هیشتا میردمندا ل بووم، باو کم وای رهفتار له گه ل ده کردم، که پیاویکی هه راش بم، وه ک ئه وه ی هه موو شتی ک بزنام و هه موو شتی کیشم پیبکری. ئه و خۆی ده خسته بهرده ستم، وای فی رکردم که بریار بدهم و ئه ویش دوام بکه وی. دایکیشم به شیوازیکی دیکه، هه ر وای ده کرد. هه ر زوو دایکم وه ک رۆله یه کی خۆی لیم دوور که وته وه، وه ک سه ردار ی مالی لئیده روانیم.

به بیرم نایه ته وه، ئاخۆ دایکم له ماوه ی تافی مندا لئیتیمدا، منی له باوه ش گرتی. ئه و هه میشه به ریزه وه سه یری ده کردم، وه ک ئه وه ی پیاویک بم، مه و دایه ک خۆی لئ به دوور ده گرتم.

من ئه وه نالیم، که وا دایکم ئه م کاره ی به ئه نقه ست یان به مه به ست کردی. کاره که هه ر خۆی وا رۆی، دیار بوو سه روه ت ئه و بریاره ی دابوو. ئه م حاله ته ش له هه موو ئه و مالبا تانه دا رپووده دا، که یه کی له دایبا به کان

⁷خه تی بزما ری، رۆمانیکی تیکه لاوی یاداشتنا مه ی نووسه ره، له ۲۰۱۷ د ورمگیرا و ناوه ندی رۆشنبیری ئه ندیشه چاپ و بلاوی کرده وه.

که مئه ندام بن. له و جوړه خیزاناندا، یه کی له منداله کان، به زوریش وایه، کورپه گوره که یان، نه و نه رکهی ده که ویتته نه ستو.

ئیمه له خانوویکی گوره دا و له گه ل پینچ مندالی دایبام و هوت مندالی مامه که مدا ده ژیاين. نه وهش له ری دایبای باوکم و مامه هره گوره که م وا ریکه و تبوو، بوئه وهی به رده وام چاوی له سهر باوکم بی. ئیدی ئیمه ی مندال، یه کمان به و جوړه نه ده بیینی که پسمام و دوتمامی یه کدی بین، به لکو وهک خوشک و برا و ابوین. ههر به م جوړهش، وه هام دپروانییه مام که باوکی روچی و نمونه و سهرمه شقی من بی.

له ماوهی نه و هه موو سالانه ی مال، من ههر بو خوم پوژمیریکم هه بوو، تیایدا هه موو شتیکی خوم دهنووسییه وه. له ماوهی خویندنی زانکوشمدا، ناشنایه تیم له گه ل بزوتنه وهیه کی گهریلائی په یدا کرد و بوومه نووسه ری پوژنامه ژیرزه مینییه که یان.

له میانه ی شوړشه که شدا⁸، کورد سوودیان له پاشا گهردانی ولات بیینی و داوای سهر به خوئی خویان کرد. ئینجا شهر له نیوان کورد و حکومه ته نوییه که دا هه لگیرسا. له و ماوه یه دا، من وهک په یامنیتری نه و پوژنامه ژیرزه مینییه، که شتیکم به نیو ناوچه شهره کانی کوردستاندا کرد. دواى نه وهی پاش چند مانگیک گه رامه وه تاران، له پال نه و وتارانه ی بو پوژنامه که م نووسیوو، کتییکیشم به ناو نیشانی "کورده کان چی ده لین⁹؟ یان "کورده کان چیان ده وی؟" نووسی.

⁸ مه به ست شوړشی گهلانی ئیرانه له ۱۹۷۹ د.ا. و.

⁹ مه به ست یه که مین کتییبی نووسه ره به فارسی به ناوی "کردها چ میگویند". و.

کتیبه که نۆبه ره ی نووسینه کانم بوو، به لام خۆ هیچ وه شانخانه یه ک نهیده ویرا چاپ و بلاوی بکاته وه. ئه و سا منیش به ناویکی خواراو و به نهینی بلاوم کرده وه، به تایبه تیش له و کاته دا له میدیای فهرمییه وه، هیچ دربارهی کورد نه ده گوترا و نه ده نووسرا.

ئه مه شیان له یه کیک له کتیبه سه ره تاییه کانمدا باسکردوو وه، به لام هه نووکه و لیره دا، شتیکی دیکه هه یه، تا ئیستا باسم نه کردوو وه.

له و کاته ی بو خویندن چوو بوومه تاران، ژووره که م له مالی باوانم وه ک خۆی مابوو، دهستی لینه درابوو. من دهستنووسی کتیبه قه دهغه کراوه که م سه باره ت به کورد، له ژووره که م له مالی باوانم شار دبووه وه، چونکه پیم گوناح بوو بیسوتینم، به تایبه تیش چونکه من له کوردستان هه موو شتیکم، هه موو تیینی و سه رنجه کانم به دهستخه ت نووسیوو نه وه. که چی خوشکه شازده سالییه که شم، دهستنووسه که له ژووره که مدا ده دۆزیته وه و دهیخوینیته وه، پاشان دهیداته «جهواد» ی پسمام. «جهواد» ی ته مه ن بیست و یه ک ساله ش، منی وه ک براگه وره و نمونه ی سه رمه شق ته ماشا ده کرد. منیش ئه وم هه روه ک برا ده بیینی.

به لام له و نیوه دا و له و بیته و به ره یه دا له پر شتیکی پوویدا، که من لئی ئاگادار نه بووم.

«جهواد» دوا ی ئه وه ی دهستنووسه که می خویندبووه وه، هه روه ک من به نهینی سه فه ریکی به کوردستاندا کرد. ئه ویش هه ر هه مان ریگه ی منی گرتبووه بهر، که له کتیبه که دا باسم کردبوو. ئه و چه ندین وینه شی گرتبوون، له هه ندیک له وینه کاندا له گه ل پیاوانی چه کدار، به خۆیان و تفهنگه کانیان له سه ر تانکه کان وه ستابوون.

من همیشه کاتیک دهگه رامه وه شاره کهم و سه رم له دایک و باو کم ددها، خو پاریز و وریا بووم. حیسابی ئه وه م کردبوو، ئاژانه کانی ده زگای هه والگری نهینی له پیر و له نیوهی شه ودا بو گرتتم به سه ر مالی باو کم دابدهن. بویه دهر کهم دوو جار قفل ددها و په یژده یه کیشم به سه ر بانه که هه لدهنا، بو ئه وهی له کاتی ته نگانه و ناچاریدا خو م دهر باز بکه م.

له یه کیک له و شه وانیهی سه ردانی مالی باوانم کردبوو، له سه ر پیخه فه کهم پراکشابووم و شتی کم ده خوینده وه، به لام هر هینده بوو، گویم له ته په ی پی بوو، له پشت دهر کهی مالمانه وه هات. ئیدی هر زو و پالتویه کهم کرده وه بهر و چاوهریم کرد. زهنگی ماله که مان لیدرا. دایکه هه میشه بی ئوقره کهم دهگه یشته ژووره کهم و به زمانی ئاماژهی باو کمه وه پرسی، ئاخو چی بکهین. منیش هر به ئاماژه وه، وه لام دایه وه، نابج یه کسه ر دهر که که بکه یته وه، به لکو له پشت دهر که دا بپرسی، ئاخو کئی له دهر که ددها.

ئویش چوو له لای دهر که و پرسی : "ئه وه کئی؟"

پیاویک له پشت دهر که که وه هاواری کرد: "پولیس! دهی دهر که بکه وه!"

منیش ده سته بجی ده ستم دایه جانتا کهم، به په یژده که هه لکه رام، به سه ر بانه وه له ری ماله دراوسینا که وه هه لاتم، له ویتشه وه بازمدایه سه ر شه قامه که و به و تاریکییه رام کرد، له وکاته شدا دوو هه یته به بیهوده له دووره وه به دوام که وتن.

من زانیم چون رابکه م و له بهرده ستیان قوتاریم، به لام خو هه یته کان سه روبنی ماله که به دوای مندا که ران.

ئه وکات شتی که قهوما که موریکی له هه موو ژیانی من داو ئاراسته ی ژیانیشمی به ته واوی گوری.

بۆ گەران و سوران و دۆزینەوێ بەلگەنامە لەسەر من، ژوورەکەمیان
پشکنی و کتیبەکانیان ھەلگیر و ھەرگیر کرد و بە گۆرپیان ھەرکردن. پاشان
چوونە ژووری خوشکەکەم، کەلوپەلەکانی ئەویندەریش گەران، پینخەفەکەیان
و ھەرگەراند، لەویدا لەنیو چەکمەجەییە کدا شتیکیان دۆزییەو، کە نەدەبوو
ھەرگیز لەویدا بوايە: ئەویش دەستنووسی ئەو کتیبەم بوو کە لەسەر کورد
نووسیبووم.

«جەواد»ی پسمام، کە دایکم ئاگاداری کردبوو، ھەولیدا ھەلبێ، بەلام
سەرنەکەوت و لەرینگە تووشی دوو ئازان ھات. ئەویان لەگەڵ خۆیان
بردەو ژیور تا ھۆدەکەیی پیشکن. لەویشدا شتیکی دیکە ڕوویدا، کە
نەدەبوايە ڕوویدا. ئەوان ھەموو ئەو وینانەیان دۆزینەو کە لەکاتی
گەشتەکەیی بۆ کوردستان گرتبوونی، ھەموو ئەو وینانەیی لەگەڵ پیاو
چەکارەکان و تانکەکان کەوتنە بەردەستیان.

ئاژانەکان ویستیان خوشکم و کورە مامەکەم کە لەپچە بکەن و لەگەڵ
خۆیان بەرن، ئیدی لەو کاتەدا شتیک لە مالا کەدا تەقییەو.

دایکم دەیزانی کە خوشکم و جەواد ناوہ ناوہ بە شەو لە مال دەردەچن و
بە بۆیە دروشم دژی ڕژیم لەسەر دیوارەکان دەنووسن. یەک دوو جاریش
ئاگاداری کردبوونەو، کە نابێ ئەو کارە بکەن، بەلام نەشیدەتوانی ڕینگەیان
پینگیر. ئینجا کە ھەیتەکان سەرتاپای مالا کە گەران، دایکم ئەو قوتو
بۆیانەیی بە دزییەو بردبوو گەرماو کە تا لەوێ لەناویان بەری. نامرادانە
ھەولیدا بوو بە چەکوچ لییاندا و بیاندرینی و سپراکەیان تیدا نەھیلی، بەلام
بۆ یەکیک لە قوتووەکان بەروویدا ناتەقیتەو. ئینجا دەستبەجی لەگەڵ
بیستنی دەنگەکە، ئاژانەکان دەست بۆ چەکەکانیان دەبەن و بەرەو
سەرچاوەیی دەنگەکە غار دەدن. لەویدا دایکم دەبینن بیھۆش لەو گۆرە

لهسەر ناوکه‌وی گه‌رماوه‌که که‌وتووه. سه‌ر و جه‌سته و ده‌سته‌کانی
هه‌مووی بۆیه‌ی سووره.

ئاژانه‌کان دایکیشمیان بۆ لیکۆلینه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیان راپیچ کرد و برد.

هه‌موو ئەم شتانه‌ش له‌کاتیکدا ر‌وویدا، که جه‌نگی نیوان ئی‌ران و عی‌راق له
گه‌رمه‌ی خۆیدا بوو، ئەوکات سه‌دام به‌شی خواره‌وه‌ی ئی‌رانی داگیرکردبوو،
هه‌ره‌شه‌ی له‌ پ‌ژیمه‌ نویکه‌ی ئی‌ران ده‌کرد. هه‌ر بۆیه‌شه‌ پ‌ژیم زه‌بروزه‌نگی
زۆری به‌کاره‌ینا، هه‌ر هه‌ولیکی د‌ژبه‌ر سه‌ری هه‌ل‌دابا، هه‌ر له‌ جیوه
سه‌رکوتی ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا یه‌ک دوو هه‌زار که‌س له‌سیداره‌ دران، هه‌ر
هه‌مووشیان گه‌نجی په‌رۆش و بی ئەزموون بوون، ئەوانه‌بوون
نه‌یاندوه‌یست ک‌رنووش بۆ مه‌لایه‌کان بیه‌ن.

من ئەو به‌سه‌ره‌اتانه‌م له‌ کتێبه‌کانی به‌رایمه‌دا یاداشت کردوون، بۆیه‌ لی‌ره‌دا
زۆر له‌سه‌ریان نارۆم. به‌لام خۆ هه‌ر ده‌بی به‌ کورتی باسی هه‌ندیکیان
بکه‌م.

«جه‌واد» دوای هه‌فته‌یه‌ک له‌ گرتن، له‌به‌رئه‌وه‌ی د‌ژی پ‌ژیمی بی‌وه‌وه،
له‌سیدراه‌ در؛ نه‌وه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده و به‌س، به‌لکو نه‌ده‌بوايه له‌ گۆرستانی
ئاساییشدا بنی‌ژری؛ ئیدی به‌ ناچاری له‌ پاشخانی باخیکی خانه‌واده‌که، له‌نیو
شاخدا به‌ خاک سپی‌ردرا، له‌وئ له‌ شوینیکی دیار له‌بن داربادامه‌کان گۆری
بۆ لی‌درا.¹⁰

هه‌فته‌ی دوای ئەو، زه‌نگی ته‌له‌فون بۆ م‌الی باوانم لی‌درا. یه‌کی له‌ پیاوانی
زیندانه‌که به‌ دایکمی گوتبوو، خوشکه‌که‌م هه‌ر ئەم‌شه‌و له‌سیداره‌ ده‌دری،

¹⁰ شایانی باسه له‌ شاکاره‌که‌ی «خانوه‌که‌ی مزگه‌وتی» دا که له‌ ۲۰۱۷دا له‌ ناوه‌ندی ئاویر چاپ
و بلاو کردایه‌وه، به‌ وردی وینای ئەو حاله‌ته‌ کراوه. و.

بۆیە با یەکیک بۆ بەیانییەکهی بچیت و تەرمەکهی بیاتەوه. مامیشم تاکەکهس بوو، بەم ئەرکه هەلبستی.

منیش نەمدەتوانی لەو کاتەدا خیزانەکهەم بۆ بەختی خۆی جییلم، هەر دەبوا یە لهگەلیان بووبام. ئاخر خۆ خوشکهکهەم بە هۆی منەوه خرابووه کونجی زیندان و شتیکی نارەواش بوو، من له کونجی عافیەت له تاران لێیدا بکۆتم. بە خۆیشم نەمدەویست خوشکهکهەم له شوینیکی دوورەدەستی کێوهکان گۆرغەریب دەرچی. ئاخر خۆ من سەرداری مأل بووم و دەبوا یە بریار بدەم. بۆیە بریارمدا تەرمی خوشکهکهەم هەر لەمال و لەناو حەوشەکهەدا بنیژری.

بۆ رۆژی پاشتر، کاتیکی مام بە خۆی و ترومییلیک بۆ زیندانەکه دەکهوێتە رێ، تا تەرمەکهی لهگەل خۆی بیینیتهوه، من له حەوشە ی مأل، گۆرپیکم له بن دار فستقهکه هەلکەند.

بەلام خۆ شوکۆر، مام بە ترومییلی بە تالەوه گەرایەوه لامان.

خوشکم بەر لیبوردنی که مکردنەوهی سزا که وتبوو.

جەواد ی پسمام مایە ی خەم و ماتەم بوو. دەستم بە نووسین کرد، شەوو رۆژ هەر دەمنووسی، بەلکو شتیکی بکهەم، بەلام تیبینیم کرد، هەرگیز قەرەبوو ناکرێتەوه.

خوشکهکهەم مایە ی ژان و ئازارمە، ئەو ئیستا بۆتە دایکی دوو مندالی هەراش، بەلام له یادهوهری مندا هەمیشە ئەو کێژە شازدە سالیە ماوہتەوه، هەرگیز نەگۆراوه.

دوای ئەو هەموو سالانە، بە تامەزرۆییەوه ویستم بیبینمەوه. هەر بۆیە ئەوهەم ریکخست، ئەویش لهگەل دایکم بیته «دوبە ی».

لە دۆبەى

ژنەكەم لەرپى برازاكەيەو پارهكانى بە شيوەى ئەلكترۆنى دا، بۆيە پىنويست نەبوو، هېچ خەمى چۆنيەتى پارەدانەكە بخۆم. لەسەريكەو مەن دلخۆش بووم، كە هەموو شتتەك رېكخرابوو، بەلام لە سەرەكەى ديكەو، هەندىك سەبارەت بە نووسینگە گەشتيارىيەكەو بە گومان بووم. هەر بەتەنيا ئەو ش نەبوو، بەلكو متمانەم پىيان نەبوو. لەو دەترسام نووسینگەى گەشتيارى، بەلئىنەكەى خۆى بەجىنەهينى، ئەو پارەيەى هەنووكە دابووم، حاشاى لىبكرى و هەر بە بەلاش بچى. ئاخىر ئەو جۆرە نووسینگە گەشتيارىيانە، بە باشى لەو شارەزابوون، بابايەكى وەك مەن، كە نەيدەتوانى بگەرپتەو نىشتمان، ئامادەبوو پارەيەكى زۆر بەدا، بۆ ئەوئەى بە دیدارى دايبابى شاد بىتتەو. ئەوان دەيانزانى، ئەو جۆرە دیدارانە، زۆر سۆزدارى و هەستيارن، چونكە زۆر جارن دەبوو دەو دیدارىان.

بەلام خۆ مەن بژاردەيەكى ديكەم لەبەردەستدا نەبوو، زۆریش پەرۆش و پرسەن بووم، بۆيە بە هەستىكى تىكەلە لەگەل ژنەكەمدا مىلى رېگەى «دۆبەى» مان گرتەبەر.

بە قەولى خودى نووسینگە گەشتيارىيەكە، سوپىتىكى گەورەى سى ژوورىيان لە هوتىلىكى ناياب و نوئ و كەشخە، لە هوتىلى «شىخ زاید» لەسەر رېگەى «شىخ زاید» دا بۆ ئىمە گرت، بۆ ئەوئەى هەفتەيەك تىيدا بمىننەو. بەلام هەرچەند بەلئىنيان پىدەداين، ئەوئەندە مەن بەگومان دەبووم: ئاخىر سى پىخەفى شاهانەى ناياب، ناندىنىكى گەورە بە دەزگەى جلىشور، بە دەزگەى جلى وشككەرەو و قاپشوريشەو، بە سى گەرماوئەو، وپراى

ئەوھش بە ژەمە خواردنیکی بەیانینی شازادەییەو، ھەمووی ھەر بەو برە پارەى كە دابوومان، ماىەى تىرامان بوو. خۆ ئەگەر من ھوتیلیكى وەھام لە پى ھۆلەنداو بەرادان بەدایە، سى ئەوئەندەى تىدەچوو. ئاخىر كى نالى ئەو نووسینگە گەشتیارییە لەو نرخە گونجاوانەى پى راگەیانووین، پاشگەز ناییتەو، دواتر لەبەردەم دایكم و خوشكم تووشى شەرمەزارىم ناکا.

بەلام خۆ كارەكەم ھەر كردوو، ھەر دەشبى ئوبالى لىكەوتەكانى بە خۆم ھەلبگرم.

فرۆكەى سەر بە KLM¹¹ لە فرۆكەخانەى نیودەولەتى «دوبەى» نىشتەو. منىش بەرەو ھۆلى ھەگبەكان رۆیشتم، تا جانتاكان ھەلبگرم، رادەى وروژاوى ساتەكەش ھەر بەرەو ھەوراز ھەلدەكشا.

ژنەكەم لە ھەفتەكانى پىشتردا، بەخۆى و لىستىك شت چووبوو بە بازار، بۆ ئەوئەى بۆ ھەموو كەسوكارەكان، سەر و دیاریكى ھۆلەندیان بۆ بكرى. بۆ دایكىشم گەشتەكە، گەشتى ژيان بوو، بۆیە نەدەكرا بە دەستى بەتال بەگەریتەو مال. بەگویرەى خووخدەى خۆشمان، دەبواىە بۆ ھەر ئەندامىكى مالباتەكە دیارى بباتەو.

لە دەروەى فرۆكەخانەش، تاكسىيكم رآگرت و یارمەتى شوفیرە پاكستانییەكەم دا، تا ھەگبە قورسەكان بخاتە پىشتەوئەى ترومبیلەكەى. پاشان لەگەل ژنەكەم سوار بووین و بە لىخوړەكەشم گوت: "بمانگەيەنە ھوتیلە كەشخە و مۆدیرن و پاشاییەكەى «شیخ زاید» لە رینگەى شیخ زاید."

KLM¹¹ ناوى كۆمپانیای ھیلی ئاسمانی پاشاییەتى ھۆلەندییە. و.

تاکسیه که ش که و ته جوولہ. ئیدی گہشتہ سہرچلییہ کہی ئیمہ ش دەستی پیکرد.

دوا نیوہرپویہ کی درہنگ بوو، زوریشی پینہچوو کہ سیمای تہ لارہ بہرزہکان لہ دوورہوہ دہرکہوتن، ئەو تہ لارانہی بہ ترومییلی کہ شخہ و قہبہوہ دہورہدراہوون، بہتایبہتیش بۆ «دوبہی»، عہرہبستانی سعوودی، کویت و باقی میرنشینہکانی دیکہ دروست کراہوون. راکیشانی ہیلی میترو کہ لہ کاتی تہنگژہی ئابوریدا، وہستابوو، دیارہوو تہواوکراہوون، چونکہ قیتارہکان بہ بہرزییہوہ دہہاتن و دہچوون، لہ ویستگہیہ کی نایاب بۆ ئەویدیکہ دہرؤیشتن. ئای کہ منیش حہزم لیووو جاریک سواری ئەو میترویانہ بیم و بہناو شارہکہدا بگہریم. ئەو کات دہتوانی بہ یہکجار ہہموو تہ لارہ ہہورہرہکان ببینی. لہوانہیہ ئەمہ بیروکہیہ کی باشیش بی، تا لہ گہل دایکم گہشتیکی وا بکہین.

لہوانہیہ ئەو کورته گہشتہ میتروییہ، تاکہ شتیک بی لہ دوبہیدا بتوانم لہ گہل دایکما بیکہم. ہەر بۆیہ دیسان کہمی لیوی پەشیمانیم گہزت، کہ ئەوانم بۆ ئیرہ ہینان. من لہ پیش چاوی خۆمدا دہمبینی، چۆن لہ مؤلیکی گہورہوہ بۆ یہکیکی دیکہ دہرؤین. لہمہش زیاتر ہیچی دیکہ نہبوو، ئای لہم بیروکہ ہہراسانیہ.

ئاخر لہ دوبہیدا ہیچ شوینیکی وای لینہبوو، کہ بہیہکہوہ و بہ ئاسوودہیی پیاسہی تیدا بکہین. ئەمہشم لہ دوو سہردانہ کہی پیشوترمدا دہزانی. خۆ ئەگہر بۆ پیاسہیہک چووبامہ دہر، لہوہ زیاتر نہبوو کہ جاریکی دیکہ بہ بہردہمی ئەو بازارانہی کولوپہلی میرکدارییان¹² دہفرؤشتن لہ گہل

¹² مہبہست ئەو کالایانہیہ کہ نیشانہی کارخانہ رەسەنەکانیان بەسەرہوہیہ.

خواردنگه و شوینی خواردنه وه دا تیپه نه بم. هه میسه هه ر بون و به رامه ی مریشکی برژاو و هه مبه رگه ره کان له خواردنگه خیراییه کاندا دهات. خوی زور باشتر بوو ئەگه ر چووباینه تاجیکستان یان جورجیا، ئەو ولاتانه ی که دایکم تییدا وهک ولات ههستی به ئاسووده یی ده کرد. له «دووشه نبه» ی پایته ختی تاجیکستاندا، خه لک به فارسی ده دوی، ههروه ها له هه موو شوینیکی، له سه ر شه قام تووشی ئیرانییه کان ده بوویه وه و به باشیش پیشوازیت لیده کرا، چونکه تو له ولاتیکه وه بو لای ئەوان چووبوی، که وهک ئەوان قسه ت ده کرد. ئیمه میژوویکی هاوبه شمان له گه ل ئەو ولاتانه دا هه بوو، کاتی خویشی وهک یه که یهک هه ردوو لمان له ژیر یهک فه رمانه وایه تی پاشا گه وره کانی ئیرانیدا بووین. خو «دوبه ی» ش له میژووی کوندا سه ر به ئیمپراتورییه تی فارسی بووه، به لام ئیمه ئەویمان له ده ستدا و شیخه کانیش کردییانه شوینیکی سه رنجراکیش.

هه لبه ته ئیستاش بو ئەو جووره غه ربیی و گومانانه زور دره نگه، میژوو کاری خوی کرد و بلیتی سه فه ره که شمان بریبوو. خو م به خو م ده گوته وه، ئارام بگه ر و واز له و ده رده دلانه بیته.

له وهش زیاتر نه ده کرا، هه موو ئەو به دگومانیه ش له وه را سه رچاوه ی گرتبوو، که دایک و خوشکم سی سال بوو نه مبینیبوو.

من پیشتر ئەوه م باسکرد، که جاریکیان دایبام هاتبوونه ئەمستردام، ئەوهش دوا دیدارم بوو له گه ل باوکم، چونکه دوا ی ئەوه زوری نه خایاند، کوچی دوا یی کرد. ئەوهش بو من مایه ی که سه ر و داخ بوو، له و پوژگار ه سه خته دا نه متوانی لای ئەو بم، تا به زمانی ئاماژه وه که میک باری ئالووزی جیهانی بو روون بکه مه وه. ئاخه ر ئەو نه یده زانی ئاخو بوچی «جهواد» له

سیداره در، بۆچی خوشکم خرایه کونجی زیندان و بۆچی منیش هه لاتبووم و هه رگیزیش بۆ مال نه گه رامه وه.

له «دوبه ی» دا هه موو ئه و یاده وه ریبیانه م لی ژبانه وه، منیش به قولی که وتبوومه نیو ده ریای بیر کردنه وه، تا ئه و کاته ی تاکسییه که له سه ر شوسته ی هوتیله که ی شیخ زاید، که شه ست و پینج نهۆم بوو، راوه ستا. سه ی پاکستانی یان هیندستانی، که کریکاری هوتیله که بوون، به جلو به رگیکی یه کپۆشی که شخه و به بۆینباخه وه، ده موده ست به پیرمانه وه هاتن و عاره بانه یه کیشیان هینا و هه گبه کانیا ن خسته سه ر و ئیمه یان برده نیو هوتیله که.

ده موده ستیش تووشمان بوو به تووشی دوو وینه ی گه وه ی شیخ زاید بن سولتان ئال نه بیانی دامه ز رینه ری دوبه ی و شیخ محمه د بن راشد ئال مه کتوومی میری ئیستای، هه روه ها ریزه وینه یه کی دیکه ش له چوارچیوه ی زیترین هه لواسرابوون، که هی شیخه کانی دیکه بوون، من نه مده ناسین.

له وی له پرسگه ی هوتیله که دا قه له باغی بوو، خه لکیش له نۆره ی خو یان وه ستابوون تا له و ژوورانه ی به رادانیا ن دابوون، بیچنه وه؛ به لام ئه وه ی مایه ی سه رسوپمان بوو ئه وه بوو، کارمه نده که ی به رده رکه پینیگوتم: "ئیه و پتیوست ناکا له نۆره که دا بوه ستن. ژووره که ی ئیه و له ری نووسینگه ی گه شتیار ی ئیران-دوبه ی به رادان دراوه. هه موو شتیک ریکخراوه. ده کری به دوای مندا بین."

دردۆنگیه که ی منیش زیاتر به پرسنی و سه رسامی وه رگه را. ژنه که م زۆر به وه هه واله کتوپرییه خو شحال بوو: "باشه چیمان لیده که ن؟"

ئیدی چووینه نیو ئه سانسیریکی پانو پۆری تازه وه، که کامیرا و ئاوینه دار بوو. ده رکه وانه که کۆده یه کی له سه ر ته خته کلپه که ی ئه سانسیره که لیدا و

کابینهی ئەسانسیرەکه بە خێرایکی زۆرەو بەرەو هەوراز هەلکشا. تا سیمان ژمارد، ئیمە گەشتینە نھۆمی شەست و پینجەمین، خەریکبوو بگەینە سەربانی ئەو هۆتیلە کەشخەیه نمایشدارە ی شینخ زاید. لەویو ئەیمە دیمەنیکی زۆر جوانی دۆبەیمان بە هەزاران هەوربری مۆدیرن لەبەرچاو بوو. هیشتاش دوو پووخساری وروژینەری زیدەباری دیکە دیاربوون. لە حوکی چاو لە دوورەو کەنداو شینەکە ی فارسی هەبوو، لەپاستیدا ئەمەش بو من واتای نیشتمانی دەگەیان، لە پشتهوەش بیابانیکی پانویۆر هەبوو، تا عەرەبستانی سعودی دەکشا، کەواتە تا مەککە درێژ ببوووە.

عەرەبەكان

بەر لەوہی بيمە سەر ئەوہی شتيك دەربارہی سویتەكە بليم، دەمەوئ شتيك ڕوونبکەمەوہ، کە لەراستیدا لەجیگەي خوڤیدا نییە. ھەر لەبەر ئەوہشە، پیداکیرم کە من ڕاسیست نیم و ھەر واشم داناوہ، میژوو زۆر کارنەکاتە سەر بیروبوچونم. من خۆم حەزم لە ئەدەبیاتی عەرەبییە، حەزم لە خواردنەکەیانە، حەزم لە کلتووری عەرەبییە، حەزم لە سەماکەرە سمت بادەرەکانیانە، حەزم لە ئافرەت و ھەقاییەتەکانیانە، ھەلبەتە حەزیشم لە زمانی عەرەبییە، کە ئەو ھەموو شاکارە چیرۆکی بەشیوہیەکی دروست پئی گیردراوہتەوہ و پئی نووسراوہ.

ئێستاش کە ئەو قسانەي سەرەوہم گوتن، بە ئاسوودەیی دەتوانم قسەکانی دیکەي خۆم بکەم.

فارسەکانی ئێران نایانەوئ ھیچیان لەگەل عەرەبەکاندا ھەبئ. ھەرچەندە ئەوہش ڕاست نییە، بەلام ڕق و قینی ئەوان ڕوچۆتە نیو ھەستەکانیان لە بەرانبەر عەرەبستانی سعوودیەدا. نزیکەي ھەموو ھاوئیشتمانیهکانم ئەو ھەستەیان ھەیە. ھەر لە پاشاوہ تا گەدا، ھەر لە سەرکردەيەکی گەرەي ڕوحيیەوہ تا مچیوری مزگەوتئ، لە ڕۆشنیریکی چەپگەرەوہ تا شاویست و ناسیونالیستیکی توندڕۆ، ئەمەش میراتیکی میژووییە، ھەرگیز دەستبەرداربوونی بۆ نییە، لەوہش گەرئ کە لەناوچئ. ئەمەش ھەمووی لە چاوی ئیسلا مەوہ ھاتووە، لەبەر ئەو شالاوی داگیرکردنەي عەرەبەکان کە ئێرانئ کۆنیان لە ١٤٠٠ سالی ڕابردووہوہ داگیرکرد.

عەرەبەكانى ھەرئىمى ئىستاي عەرەبستانى سعوودى و لەبن بەيداخى محەمەدئىدا بەسەر شانشىنەكەى ئىمەياندا دا و ئاگردانى پەرستگاكانيان لى كوژاندینهو، كوژشكەكانمانيان ئاگر تىبەردا، ئەلفىتتەكەمانيان گوڤى و ھى عەرەبىيان لەجى دانا و ناچارىان كردين قورئان لەبەر بكەين.

دواى ئەو، ھەرگىز پەيوەندىيەكان لەنيوان ئەو دوو ولاتەدا باش نەبوونەو، وەك خويان لىنەھاتەو. ئىستاش ئەو قىزلىبوونەوھە پەگ و پىشەى خوى داکوتاو، ئاخىر خۆ ھىچ پياويكى فارس كىژەكەى خوى ناداتە سعوودىيەك. ھەروەھا ھىچ كچىكى فارسىش بە خواستى خوى نايەوى ببىتە ژنى سعوودىيەك.

من جارىكى دىكە لىزەدا پى لەسەر ئەو دادەگرمەو، كە زۆر بە ئەدەبىياتى عەرەب سەرسام، كەچى لەگەل ئەوھشدا، منىش لە دژى دراوسى سعوودىيەكانمان، لەگەل ئەو مەيلە بىزارىيەى ميژوودام. ھەروەھا منىش ھەرگىز كىژى خۆ نادەمە سعوودىيەكان، مەگەر خوى وا داواىكا، خۆ ئەگەر واشى كرد، ئەوا لەو بە گومان دەبم، ئاخۆ ئەوكات ئەو كىژى منە يان نا.

ھەر لەو نىوھشدا روداوكەلىكى سەيروسەمەرە لە كلتور، لە ئەدەبىيات و ميژوودا قەوماون.

ئەو رقە نىشتمانىيەمان بە خەستى بەرانبەر ولاتىك چرکراوھتەو، كە محەمەدى پىغەمبەر و قورئانى لىوھاتوو. كەواتە دەباو، ھەر بەو جۆرەش پىغەمبەر و قورئانەكەيشمان بىزانداى، بەلام خۆ ئىمە ئەو پىغەمەرە عەرەبەمان بىئەندازە خۆش دەوى. لایەنە تەوسدارىيەكە لىزەداى، كەوا نزيكەى ھەموو ژن و پياويكى فارس خەون بەو دەبىنى، گەشتى مەككە بكا، بچىتە شارى ئەندىشاوى، بو ئەوھى كەعبە، مالەكەى ئەللا بە پىروژ رابگرى. ھەموو سالىك يەك مليون ئىرانى دەچنە مەككە و لەوئىشەو

خویان دهگه‌یینه «مه‌دینه»، تا له‌مزگه‌وته‌که‌ی ئه‌ویدا و له‌لای گۆره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا کړنووش به‌رن.

دایکیشم که‌سیکی وه‌هایه، خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی، به‌لام هیشتا بوی ریکنه‌که‌وتووه گه‌شتی حه‌جه‌که‌ی بکا.

”رۆله، من خه‌ریکه ده‌مرم و که‌چی خه‌ونه‌که‌شم هه‌ر نه‌هاته‌دی.“ جاریکیان له‌ته‌له‌فون وای پیگوتم.

منیش ده‌مزانی هه‌رگیز خه‌ونه‌که‌ی به‌دی نایه، چونکه من له‌ئه‌مستردام ده‌ژیم و ئه‌ویش پیر و که‌نه‌فته له‌تاران. ویرای ئه‌مه‌ش، خو من نه‌مده‌ویست بچمه‌مه‌ککه، له‌ژیر هیچ پاساویکیشدا نه‌مده‌ویست یه‌ک قرۆش (فلس) له‌ولایتیک خه‌رج بکه‌م، که له‌لایه‌ن پاشایه‌کی سعودی‌ه‌وه فه‌رمان‌ره‌وایی ده‌کری. حه‌یف بو دایکم.

من ئه‌مه بویه ده‌گیزمه‌وه، تا پرونی بکه‌مه‌وه، که چه‌ند جاره به‌نابه‌دلی به‌ره‌و دوبه‌ی ده‌رۆم، ئه‌و شوینه‌ی که شیخ محه‌مه‌د بن راشد ئه‌لمه‌کتوم، شیخ زاید بن سولتان ئال نه‌ه‌بیان و شیخ حه‌مدان بن حه‌مه‌د بن راشد ئال مه‌کتوم و شیخ و سولتانه‌کانی دیکه حوکمران.

ئه‌مجاره‌یان له‌به‌ر خاتری دایکم سه‌فه‌ره‌که‌م کرد. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، خو هیچ تا‌که شیخیکی عه‌ره‌ب له‌نیو هوتیله‌که‌دا نابیندری. هه‌موو کارمه‌نده‌کانی، هه‌ر له‌ده‌رگه‌وانه‌که‌وه بگره‌ تا به‌رپۆبه‌ری هوتیل، خه‌لکی پاکستان، هیندستان، تایلهند و ولاتی دیکه‌ن. بیگومان خودانی هوتیله‌که‌هه‌ر شیخیک بوو، به‌لام خو ئه‌و هوتیل و ته‌لاری هه‌وربری دیکه‌ی هه‌ن، بویه ناپه‌رژیتته سه‌ر¹³ ئه‌و هوتیله، که ئیمه‌ی لیداده‌به‌زین و هه‌رگیز له‌وی نه‌ده‌بیندرا.

¹³ ناپه‌رژیتته‌سه‌ر: واته‌کاتی ئه‌وه‌ی نییه.

ئىستاش باسى سويتى هوتىله كه ده كه م.

سویتەكە

ئىمە لە نھۆمى شەست و پىنجدا جىمان گرت، لە راستىدا وەك بانى ھوتىلەك و ابوو، منىش لەگەل ئەو دوو دىمەنە تەلىسماوئىدەدا رۆيشتەم، كەنداوى فارس و ئەو بىبابانە كاكى بەكاكىيە، كە بە كەعبە، بە مالى ئەللا كۆتايى دەھات.

دەرگەوانەكە لەگەلمان ھات و دەرگەى سویتەكەى بۇ كرىنەو و ئىمەش لى وەژووركەوتىن. دەمودەست شتىكى ناوازە بوو. ھەر زوو خۆت لەبىر دەكرد، كە لە «دوبەى» بى، بەلكو وات دەزانى تۆ لە خانوويكى كلاسكى فەرەنسى كەشخە و نايابدا گىرساويتەو، كە لەسەر شىوازى بىلە ئۆپىكو¹⁴ بوو. تەنانەت دۆلابىكى قەبەى كىتیبىشى تىدابوو، پىر لە كىتیبى فەرەنسى بوو. سوويتەكە سى ژوورى گەرەى نووستى تىدا بوون، ھەرىكەشيان گەرماوى خۆى ھەبوو، ناندىنىكى ھاوچەرخانەشى ھەبوو. نابى ئەوھش لەبىر بكەين، نووسىنگەيەكى تىدابوو، لەسەر مۆزەكەشى كۆمپىوتەرىك داندرابوو، رۆوھكەى لە سەر كەنداوى فارسىيەو بوو.

لەوانەى ئەو دىمەنە تىكەلەيەى نووسىنگەكە و ئاراستەى رۆوھكەى، بۇ نووسىنى كىتیبىكى نۆى دەستى بدابايە. چونكە ھەر كە دەرگەوانەكە ئىمەى بەجىھىشت، يەكسەر كۆمپىوتەرەكەم كرىدەو و دەستم بە نووسىنى ئەم كىتیبە كرىد.

¹⁴ Belle époque

ژنه که م دلخوش بوو: ئیمه سه‌رچلیکمان کرد و شایسته‌ش بوو. ئیمه له‌گه‌ل نووسینگه‌یه‌کی گه‌شتیاریبیدا خو‌مان فریدایه نیو زی، ئاخر تو بلیتی شتیکت بریوه که نه‌تده‌زانی له‌به‌رانبه‌ریدا چی وهرده‌گریته‌وه.

تا ئیره هم‌وو شته‌کان ته‌واوعه‌یار بوون، به‌لام له‌قوولایی ناخدا ده‌ترسام نه‌وه‌ک به‌ داوه‌وه بیم، ده‌ترسام نه‌وه‌ک پاش که‌میکی دیکه، کارمه‌ندی نووسینگه‌ی گه‌شتیاریبیه‌که به‌ خو‌ی و لیستیکی تیچوونی قه‌به‌قه‌به‌وه به‌سه‌رماندا بدا، به‌ جو‌ریک هه‌رگیز نه‌توانم دایکم بینم و ئه‌و هه‌موو پاره په‌چاونه‌کراوه‌یه‌م پینه‌دری. من پیاویکی به‌ ئه‌زموون بووم، له‌ ژیاندا زور شتم دیبوو. ئاخر من به‌ره‌لستی دوایین شا و پژی می ئایه‌توللاکانم کردبوو، له‌ جه‌نگی هه‌شت ساله‌ی نیوان عیراق ئیراندا ژیا‌بووم و ده‌ریازیش ببووم، من هه‌لاتبووم، بو‌ ماوه‌یه‌کی زور له‌ ئوردوگای په‌نا‌به‌راندا بووم و زمانی هه‌له‌ندی فی‌رببووم، به‌لام هه‌نوکه هه‌ستم ده‌کرد، مندالیک بم و چاوه‌ریی دایکم بکه‌م. تو بلیی بگات؟ تو بلیی بیهینه ئیره؟ ئه‌ری که بمبینی، چی بکا؟ تو بلیی ئه‌و گه‌شته‌ی له‌گه‌ل نه‌خوشی و‌رینه‌کردن و له‌بیرچوونه‌وه، به‌ باشی بروا؟

خو‌ی ئه‌وه گه‌شتیکی زور‌پنیوست بوو، ده‌بوايه منیش به‌ لیکه‌وته‌کانی قایل بم. هه‌ر بویه به‌ به‌خته‌وه‌ری یان به‌ به‌دبه‌ختی له‌پشت کومپیوت‌ه‌ری سویته که‌شخه‌که‌ی سه‌ر بانی شه‌ست و پینجه‌مین نه‌ومی هوتیله‌که دانیشتم.

هه‌ر له‌نیو سویته‌که‌دا، دووربینیک له‌ لای په‌نجه‌ره گه‌وره‌که‌دا داندرا‌بوو تا پیی ته‌ماشای ده‌ریا بکه‌ی. منیش ده‌ستم داین، سه‌یری که‌نداوی فارسیم کرد. خو‌ له‌پشت دووراییه‌که‌وه، که زوریش نه‌بوو، نیشتمان‌ه‌که‌م له‌وی بوو، ماله‌که‌م ئه‌وه‌نده‌ نزدیک، که‌چی ده‌ستم نه‌ده‌گه‌یشتی.

له و ديو ئاوهكه وه، له و شوينهى كه وهك هيليكى تارماوى دياربوو، رۆژيک له رۆژان مامۆستای فيزيا بووم. ئه و مامۆستايه تيبه شم روپوشيك بوو، تا له وئى، له بهندهره كه دا هۆبه يه كى پارته كه مان بكه ينه وه و كاروباره كانى ههلبسورپنين.

قوتابخانه كه له ده و زى بوو. هه ندى جار ئه وهنده گهرم بوو، قوتابيه كانم ده رده هينا و تهخته ره شه كه شمان له گه ل خومان ده بر دو ده چو وينه سه ر ئاوه كه، له وئى به بازنه يه ك له ده ورى يه كدى داده نيشتين و ده رسمان ده خونيند. ئه وئى رۆژى هه رگيز ئه وه م به بيردا نه ده هات، كه رۆژيک له رۆژان و به دووربين و له جامى په نجه ره ي هوتيليكى ئه و ديو ئاوه كه وه، له «دوبه ي» سه يرى به نده ره كه بكه م.

وهك هه ر پياويكى ماندووى ده ستى گه شتيكى دووردریژ، مه يل م ليئوو بگه ريمه وه ماله وه.

له وئوه چوومه لای په نجه ره كه ي ديكه و به دووربين له بيا بانم روانى. ئيس تا تاريك داها تبوو و هيچيش نه ده بيندرا، به لام خو له كو تايى بيا بانه پانو پوره كه دا شارى مه ككه هه بوو. له ويدا ئه وه م ده هينا يه پيشچاوى خو م، چو ن كه عبه، ماله كه ي ئه لالا، له وئى له نيو ئه و هه موو چراخانه دا ده بري سكي ته وه.

زوريش به رگه م نه گرت، دووربينه كه م له سه ر تارمه ي په نجه ره كه دانايه وه و چوومه خواري، چوومه پرسگه كه، تا بزانه ناخو كه ي دا يكم ده گا.

رېبهري گهشتياري ئيران - دوهي

چوومهوه نيو ئهسانسيړهكه و به يهك دوو چركه گهيشتمه نهومي زهمني. هيشتاش لهوي هه ر قه له بالغي بوو، له بهردهم پرسگه كه دا نوره گيرابوو. ئيراني و عه رهب نوره يان گرتبوو.

بو مايه ي خوشبه ختيم، پيوست نه بوو زور له نوره كه دا بووه ستم تا پرسياره كاني خوم بكه م، چونكه ده رگه وانه كه مني بيني، به پيرمه وه هات و يارمه تي دام.

به ريزو خه نده يه كه وه ليې پرسيم: "چ خزمه تيكت هه يه؟"

منيش ده سته جي پيمو ابوو شتيكي ناراست له نارادايه.

ئاخر ئه و خه لكې پاكستان بوو يان هيندستان، يان هه ر ولايتيكي ديكه، كه هي من نه بوو، باشه چون له و جه نجاليبه ي پرسگه كه دا يه كسه ر مني بيني و بو لام هات تا كاره كه م رايي بكا؟ واپيده چوو هه نديك جيگه ي گومان بي. به لام له وانه شه من سه رچيخ چوويم.

- "ئوو، چاوه رپي دايكم ده كه م، به دواي كه سيكي سه ر به نووسينگه ي گه شتي ئيران-دوبه يدا ده گه ريم، به لكو زانياريم بداتي ئاخو كه ي ده يگه يه ننه هوتيله كه، چونكه و ابزانم ئيستا گه يشتونه ته فرقه خانه كه."

ئو ويش چاويكي به نيو ريبواره كاندا گيرا و به قامك ئامازه ي بو كچيكي گه نج كرد.

- "لهوئيه، ئهوهى ئهوى رېبهى نووسينگهى گهشتياريهكهيه."
- "زور سوپاس." منيش وام پيگوت و بهرهو رووى خاتوونهكه
چوم.

ئەویش ژنيكى گهنجى ناسك بوو، پرچيكي رهشى ههبوو به قرديلهيهك
بهستبوويهوه. نمونهى ژنيكى ئيرانى تهمن سى سالانه بوو. لهگه
رېيواريكى ديكهى ئيرانيدا قسهى دهکرد، كهميك له دوورهوه وهستام، تا له
قسهكانى دهبيتهوه. ژنهكه روويكى ميهرهيان و بهخندهى ههبوو.

لهنيو كتيب و فيلماندا، زور جارن ئهوه روودهدا، كه پياو و ژنيك تووشى
يهك ببن و لهيهكه م نيگادا شت بقهومى.

بهلام خو من لهو ساتهدا، زور لهو شته دوور بووم. ژنهكه م له سهروهوه، له
نهومي شهست و پينجهمين بوو، داىك و خوشكيشم له ريگهدا بوون و
باريك يادهوهرى كوئينهشم كه به سهلامهتى ههگيرابوون، به جاريك ليم
ژينهوه.

ئينجا ژنهكه رووى تيكردم و به دهنگيكي دوستانه گوتى "خوشحالم به
بيننت. پيمواي تو دهتهوى شتهكان پيشكنى و لئيان دنيا ببيتهوه."

من گومانم بو ئهوه چوو، پيشتر وينهيهكى منى بينى بى، دهنه چون منى
وهك مهعميليكى خوئى ناسييهوه؟ تو بليى له گوگل سهيرى كردبى، ئاخو
سهرو رووخسارى مهعميله بيانیهكانى چونه؟

- منيش گوتم: "بهلى، بو سهروسوراغ هاتووم."

- "ئايا به سوپتهكهت قايلى؟"

- "ههلبهته. له دلهوه سوپاس، لهوه باشتر نابى."

- "شایانی نییه، به خوشحالییه وه، ژنه که وای پیگوتمه وه و ئینجا شتیکی وای کرد که نه ده بویه وا بکا. دهستیکی له قردیلله ی پرچه که ی داو، قژه ره شه که ی به سهر شاننه کانیدا په خش بوو.

منیش به خۆم گوته وه، خۆ من هاتوومه ته دوه ی تا به دیداری دایکم شاد بيمه وه، دیداریک که دوا دیدار و چاوپیکه وتن ده بی.

- "خانم، من...."

- "ئه ویش پیی گوتمه وه: "من ناوم « نهسته رهن»" ¹⁵

نهسته رهن ناویکی فارسییه، ناوه که له گولیکی ناسکه وه هاتووه به فره نسی ئیگلانتینه ی ¹⁶ پیده لێن. به لام با ئه وه به لاوه بنیین.

- "ئه ری که ی دایکم ده گات؟" وه هام لیپرسی.

ئه ویش دهستی دایه موبایله که ی، به نیو به رنامه ی وه تس ئه په که یدا گه را و گوئی: "ئه وان دابه زیون و هر ئیستا له فرۆکه خانه به ریکه وتوون."

- "ئاها، زۆرباشه، سوپاس." من وام پیگوت و ئاماژه یه کی وام کرد، که ده مه وی برۆم و یه خه ی خۆم له یه قه ی ئه و کچه شوخ و شهنگه بکه مه وه.

له راستیشدا ده مویست بزانه ئاخۆ پاره دانه که هه موو له جیی خۆیدا بووه، خۆ که میکی دیکه، به خۆی و لیستی پاره دانی دیکه به سه رمدا نادا، به لام نه مه ویست له شانازییه که م که م بکه مه وه.

کاتیک بینی که من له گوته ی شتیکی دوودلم، پرسى: "ئه ری پرسیارى دیکه ت هه یوو؟"

¹⁵ Nastaran

¹⁶ Eglantine به کوردیش گوله شیلانه یه. و.

- "نه خيڙ. هر ٽه وه بوو. سوپاست دهڪه م. سوپاسي هه موو ٽه و ماندوبوونه ي ٽيوه و نووسينگه ي گهشتياري دهڪه م، كه ٻو ڊايڪمتان ڪردوه."

- "شاياني نبيه." ٽه و اي پينگوتمه وه، له ڪاتيڪڊا به هه رڊوو دهستي پرچي له پشته وه بهسته وه.

ٽينجا ٻو ڪه ميڪ چوومه دهره وه و له بهر گه رمايه ڪه وه ستام، هه و اي پيس له سه ر شوسته ڪه وه دههات، بيوچان له وي له لاي شوسته ڪه تاڪسي دههاتن و خه لڪ لييان داده به زين، يان لييان سوار ده بوون و دهر و يشتنه وه. له پشت جامه ڪه شه وه سهيري ناو هوتيله ڪه م ڪرده وه. « نهسته رهن» م بيني، بينيم چووه ته لاي پياويڪ، ڪه لاي دهر گه وانه ڪه وه ستابوو، پياويڪي گه نج ڪه هه ر ده بي ٽيراني بي، بيچم و پهفتاره ڪه ي ٻو من بووه مايه ي نيگه راني.

له وانه شه ٽه وه بهه وي وروڙاوي گه شته ڪه وه بووي، يان بهه وي پرڙيمي ٽيرانيه وه بووي، ڪه له هه موو شويننيڪ چاويان هه بوون و سووسه ي هه موو شتيڪيان ده ڪرد.

ڪه ميڪ دواتر «نهسته رهن» دهستي دايه موبايه ڪه و هاته دهر و گوتي: "ڊايڪت ٽيستا ده گات."

چاوه ڪانم زوورانه وه و ٽه ويش فرميسڪه ڪانمي بيني.

به نه رميه ڪه وه گوتي: "پيشبيني ٽه وه ده ڪه م."

دایکم

کاته که له وه زیاتری خایاند، که من چاوه پیم ده کرد، دنیا ش تاریک داهات.

له دهره وه و له نیو تاریکییدا، له به ردهم هوتیله که راوه ستابووم، یاده وهریشم گه رایه وه ماله که مان، له و شارهی لی له دایک ببووم. ئه وه ی ئیستا بیرم هاته وه، بۆ من شتیکی نوی بوو، مایه ی حه په سانیشم بوو. شتیکی سهیره، ئاخر پیشت ئه و بیروکانه م بۆ نه ده هاتن.

زوو، کاتی خوی دایکم زور جارن حه کایه تی بۆ ده گیرامه وه. به لام ئیستا، من له چاوه پوانی ئه و دام؛ له سه ر شوسته ی هوتیلک راوه ستاوم، بیریشم هه لفری و بۆ سه رده می گورینی¹⁷ گه رایه وه، هه ستمکرد، دایکم زور جارن له پشت په رده وه داده نیشته، ئینجا حه زی لیوو حه کایه ته کانی بگیریته وه. زور جارن له پشت په رده داده نیشته، له و شوینه تاریکه ی که ناوبریک له نیوان کؤگا که و ژووری نوستن، په ناگه یه کی ته لی سماوی بوو، که کتیبه کونه کان، هه گبه کان، پالتو و پیلاوه کانی باپیره کؤچکردووه کانمانی تیدا هه لگیرابوو. که چی ئیستا، له به ر تاریکی له سه ر شوسته ی به رده می هوتیلکی که شخه ی سه ر ریگه ی شیخ زاییدا، خوم ده بینیه وه. به خه یال ده گه رامه وه دواوه، وه ک ئه وه ی مندالیک بم، ته نیا له سه ر مافوور دانیشته ی و گوئ له دایکی بگری که له پشت په رده وه دانیشته بوو، حه کایه تی بۆ ده گیرانه وه. ئاخر که چیرۆکه کان به و جوړه ده گیردرانه وه، په هه ندیکی زنده باری دیکه یان وه رده گرت. من هه میشه به بی ئوقره یی، چاوه پیم

¹⁷ سه رده می گورینی: سه رده می کون.

دهکرد، تا تاریکان دادههات و دایکیشم له ئیشوکاری پوژانهی خوئی دهبووهوه، ئینجا دهچووه پشت پهردو لئی دادهنیشت. لهوانهیه ئه و کاره بو ئه و، تاکه شیوازیک بی، خوئی له ژیانیکی ماندوویی لهگه ل پیاویکی که پو لال و پینچ مندالدا بدزیته وه و خوئی بداته دهست دنیای ئهنیشته و خه یال، که دهیتوانی به ئاره زووی خوئی گه شتی خه یالی بکا و بو هه موو لایه ک بر و ا و هه ر بر و ا.

به یه که وه له گه ل دایکم و بو یه که مجار - هه ر به خه یالی ئه و - گه شتی کمان بو «مه که که» کرد، له وی من وه ک مندالیک ئه و په رده کونینه و گه ورونه یه ی که عبه م تی ده دا¹⁸، تا چاویک به نیو مالی ئه لادا بگیرم.

له نیو ئه ده بیاتی کلاسیکی دابونه ریتماندا، ئیمه ژنیکی دیکه مان هه بوو، دهچووه پشت په رده و هه کایه ته کانی ده گێرپایه وه: شه هه زادا، ئه و هه کایه تخوانه ته لیسماییه ی نیو هه کایه تی هه زار و یه ک شه وه.

من هیشتا هه ر به و یاده وه رییانه خه ریک بووم، کاتی کۆسته ریک به به رده م هوتیله که مان، هوتیلی شیخ زاییدا تینپه ری. وام زانی، ئه وه ئه و کۆسته ره یه که من چاوه رپی ده که م. به لام کاتی گه یشت، هه ندی دوور که وته وه، پاشان له سه ر پویشتنه که ی خوئی به رده وام بوو، به پیچی لای راستدا بایدا یه وه و به هیلی ته ریبی هوتیله که به ره و به رده م هوتیله که پویشت.

منیش چاوم هه ر له سه ر رینه که بوو، هه ندیکی خایاند تا کۆسته ریکی دیکه له سه ر ریگه لاته ریبه که دا په یدا بووه وه و ریکوره وان له به رده م ده روازه ی هوتیله که رایگرت.

¹⁸ تیدان: که میک په رده لادان.

لهوانه‌ی لئی هاتنه‌خواره‌وه، رووخساری دایکم و چهند پیره‌ژنیکی دیکه‌م له پشت جامه تاریکه‌کانه‌وه بینین. من نهمه‌زانی چی بکه‌م، ئایا دهرگه‌ی کۆسته‌ره‌که بکه‌مه‌وه یان بوه‌ستم تا «نه‌سته‌ره‌ن» دیت و به‌خۆی به‌خیره‌هانتی مه‌عمیله‌کانی ده‌کا. به‌لئ «نه‌سته‌ره‌ن» یش هاته‌ده‌ر، دوو پیاو یاوه‌ری بوون، که عه‌ره‌بان‌یه‌کیان پیبوو. «نه‌سته‌ره‌ن» دهرکه‌ی کۆسته‌ره‌که‌ی کرده‌وه و پیی گوتن: "هم‌موتان بۆ «دوبه‌ی» به‌خیره‌یین!"

به‌م جو‌ره یارمه‌تی نو ژن و پیایوی به‌ته‌مه‌نی دا، تا له مینی پاسه‌که دابه‌زن و منیش به‌ئارامییه‌وه وه‌ستام تا دایکم بینن. به‌لام یه‌که‌مجار خوشکه‌که‌م له کۆسته‌ره‌که دابه‌زی. هه‌ر به‌راستیش شتیکی سه‌یروسه‌مه‌ره بوو، ئاخ‌ر خو من له ته‌مه‌نی شازده‌ سالییه‌وه به‌و شیوه‌یه به‌زیندوویی نه‌مبینیوو. به‌لئ ئیمه له‌سه‌ر خه‌ت راسته‌وخۆ به‌یه‌که‌وه قسه‌مان کردبوو.

من یه‌ک شه‌نقاو لئی چومه‌ پیشه‌وه و باوه‌شم کرده‌وه، به‌لام هه‌ستم کرد ئه‌و هیشتا هه‌ر به‌که‌شوه‌وای کۆماری ئیسلامی لئیده‌خوری، نه‌ده‌بووایه هیچ پیایویک ژنیکی له‌باوه‌ش بگری، هه‌ر له‌وه‌ش گه‌ری که ژن باوه‌ش بۆ پیایویک بکاته‌وه.

"سه‌لام کاکه، گوئیگره،" خه‌مخۆریی له قسه‌که‌ی لئیده‌باری.

- "ئه‌ری خیره، چیبوو؟"

- "دایکم حالئ باش نییه. هیشتا له تاران خه‌لکی ده‌ناسییه‌وه. به‌لام لی‌ره، له فرۆکه‌خانه‌ی دوبه‌یدا له‌پریکه‌وه بووه ژنیکی دیکه. هه‌رچه‌نده و به‌سه‌دان جار پی‌م گوت و پی‌مگوته‌وه که ئیمه به‌ره‌و دوبه‌ی دهرۆین، که‌چی ئه‌و هه‌ر وای ده‌زانی ده‌چینه‌ئه‌مستردام. به‌هۆی ئالۆزبوونی نه‌خۆشی له‌بیرچوونه‌وه، به‌یه‌کجار خراپتر بووه. ریئ تیده‌چی هه‌ر نه‌شت ناسیته‌وه."

نه‌سته‌ره‌نیش له پال ئیمه وه‌ستاوو، گوئی لئیکرتبووین.

منیش به سەر خۆمدا زال بووم و گوتم گۆئ مه دی، دۆخه که باش ده بی. نهسته ره نیش یارمه تی دایکمی دا و له مینی پاسه که ی هیتایه در.

دایکه به سته زمانه که م بچکۆلانه بوو، له رولاواز، ته واو سه ری سپی ببوو. شالیک و سه رپۆشیکی له سه ر بوو. من هه ر له شوینی خۆمدا وه ستام تا ئەو ده گات. ئاوریکی دایه وه، دیاربوو میشکی ئەوهنده جه نجال بوو، بۆیه ئەو قه ره بالغییه ی ده ور وه ره که ی خۆی نه ده بینی. ئینجا پرووی خۆی له خوشکه که م کرد و پینگوت: "ئەدی برایه که ت کوانی؟"

منیش له پشتی ئەو وه ستابووم، له به رانه بر دیواره شوشه به نده که ی هوتیله که له و رامایووم.

"له وئیه، ئەو له وئ چاوه رپی تو ده کا." خوشکه که م وای پینگوت و ئاماژه شی بۆ من کرد.

دایکیشم له ده ور وه ری خۆی روانی، منی بینی، بیده نگیه که بالی به سه ردا کیشاین، چونکه ئەو ده بوایه پال به هیزی ره شی له بیرچوونه وه بنی، تا شته کان له یه ک بکاته وه. خه نده یه کی ناسینه وه ی که وته سه ر پروخساره دیرینه که ی، هه ر ده سته جیش سه رنجیکی ده رپری: "به لئ، هه ر له باوکت ده چی."

من ده مویست باوه شی پیندا بکه م، به لام ئەو بواری نه دا. ئاخه ر خۆ ئەو منی وه ک زارۆکنیک په ره وه رده نه کردبوو، به لکو وه ک جیگره وه یه ک بۆ باوکه که مئه ندامه که م.

منیش ته ماشای ئەوم کرد، به جوانی دیاربوو که وردیله تر و لاوازتر ببوو، به جۆریک ره شه بای بیابان ده یتوانی له گه ل خۆی هه لیبگرئ و بیبا.

دایکم وەرسوو پرایە وە و ئاوپرێکی لە تەلارە هەوربەر بەرزە کەدا و گوتی: جاری پێشتر کە هاتمە ئەمستردام، هیچ تەلاری بەرزى وا لە و ناوە نەبوون. هەموو شتیک لێرە گۆراوە، باشە خەلک کەى ئەو کاتەى هەبوو، ئەو بورجە بەرز بەرزانه رۆبنین؟"

دەمو دەست خوشکم قسە کەى بۆ راست کردەو: "دایکە، خۆ ئێمە لە ئەمستردام نین، ئێمە لە دوبەین، ئەدى پێشتر پین نەگوتبووی."

دایکم، دایکە کەرەپە کەم¹⁹ من لە زوووە دەمناسی، پێى گونجاو نەبوو، کە خوشکم قسە کەى بۆ راست بکاتەو. بۆیە هیچ گوتی بە سەرنبە کەى ئەو نەدا.

منیش دوو دل بووم لەو هەى ئاخۆ، بەردەوام قسە کانی ئەو راست بکەینەو، یاخود لێى بگەرێن هەروا بپروا. شەیتان هاتە بن کلێشەم: "هەر بڑى جیهانى خەیا لاوى. لێیگەرێ چۆن حەزى لێیە با وا بێر بکاتەو و تۆش ئەمە بخەرە سەر کاغەز."

دیسان دایکم سەرنبجێکی دیکەى دەربرى: "ئەرى چیه ئێرە زۆر جەنجالە، پێشتر شەقامە کە ئەو نەندە سیخناخ نەبوو."

- "دایە، ئێمە لە دوبەین!" خوشکە کەم دەر دەست لێیها تە دەنگ.
- "دەى لێیگەرێ، پێویست ناکا بۆى راست بکەیتەو." من ئەمەم بە نەرمییە کەو بە خوشکم گوت. خوشکە کەشم بە سەر تەیه کەو پێى گوتمەو: "بەلام دکتۆرە کە گوتی، دەبێ ئێمە بەردەوام بۆى راست بکەینەو، دەنا بەنێو حالەتى لەبیر چوونەو هەدا زیاتر شوپر دەبیتەو."

¹⁹ کەرەپ: نەسەلمین، سەررەق، عیناد.

- "هه نووکه نا، جارئ نا. هئز و گوری له بیرچونه وهی ئیستا له هه موو جارن زیاتره. ئیمه ده بی به شیوازی ئه و، ئه و گه شته ی پیناسینین."
- من ههستم کرد، خوشکه کهم له گه ل بۆچونه کهمدا نه بوو، به لام خو ئه وئ ئه و شوینه له باره نه بوو، زیاتر له سه ری برۆا.

نهسته رهن هه ندئ به نه رمی کورسییه که ی بۆ لای دایکم پالنا، ئینجا ویستی یارمه تی بدا له سه ری دابنیشی.

دایکیشم ته رده ست هاته وه لام؛ "نه خیر، کیزه میهره بانه که، سوپاس، ده مه وئ به پینی خو م برۆم."

بزه گرتمی. ئینجا دایکم ریگه ی دام پیلی بگرم. قسه یه کیشی چرپانده گویم :
"ئه ری دیسان ئه و کیزه کییه؟"

"ئه وه سه ر به نووسینگه ی گه شتیاریه. ناویشی نهسته رهنه." منیش وام پیگوته وه، به دم ئه م قسه یه وه، له هوتیله که چووینه ژوور.

له وئ چووینه نیو ئه سانسیره که و ئینجا به ره و نهۆمی شه ست و پینجه مین سه رکه وتین، له وئ ژنه کهم به خو ی و چایه ی تازه دیمکراو و کولیچه وه، چاوه ری ده کردین.

له سویتی هوتیله که و له هه مان کاتیشدا له ماله که ی خو مان له ئه مستردام

دهرکه ی سویته که کرایه وه. ژنه که م پیشوازی له دایکم کرد، ئامیزی تیوه رینا و دهستی گرت و بردییه ژووره وه.

من نه مده توانی بگه پیمه وه نیشتمان که م، به لام ژنه که م له و دواییانه دا یه که دوو جارن گه رابوو وه، چونکه دایکی له جیگه دا که وتبوو، له سه ر لئواری قه بر بوو. ئه وکات و له وئ دایکم و خوشکه که شمی له تاران بینیبوون.

دایکم به نیو ژووری دانیشتنی سویته که دا گه را و گوتی: "پیشتر له وئ له لای په نجه ره که قه نه فه یه کی لیبوو، هه میسه له وئ داده نیشتم، ته ماشای دهریم ده کرد. ئه ری ئیوه چیتان لیکردوو ه؟ بو گوریوتانه؟"

"دایکه!" من گویم لیبوو خوشکه که م بانگی کرد، به لام له وه زیاتر هیچی دیکه ی نه گوت.

ژنه که شم به چاوکی پرسیاره وه سه یری کردم. منیش به سرته وه پیمگوت: "وه لامی مه ده وه، ئه و هه روا ده زانی له «ئه مستردام» ین، به هوی گه شته که وه سه ری لیتیکچوو ه. زور هیلاک و ماندوو ه."

ئینجا رووم کرده دایکم و پیمگوت: "ئه وه ماوه یه کی زوری به سه رچوو ه، که تو و باوکه هاتنه سه ردانمان. ئه وکات هیشتا کیژه کان هه ر له گه لمان بوون،

ئىستا ھەموو شتىك گۆراۋە، دەى سەيرى من بكة، منىش گۆراۋم، بۆز بووم.

ئەۋىش ھەر گۆيى پىنەدام، زۆر بە ئەپارتمانەكە سەرقال بوو، دەيوست زياتر بېشىكنى.

"باشە ئەۋە چ يارپەكە تۆ لەگەل ئەۋدا دەيكەى؟" ژنەكەشم بە ھەراسانىيەكەۋە كەۋتەۋە قسەكردن؛ "ئەۋە شتىكى باش نىيە، تۆ دەيكەى. ھەر راست پىيى بلى، كەۋا ئىرە ھوتىلە و ئىمەش لە ھۆلەنداۋە بۆ دىدارى ئەۋ ھاتووين."

"خۆ داىكم بە خۆى بىنى كە ئىرە ھوتىلە." منىش وا ۋەلامم دايەۋە؛ "لە خوارى بە دەيان مىۋانى ھوتىلەكەى بىنين لە ھۆلى چاۋەپروانىيەكە ۋەستاۋون. خوشكىشم سەد جاران بۆى دوۋپاتكردۆتەۋە، كە ئىمە لە ئەمستردام نىن، بەلكو لە «دوبەى»ن. دەى لىيگەپرى، چۆن بىر دەكاتەۋە با ۋابى. خۆ من ناچم ھەموو قسەيەكى بۆ راست بكمەۋە."

- "بەلام بەم جۆرە تۆ لەگەل يارپەكەى ئەۋدا دەرپۆى."

- "چۆن ئەۋە دەلىيى" منىش بە سەرسورمانەۋە ۋام پىگوت، بەلام دەشمزانى ھەندىك جاران ئەۋ باشتر لە خۆم، خۆم من دەناسى.

منىش دەستەۋەستان بووم، نەمدەتۋانى سنورەكانى نىۋان ئاكار، واقع و خەيال لە يەك جىابكەمەۋە. ھەندىك جار و ناۋبەناۋ دەربارەى لەبىرچوونەۋە و ۋرپىنەكردنم بىستبوو و خويندبووشمەۋە، جارىكىان فىلمىكىشم بىنىبوو. بەلام ۋەك ھەراشنىك²⁰، ھەرگىز كەسىكم لە نىزىكەۋە نەبىنىبوو، توشى داۋى نەخۆشى لەبىرچوونەۋە بوۋى. خۆ نەشمەۋىست

²⁰ كەسىكى ھەراش: كەسىكى گەۋرە و بالق.

پېښه پېښی ئه و به زمه برۆم، به لام خو من په روښی که سیک بووم، له و باره دا دایکم بوو، که گیرودهی دهستی له بیرچوونه وه ببوو. ئه ودهش دهر فته تیکي بیوتنه بوو، له گه لیدا برۆم. بویه منیش دهمویست وه که خوئی له گه لیدا بم، له وانه شه یاریه که شی له گه لدا بکم، تا زیاتر له و که سه نزیک بېمه وه، له و ساتانهی که له جهسته که ی خوئی دهرده چی، ئه و دایکه ی تو ده تناسی له بهرچاوت نامینئی و مه رگیش هر دهلورینئی.

دایکم به ره و ناندینه که رویشت.

- "دایه، ده لئی برسیته؟" ژنه که م وای لپرسی. "که میکی دیکه نان ده خوین. له «دوبه ی» ش هر وه که ئیران خه لک درهنگ، نانی شیوان ده خون."

- "نه خیر، سوپاس. نازیزه که م، من هیشتا برسیم نه بووه." دایکم وای پیگوته وه و له ناندینه که هاته دهر.

له ژوری دانیشننه که، له لای میزی کومپیوته ره که راوه ستا. له وئ بۆ ئه و زړه مافووره که له بن میزه که داندره بوو، چه مایه وه، هر ته ماشای ده کرد. له راستیدا خو هموو ئیرانییه که هه روا دهکا: هر کاتی مافووریک ده بینن، بوی ده چه مینه وه، دهستی لیده دن و ده پیشکنن، ناخو پیکهاته که ی ماک و ره سه نه.

- "ئه مه زړه، ئه مه مافووری کارخانه یه، ده ستکرد نییه." دایکم وای هاوارکرد. "باشه ئه و مافووره له کوئییه که باوکت جاره که ی دیکه بوی هینا بووی؟"

منیش هیچ وه لام نه دایه وه، وه ستام تا ژنه که م وه لامیکی ئه و پرسیاره گرنگه ده داته وه، به لام خو ئه ویش خوئی کیشایه وه ژوری نوستن و به نه رمییه که وه گوتی: "من له گه ل ئه و که مه یه دا نارۆم."

ھەر لەبیرم مابوو، چۆن دایک و باوکم، بۆ یەكەمجار بۆ سەردانی ھاتنە
 لامان، ئەو ھەش پازدە ساڵ لەمەوبەر بوو. بە دەوردراوی لەگەڵ زۆر
 كەسی دیکەدا، لە ھۆلی چاوەروانی فرۆكەخانەى «سخیپول»دا
 وەستا بووین. لەپریكەو بە باوکم لە ھۆلەكە بە خۆى و مافووریكى گولنارى
 ئیرانى بەدەرکەوت، لوولى دابوو، لەبن بالى ھەلگرتبوو. شەپقە یەكیشى
 لەسەر بوو، سمیلەكانیشى تەواو ماشو برنجى ببوون. كاتىك لەنیو
 حەشاماتەكەدا بینیمى، ئاماژەى بۆ دایكم كرد، كەوا من لەوى وەستاوم.
 ئاماژەى بە مافوورەكەش دا، كە لە بن پىلى ھەلگرتبوو، ئینجا بە زمانى
 ئاماژەو ھەگوتى: "بۆ تۆم ھیناوە. بەتایبەت بۆ تۆ، تا لەسەرى دابنیشى و
 بنووسى."

لە جیھانەكەى ئەودا، خەلك لەسەر مافووردا دادەنیشن و میزىكى
 بچكۆلانەشیان بۆ نووسین دادەنا، ھەر بۆیەشە ئەو مافووریكى گولنارى
 ڕەنگینى لەگەڵ خۆیدا بۆ ھینابووم.

كاتىكیش گەیشتینەو ھەمال، دایكم مافوورەكەى لەبن كورسى و میزەكەدا دانا
 و گوتى: "دەى كورم، دانیشە. ئیستا پیت لەسەر ئەو مافوورە گەرم
 دەبنەو."

ئەو یادگارە خۆشەویستەى ئەوان ھیشتاش و ھەمیشە ھەر لە بن كورسى
 و میزى نووسینگەكەمە، لە ژوورى كارم لە ئەمستردام. ھەنووكەش دایكم
 دەبویست بزانی ئاخۆ ماو ھە و لە كوینە. منیش دوودل بووم. دەبوا یە شتىك
 بلیم: "دایكە، ئیمە ئیستا لە «دوبەى»ین. مافوورەكە ھەر لەبن میز و
 كورسى ژوورى كارکردنمە لە ئەمستردام. بەلام ئیستا ئیمە لە ژووریكى
 ھوتیل داین، ئەو میز و كۆمپیوتەرەش ھى من نین."

به لَام خَوَّ ئه‌و، ئه‌و دهرفته‌ه‌ی پینه‌دام تا ئه‌مه‌ی پیتلیم، چونکه باسکی گرتم و چرپاندییه گویم: "من ده‌زانم ئه‌و، مافوره‌که‌ی پی جوان نه‌بوو، هه‌ر ده‌بی ئه‌و فری دابی."

مه‌به‌ستیشی له "ئه‌و" ژنه‌که‌م بوو. دایکم پینابوو، ژنه‌که‌م هیچ که‌یفی به مافوره‌که‌ نه‌هاتوو، هه‌ر بویه فرییداوه.

"نه‌خیر، دایکه، ئه‌مه راست نییه. ئه‌و مافوره‌که‌ی ئیوه‌ی زور پی جوان بوو."

دایکم بیده‌نگ ما، منیش له چاوه‌کانیدا خه‌میکی قوولم به‌دی کرد.

دایکم به ئاسانی هاوسه‌نگی خوی له نیوان دنیای خه‌یال راستیدا راده‌گرت. ئه‌و ره‌نگی ئه‌و مافوره‌ی ده‌زانی که باوكم بوی هینابووم، به‌لام سه‌رنجی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا، که ئیمه له هوتیلکی گه‌وره و له نهومی شه‌ست و پینجه‌مین داین. دیسان ئه‌هریمه‌ن چرپاندیه‌وه گویم: "ده‌ی له‌گه‌لی برۆ، بزانه به کوئ ده‌گه‌ی."

یارمه‌تی دایکم دا گه‌یاندمه ژووری نوستن، که بۆ ئه‌و به‌رادان درابوو.

- "دایکه، به‌ر له‌وه‌ی نان بخوین وا باشتره، بۆ سه‌عاتیک چاوه‌کانت گه‌رم بکه‌ی."

ئیدی ئه‌ویش هه‌ر به جله‌کانیه‌وه چووه سه‌ر پیخه‌فه‌که‌ی و لی دریژ بوو، چاوه‌کانیشی نوقاندن.

منیش باش ده‌مبینی، چۆن مافوره‌ گولنارییه ره‌نگینه‌که، گه‌راوته نیو یاده‌وه‌رییه‌کانی.

چاویلکه‌ی تاریک

له و کاته‌ی دایکم سه‌رخه‌ویکی ده‌شکاند، ژن و خوشکه‌که‌شم سه‌رگه‌رمی بازار‌ی قسه‌ی خۆیان بوون، من هاتمه‌ ده‌ری. باری وروژاوییه‌که‌م که‌می سووک ببوو، بیریشم له‌وه کرده‌وه، ئاخۆ ئیمه‌ له‌ و ماوه دیدارییه‌دا چی بکه‌ین.

هیشتا هه‌ستیکی زۆر به‌هیزم هه‌بوو، دایکم به‌ ته‌واوی چۆته نیو جیهانه‌که‌ی خۆی و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ نییه، منیش ناتوانم له‌ و جیهانه‌یدا ده‌ریبه‌ینم. وێرای ئه‌وه‌ش، هه‌زم لیبوو خوشکه‌که‌م چیژ له‌ و سه‌فه‌ره وه‌رگری، چونکه‌ بۆ ئه‌و، یه‌که‌مین سه‌فه‌ری بوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات. ئاخ‌ر ئه‌و سالانیکی دووردریژ بوو سه‌فه‌ری لێ قه‌ده‌غه‌کرا‌بوو، ئیستاش له‌ یه‌کی له‌ ژووره‌کانی هوتیلێک له‌ «دوبه‌ی» دانیشتوو.

من له‌سه‌ر شوسته‌ی رێگه‌ جه‌نجاله‌ خیرا‌که‌ی به‌رده‌م هوتیله‌که‌ پیا‌سه‌م ده‌کرد و به‌ خۆیشم ده‌گوته‌وه: ده‌ی کاریکی وا بکه‌ ئه‌و سه‌فه‌ره‌یان لێ خۆش بی. به‌لام چۆن ده‌توانی شتیکی خۆش له‌ شوینیکی ده‌ستکرد و ساخته‌دا به‌ ئه‌نجام بگه‌یه‌نی، که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ هه‌ر وینه و پۆسته‌ری «جۆرج کلونی» ئه‌کته‌ره، وه‌ک زه‌به‌لاحیک وایه‌ و کوپیکی له‌ قاوه‌ی «نیپروۆسو»ی به‌ ده‌سته‌وه‌یه؟ ئیره، «دوبه‌ی» شوینیکه‌ هه‌روه‌ک رۆژگاری فیرعه‌ونه‌کانی میسر وایه، کریکاره‌کان له‌به‌ر ئه‌و خۆره‌تاوه‌ گه‌رمه‌دا، هه‌ر خه‌ریکی دروستکردنی تاوه‌ری به‌رز به‌رزن.

«دوبه‌ی»، ئه‌و شوینه‌یه، ئه‌و خه‌لکه‌ی سه‌ر به‌ هۆز و تیره‌کانی خۆی نه‌بی، هیچ مافی هاوولاتیبوونیان نییه.

ئاخر خۆ ھېچ پرسی كلتووری تایبەت بە «دوبەى» لە ئارادا نییە، نە زمانى دوبەى، نە ئەدەبیات و نە دابونەریت و بۆنەى خواردى دوبەى و نە ھېچ، ھېچى واى نییە... من بم، ھەرگیز لێرە نابم و ناژیم. ئێرە شونینیکە تایبەت بە دەلال، بە وەستای پیزا، بە بازارگانه چینییهكان که بە ملیۆنان لە بەرھەمە ھەرزانهكانیان بە بازارگانهكانى دیکەى جیھان دەفرۆشن. بەلێ ئێرە ولاتی خەونى ملیاردلێرە بەریتانى و ئەمریکییەكانە، که یەك فلس، باجیش نادن.

بەلام خۆ ئیستا کاتى ئەو لیدوانانە نەبوو. من زیاتر قەدەمم لێدا، ھەر بیرم لێدەکردو، ئاخۆ چۆن لەبن ئەو بارودۆخەدا، ناوەرۆکیك بە گەشتەكەمان بەدەین، خۆ نابى بە رۆژ و شەو، ئەو ماوہى دیدارەمان ھەر لەنیو چوار دیواری سویتی ھوتیلەكەدا بەسەر بەرین.

لەپریكەو، زانیم چى بكەم.

من دەبى، ئەو چاویلکە تاریکەى «چى گىقارا» لە چاوم بكەمەو. من دەبى بۆ ماوہى ھەفتەيەك، سەرمايەدارى، سۆشیالیزم، ماویزم و ھەموو ئیزمەكانى دیکە بئاخمنه ئیو گەنجینە گەرەكەى ھوتیلەكە، که بە ژمارە دادەخرى و دەشکریتەو. من دەبى خۆم لەو ھەموو بیردۆزانە ئازاد بكەم، تەنیا بە چاوى دایکم تەماشای «دوبەى» بكەم. من نابى ھېچم بە دل بى یان بە دل نەبى، من تەنیا دەبى سەیرى خەلك و کردەوہكانیان لە «دوبەى» بكەم.

ئەمە خۆى چارەسەرەكە بوو، دۆزیمەو.

بەم ھزرەوہ بارى سەر شانم لاکەوت. چاویلکە تاریکەكەم لاچوو.

به په‌یژده‌کان سه‌رکه‌وتمه سه‌روو، له ماكدۆنالده‌که سه‌یری ئه‌و ناوهم كرد. ئینجا هه‌موو شتیكم به جیاوازی بینی. ئاخ‌ر خه‌لكه‌که ئه‌و چۆل و بیابانه‌ی که مایه‌ی لیژیان نه‌بوو، گۆریویه‌تی و کردوویه‌تی و لات‌ی خه‌یال، کردویه‌تی شوینی کریسمس و دیزنی‌لاند. دوه‌ی خه‌یال بوو، رۆمانیک بوو، دایکم شاکه‌سه‌که‌ی بوو. که‌واته منیش ده‌بوایه‌گه‌شته‌که‌م وه‌ک شتیکی خه‌یال‌کرده بزانه‌م و به دوایدا برۆم.

ئه‌مه‌ش وایلیکردم به توندی ده‌ستی پیوه‌ بگرم.

من هه‌ر به پیاسه‌گه‌رامه‌وه هوتیله‌که، ده‌ستم بۆ «نه‌سته‌ره‌ن» هه‌لبری، که له‌گه‌ل سه‌رنشینکی دیکه‌ی هوتیله‌که، له هۆلی چاوه‌روانیدا وه‌ستا‌بوو. ئه‌ویش بزیه‌کی بۆ کردم، خه‌ریکبوو له‌به‌رانه‌ریدا لاواز ده‌رکه‌وم، وه‌ک ئه‌وه‌ی من تاکه‌ پیایوی سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌وییه‌ بم.

خۆم خسته‌نیو ئه‌سانسیره‌که و به چاوتروکانیک گه‌یشتمه‌ نه‌ومی شه‌ست و پینجه‌مین. کارته‌که‌م له شوینی ده‌ستنیشانی ده‌رکه‌که را کرد، ده‌رکه‌که کرایه‌وه و بانگم کرد: "ئه‌ری هیشتا دایکه هه‌ر نوستوه‌ه؟"

نه‌خیر، ئه‌و نه‌نوستبوو، ئه‌و له‌نیو ژووری دانیشتن وه‌ستا‌بوو، چاوه‌پرسی ده‌کردم و له‌په‌ر ده‌رکه‌وت و هه‌ندیکی به‌ قسه‌که‌ی سه‌له‌ممه‌وه و گوتی: "کورم، ئای چ ژووره هوتیلیکی که‌شخه‌یه، که بۆ ئیمه‌ت گرتوه‌ه."

ئوخه‌ی، خۆ دایکم گه‌راوه‌ته‌وه دۆخی ئاسایی خۆی، هه‌ر هه‌یج نه‌بی بۆ ئه‌وی ده‌می که قسه‌ی ده‌کرد. ئه‌و پشووه و سه‌رخه‌وشکاندنه، کاری خۆی کرد، باری وروژاویه‌که‌ی سووک کردبوو، گه‌را‌بووه سه‌ر باره‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی.

دایم گوتی: "برسیمه‌ه."

"دهى با نانه که مان بخۆين." منيش وام گوت و وام دانابوو که بۆ ماوه يه ک
دايکم له دهست دابوو.

شادمانى وهک خونچه گولتيک له نيتو دلمدا کرايه وه.

نۆقلیتەكە

ناندىنىكى بەرفرەوان لە سویتەكەمان ھەبوو، بەلام خۆ ئیمە ئەو كاتەمان نەبوو، تا بە خواردن ئامادەكردن خەرىك بین. ئیمە ھەر بۆ خۆشیش، دەمانویست خواردنە خۆجییەكان تام بكەین، بەلام خۆ شتیكى تاییەتمەندی خۆیان لە «دوبەى» دەست نەدەكەوت. ھەموو خواردنەكان، ھەر ھى ئەو كۆچبەرانیە بوون، كە بۆ كاركردن ھاتبوونە بیابانەكەى دوبەى، لەگەل خۆیان ھینابوو.

ئیمە بەسەر شوستەیهكى بەرین، بە بەردەم ریزە دووكانىكى چراخاندا پۆیشتین، لەوئى لەو گوردەمى خەلكەدا، نە سەرى دیاربوو نە بن. لە بانەوھەش، لە بەرزایی ئاسمانى سەر دووكانەكان، بە تەریبى لەگەل رینگە خیراییەكەدا، مەیدان مەیدانى تەراتینى میترو بوو. من ئاوا سى مەتر لە دواى دایكەم دەپۆیشتەم، ئەویش لە بەینى ژن و خوشكەكەم دەپۆیشت.

بۆ من ئەو گەشتە و لەگەل ھەرسىنكیان وەك گەشتى جنۆكان وابوو. وام دەزانى «دوبەى» ولاتىكى خەيالكرده، پاشان دایكىشم لەنیوان دۆخى بیروچوونەوھى خۆى، لەنیو دنیای خەيال و راستیدا بە مەلە دەھات و دەچوو. لەنیوان ئەو دوو جیھانەدا، لە مێشكى مندا نۆقلیتىك سەبارەت بەو گەشتە، چەكەرەى كرد. لەو گەشتەشماندا بیچمىكى تەلیسماوى ھەبوو، ئەویش خوشكم بوو، بەلام خۆ نەدەكرا ئەویشى تیبئاختم. ھەستم كرد ئەویش لە دنیای تاییەتى خۆى بە داڵغە و خەياللى خۆى سەرقالە، جیھانىك، دیاربوو من ھیچم لێھەلنەدەكراند.

به تهنیا ژنه که م بوو، که به ههردوو پټیه کانی لهسه زه مینی جیهانی راستی چه قاندوبون. ئەو کیژی بانکه وانیک (کارمه ندیکی بانک) بوو، لئ ئەویش ههزی لیبوو بچټه نیو دووکانیکی شیکی «چانیل» و چاوبگیری به لکو جانتایه کی ژنانه ی نوئ بو خوی بکړئ.

من چاودیژی خوشکه که م دهکرد. رهفتاره که ی ئاساییانه نه بوو، ههروهک ئەوه وابوو، لهسه ههسارهیه کی دیکه ی وهک مه ریخ یان موشته ری نیشتبټه وه. ئەو ته ماشای شته کانی نه دهکرد؛ به لکو دهپشکنین، خوی چووبوو نیویان. ئەو به سه رنجه وه سهیری ئەو قیتارانیه ی دهکرد که بهسه ر سه رمان دههاتن و دهچوون. له گه لیان ئاو یزان بوو، هه ندئ جار بو چه ند ههنگاو یک تا ویستگه ی ئاینده رای دهکرد، به لام پاشان چی؟ - هه ر سه یرکردن.

ئەو بو هه ر شتیک و هه ر کهس وټنه یه کی به ته له فونه سه مسونگه کونه که ی خوی دهگرت. له به رده م نه مام و گولوگیای لاپال رینگه ی «شیخ زاید» دا ده چه مایه وه و دهستی له په لکه کانی دها و لټیه وه راده ما. له پریش ون ده بوو، له پال ته لاره هه ور بره کان و له پشت جامه که وه ته ماشای تر ومیله راگیراوه کانی گه راجه که ی دهکرد. وټنه یه کی «جورج کلونی» و ده زگای قاوه سازکردنی «نیسپرۆسو» نوټیه که ی دهگرت و ته نانه ت بی گویدانه وه ره زبوونی ژنه که م، سه یری ته نه که ی زبلیشی دهکرد.

له هیکه وه خوی به ویستگه یه کی میترو دا کرد، بینیم بهسه ر په یژه کاندای پویشت. ده ترسام نه بادا بزری بکه م، منیش به دوایدا غارم دا. بهسه ر په یژه کاره بایه کاندای سه رکه وتم و له کاتی خویدا و لهسه ر شوسته ی هاتی قیتاره کان گه یشتمی و لفکه ی کراسه که م گرت. ئەو جلّه وی خوی له ده ستدا بوو، به لام من به هه وه سه له وه به هیواشی پیمگوت: "به یانی ئەگه ر هه ز بکه ی سواری میترو ده بین، به س جارئ با بچین نانه که مان بخوین."

ئەو رەفتارەى خوشكم، وەھای لیکردم بیر له نۆقلیتیک بکەمەو، که زۆر دەمیک بوو خویندبوومەو. کورته رۆمانەکش دەربارەى مامۆستایەکی پیری ریش چەرمۆی سەردەمی یەکیته سۆقیەت بوو. ئەو بانگهێشتکرا بوو، تا لە بەرلینی رۆژئاوای پینشوودا، کوریک بگێرێ. له بەرلینی رۆژھەلاتی کۆمۆنیستیهو به قیتار گەیشتبوو به بەرلینی رۆژئاوا.

مامۆستای تاین، که هەموو ژیانى خۆی له بن دەسەلاتی دیکتاتۆریی، ژینگەیهکی کۆمۆنیستیانه بەسەر بردبوو، له ئازادییهکی بەرلینی سەرمایەداریدا هاسەنگی خۆی لە دەست دا. خۆی دەبوا یە تاکسییەکی بگرتبایە، تا بیگەیه ندبایە شوینی کۆرەکه و وتارەکهی خۆی پینشکەش بکردبا، بەلام ئەو هەر دیوانە ئاسا بە نیو شەقامەکانی بەرلیندا پیاسەى دەکرد و ئازادییهکی تام دەکرد. ئەویش هەروەک خوشکەکه م، سەیری تەنەکهی زبڵەکانیشی دەکرد، لە پشت جامەکان رادەوہستا، دەچوو نیو ئەسانسیرەکان، بۆنى دارودرەخت و گۆلەکانی دەکرد، دەستی له تروومبیلەکان دەدا و بە دەمی بەش و بە چاوی زەق و حەیرانەو تەماشای خەلکی دەکرد.

ئیدی بەیە کجار هەموو فشاری دەولەتە کۆمۆنیستییهکی لەسەر لاچوو، هەربۆیە نەیدەتوانی بە شیوہیەکی ئاسایی رەفتار بنوینێ. ئاخەر ئەو ئازاد ببوو، دەمو دەست فریدرابوو نیو قولاییهکیهوه، بۆیە به هەموو لایە کدا هەر بالە فریى بوو.

بۆ گەرەن بە دواى چیشخانەیهک، زیاتر به بەردەم ریزە دووکانە چراخانە کدا رۆیشتن.

خوشکم به خوی و سه‌پوشیک گه‌یشتبووه دوبه‌ی، ئاخر له‌به‌ر پ‌ژیمه‌که، ده‌بوايه هر واکا. خوی نه‌ده‌بوايه ته‌نانه‌ت له‌نیو فرۆکه‌شدا له‌سه‌ری بکاته‌وه، له‌نیو هوتیله‌که‌شدا هر داینه‌نا، به‌لام هه‌نووکه هر به خیشکه‌یی²¹ و به جووله‌یه‌کی بی هه‌ستوخوست، له سه‌ری لادا. بایه گه‌رمه‌که‌ی بیابانیش دهره‌ته‌ی خوی بینی و یاری به پرچه ره‌شه‌که‌ی کرد.

ئه‌ری بۆچی منیش پیشتر به چاوی خوشکه‌که‌م سه‌یری ئه‌و شاره خه‌یا‌ل‌کرده‌یه‌م نه‌کرد؟ خو لیره‌دا سه‌دان ژن و پیاوی ئیرانی به ئازادی ده‌سوورینه‌وه، لیره‌وه بۆ ساتیکیش بی، ئه‌وان دوورن له‌و جیهانه به‌رته‌سکراوه‌ی که مه‌لایه‌کان تایبه‌ت بۆ ئه‌وانیان داهیناوه.

له‌م شه‌وه ره‌نگینه‌دا، منیش له‌گه‌ل خوشکه‌که‌م سه‌یری ئه‌و قیتارانهم کرد که له بانه‌وه، به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه له جرتوفرتی خویاندا بوون. په‌ککوو، له‌و جوانیه، ئه‌ری هر به‌پاست، ئه‌وانه بۆ کوئی ده‌پۆن و له کوپه‌وش هاتوون؟

من سه‌یری ئه‌و ده‌یان کیلومه‌تره گیاوگۆلی ئه‌و چیمه‌نه‌م کرد، که به قه‌دپال ریگه‌که‌وه بوو، گولیشی لیروابوو. خو ئیمه له هۆله‌ندا نین، که له هه‌موو لایه‌که‌وه هر سه‌وزایی و گول و گولووک بی، که هر له خویانه‌وه چه‌که‌ره ده‌که‌ن و خونچه ده‌رده‌که‌ن. ئیمه ئیستا له بیابانین، که ملیۆنان سا‌له هیچ گوله می‌لاقه‌یه‌(تولپیک)کی لینه‌رواوه.

من ده‌بی له‌باره‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌وه بنووسم، به‌لام تیبینیم کرد، چیرۆکه‌که‌ی ئه‌م کتیبه‌م به جیاوازی دۆخی راسته‌قینه‌ی خوی، خه‌ریکه ریچکه‌ی تاییه‌ته‌ی خوی وه‌ربگری. په‌رۆشیش بووم ئاخو چی به‌سه‌ردی و ده‌گاته کوئی،

²¹ به خیشکه‌یی: به هتواشی، به هتوره‌یی، به‌لام به نیازی پیشه‌خته‌وه.

چونکہ له کاتی نووسیندا، سه رنجمدا، که له راستیدا من خه ریکی ریورهمی مائاواپی کردنم له دایکم. له وهش تیگه یستم، ئەو پیواژویه تهنه له نیو وشه کاندای جیگه ی خو ی کردوته وه، له نیو ئەو کورته رومانه ی خواحافیزییدا، که من تازه و له پر دهستم پیکردوو.

له دووره وه ترووکه کردنی تابلویه کی نیونی ره نگین، سه رنجی منی بو لای خو راکیشا. بون و به رامه ی تیژی روزه لاتییانه منی گه رانده وه سه ر دوخی ئەنگوره راسته قینه که، خو ئەوه چیشته خانه یه کی لوبنانی بوو.

له چیشخانه که دا

دایکم کاتی خوی، که خیزانی خوی به دهوره وه بوو، باشتین ژمه خوراکي ئیرانیانه ی ساز ده کرد.

"ئیسیتاش هیچی پی ئاماده ناکرئ." خوشکه که م ئه م قسه یه ی به نهرمی چرپانده گویم؛ "ئه و ئیستا نازانی که رهسته ی شیولینان له یه ک جیا بکاته وه، پیشتریش به هه زاران جار چیشتی لیناوه و ئاماده ی کردووه. ئه و ئیستا خوی له ناندینه که به دوور ده گری، له ئاگر دهرسی، خو ئه گهر بو خوشوشتنیش بچیته گه رماو، دهرسم خوی به ئاوه گه رمه که بسووتینی."

له راستیدا چیشخانه لوبنانه که، خواردنگه یه کی میلی بوو، هر بویه شه وا پر بوو. له بهرئه وه ی چه ندین خیزان به منداله کانیا نه وه له سه ر میزی خواردنه که داده نیشتن، که شیکی خوشی ده سازاند. له هه موو لایه کیشه وه له سه ر قاپ و دهری بچکوله بچکوله دا خواردنه به تام و بونه که یان پیشکه ش ده کرد.

ئیمه ش شوینی خومان له سه ر میزکی چوار کورسییدا گرت و کورسیکی زیاده شمان بو دایکمان هینا. من له ته نیشتی دانیشتم، خوشکم له به رانه رم و ژنیشم له ته نیشتی ئه و. کورسییه به تاله که ش له ته نیشتم دایکم دانرا.

"من لیره غه ربی باوکت ده که م." دایکم ئه و سه رنجه ی دهربری و چاوشی پر له فرمیسک بوون.

هر ئه م قسه یه خوی له خویدا، واتای ئه وه ی ده گه یاند، ئه و له باریکی راسته قینه له گه لمان له سه ر خوانی چیشخانه یه کی لوبنانه دایه.

کاتیکیش، به ماوهیهکی کورت، دواى ئه وهى سهردانیان کردم و گه رانه وه، باوكم كوچى دواى کرد، له گه لیدا زمانى ئاماژه کانیس مرد. هه لبه ته ئیمه له نیو مالدا به فارسى قسه مان ده کرد، به لام هه ر کاتى باوكم ده هاته وه، بامان ده دایه وه سهر زمانى ئاماژه. ئه وهش زمانیک بوو، که هه ر خو مان په ره مان پیدابوو، جو ره زمانیکی خیزان بوو.

من کاتى خوى په یم پینه بردبوو، به لام دواتر که هاتمه هو له ندا و له وئى ژيام، ئه وه م بو ده رکه وت، هیشتا ش ئه و زمانه ئاماژه یه ی باوكم به کار ده هینم. ئه وهش مایه ی سهرسامیم بوو، ئاخو هه رچه ند ته مه نم هه لده کشا، زیاتر ده گه رامه وه سهر خووی کون، سهر زمانى ئاماژه.

ئیسستا ش له ده سته کانی خوشکم، که له سهر میزه که له به رانه برم دانیشتوو، زمانى ئاماژه که ده بینمه وه.

ئه رى ئه وئى چو ن بوو، به ده سته کانم که له سهر میزه که دامنا بوون، به ئاماژه وه وام به خوشکه که م گوت.

به لام خوشکه که م وای خو نواند که ئاماژه ی ده سته کانمى هه ر نه بینى بى.

ده ی، ده رباره ی ئه و سالانه م بو باس بکه، من به ده سته کانم زیاترى له سهر رویشتم، به لام خو ئه و ئاگای له من نه بوو، ئه و له گه ل ژنه که م خه ریکی قسه بوو. هه ر بو یه منیش زیاترى له سهر نه رویشتم.

له ده ره وهش ویستم لیى پیرسم، ئاخو ئه و هه موو سالانه ی چو ن له زیندان به سه ربرد، به لام ئه وهش نه کرا. ئه و به رده وام بو شایى گف تو گو ی به وه پر ده کرده وه، با سو خوا سی که سو کارمان بو باس بکا، ئاخو کى له خ زمان، له دوستان و له ده رو دراسی ماندا مر دبوو.

خو ئه وهش پرسیکی رهوا بوو، که به ئامادهیی ژن و دایکم بیخه مه روو، به لام ئه ری بوچی وام لی نه پرسی؟ له وانه یه ویستیم برینه کانی نه کولینمه وه، ژانوسویی ئه و سالانه ی به بیر نه هینمه وه؟ له وانه شه نه موئیستی باسی «جهواد» بکه م، که ئیستا بیست و پینج سالی ره به قه، به نهینی له بن دار باده مه کانی لای شاخه کان نیژراوه؟ تو بلی هه ندیک جار، ویستیتم، نه خوشکه که م و نه خوم هیچ ئازار بده م، به وهی که وا ئیمه ده رچووین و «جهواد» یش به رکه وت؟

ئه ری بوچی به خوشکه که م نه گوت، که له و سالانه ی رابردوودا، هه ر خه ونم به جه واده ده بینی؟ باشه بوچی پیم نه گوت، له میتشکی خومدا به ده یان جار چوممه ته سه ر گوره که ی جهواد، که له وی له بن دار باده مان لی دراوه، به تایبه تیش له به هاران، ئه و کاتانه ی خونچه گوله باده مه سپی و قورمزی و نه رمه کان ده پشکوتن و ده که وتنه سه ر گوره که و دایده پوشت؟

له «دوبه ی» دا، ئیمه له واقع دوور که وتبووینه وه، هه ر بویه شه پیویست نه بوو بگه ریینه وه سه ر ئه و ساله پر له کویره وه ریانه.

دیار بوو ئه وهش خه سله تی مروی نیشان ده دا. ئه و ده رکه ی له سه ر خو ی داده خا و لیئیده نهیشتی. ئینجا ده بی مندال و نه وه کان به شیوازی خو یان چیرۆکه که بگیره نه وه و باسی بکه ن و له سه ری برۆن.

خوشه که شم نه یده ویست به روون و ئاشکرای بی باسی خو ی بکا، به لام ئه و کتیبه ی خه ریکی نووسینی بووم، باشترین ده رفه تی بو ئه وه ده سازاند، که قه تماغه ی برینه کان هه لده مه وه و به بیئده نگی باسوخواسه که ی بهینمه وه گۆری.

"ئەرى ئەو لە كۆيى؟" ژنە كەم بە نەرمىيە كەو كە وچكىكى لە دەستم دا. بەم جۆرە منى هینايەو سەر جیهانە واقیعیە كە و سەر خۆشیی بەیەكەو بوونی نیو چیشخانە كە.

دوچار كە خوشكم بینیبوو، پرچەكەى كوردبوو دوو كەزى. ئەو شادمان بوو، چاوه كانى ھەر بریسكەیان دەھات. بە كیژىك دەچوو كە شتى جوانى شار دبیته وە. دەمودەست بیرم كرده وە، لەوانە یە كەوتبیته داوی خۆشەویستییه وە.

لەسەر میزی چیشخانە كە شدا، خوشكە كەم بە بزە یە كەو سەیریكى كردم. ھەر یەكسەر ئەو خەندە یەى جارنم لەسەر لیۆه كانى بینیه وە، كیژىكى شازدەسالى بە خۆی و پرچیكى دوو كەرتە وە.

من كاتى خۆی بو ئەو باوكیكى جیگرەو بووم. ئیستاش ھەروەك جارى جارن ھەلسوكەو تم لەگەلدا دەكا، وەك كاك، وەك برا یە كى گەرە رەفتارم لەگەلدا ناك، بەلكو وەك باوكیك. یەك دوو جارن ویستم دەستی بەسەر سەردا بەینم. بەلام زاتم نەكرد. دەستی راستم رەق دەبوو، نەیدەویست لەجیبى خویدا بجولئ.

ئای خوای گەرە، ئەرى بۆچی نەویرام؟

خۆم ئاگادار كرده وە، دەستم بەرزكردەو، دریژم كرد، بە نەرمى خستمە سەر سەرى و باوكانە دەستم بە پرچە رەشە دریژە كەیدا هینا.

که رانهوه بۆ هوتیله که

ههلبهته به هۆی ئه و پیر و کالانهی له دهووروبه رم بووم، ده مزانی پیرییتی چییه، به لام پیربوونی دایک و باوکی خۆت شتیکه و تۆش ده بیته شتیکی دیکه. هه ر بۆیه تۆ باشتر له رۆلی چاره نووس سازانهی کات تیده گهی.

من هه رگیز پیشتر ئه و نه دهی ئیستا، ئه زموونم له گه ل کات په یدا نه کردبوو. خۆ له هه ر ساته وه ختی کدا و له کاتی رۆیشتنیشدا، دایکم له ترکه زه بوو، پیی بخلیسی، ساتمه یه ک بیا، نه خیر، هه ر ئه و نه دهش نه بوو، کئ نالی هه ر ساته وه ختیکی دیکه دلی له لیدان ناکه وی، پیلی من توند بگری، ئینجا ته و او برایه وه. میشکی ئه و به رده و ام ده سته وه ستان ببوو. ئه و نه یده توانی کوتایی به ده مه ته قییه ک بیئی، چونکه هه ندیک وشه ی له بیر نه ده مان و بۆی نه ده هات. ئه و پیی خۆی له و جی پییه دا دهن، که نه ده بوایه له وی دایینا بایه. منیش توند باسکم گرتبوو، سه ره تا نه یده وه یست بیگرم، به لام له کوتاییدا ملی دا و گوئی: "به لی، له وانیه و با شتر بی. ئیره ش هه ندیک تاریک بووه، ئه و هه مو تیشکه ش له چاوم ده دا، باش نابینم تا پییه کانم باش دابینیم."

هه نووکه بۆ یه که مین جار له ژیانیدا، ریگهی دام به توندی قۆلی بگرم و به ری نه دم، ئیدی ئه و کات په یم به راستییکی دیکه برد، که پیشتر ده ر کم پینه کردبوو. ئه وه ش ئاگادار بوونه وه یه ک بوو، که پیربوون راستی دیکه نیشانی هه ردوولامان ده دا. من ده مزانی ته مه نم هه لکشاره، به لام ئه و نه ده ش نا تا خۆم به پیر بزائم.

ديسان دايكم باسى مهرگى باوكمى بو كردمه وه، وهك ئه وهى هر دويني
 بى پرويدايى: "ئو هموو دواى نيوه پوكه له باخچه كه دا سه رقال بوو.
 منيش له پشت جامى په نجره كه وه سهيرى دهريم ده كرد و بانگى
 ژووره وهم ده كرده وه، به لام خو له هيچ شويتيك ديار نه بوو. ئو كاته
 چاوم به جووت پيلاويكى پياوانه كه وت، له بن گوله كان ديار بوون.
 به ده ستى له رزوكه وه ده رپه ريم و گوله كانم لادان و بينيم باوكت پراكشاوه،
 هه روهك ئه وهى خه وى ليكه وتين."

ئهم گيرانه وه يان زور جياوازتر له وهى كه يه كه مين جار بوى گيرابوومه وه.
 به گويرهى گيرانه وهى يه كه مين جارى، باوكم له ده ره وهى گه ره كه كه، به نيو
 ره زى تريدا ده رويشت، له وى فشارى دل ليدابوو، به پشتدا راقه نابوووه نيو
 ته راشيك. مالباته كهش به دوايدا گه رابوو، نه ياندوزيبوو وه، تا ئو كاته يه
 سه دان قه له رهش له و ناوهدا و له سه ر ئو شويتنه ي لى كه وتبوو،
 قيغاندبوويان.

كاتيكيش گه رايه وه هوتيله كه، ئه نگوره يه كى درهنگ بوو، هولى
 چاوه روانيه كهش چول و هول بوو. به بى مران، من چاوم به دواى
 «نه سته رهن»، رينويى گه شته كه ماندا گيرا، به لام خو ئه ويش چووبوووه
 مالى خو. له نه بوونى ئه ودا، هولى چاوه روانى هوتيله كه به وينه ي
 گه وره نه گه وره نه ي شيخ زايد بن سولتان ئال نه ييان و شيخ محمه د بن
 راشد ئال مه كتوم بالكيش بوو.

له نيو ئه سانسيره كه شدا تووشى ديمه نيكي زور سه رنجرا كيش بووين. له ويدا
 خو هر من به ته نيا نه بووم، كه پيلي پيره دايكى توند گرتبى، به لكو يه ك
 دوو پياوى ديكه ي هاوته مه نيشم هه مان شت بوون، هه مووشيان هه ر

ئىرانى بوون، وەك من نەياندەتوانى بگەرپنەوہ نىشتمان. ئىدى سلاومان
لەيەك كرد و هيوای مانەوہيەكى خوشمان لە «دوبەى» بۆ يەكدى بە
ئارەزوو خواست.

ئەو كات بۆم دەرکەوت، كە ژمارەيەكى زۆر لە ئىرانىيەكان لەو ھوتيلە
دابەزىون، پىدەچوو پەيوەندىيەكان بەو نووسىنگە گەشتىارىيەى ئىران-
دوبەيەوہ ھەبى. ھەلبەتە ھەر بۆيەشە «نەستەرەن» ھەموو پۆژەكەى لە
ھۆلى چاوەروانى ھوتيلەكە ئامادە دەبوو. ئەمەش بۆ ئەوہ بوو تا رېنوينى
گەشتيارە ئىرانىيەكان بكا، لە پىشوازياندا بى و بەرپىشيان بكا.

ئىمە گەيشتىنەوہ سوپتەكەمان و يارمەتى دايكم دا تا چاكەتەكەى دابكەنى.

ژنەكەشم كە پىويستى بەوہ ھەبوو، ھەندى بە تەنيا بى، بە دايكىمى گوت:
"دايكە، ياوهرىت بكم، بئبەمە ژوورەكەى خۆت؟ تۆ پۆژىكى دوورودريژ
ھەر بە پىوہ بووى، ھەر دەبى زۆر ماندوو ببووى؟"

بەلام خۆ دايكم نەيدەويست جارى بنوى، ئەو چووە بەردەم جامى
پەنجەرەكە و لە دەرەوہ رامما.

ژنەكەم پىشتر گوتبووى، وا باشترە دوو ژوورى جيا لەيەك لە ھوتيلەكە
بگرين، بۆ ئەوہى ھەر يەكەمان ھەندى تايبەتمەندى كەسايەتى خۆى ھەبى
و بىپارىژى، بەلام من لەگەلى ھاورا نەبووم: "خۆ ماوہكە ھەر بۆ چەند
پۆژىكى كەمە، دەى با ھەموو بە خوشىيەوہ بەيەكەوہ بين."

هه‌نوکه تیگه‌یشتم، ژنه‌که‌م له‌سه‌ر هه‌ق بوو، چونکه وه‌ها دیاربوو، دایکم جارێ به‌نیاز نه‌بوو بچیته‌ سه‌ر جیگه‌ی خۆی و برازی. ئەو به‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی وه‌گرتبوو، لیخخۆش هاتبوو سه‌یری ده‌ره‌وه‌ بکا.

من بانگی دایکم کرد: "ئه‌رێ چی له‌و دووره‌ هه‌یه‌؟"

بو‌لای ئەو رویشتم و سه‌یری ده‌ره‌وه‌م کرد. که‌نداوی فارس به‌و پاپۆره‌ زل و زه‌به‌لاحانه‌ وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ئەفسانه‌یی، له‌و شه‌وه‌دا دیمه‌نیکی دل‌رفینی هه‌بوو.

- "به‌مه‌ ده‌توانی سه‌یری بکه‌ی، به‌مه‌ زۆر باشت‌ر ده‌بینی." من به‌ده‌م ئەم قسانه‌وه‌، دووربینه‌که‌م را‌ده‌ست کرد.

ناکارامه‌ییانه‌ ده‌ستی دایه‌ دووربینه‌که‌ و به‌ به‌ر چاویه‌وه‌ گرت.

- "خۆ هه‌چ دیار نییه‌."

منیش لێم وه‌رگرت‌وه‌، به‌ چاوی خۆمه‌وه‌ نا، لێنزه‌کانم سو‌راندن و راستم کرده‌وه‌.

- "نێستا، ده‌توانی باشت‌ر پێی ببینی. ئەوه‌ی ده‌جوولێ ئەوه‌ شه‌پۆله‌کانی که‌نداوی فارسیین، ئەو چ‌را ئەفسووناویانه‌ش که‌ دین و ده‌رۆن ه‌ی پاپۆره‌ زه‌به‌لاحه‌ نیوده‌وله‌تییه‌کانن. ئەو تیشکه‌ش که‌ له‌ دووره‌وه‌ به‌ کزی دیاره‌، پیموایی ه‌ی ئیمه‌یه‌، ه‌ی ئەو ولاته‌یه‌ که‌ تۆی لێوه‌ هاتووی و منیش زۆر غه‌ریبی ده‌که‌م."

دایکم به‌ چاوه‌ پیره‌کانی سه‌یریکی کردم، وه‌ک دایکیک که‌ کوره‌که‌ی سه‌ری له‌ شتیکی دابی و ژانی کردبێ. دیسان به‌ ناکارامه‌ییانه‌ ده‌ستی دایه‌وه‌

دووربینه که و به بهر چاویه وه نا، ههولیدا کهشتیه کانی نیو دهریاکه ببینیته وه.

من چومه لای په نجه ره که ی دیکه، دیمه نیکی سوریا لیانه ی بیابانی نیشانده دا. له دووره وهش، له ئاسمان، دهریاکه له پوناکی و تیشک دیار بوو. ئه وهش هر پارچه یه کی کاکیشان بوو، گورزه تیشکی که له ئه ستیره بیژماره کانه وه دهات.

- "دایکه، وهره ئیره و سهیری ئه و په رجووه ی ئه وئ بکه."

به خوئی و دووربینه که ی دهستی، هاته لای من. یارمه تیم دا تا به دووربینه که سهیر بکا و جوان ببینی.

- لیم پرسی: "دهیبینی؟"

- "نه خیر، هیشتا نا. ئووو، بهلی، دهیبینم، ئه ری ئه و شته چییه؟"

- "دایکه، ئه وه ری کاکیشان. له بیاباندا به شیوه یه کی ته واو جیاواز دهرده که وئ. به ملیاران ئه ستیره ئه و پروباره ئه فسووناوییه ی تیشک و پوناکی دروست دهکن."

دایکم به بیدهنگی سهیری دهکرد. بینیم دهسته کانی که وتنه له رزه.

من نه مده زانی، له راستیدا ئه وهم له بیرچوو بووه وه، به گویره ی دابونه ریتی ئیمه، بینینی ریگه ی کاکیشان، نیشانه ی ریگه بوو به ره و مه ککه. من ئه مه م هر له تافی مندالییه وه ده زانی. کاتی له شهوانی روونی گهرمای هاویناندا دهچووینه سهربان، له وئ جیگه یان راده خست و دنووستین، له و سهربانانه ئه و په رجووه ی کاکیشانمان له بانی سهرمانه وه، له ئاسمان دهیبینی.

- "هه موو ئه و ئه ستیرانه به ره و مه ککه ده پۆن." دایکم ئه و قسه یه ی پیده گوتین، له کاتی کدا ئیمه له بن لیفه گه وره کاندای پرومان به لای ئه ودا وهرده گێرا.

ئێستاش دایکم به دووربین سهیری هه مان پێگهی کاکێشان دهکا، به دووربینیش ئه ستیره کان نزیکتر دیارن، ههروهک ئه وهیه له دهره وهی جامی په نجه ره که بن. له پێی ئه و دیمه نه ته لیسماوییه ی ئه ستیره کان نمایشیان ده کرد، دایکم دهستی لیدرا، دیسان چووه وه نیو ئه و جیهانه ی که میشکی ده هه ژا و شتیکی دیکه ی لیده که وه ته وه.

ئیدی دووربینه که ی دانا و سه رسامانه ته ماشای کردم، به لام هیشتا ش، تینه گه یشتبووم ئاخۆ چی له ئارا دایه.

منیش به خه مخۆرییه وه لیم پرسی: "دایه چیه؟"

به نه رمیه که وه گوتی: "مه ککه؟"

من ترسام له وهی شتیکم گوتی، که نه توانم بیگێرمه وه. له گه ل ئه وه شدا هه ر هه ولێکم دا: "دایکه، نا، نه خێر، ئه وه هه ر قسه ی له سه ر نییه، به لام خۆ له راستیدا تۆ راست ده که ی. لێره با شتر ده بیندری. ئه ستیره کان به پرونی به ره و لای باشوور ده جوولین، به ئاراسته ی کۆتایی بیابانه که ده پۆن، ئه و شوینه ی که مه ککه ی لیه."

به لام خۆ روونکردنه وه که م، کارێکی پیچه وانه ی کرد. سه یرێکی کرد بزانی ئاخۆ ژن و خوشکه که م له وئ ماون و گوێیان له ئیمه یه، به لام خۆ هه ر یه که یان چووبوو هۆده که ی نوستی خۆی. وهک ئه وهی که سیک نه ینییک بدرکینی، سه ری هه ندیک هینایه پیش و به چرپه یه که وه گوتی: "به راست وایه؟ ئیمه به پێگه وه ین به ره و"

منیش پیمگوتەوہ: "نەخێر، دایکە، بوەستە، جارێ بوەستە، خۆ من بەھیچ شیوەیەک مەبەستم ئەو نەبوو. مەککە زۆر دوورە، دەکەوێتە کۆتایی بیابانەکەوہ. من مەبەستم بوو بلیم، ئەستێرەکان لێرە، لە بیاباندا زۆر لەیەک نزیکن."

بەلام بە خۆشم گومانم ھەبوو ئاخۆ قسەکەم دەیخوا یان نا.

دواتر ھەستمکرد کە من راستەوخۆ، ئاراستەى شتەکانم لای ئەو وروژاند. ئیدی بە نائاگایی ئەوم بەرەو ئاراستەى مەککەوہ برد. چونکە خەیاڵی گەشتی دایکم بەرەو مەککە میژووینیکی دووردریژی ھەبوو، ھەر خۆی باشی لیدەزانی بیگیڕیتەوہ.

منیش پەشوگام. ئاخر چۆن بوو، من بووم ختووکەى پیشنیازەکەم دا؟ ھەر دەبێ منیش لە نەستەوہ، ویستبیتم بچمە مەککە، یاخود ھەر بەراست دایکم دەبویست من لەگەڵ خۆی بباتە ئەوئ و خەونەکەى بەدی بیتن. باشە ئەگەر ئەو گەشتە لەراستیدا، ئەنجام نەدرئ، چی تیدایە ئەگەر بە خەیاڵ بکری؟

لەپریکەوہ دایکم گوتی: "خۆ تۆ کاتی خۆی بەلینیکت پیدابووم."

ئەوہ راست نەبوو. من ھەرگیز بەلینیکی وام پینەدا بوو. لەوانە یە ئەو، ئەو شتەى لە باوکم رەچاو کردبئ، بەلام خۆ ئەو نەیدەزانی کە مەککە لە کوێیە. خۆ ئەو ھەر نەشیدەزانی ئاخۆ خوا یان ئەللا چی دەگەییەنئ.

بۆ رۆژی پاشتر زانیم، کە دایکم ئەو قسەییەى لە کوئ ھینابوو. خۆ من بەلینم پینەدابوو، بەلکو ئەو بوو، لە تافی مندالیما بەردەوام لە میشکی منی چەقاندبوو: "تو، بەلئ ھەر تو، لەگەڵ خۆت دەمبەییە مەککە!"

"دایکه، تۆ هیلاک بووی، دهی بابتگه یه نمه هۆده کهی خۆت." وام پیگوت و پیلیشم گرت.

ئیسیتاش ده بی من چاوه ری بکه م، له وانه یه جار یکی دیکه بگه ریته وه دنیای راستی، ئینجا هه موو ئه و شتانه ی ده رباره ی ئه وه ی که له کۆتایی بیابانه که، مه ککه یه، ئه و مه ککه یه ی که مالی ئه لالی لییه، له بیر بکا. ده شیبینین ئاخۆ به یانی چی بۆ هه لگرتووین. سه ره تا ده بی منیش بچمه نیو جیگه که م و برازیم.

له نیو پیخه فدا

چوممه سهر جیگه، دریژ بووم، به لام خهوم لیته کهوت. ده موست له گهل خیزانه کهم، سه بارهت به گفتوگوی دایکم هندی قسه بکه م، که چی ئه وه شم نه کرد. وا باشتره هر له واقیعا بمینتته وه. ئاخر له وانیه ئه و گفتوگویه ئاراسته یه کی دیکه وهر بگری.

"ئهری کهنگی ئه و خهون و خه یالانه ی تو ده وهستن، گویم لیوو ژنه کهم وای پیگوتم؛" خوشکه کهشت هر وایه، هر وهک ئه وانیه که له خه ودا دهرؤن.

من له شوینی خوم بیدهنگ مامه وه، هر بیرم لیده کرده وه. ژنه کهم راست دهکا. خوشکم به شیوه یه کی ئاسایی ناروا. ئه و مه له دهکا. هندی جار که له تهنیستمه وه دهروا، هستیکی وام لا پیدا ده بی، هر بینا بالی گرت و فری.

ئستاش که له سهر جیگه م، جله وی دا لغه و خه یالم له دست دهرچوه، له نیو هزاره کاندای بو هموو لایهک پهل ده کوتم. خوم وا ده بینیه وه، باسکی دایکم توند گرتووه، له کاتیکدا به یه که وه به ره و که عبه دهرؤین. ئیمه هر هردوو کمان بووین، که سی دیکه له گوره پانه که دا نه بوو. شته کهش هر وهک ئه وه و ابوو، که من، دایکم بو خوار دنه وه ی کویه قاوه یهک له گهل خوم ببه مه مالی ئه لالا.

ئیدی لهوی پهرده ساده که ی ماله کهیم لادا، یارمەتی دایکم دا تا بچیتە ژوور و ئینجا بانگی کرد "سه لامون عه له یکوم." ئەمەشی بو ئەوه بوو تا خودانی گه وره ئاگادار بکاته وه، که وا ئەو گه یشتوو ه.

ئەم دیمەنه، پهرده که، هەر خۆی بوو، هەر دایکم بوو که ئاخییوو یه نئو خه یال و ئەندیشه م. ئاخر ئەو هه میشه له پشت پهرده دا دانه نیش تا هه کایه ته کان بگێریته وه. ژور جارن ئەو منی له گه ل هه کایه ته کانی خۆیدا ده برده که عبه تا خوا وه ند ببینن.

ژنه که م پێی گوتم؛ "خیره بیدهنگی."

- "ئوو، هیچ نییه، بیر له دایکم ده که مه وه. ئەو به رده وام له نیوان واقع و خه یالدا مه له ده کا و منیش له گه ل خۆیدا ده با." من به خۆشییه وه هزم ده کرد، ده رباره ی دایکم بدویم، به لام واشم نه کرد. له راستیدا هزره کانم هزر نه بوون، به لکو کۆپله یه ک له خه ون و خه یال بوون، نه ده کرا روون بکری نه وه.

پیمو ابوو، خیزانه که م چاوه رپی وه لامی من ده کا، به لام خۆ ئه ویش لئێ نوست.

هینشتاش خه وم لینه ده که وت، به ئەسپایی له نئو جیگه دا هه لسام و چووم ببینم، ئاخۆ دایکم باش درێژ بووه.

به لای ژووره که ی خوشکما رویشتم، ده رکه که ی تی درابوو، گلۆپه که کوژابوو وه. گویم لئوو له بهر خۆیه وه له نوستنه که یدا قسه ی ده کرد. به روونیش دیار بوو له گه ل یه کیک ده دا، منیش نه مده ویست گوئی لئیه لبحه م، به لام به هوی یه ک دوو وشه که به رگویم که وتن، خاترجه م بووم له گه ل کئ قسه ده کا. خۆی هەر ده باویه بمزانیبایه، ئاخر لئێ ده پرسى، به لکو بو

یهک دوو پوژ باخی دار بادهمهکان بهجییلی و بیته ئیره، بیته دوبه‌ی و له‌گه‌ماندا بی. ئاخ «جه‌واد»!

له‌وی پویشتم و چوومه ژووری دانیشتن، له پشت جامی په‌نجه‌ره‌که وه‌ستام و سه‌یری ده‌ریام کرد. له چیشته‌خانه‌که‌دا، خوشکم وه‌لامی ئاماژه‌ی ده‌سته‌کانمی نه‌دایه‌وه. له میشکی خۆمدا، هیشتا هر به‌و دیمه‌نه سه‌رقال بووم. چوومه لای میزه‌که و له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشتم و کۆمپیته‌ره‌که‌م کرده‌وه، هه‌ولمدا ئه‌و گفتوگۆیه‌ بخرمه‌ نیو چیرۆکیک.

به ئاماژه‌وه پیمگوت؛ من ئه‌و هه‌ستم هه‌یه، تو له‌سه‌ر من خرابیته زیندانه‌وه.

نه‌خیر، نا، تو نابیی ئه‌و قسانه‌ بکه‌ی. ئه‌گه‌ر وا بیر بکه‌یته‌وه، ئازارم ده‌ده‌ی، خوشکم به ئاماژه‌وه وای پینگۆتمه‌وه، به هۆیه‌وه بروسکه‌یه‌ک پشتمی ته‌زاند.

"بۆ منیش مایه‌ی ئازاره‌ ئه‌گه‌ر سه‌بارته‌ ئه‌و هه‌موو سالانه‌ هیچ نه‌لیی. ئایا شتی‌ک ده‌رباره‌ی مه‌رگی جه‌واد ده‌زانی که من نه‌مزانیی؟ خو من مافی ئه‌وه‌م هه‌یه‌ بیزانم. ده‌ی خه‌یاله‌که‌م سنووردار بکه، لیمگه‌ری با به‌ هه‌ردوو قاچه‌کانم له‌سه‌ر زه‌وی بوه‌ستم."

له‌وه زیاتر بۆم نه‌هات.

ئیدی کۆمپيوته‌ره‌که‌م داخسته‌وه.

نەستەرەن

بۆ بەیانئییەكەى، دواى قاوہلئى لہ نہؤمى حەفتەمى ھوتیلەكەدا، كە مەلەوانگەيەكى گەورە، ھۆلى وەرزش و ساواناشى تىدابوو، بۆ وەرگرتتى زانىارى زياتر دەربارەى سەردانكردن و گەران و سوران، كە دايكيشم لەگەل خۆمدا بېم و ھەندى شوئىنى نیشانبدەم، چوومە خوارەوہ، بۆ ھۆلى چاوەروانى.

بەختەوەر بوم، دايكم لەسەر قاوہلئىيەكە ھىچ باسى مەككەى نەكرد. ھيواداربووم ئەو بىرۆكانەى لە پشت خانەكانى مېشكەھژانەكەيدا شاردبنەوہ.

كاتىك چومە لای پرسگەكە، تا چەند بلاونامەيەكى گەشتىارى تەماشبا بكم، چاوم بە «نەستەرەن» كەوت. ئەو لە نزىك وئىنە گەورەكەى شىخەكان لەگەل يەك دوو گەنجى ئىرانى وەستابوو، قسەى دەكرد. كاتىكيش منى بىنى، ئەو دەستەى بۆ بلندكردم كە يەك دوو كاغەزى پىنگرتببون، واتاى ئەوہ دەگەياند: كەمىك بوەستە، پئويستە بتبىنم.

منىش ھەندىك لە دوور وەستام، ھەندى بە تەمومژاوى گويم لىبوو ئاخۆ باسى چى دەكەن. تومەز، ئەو گەشتەيان يەكەمىن گەشتى ئەو گەنجانە بوو بۆ دەرەوہى ولات، دەيانويست ئازادانە لە «دوبەى» كاتى خۆش بەسەربەرن، چونكە ئەوہيان لە ئىران بۆ نەدەچووہسەر.

ئەوہش ئازارى دەدام كە بىنيم ئەو لاوانە، نەياندەزانى ئازادى بۆ ئەوان واتاى چى دەگەيەنئى، چۆن ئەوان گەورە دەبن و گەشە دەكەن و

بههره‌کانیان په‌رده‌سینې. زوربه‌ی گه‌نجان که ده‌هاتنه «دوبه‌ی»، دهموده‌ست به دواى بارېک يان ديسکويه‌کدا ده‌گه‌ران، ياخود ده‌يانويست بزائن، ئاخو له کوئ کونسيرتېکې هونه‌رمه‌ندانى ئيرانى، ئه‌وانه‌ی له ئه‌مريکادا ده‌ژين له دوبه‌يدا هه‌يه، يان شتيکې وا ريکخراوه. ئه‌وان هه‌ر خواردنه‌وه و به‌زموره‌زمى گورانى و سه‌مايان ده‌ويست.

«نه‌سته‌ره‌ن» يش به پشوودريژى و به ورده‌کارييه‌وه پيى ده‌گوتن، بو کوئ بچن، ديسکوکان له کوين، هونه‌رمه‌نده ئيرانيه‌کان له کوئ نمايشى خويان ده‌که‌ن و نرخه‌کانيشيان چه‌ند و چونه.

له‌و نيوه‌دا يه‌ک دوو که‌سى دیکه‌ش په‌يدا‌بوون، ئه‌وانيش هه‌مان زانياريان ده‌ويست. «نه‌سته‌ره‌ن» يش به خنده‌وه چاوېکې تيکردم و ئاوړې له من دايه‌وه، واتاى وابوو: ببوره، وام ليکړدى هه‌ندى چاوه‌رېم بکه‌ى، زور ناخايه‌نى، هه‌ر ئيستا ديم.

منيش ئاماژه‌م بو کرده‌وه: په‌له‌ى ناوې، ده‌چمه ئه‌وى له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که داده‌نیشم.

چوومه لای پرسگه‌که، ده‌ستم دايه يه‌ک دوو بلاونامه و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌يه‌کې پيست بوړه، له‌ژير وينه گه‌وره‌که‌ى شيخه‌کان لى دانيشتم.

له‌پريکه‌وه ئاماژه‌يه‌کې خوښم له جه‌سته‌مه‌وه بو هات: ئاگاداربه! ئه‌و «نه‌سته‌ره‌ن» ه کار بو ده‌زگای هه‌والگريى نه‌ينى ئيرانى ده‌کا. ئه‌و شو‌فارېکه.

من زورجاران به‌زموره‌زمى شو‌فاره‌کانم بينيوه، ئاخو له هو‌له‌ندا و له ولاته‌کانى دیکه‌دا به هوئى کتبه‌کانمه‌وه سه‌روسه‌ودام له‌گه‌ل ئه‌و شتانه‌دا

هه‌بوو. خۆی ده‌بوايه هه‌ر زوو بمزانبايه. ئه‌و ڕووخساره شیرينه، ئه‌و خه‌نده هه‌لخه‌له‌تینه له‌راستیدا هه‌سته خۆشه‌ويستیه خۆزاكانهی بزواند و په‌رده‌ی به‌سه‌ر لایه‌نی لیتینگه‌یشتندا دا. هه‌میشه ژنه‌که‌م پیمده‌لی: "ئیه‌ی پیاو له به‌رانبه‌ر ئافره‌تا لاوازن، هه‌ر زوو به‌خه‌نده‌یه‌ک ده‌که‌ونه داوه‌وه."
به‌لام خۆ من هه‌شتا نه‌که‌تبوومه داوه‌وه.

من هه‌یچ به‌لگه‌شم نه‌بوو، که «نه‌سته‌ره‌ن» شو‌فاره، به‌لام خۆ پێ‌ويستیش به‌ به‌لگه‌ نه‌بوو. ئه‌وه ئه‌زموونی خۆم بوو سه‌باره‌ت ئه‌و جو‌ره که‌سانه. کات و ته‌مه‌ن وایان فێرکردم، که ده‌بی گویم له خۆم بیه‌وه. به‌خویشم له‌و بڕوايه‌دا بووم، هه‌یچ ئاگادارینامه‌یه‌کی ساخته له‌جه‌سته‌مه‌وه هه‌لناقوڵی. من ئه‌و ئافره‌ته نانا‌سم، به‌لام خۆم باش ده‌ناسم. منیش به‌دوای هه‌ستی خۆ‌رسکی خۆمدا ڕویشتم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هاتوو به‌ره‌و ڕیگه‌ی هه‌له‌شمدا بیا. هه‌ستی خۆ‌رسکیم تاکه ڕاوێژکاریکم بوو، هه‌میشه به‌گویم ده‌کرد. ئه‌وه‌ش متمانه‌یه‌کی مه‌حکه‌م بوو، سالانێکی دوورودرێژ بو له‌هه‌ناومدا چه‌که‌ره‌ی کردبوو. هه‌ستی خۆزاییه‌که‌م، ڕووه‌که‌نمايه‌ک بوو و منیش به‌دوای ئاراسته‌کانیدا ده‌ڕویشتم.

ده‌موده‌ست پارچه‌ی مه‌ته‌له‌کان که‌وتنه سه‌ر می‌زه‌که‌ی به‌رده‌مم. نووسینگه‌ی گه‌شتیاری له‌لایه‌ن شو‌فاره‌کانی کۆماری ئیسلامی ئێرانییه‌وه سیخناخ بووه.

پێ‌ويستیشم به‌وه نه‌بوو، ئه‌و به‌ره‌نجامه له‌گه‌ل که‌سی دیکه‌دا تاوتوێی بکه‌م. ئه‌وه شتیکی تایبه‌تمه‌ندی که‌سی بوو، به‌دنیاییه‌وه هی ئه‌وه نه‌بوو نه‌ له‌گه‌ل ژنه‌که‌م، نه‌ له‌گه‌ل خوشکه‌که‌مدا باسی بکه‌م، ئه‌گه‌ر وام بکردبايه، خۆشی و ئه‌و گه‌شته‌م تیکوپی‌ک ده‌دا.

من وام بیرکردهوه به لکو لیستیکی دیکه‌ی سه‌رباری تیچوونه‌کانم بو بیئی، به لام خو ئه‌وه‌ش نه‌بوو. «نه‌سته‌ره‌ن» ژنیکی ریکوپیکی نووسینگه‌ی گه‌شتیاری بوو، هه‌موو شتیکی به دروستی دانا‌بوو، هه‌موو دیداره‌کانی له‌سه‌ر کاغه‌زکانی تۆمار کردبوو. ئه‌وان هیچ پاره‌یه‌کی زیده‌باریان داوانه‌کرد و هچ به‌خشیشیکیشیان نه‌ویست. ئیدی منیش له خواره‌وه‌ی کاغه‌زه‌کانیان واژویه‌که‌م دانا و هه‌موو شتیکی به جوانی به‌ریوه‌چوو. که‌واته هیچ له‌گۆریدا نه‌بوو، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی، نها من «نه‌سته‌ره‌ن» م به چاویکی دیکه ده‌بیئی.

شۆفاره كان

بۆچوونە كانم شتگە ليكى دەستکرد نەبوون. من بايى خۆم ئەزمونم ھەبوو تا بزەنم دەزگای ھەوالگريى ئيرانى لە دەرەھەى ولات چۆن دەجووليتەوھ.

ئەوان بەتايبەتى لە پى نووسينگەى گەشتوگوزار و كۆمەلگە كلتوروييەكان كاريان دەكرد. ئەوان لە ھەموو ئەو ولاتانەى ئيرانى تيدا نيشتەجىن، كاران. ئەوان بۆ كۆر و كۆبوونەوھ، بۆ كونسيرت و بۆ بۆنە و گردبوونەوھەكانى ديكە دەچن، ھەرچەندە ئەو بۆنانە لەگەل بنەماكانى ئەوانيشدا نايەنەوھ. ئەوان كارى خۆيان بە رېكويپىكى رايى دەكەن و خزمەتپىكى زۆرى بالادەستەكانيان دەكەن. بەم جۆرە چاوى ئەوان لەسەر ھەموو كەسيكە.

زۆرجاران كە بەھوى بۆنە و كۆرە ويژەيپيەكان دەچمە ولاتەكانى ديكە، توشى ئەو جۆرە شۆفارانە دەبم، يان دەمودەست پىيان دەزانم. من ھەر بە خۆم دەتوانم ئاماژەشيان پىبەكەم، بەلام خۆ ئەوھ شتپىكى كەسييە، بۆيە بۆ كەسى باس ناكەم. باشە چى دەبى ئەگەر جاريكيان لەو دەستنيشانكردنانە سەرچىخ بچم.

بەدەر لەو شۆفارە بيئەنگانە، كەسانپىكىش ھەن كە خويندى باشيان تەواوكردووه و كارى بەلگەنامەيى جوان جوان دەكەن، كاميراي باشيان لەبەردەستە و ناوبانگىكى باشيشيان بۆ خۆيان پىكەوھە ناوھ و دەچنە ھەموو شوينپىكىش.

یەكەمىن جارىش كە ئەو جۆرە كەسانەم بەدىكرد، ھەولمدا لىيان دەوربەكەومەو، بەلام دواتر لە دۆخەكە و ئەوان راھاتم. خۆ من ھەر دەمنووسى و كىتیبەكانم چاپ و بلاودەكردنەو. ھەر بۆيە شتىكم نەبوو، بېشارمەو. ھەر پىويستىش نەبوو، لە حالەتلكدا، كە ئەوان ئامادە بووبان، پىشنگوييان بخەم.

خۆ ئەو شۆفارانە بو خويان دژوار نەبوون. ھەمو ئەوھى ئەوان دەيانكرد، ئەوھبوو ئەوھى دەيانبىنى دەيانخستە سەر كاغەز و راپورتیان دەنووسى. ئەوان زانىارىيەكانيان خردەكردەو و دەيانناردە دەزگای نھىنى ئىرانى. بەلام لە پىي ئەو زانىارىيانەى ئەوان كويان دەكردەو و دەيانناردەو، زۆر جارن شتى ترسناك رووى دەدا. لەسەر بنەماى ئەو زانىارىيانە، رژىم بەرھەلستكارە كاراكانى خوى لە دوبەى، لە توركيا، لە سوريا و لە ھەر شوپىنىك دەستى پىگەشىتبايە بوايە لەناودەبرد. ئەوان، ئەو جۆرە كەسانەيان دەرفاند، دەيانخستە نىو بەلەمىك و ئىنجا ئىران خۆت بگرە ھاتم.

بە دەيان لەو جۆرە تاوانانەم دەزانى كە لە ھەندەراندا دەكران. لە ھەموو چىشخانە گەشتىارىيەكان، لە ھوتىلەكان، لە دىسكوكان، ھۆلى كوئىستىرەكان و لە ھەر شوپىنىك كە دەستيان بگەشىتبايى، خەلكى خويان دەدۆزىيەو. دەيانتوانى ھەر لەنىو ترومبىلەكەتدا تەقەت لىبكەن و لەو جىدا ساردت بگەنەو و پاشانىش ھەك بەرزەكى بانان بوى دەرچن.

كاتىكىش من بەو بلاونامە گەشتىارانەى دەستم، لە بەردەم ئەسانسىرەكە ھەستام تا پىي بچم سەرەو، دىسان تووشى «نەستەرەن» بوومەو.

- "ئەرى داىكت چۆنە؟ من دەبوايە پىشتر بىمپرسىبايە، بەلام لەبەر جەنجالى ھەر پىمەنەكرا."

- "باشه، به لّام نازانم چۆن بۆت پروون بکه مه وه، به هۆی ئه و باره وروژاوییهی تییدایه، هه ندیکجار سه ری لی تیکده چی."
- "له وه تیده گه م، ئه وه لای من نامۆ نییه. دهی، ئه گه ر ویستت برۆیته شوینیکی دیکه، پیمبلّی، به لکو بتوانم یارمه تیتان بدهم."
- "هه لبه ته، من زۆر له خزمه تگوازییه کانی ئیوه پاریم."
- شایانی نییه، ئیمه کاری خۆمان ده کهین." ئه و وای پینگوتم و ئاماژهی به بلاوکراوهیهکی گه شتیاری دا که له نیو دهستم دابوو، ئینجا گوتی: "ده بینم به ته مای گه شتیک به و دهشت و ده ردها بکه ی؟"
- "به لّی، کاتی تو لیژه بیت، هه ر ده بی شتیک بکه ی، به لّام دۆزینه وهی شوینی خوش و باش زه حمه ته، به تاییه تی شوینیک که بۆ دایکم ده ستدا."
- "شته که ش ئه وه نده سه خت نییه. ئیمه گه شتی ده شتو ده ری زۆر خۆشمان هه ن و تیچوونه که شیان به قه د نیوی تیچوونی ئه وه یه که هه وتیله که دایناوه."
- «نه سه ره ن» خه نده گرتی، ئه وه نده ژنانه و ئه وه نده خۆش و شیرین، ئه وه نده ش متمانه به خش، هه ر زوو زمانی په شیمانی خۆم گه ست، که پیشتر وهک شو فاریکم له قه له مم دابوو.
- "باشه ئیوه چ گه شتیکتان به ده سه ته وه یه؟ ده مه وی بیزانم و به لکو دایکیشم له گه لماندا بی."
- "کیشه نییه. ئیمه زۆر که سی به ته مه نمان وهک مه عمیل هه ن. هه ربۆیه شوینی گونجاومان بۆ ئه وان هه یه. من نازانم تو به دوای چیدا ده گه ری، به لّام هه ر بۆ نمونه ئیمه ده توانین گه شتیک به ناو بورجه به ناو بانگه کانی دوه بیدا بکه ین و بچینه دورگه ی دارخورما، شوینیکی نمونه یی و ناوازه ی دلرفین، که خانووه کان له سه ر ئا و پۆنراون، یان ده کری سه ردانی ئه و باخه گه وره یه بکه ین، که به شیوه یه کی تاییه ت میوه ی لی چاندراره و موتوربه کراوه."

له كاتيڭدا قسه‌ي بۇ ده‌كرم، منيش ته‌ماشام كرديوو، له‌وانه‌يه به‌ ته‌واوي سه‌رم ليتيڭچووي. مرؤف خوي بوونه‌وه‌ريكي ئالؤزه، خو ده‌بي ئه‌و، هه‌ر كارمه‌نديكي نوسينگه‌ي گه‌شتياري بي و هيچي دي. ئه‌و هيچ سه‌رپوشي نه‌بوو، پيش نه‌ده‌چوو سه‌ر به‌ ئه‌وانه‌ بي كه‌ پيشان ده‌گوتري موسليمه²²، كه‌واته‌ له‌ رووخساره‌كه‌يدا پيناچي ده‌ستي له‌گه‌ل ده‌زگاي هه‌والگري نه‌يني ئيرانيدا هه‌بي. ئه‌و كاري خوي وا به‌ريكوپيكي ده‌كا و نوسينگه‌ي گه‌شتياريه‌كه‌ش كاري دروست و فيته، هه‌ر ده‌لي كاتزميريكي قورميشكراوه. من ده‌مزاني، ده‌مبيني، به‌لام هيشتاش كاري له‌ به‌ره‌نجامي ليكئانه‌وه‌كان نه‌ده‌كرد. خو منيش هه‌ر مرؤف بووم، نه‌مه‌ده‌تواني هزره‌كانم به‌لاوه‌ بنيم.

شتيڭ له‌ ناخدا پي ده‌گوتم، ئه‌و ده‌ستي له‌گه‌ل ده‌زگاي نه‌ينييدا تيڭه‌له‌.

خوي ده‌باويه‌ خوّم له‌و ئافره‌ته‌ به‌ دوور بگرم. به‌لام ئه‌و وازي لينه‌هينام، ده‌ستي لينه‌شوشتم، منيش ئه‌وم وه‌ك كه‌سيكي نيو ئوقليته‌كه‌م ده‌بيني. خو ئه‌وه‌ش ده‌بي، له‌ ربي ئه‌نته‌رنيته‌وه‌ يا له‌ ربي ديكه‌وه‌ ده‌رباره‌ي مني خوينديته‌وه‌، هه‌ر بويه‌شه‌ په‌رؤشيه‌تي كه‌ يارمه‌تيم بدا.

- "ئو، خو من به‌ شتيكي باشتري ده‌زانم." له‌و كاته‌دا ئه‌وه‌ي پيگوتم، كه‌ بيني من دردؤنگم؛ "ئيمه‌ ده‌توانين له‌ كؤتايي ئه‌و دواي نيوه‌رؤيه‌دا، كورته‌ پياسه‌يه‌ك به‌نيو بياباندا بكه‌ين و چؤنيه‌تي رؤژئاواوونيش له‌ويدا

²² موسليمه: وه‌ك پيشتر له‌ رؤمانه‌كه‌ي "خانوه‌كه‌ي مزگه‌وتي" روونكراوه‌ته‌وه، ئه‌و ئافره‌تانه‌ن كه‌ له‌گه‌ل پؤليس و ئاسايشي رژيمي كوماري ئيسلاميدا كار ده‌كن، تا به‌ زور سه‌رپوش به‌سه‌ر ژناندا بدن و ئه‌و جلو به‌رگانه‌يان پي له‌به‌ر كه‌ن كه‌ له‌ لايه‌ن ريساي رژيمه‌وه‌ ريپيدراوه‌.

ببینین. ھەر بەراستیش دلرفین و سەرنجراکیشە. پاشان دەچینە کاروانسەراکەى ئەوئ، دەکرئ خۆت و خیزانەکەت لەوئ نانى شیوان بخۆن و گوئ لە موزیک بگرن و چاو لە سەماش بکەن. ھەر بەراستیش شتیکی خۆشیش دەبئ بۆ دایکت.

ھینشاش ھەر دوودل بووم. لەوانەى ھەر بۆیەش شتیکی دیکەیشی خستەسەر؛ "من تاییەت بە تو، لەراستیدا بۆ دایکت، گەشتیکی دیکەشى دەخەمە سەر. دەتوانم ئەوەتان بۆ ریک بخەم کە جییک بیت و ھەلتانگری و کەمیک بەسەر گەردەلمینەکاندا لیخوری. ھەر بەراستی مایەى سەرنجدانە."

جاریکیان فیلمیکم دەربارەى ئەو جیب و گەردەلمینانە بینیبوو، دەمزانی لیخورەکە چۆن بەسەر گەردەکاندا ھەلەگەرا و دادەبەزیەو، ھەرۆک ئەوئ دیوانەیک بە نشیوکانی گەردەکاندا شوڕ بیتتەو، وابوو. من لییدەترسام، بەدنیاییشەوہ نابی دایکم بۆ سواربوونیکى وەھا لەگەلمدا بی. پیم گوتهوہ: "ئەو لیخورینە لە سەر لم شتیکی زۆر سەرچلیانە و مەترسیدارە."

"بەلئ وایە، بەلام خۆ شوفیرەکانمان بە ئەزموونن، ئیمە ھیچ شتیکی سەرشیتانە لەگەل مەعمیلەکانماندا ناکەین. زۆر جارمان ئەو کارە لەسەر داواى گەنجان دەکەین. ھەر پیویست ناکا لەو بارەىوہ خەم بخۆى و نیگەرمان بی."

من ھینشتا پرسیاریکم مابوو، دوودل بوم ئاخۆ ئەو گەشتە بۆ ئیمە گرنگە. لەگەل ئەوہشدا ھەر پرسیم: "تۆش لەگەلمان دیئ؟"

خەندەھەك كەوتە سەر لىۋەكانى، كەمىك بېرى لىكردەو، ئىنجا گوتى: "بە شىۋەھەكى ئاساى، من لەگەل مەعمىلەكاندا بو ئەو گەشتانە ناچم. بەلام ئەگەر وا بخوازى، دەكرى وەھا رىكى بخەم و منىش لەگەلتان بىم."

كاتىكى ئەوتوشمان لەبەردەستدا نەبوو، دەبوايە برىارىك بەدم.

منىش پىم گوتەو: "ئەگەر تۇ بىي، ئەوا ئىمەش دىين."

ئىدى گەشتەكە رىكخرا

به جیبیک له بیابان

له دواى نیوه پو درهنگه که، له هۆلى چاوه پروانى هوتيله که وهستا بووین، چاوه پری جیبه که مان ده کرد. ژنه که م نهیده ویست له گه لمان بی، ئاخر ئه و پیشتر هه مان گه شتی له گه ل براده رهکانی کرد بوو، ئیستاش دیداریکی له گه ل خیزانی برازا که ی هه بوو.

ئیدی جیبیکی گه وره ی زهردباو له لای شوسته ی بهرده می هوتيله که وهستا. نهسته ره نیش هات بانگمان بکا، سواری جیبه که بین و بو نیو بیابان تیبته قینین.

منیش هه ر ده بوایه پنبکه نم، ئاخر ئه وه هه ر له گرته دیمه نیکی نیو فیلمه کانی سینه ما ده چوو، پیشهاتیکی سه رنجراکیشی گه شته که مان بوو. هه ر خو ی له خویدا سواری بوون و دانیشن له نیو جیبیکی وا زلدا، دیمه نیکی ئه ندیشاوی بوو.

ئیدی به یه که وه له گه ل نهسته رهن، پیلی دایکم گرت و سواری جیبه که مان کرد و پشتینی سه لامه تیشمان توند قایم کرد. من و خوشکه که شم له ته نیش دایکم دانیشن هه ریه که له سه ریکه وه. «نهسته رهن» یش له سه ر کورسی پیشه وه لای شو فی ره که جیگه ی خو ی گرت.

پیشتر هه رگیز سواری شتیکی له و جو ره نه ببووم، وه ک ئه وه دیار بوو سواری تراکتوریکی زه به لاه بیم. ئاخر خو ئه و جو ره جیبانه ی بیابانیان تهیده کرد، هه ر له نیو فیلماندا ده تبینین. کاتیکیش به ریگه ی شیخ زایدا ده پویشتین، خو مان به به رزی زیاتر له یه ک مه تره وه له سه رووی هه موو

ترومبیللهکانی دیکه دهبینیهوه. دایکیشم به ترسیکهوه سهیری ئەم لاو ئەولای دکرد، لهههمان کاتیشدا پێی خوش بوو. ئەری تۆبلی ئەوه چی بی و بهرهو کوی برۆین؟

من بهبی ئەوهی ههستی پێیکا، خوشکهکهه خسته بن چاودیریهوه. دیاربوو ئەو خوشیهکی زۆر لهو سواربوونه دهبینی و وینهی ههموو شتیک و ههمووانی دهگرت. بینیم دلشاده و ئەمهشم زۆرپێ خوشبوو. ههروهک ئەوه وابوو، له دیمهنیکی شادمانانهی خیزانی فیلمیکی هۆلیودا بین.

«نهستههرن» یش ههموو ههولیکی خوی خستبووه گەر، که ههر ههچ نهبی گهرانیکی نمونهی بۆ دایکم بسازینی، ئەوهشی تپههراوند که من به شوفاڕیکی بهدکاری له قهلهم بدهم. ئەو ئاماژهی به بورجه بهرزهکان دا و به دوورودریژی سهبارهت به تهلارسازی رۆنانهکی دوا، که کهرهستهیهکی تایبهتیان له بیناکردنهکهوه بۆ بهکارهیناون.

خوشکهکهه، چهزی لیبوو به کامی دل چیژ له ئازادبوونهکی ببینی، خواخوای بوو ههموو شتیک له بارهی دویهیهوه بزانی. ئەو سهبارهت به تهنگژهی ئابووری زۆر پرسن بوو، بهوهی دواتر چۆن شارهکه بهرگهی گرت و ئەو تهلاره زهبهلاح و بلند بلندانهیان رۆناون.

نهستهرنیش به چهوسهلهوه پێپراگهیان، ئەو قهیرانهی بهسههر ولاتهکهدا تپههرا، زۆر کاریگەر بوو، بهلام خۆ نووسینگهی گهشتیاریهکهش لێی سوودمهند بوو، چونکه هۆتيلهکان کهوتنه داشکاندنێ نرخیهکانیان بۆ ئەوهی گهشتیار بۆ لای خویان رابکێشن. ههروهها ئەوهشی پێپراگهیان، که ژمارهیهکی زۆر له کریکاران، له ماوهی ئەو تهنگژهیهدا، به دهستی بهتال گهرانهوه ولاتهکانی خویان.

خوشکه کهم دهیویست بزانی، ئاخو ژیان له دوهیدا چۆنه. ئایا ئاسایشپاریزانهیه؟

نەستەرەنیش وەلامی دایهوه، که سەرتاسەری ولاتەکه پڕ ئاسایشه؛ خو ئەگەر یهکیک ریسایهکی شکاند، ئەوا تەردەستانه له ولاتەکه وەدەر دەندری.

له و کاتهی من گویم دەگرت، سەیریکی ئەو ناوهم کرد. ئاخو ئەو شوینە هیچ بەهایهکی میژوویی نەبوو، هەر بۆیه شه شیخهکان توانیبووین بۆ هەموو لایهکی بیابان پەل بەهاتن. هیچی وای تیدا نەبووه که جینگه ی سەرنجان بێ، بەلام توانییان بەو ملیار دۆلارانە ی خویمان، دوهی مۆل، گەورەترین بازاری جیهان له ویدا بنیات بنین. له یهکیک له و مۆلانەدا، حەوزی ماسی وایان لیدروست کردووه، تیایدا قرشهکان مەله دەکن.

دایکیشم کروبیدەنگ دانیشتیوو. منیش نەمدەتوانی ئەو مەتەله هەلبینم، ئاخو ئەو له و ساتەدا له لای خو ی بووه، یاخود خەونەکانی تەلیسمیان لیکردووه و له گەل خو یاندا فراندوویانە. زۆریش که یفم بە وهات، که هیچی دەربارە ی مەککه نەگوت، بەلام له هەمان کاتیشدا له وه دەرترسام، له پریکه وه، هەر کاتی گەیشتینه بیابان، مالی ئەللا له ئاسۆی هزرهکانی سەر هەلبداتە وه.

جیبه که بۆ چەندین جار، زنجیره دووکانهکانی نیکی گوسی و پۆلیکس و پۆشاکێ ئافره تانی تیه پراند و له دواییدا به ملیۆنان ترومییل و هەزاران بورجی بالا و به سەدان پۆستەری گەورۆنه ی جورج کلونی و کیم کارداشیانی له پشت خو جیهیلا. ئیمه گەیشتینه تەختایی، ئیدی دهبوایه چاوه کانهمان له سەر به تالی رابین. له پریکیش بیابانه که به دەرکەت، تا چاو

حوکمی دهکرد له گه‌ل ئاسوکه‌دا دريژ ده‌بووه‌وه، له‌و شوينه‌ی ر‌وژ به هيواشی ئاوا ده‌بوو.

جيبه‌که زياتر ر‌ویشت، بيا‌بانه‌که ئيمه‌ی گه‌يانده‌وه سه‌ر زه‌مينه‌ی واقع، ئيمه‌ی برده‌ دوه‌ی جاران. ئه‌وه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ و‌ابوو، به‌ ته‌واوی خه‌و توی برديته‌وه. ئيستاش که ئيمه‌ قولله‌ به‌رزه‌کانمان له‌ پشت خومان جيپه‌لا، بيا‌بان هه‌ر به‌ خوی هه‌موو جوانيه‌که‌ی خوی نيشانداين. وه‌ک ئه‌وه‌ و‌ابوو، زه‌ريابه‌کی زي‌ر و ته‌لای کون له‌به‌رده‌ماندا بي، له‌ بانه‌وه‌ش ر‌وژه زه‌به‌لاحه‌که خه‌ريکبوو ئاوا ده‌بوو. من هه‌ستم به‌خوم کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی دینداریک بم، له‌ خوايه‌که‌ی نزیک بکه‌ويته‌وه، که له‌ هه‌موو ژياندا هه‌ر خه‌ونی پيوه‌ بينيوه. هه‌موو شتيک وه‌ک خوی بيگه‌رد و دي‌رين بوو.

ئای چ خ‌وش بوو، که نه‌سته‌ره‌ن ئيمه‌ی بو ئيره‌ هيتا. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و کات، ئه‌و به‌ته‌نيا له‌گه‌ل من له‌و بيا‌بانه‌ بایه، ئه‌وا له‌ نزیکيه‌وه ده‌وه‌ستام، تا له‌گه‌ل ئه‌ودا له‌ني‌ر ئه‌و ديمه‌نه‌دا ئاوي‌زان ببين. ئه‌وه‌ش هيجی له‌و پرسه‌ نه‌ده‌گو‌ری، ئاخو شو‌فاريکی به‌دکار بوايه‌ ياخود نا.

ئه‌نگوره‌که خه‌ريکبوو تارايه‌کی ته‌نکی بووليل به‌سه‌ر بيا‌بانه‌که‌دا بدا.

خوشکه‌که‌م که‌وتبووه ني‌و ده‌ريای خه‌يال‌ه‌کانی خويه‌وه. دايکيشم گه‌رابووه‌وه ني‌و ته‌ونه‌که‌ی خوی، وه‌ک ئه‌وه‌ و‌ابوو هه‌ردووکیان هی ئه‌وه‌ نه‌بن ده‌ست بيا‌نگاتئ. دوو ژن، دوو که‌سی هه‌ره‌ خو‌شه‌ويست له‌ ژيانم، که ئه‌وه‌نده له‌ نزیکم بوون، که‌چی له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌وه‌نده‌ش دوور، که هه‌ر نه‌يانده‌گه‌يشتمئ.

"ئه‌رئ ئيوه‌ خو که‌سانی ئاسایی نين،" هه‌ميشه ژنه‌که‌م هه‌روای پنده‌گوتم؛ "خو ناتوانم گه‌توگو‌يه‌کی ئاسایی له‌گه‌ل ئيوه‌دا بکه‌م. ئيوه‌ بال ده‌گرن، هه‌ميشه له‌ني‌و گه‌ردوونه‌که‌ی خو‌تاندا ده‌خولينه‌وه."

لهوانه یه ئه و راست بکا. هه رگیز نه متوانیوه گفتوگویه کی ئاسایی له گه ل دایکما بکه م. هه رگیز نه متوانیوه ئه وه ی لئ پیرسم، ئاخۆ وه ک ژنیک چۆن له گه ل باوکما ژیاوه. ئاخو خۆ بواریکی وات بۆ نارەخسینی تا جوړه پرسیاریکی وای لیکه ی. ئای چهند جارن نه متوانیوه لیبیرسم: باشه دایکه، ئه رخی یه که مین رۆژ و یه که مین شهوت چۆن له گه ل که سنیکی ته واو نامۆ، سه رباری ئه وه ش که مئه ندام به سه ربرد؟

هه رچه نده باوکم که مئه ندام بوو، هه رچه نده له مال به زمانی ئاماژه له گه ل یه ک ده واین، لئ هه موو شتیک به شیویه کی ئاسایی ده رۆیی، خه لکانی دیکه هیچیان به لاوه سه یر نه بوو. ئیمه به و که موکورتیه ی نیو خیزانه که مان شاناز بووین، ئه مه ش وه نه بی هیچ خه وشیکی هینابیته سه رمان، به لکو به هایه کی زیده باری دیکه شی به خشییه مالباته که مان.

"به هه بوونی ئه و جوړه باوکه، ئیوه له ژیانی خۆتاندا به سه ر زیردا ده که ون." دایکم هه ر له مندالییه وه وای فیرکردبووین. خۆی هه ر واش بوو، چونکه له ریی ئه و باوکه دا، ئیمه ی مندال، که سانی به هیز، پشتبه خۆبه ستوو و ماندوونه سانمان لیده رچوو. هه موو مندالیکی خیزان ئه گه ر دایک و باوکیکی وه ک هی منیان هه بوایه، وه ک دایکم به لینی پیدابووین، ئه وا به سه ر گه نجینه ی زیر و ته لادا ده که وتن.

زنجیره یه ک زورگی لماوی له دووره وه ده رکه وتن: هه ره وه ک ئه وه ی وشتری زۆر زه به لاه بن و له بیاباندا لییان پالدا بیته وه.

"باشه به سه ر ئه و زورگانه دا لیبخوړین؟ ئاماده ن بۆ ئه و بناولیدانه؟" ئه وه ده نگی شوفیره که بوو، وا بانگی کردین.

"نه خیر، بناولیدان نا." نه سته ره نیش به پیکه نینه وه وا وه لامی دایه وه.

شوفیره که ش گوتی؛ "به لام خۆ بناولیدانی کورت، خراب نییه."

منیش سهیری دایکم کرد و به هیواشی دهستیکم لیدا تا له دالغهکانی به ئاگا بینمه وه: "دایکه، کهمیکی دیکه شوفیره که به سهر ئه و گردانه دهکه وئ، له یه کیکه وه بۆ ئه وی دیکه بازدهدا. ئاگادار به نه ترسیی، هیچ پرونادا، شتیکی خوشه گهر جاریک شتیکی وا به چاوی خۆت بیینی."

دهیانه وئ لیره بتکوژن، شتیکی وا له میشکم چهقی. به لام خۆ ده مزانی ئەمه یان بیرو که یه کی بی بایه خه. من ماندوو بووم، ئه و رۆژانه ی دوا یی، زۆر سه رقالم بووم، باری دهروونیشم زۆر وروژاو بوو، شه وه که شی له نیو هوتیه که دا، دانیشتبوووم، ههر ده منووسی.

"هه موو ئاماده ن؟" به زه وقیکه وه نه سته رهن وا بانگی کردین، وه ک ئه وه ی خیزانه که ی خۆی بی و گه شتیان پینکا.

لیخوره که ش پئی لینا، جیبه که به خیراییه کی شیتانه ده رپه ری و گه شته لووتکه ی گرده که، له و کاته شدا دایکم توند باسکمی گرتبوو، خوشکیشم له بهر چه په ساوییان دهستی له سهر ده می خۆی دانا بوو.

نه سته رهن هاواری کرد: "ئیتاش!"

جیبه که وه ک دایناسوریکی که ته، له سهر لووتکه ی گرده که دا بازیدا، له هه وادا ته کانیکه دا و له دووری بیست مه تره وه بایدایه سهر گردۆلگه یه ک.

دایکم هاواری کرد: "ئای خوای گهره!"

خوشکه شم بانگی کرد: "باوهر ناکرئ!"

نه سته رهنیش پیکه نی، منیش پروام به وه هینا، ئه و پیکه نینه هی که سیکی شوفا ر نییه، به لکو هی ژنیکی گه نجه، له و کورته گه شته ماندا خووشی ده بیینی.

شوفیره که هه ندیکی دیکه به نیو بیابانه که دا رۆیشت، تا له دووره وه ریزه
پونا کاییکی کز به ده رکه وتن.

"ئه وئ کاروانسه رایه، له وئ پشوویک ده دهین و پاروه نانیکیش ده خوین.
ئه وئ بۆ دایکت زۆر خووش ده بی." نهسته رهن وای به من گوت.

منیش له بیرم چوبوو ئه مه بلیم. له نیو جیبه کدا قردیله که ی له پرچی
کردبووه وه، ئیدی قژی له سه ر کورسی پالدانه وه که، له و لایه ی من
له پشته وه ی دانیشتبوم، شوڕ ببوو وه. قژه که ی ره شیکی قه ترانی بوو،
پیمو ابوو ئه گه ر بچیته نیو لمه که و لئی رابکشی، ئه وا چاوی مرۆ سه ره تا
هه ر پرچه که ی ده بینی، پاشان باقی جه سه ته که ی.

نهسته رهنی رینوینمان پینگوتین، ئه م شوینه یه که مین کاروانسه را بووه که
له لایه ن ئیرانییه کانه وه دروستکراوه، ئه وه ش میژوو ه که ی بۆ سه رده می
ئه خمینییه کان ده گه رایه وه. "ئه وان ده یانویست شوینیکی ئارام و سه لامه ت
بۆ مانه وه ی شه وان ی بازرگانه ریبواره کان دروست بکه ن، ئه وان ه ی به سه ر
ئه و رینگه یه دا ده رۆیشتن و رینگه که ش به رپی شاهانه ی ئه خمینییه کان ناودار
بوو. رینگه یه کی کۆنینه یه، ۲۵۰۰ کیلومه تریک ده بی."

«نهسته رهن» ئیشه که ی خۆی به جوانی رایی ده کرد، به لام من به دیویکی
دیکه دا وام ده بینی، که کاره که بۆ ئه و گونجاو نییه، ئاخه ئه و ئه وه نده گه نج
و ناسک بوو، بۆ ئه و چیرۆکه کۆنانه نه ده شیا.

«نهسته رهن» وه ها له سه ر قسه که ی خۆی رۆیشت؛ "گه وره میژوونوسی
گریک، «هیرۆدۆتس»، له کتیه گه شتنامه که ی خویدا به رونی
نوسییوه تی، ده ق قسه که ی ئه و ده هینمه وه: "به دریزایی ئه و هیله زه رده ی

بیابان و ئو ریگه تهلیمایه، به سهدان کاروانسه‌رای شاهانه ههن. ههموشیان سه‌لامه‌تن و شوینی له‌باری به یه‌کگه‌شتنی خه‌لکن.

کاروانسه‌رایه‌ک که میژووییکی بارزگانانه‌ی سه‌رده‌می رابردوی هه‌بی، له هیچ شوینیکیدا نایدۆزیته‌وه، به‌لام من وام دانا: کی ده‌زانی. خو ئیمه له بیاباندان و ده‌کری به‌دوه‌کان (ره‌وه‌نده‌کان)، عه‌ره‌به نیشه‌جییه‌کانی پیشووی بیابان، هه‌میشه هه‌ر به‌سه‌ر پشتی و شتره‌کانیان بین و برۆن و شه‌وانیش له کاروانسه‌راکاندا پشوو بدن. سه‌رده‌می خو‌ی حاجییه‌کان به کاروان و به وشتره‌وه به‌نیو بیاباندا به‌ره‌و مه‌ککه ده‌رۆیشتن. ئه‌وان هه‌موو پۆژه‌که‌ی هه‌ر ده‌رۆیشتن و بیابانیان ته‌ی ده‌کرد و به شه‌ویش له کاروانسه‌رادا ده‌مانه‌وه.

دایکم که تا ئیستا به ئارامی له شوینی خو‌ی دانیشتیوو، هه‌ر سه‌یری ئه‌و ناوه‌ی ده‌کرد، له پرێکه‌وه که‌وته قسه: "پیغه‌مبه‌ر محمه‌د، هه‌میشه به سواری وشتر سه‌فه‌ری خو‌ی ده‌کرد و له کاروانسه‌راشدا لای ده‌دا."

نه‌سته‌ره‌نیش پییگوت؛ "ئوو، چه‌ند خو‌شبوو وات گوت، هه‌لبه‌ته هه‌ر وابوو."

دایکم له‌پر به شتیکی دیکه‌شیی سه‌رسام کردین: "له‌و کاروانسه‌رایانه‌دا ئه‌و له‌گه‌ل ریبه‌واره‌کانی دیکه‌دا ده‌قه نووسراوی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیشووتری تاوتوی ده‌کرد."

به‌و به‌ها زانستییه دیرۆکیانه گه‌یشتییه کاروانسه‌راکه. له‌ویدا ده‌نگی ئاوازی موزیکی خوش و به زه‌وقی عه‌ره‌بی به‌ره‌و پوومان هات.

منیش په‌رۆشبووم ئاخۆ چیمان پووبه‌روو ده‌بیته‌وه.

له کاروانسه راکه دا

خو ئیمه هر به ته نیا نه بووین له وئ، نزیکه ی بیست جیبی دیکم بینین له به ردم کاروانسه راکه راگیرابوون. پیمو ابو، دایکم زور که یفی پیدئ. بو منیش هر خوش بو، هر هیچ نه بی، هندی له کومپیوتەر، ئەنته رنیت و ئیمیل و هه روه ها له و هه واله بی کۆتاییانه ی دهر باره ی «تره مپ» هه ن، دور بکه ومه وه، ئاخر هر هه فته ی پیشتەر بو، تره مپ به فه رمی وه ک چل و پینجه مین سه روکی ئەمریکا، چوو ه نیو کۆشکی سپییه وه.

به یارمه تی نه سته رهن دایکم له جیبه که دابه زاند. زه حمه تیش بو له نیو لمدا برۆین، تا چۆکان ده که وتییه نیو لمه که.

دیسان خوشکه که م گه رابوو وه نیو جیهانه که ی خوئ. ئەوم چیدی نه بینیه وه، پیمو ابو به وه خه ریکبوو، له گه ل ژینگه که ئاشنا بی. ئیدی پیلی دایکم توند گرت و به دوا ی نه سته رهندا وه ژورور کاروانسه راکه که وتین.

تا ده هاتیش ئاوازی مؤسیقا عه ره بییه که به رزتر ده بو وه، بو مایه ی سه رسامیم، له پرئیکدا به سه ر جیهانه که ی عه لائهدین و فانوسه ته لیسماو ییه که یدا که وتین.

وه نه بی ئەوئ کاروانسه رایه کی راسته قینه بی، به لکو چادرئکی سیرک، که به گلۆپی ره نگین رازابوو، چه رخوفه له ک و دیواری مقه با²³ که زور

²³ مقه با: کارتون.

زړه‌عهره²⁴ به‌ویدا ده‌رؤیشتن. ئه‌وانه‌ی بیروکه‌ی نوژنه‌نکردنه‌وه‌ی ئه‌و کاروانسه‌رایه‌یان داهیناوه، جیهانیکیان دروستکردووه به جوانی له‌گه‌ل دوه‌ی و حه‌وزه ماسییه پانوپوره‌که‌ی مؤله‌که ده‌هاته‌وه.

هممو بؤشایی نیو کاروانسه‌راکه بؤنی بؤیه‌ی پلاستیکی لیوه‌ده‌هات که له کونه که‌پیوم چه‌قیوو.

به سروشتی خوم، رقم له‌و شوینه ساخته‌کراوه گه‌شیاربیانه ده‌بیته‌وه، به‌لام خو له‌گه‌ل ده‌روونی خوم وها ریکه‌که‌وتبووم، له‌م گه‌شته‌مدا چیژ له هممو شتیک وهریگر. له‌راستیشدا خو شته‌که‌ش له‌به‌ر خاتری من نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌ر خاتری دایک و خوشکه‌که‌م بوو. ئیدی خوم راستکردوه و له کاروانسه‌راکه وهرور که‌وتم. من نووسه‌ر بووم، له‌گه‌ل ئه‌ندیشه‌دا کارم ده‌کرد و رومانم ده‌نووسین. دوه‌بیش خوی رومانیک بوو. ئه‌و که‌سانه‌ش که ئه‌و کاروانسه‌رایه‌یان له بیاباندا دروستکردبوو، له‌راستیدا دنیایه‌کی ده‌ستکردیان ئافرانده‌بوو، چیرۆکیک هر ده‌بی به‌ باشتین شیوه سه‌رنج‌اکیش بی. منیش ده‌بوايه شتیک بدوزمه‌وه، تا به‌ هویه‌وه به‌م دنیا مرو‌فکرده‌دا سه‌رسام بم. ئینجا خوم دایه‌ دست قه‌در، له‌گه‌ل دایک و خوشکم، هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل نه‌سته‌ره‌نیشدا چوپینه نیو جیهانی کاروانسه‌راکه.

له‌نیو ئه‌و گه‌شتیاره زورانیه ئه‌ویدا، ئالمان، هوله‌ندی و به‌لجیکیش هه‌بوون.

²⁴ نووسه‌ر وشه‌ی nep-Arabis به‌کار هیناوه، ده‌قاده‌ق واتای عه‌ره‌بی ساخته، واتای ئه‌وانه‌ی عه‌ره‌بی راسته‌قینه نین ده‌دا، منیش وشه‌ی زرم لی‌رده‌دا به‌ دروست زانی. و.

لهوئ له نئو لمداء، سهكويهكي گهورونه بنيادنرابوو، له چواردوهووريشي رايهخي لئندانرابوو، پري سهري دوشهك و سهرين بوون، بو ئهوهي تو وهك سولتانيك بهدهم نيرگله كيشانهوه چيژ له سهماي سمت بادان وهربگري.

هستهره نيش تاييهت به ئيمه شوينيكي سي كهسي لاي سهكوكه بو گرتبووين. پيشخزمهتهكان به خويان و جلوهرگي نه ريتيانهي خهلكي بيابان دههاتن و دهچوون، چايه و نيرگلهيان بو ميوانهكان دادهنا. بوون و بهرامهي كهبابيش بهرهو ئاسمانه سامال و شينهكهي سه ر بيابان هه لدهكشا.

ئيمه له شويئي خومان دانيشتين و چا و خورمايان بو هيتاين. زوي پينهچوو، ژمه خواردنيكي گهرميشيان داين، پاشان سهماكه ره سمت بادهرهكان هاتن و نمايشي خويان كرد.

لهو نئوهدا ئافرهت به خوئي و نيقابهكهيهوه دهسوورايهوه، تهنانهت كوني چاويشيان به دهرهوه نهبوو، نه تدهتواني بيانيني. ئهوان يهكه و ديمكهيهكي ئاو و تاسيكيان به دهستهوه بوو، به لاي ههموواندا دههاتن، تا بهر له خواردن دهستهكانيان بشون. پاشان پيشخزمهتان ناني شيوانيان له سه ر مهجمهيهكي²⁵ زيوين دهگيرا.

گهشتياران له خوשיاندا دهگهشانهوه، ئاخو خو ئهوه خوانيكي ئاسايي نهبوو، بهلكو شهقلي ژيانكي ديكه بوو، ههروهك ئهوه وابوو، له نئو حهكايهته كوئه عه ره بييه كاندا بژيي. دواي نان و دواي هيتاني شيريني، سي ئافرهتي زگ روت و پي پهتي هاتن و هه ر يهكeshيان نيقيبكيان به سه ر

²⁵ مهجمه: سيني، خوان، سفره.

دهموچاودا دادابوو، چوونه سەر سهكۆيهكه. تا دههاتيش موزيکهکه توندتر دهبوو، ئیدی کچه سهماکه رهکان کهوتنه بادان، سینگ و مهکیان بادهدا، سمتیان بادهدا، رانیان دههینا و دهبرد. سولتانهکانی سهدهکانی ناوهراست هەر بهم بهزم و پهزمهیان بردوتهسەر. باشه تو بلی ئه و ژنانه چۆن بتوانن بهم جۆره ئەندامانی جهستهی خۆیان سووک و تهردهستانه بادهن و بجوولینن؟ ئیمه خۆمان سەر به خانهوادهیهکی دینداریین، گویمان له سهماکهری سمت بادهر بیوو، بهلام ئەمه ی بینیمان، ئیمه ی بهشهرمدا هینا. ههرچی دهربارهی من بوو، تام و خۆشیکی شهرمانه بوو، له بهر خوشکه کهشم نه دهکرا زیاتر سهیری ئه و ژنانه بکهم. بۆیه ههلاستام، به لکو به دهوری چادرهکان و به نیو جیهانه ئەفسووناوییه که ی عهلی بابادا قهدهمیک لیبدهم.

ئهو سهماکه رانه به خۆیان و لاقه درێژ و سپی و سۆل و جوانهکانیان و بهزگ و سمتیان، به دلناییهوه عهره ب نه بوون، من گومانم بۆ ئهوه چوو، ئافرهتی رووسی بن. هه موو ئه و کچانه ی نيقا بپۆشيش بوون، ههر نابي هی ميرنشينه که بن. ئاخو خۆ ئاکنجيهکانی «دوبه ی» له هيج شوینیک نه ده بینران، ئەوان هه موویان له دهره وه ی شاره جه نجاله کان، له گه ره که که شخه کانیان له نیو کۆشکه شاهانه خانهواده یه کانیا ندا ده ژیان.

من له چادره که وه به ره و ئه و ی ده پۆشتم، تا تووشی نه سته رهن بوم. ئه ویش له لای کچکی پيشخزمه تی نيقا بپۆشدا وه ستابوو، قسه ی ده کرد، به زمانی عهره بيش نه ده دوا به لکو به فارسی. له پریکدا کچه کان نيقابه که یان هه لدايه وه؛ ئو، خۆ ئەوان کیزۆله ی ئیرانی بوون.

که میکی دیکه پۆشتم، بینیم نمایشی سهماکه ره سمتباده رهکان به سه رچوو. ههر سی ئافره ته کان له سه ر سه کۆکه دابه زین روویان له و چادره کرد، که پیاویکی ریشدار له بن دژدا شه یه کی سپیه وه چاوه ری ده کردن. پشت و

زگیان له بهر ئاره قه ته ږته ږ بېوو. هر یه کسه له نیو چادره که دا، نیقاب و تاسه ی سهریان فریډا. هر به راستیش ئه وان ئافره تی ږووسی و پوډونی که ژهی مووزهر د بوون.

له نیو ئه و پیاوه ږیشدارانه، که هه موویان دژداشه ی سپیان له بهر دابوو، بیگومان یه ک دوو به دکارییان هر له نیودا بوو، ئه وانه ی بو ږژی می ئیران کاریان ده کرد و بو ئه وه راسپیږدراون، که که سانی به ره ه لستکاری ږژیم فت بکه ن. خو ئه گه ر پیویست بی، ئه وا ده یان توانی ئه وه ی مه به ستیان بی، هر له بیابانه که دا ساردی بکه نه وه، و بیخه نه ژیر لمه وه.

کاتیکیش گه ږامه وه لای سه کویه که، بینیم دایکم به ته نیا له وی دانیش توه. خوشکم له هیچ شوینیک دیار نه بوو. منیش نیگه ران بووم، ده ترسام شتیکی گه و جانه بکا یا خود سه رگه ران و ون بی.

من له وی وه ستام، به هیوای ئه وه ی له ږر ده رکه و یته وه، به لام خو سه روسو راغی دیار نه بوو. چوومه ده روه و له وی به نیو تاریکایدا غارم دا، وه ک شیتیک بانگم ده کرد: "مه حبوووب! مه حبوووب!"

کاتیکیش هیچ وه لام نه بوو، دیسان چوومه وه نیو کاروانسه راکه. ئه وسا له هیکه وه ئه وم له نیو چادری سه ماکه ره سمتباده ره کان بینی. له وی له گه ل سه ماکه ره کان وه ستابوو، قسه ی له گه ل ده کردن. ئه ری بو خاتری خوا، تو بلئی باسی چییان کرد بی؟ منیش له وی له بهر تاریکی وه ستام و سه یرم کردن.

نانی شیوان ته واوبوو، گهشتیاره کان هه لسان و خویان بو تیشی²⁶ دادیی چالاکییه کانیا، بو گه رانیکی دیکه ی نیو بیابان ئاماده ده کرد. دایکیشم هیتشتا هر له هه مان جیگه ی خویدا دانیشتبوو، که وتبووه نیو ده ریای بیرکردنه وه ی خویه وه.

له بیرم دی، کاتی خوی له مال جاروبار نیرگه یه کی ده کیشا. منیش یه کیکم بو به رادان دا به خۆشم هزم چوه جگه ره یه ک، هه رچه نده له باری ئاسایدا نه مده کیشا. سهیری ده وره بیری خۆم کرد، به لکو یه کیک ببینم و داوای جگه ره یه کی لیبکه م، ئاخو خۆ من له نیو کاروانسه راکه دا بووم، داوایه که ش له گه ل کلتوو ره که دا ده هاته وه.

ئهو کابرا به ر دینه زرعه ره به، که من پیمو ابوو مه زنی کاروانسه راکه یه، به خوی و جگه ره که ی لیو قامکه کانی له و ناوه ده سوورایه وه. هه روه ک ئه وه ی بزانی منیش دانه جگه ره یه کم ده وی. له و تاریکیه دا هاته لام وه ستا، جگه ره یه کی پیشکه ش کردم و ئاگریشی پیدام.

له بهر تیشکی چه ر خه که دا، سهیری دوو چاوه کانی یه کدیمان کرد. هیچ گومان له ئارادا نه ما، ئیمه له یه کدیبه وه زانیمان، که هه ر یه که مان کییه؛ ئاخو ئهو له ویدا چی ده کرد و منیش بوچی ریم که وتوته بیابانه که. ساتیکی بیدهنگی بالی به سه ردا کیشاین. شو رشی ئیرانی ئیمه ی به و رۆژه گه یاند. من یه کیک بووم له ملیۆنان په نابه ری هه لاتوو، ئه ویش یه کیک بوو له و هه زاران که سه ی که ئیشکگری مه لا رۆحانیه کان بوون.

²⁶ تیشی، نوره، گیم، شوط

له دووره ودهش له بهر تاریکیه که دا، ریزه و شتریک یخ درابوون. له پریکه وه ملی خوځان دريژ کرد و بوړاندنيان.²⁷

من له کابرام پرسى: "ئەرى بۆچى واده کهن؟"

"ئەوان به په رجووه که سهرسامن." پیاووه که وای وه لām دامه وه و ئاماژەشى بۆ ئاسمان کرد. دیسان ریگه ی کاکیشان وهک په رجوویک له بانى بیابانه که وه دیار بوو.

منیش به سهرسامییه وه گوتم: "وای، چەند جوانه، تو مه به ستت ئەوه یه؟"

- "به لى، نه خیر، به لām ئەوان ئەگەر من ببین، ده بوړین. پینانوايه ده بى هه لېستنه وه."

- "بۆچى هه لېستنه وه؟"

- "بۆ کاروانه که ی خوځان. ئیمه کاریکى واده کهین، گه شتیاره کانمان خوځی له گه شته که ی خوځان ببین. ئەو دهر فته یان دده ینى خوځان سواری و شتره کان ببن و بیانهاژون. ئیمه ده یانگه ریښینه وه سهرده می به رى، ده یانگه ریښینه وه بۆ سهده کانى ناوه راست."

- "باشه ئیوه ئەو کاره چۆن ده کهن؟ هه ر ته نیا سواری بوونی و شتر و که میک گه ران و سوران؟"

- "سهرکه، هه موو که ره سته کانى ئەو گه شته، هه روک ه ی سهده کانى ناوه راست، شتى ماک و راسته قینه. ریگه ی کاکیشان دیږینه، بیابانه که کونه، و شتره کان هه روک ئەو و شترانه ی سهرده می به رى وان، شه و شه و گاریش له وه ته ی هه یه کۆنینه یه. ئاخر گه شتى سرو شتیترت له وه

²⁷ له بهرئوه ی ده قانده ق نه مزانی دنگی و شتر چی پیده لین، بویه هه ر بوړاندنم به کاره ینا. و.

دهست ناکه وئ. خو ئه گەر مه عميله کانمان به کجار گه شتیکی وه هامان له گه ل
بکهن، ئه وا هه رگیز له بییری ناکه ن.

- "ئیه کاروان به نیو بیاباندا ده بن."

- "ئیه هیچ دانهینین، ئیه ریکیده خهین. ئیه کاروانیک له بن ئه و
ریگه کاکیشانه سه یروسه مه ره یه دا به ری ده خهین، بو سه رده می سولتانه
ره سه نه کان و حه کایه ته دیرینه کانیا ن ده ئا ژوین."
به دم جگه ره کیشانه وه به بیده نگی له ته نیشت یه ک وه ستاین.

که میک دواتر، هه ر دوا زده کچه زه ره به نیقا بیوشه کان له چادره که
هاتنه در. ئه وان به و تاریکیه به ره و لای وشتره کان رویشتن، هه ر یه که و
ریشمه ی وشتریکی به دهسته وه گرت. کومه له گه شتیاریکیش له ده روازه ی
کاروانسه راکه چاوه رییا ن ده کردن.

هه ر کیژیک به خو ی و هه وساری وشتریکه وه چوو ه به رده م گه شتیاریک و
وشتره که ی له به رده مدا یخ دا و یارمه تیشی دا تا بجیته سه ر زینی وشتره که
سوار بیی. کاتیکیش هه مو ان سوار بوون، کچه کان وشتره کانیا ن به دوای
یه کدا راکیشا، تا کاروانیک دروست بکه ن. به م جو ره گه شتیاره کان
گه شته که ی خو یان له بن ریگه ی کاکیشان و به نیو بیاباندا کرد، که به بی
دوودلی بیابانه که به ره و مه که که ده رویشت.

کاتیکی ئه وان رویشتن، دنیا کش و مات بوو.

منیش سهیری کاروانه که م کرد، له نیو تاریکایه که دا، به ره به ره له به ر حو کمی
چاوان ئا واده بوون و نه ده مان. بیرم لی کرده وه، ئای چ دنیا یه که. هه ر
به راستی ئه مه یان زور جیا وازه له وه ی ئیه رو ژانه ده یکه ن. من رو ژانه
له پشت میزی کومپیوتهر، له ژووری کار کردنه که م به بی کیژی سمته باده ری

پووسی و بهی کچی نیقابپوش داده نیشم. به لام ئیستا دهرکم به وه کرد، که له راستیدا منیش ههروهک ئه وانم کرد.

من له گژ هزران راپووبووم، تا ئه و کاتهی بی ئه وهی ههست پیبکم، دایکم هات و له ته نیشتم وهستا. بهیه که وه سهیری ئه و شه وه په رجووئاسایه مان ده کرد. له پریکدا و له نیو تاریکاییه که دا وشتریک بو راندی. ئاشکرا دیار بوو بو راندنه که بو ئیمه یه.

ریگهی کاکیشان، بیابانه که، وشتریک و دایکم.

من هیچم نه هونییه وه، به لام دوودل بووم له وهی له راستیدا هه ر ده بوا ئه مه یان ببیته به ندیک له و رۆمانه ی پییه وه سه رقال بووم.

گفتوگۆبه کی چاوه پوانه کراو

ئەنگۆره یه کی درهنگ بوو، گهشتیارانیش ورده ورده به رهو شاره که دهگه پانه وه، به لام هیشتا دایکم نهیده ویست لهوئ بپروا. که وشه کانی داکه ندبوون، به نیو لمه که دا، که هیشتا هر گهرم بوو، ده پویشت.

منیش لینیگه رام بپروا، به لام بی ئه وهی سه رنج بدا، له دووره وه چاوم لئی بوو. ئاخر ئه گهر وه ها نه بواییه، له وانه بوو هر نه گه پیته وه. ئه و ئه وهنده پویشت، له حوکمی چاو چووه دهر. نه سه ره نیش به دوایدا غاری دا تا یارمه تی بدات.

منیش به دواى خوشکه که مدا گهرام، تا پپی بلیم، جیبه که ئاماده یه بمانگه پینیته وه شاره که. ئه و له سه ر مافوو ریکی گولگولی دانیشتبوو، له گه ل ژنیکی هۆله ندیدا ده دوا. له وانه یه ئه مه ش هر به هۆی منه وه بووبی، ئاخر پیشتر له نیو ئاپورای خه لکه که دا ئامازه یه کم بو کردبوو، پیمگوتبوو: "ئه م ژنه هۆله ندییه."

- "ئاخر چۆن ده زانی؟"
 - "هه روا، له ره فتاره که یدا ده زانم."
 - "کی نالی ئه و ژنه ئالمان نییه."
 - "ئاخر گویم لیبوو به هۆله ندی قسه ی ده کرد. سه رباره ی ئه وه ش ئالمانه کان خو به دوورگرن."

هه نووکه خوشکه که م له گه ل ئافره ته هۆله ندییه که دانیشتوو وه و قسه ده کا، که پیشتر منی له گه ل دایک و خوشکه که م بینی بوو، منی ناسییه وه. کاتی که میکی دیکه پیاسه م کرد، خهنده یه کی بو کردم و منیش سه ریکم بو له قاندا.

ئىستا خوشكەكەم لەگەل ئەو ئافرەتە وەستاو و قسەى لەگەل دەكا. بەلام لەبارەى چى؟ لەوانەى ئەو ژنە ھەندى پرسیارى سەبارەت بە من و كارەكەم لىبكا، چونكە تا ئىستا ئەو قسەى لەگەل مندا نەكردوو. بەدەر لە يەكەمین رەشئوسم بە فارسی، ئەو دەستئوسەى ئەوى گەياندە كونجى زىندان، ھىچى منى نەخویندووتەو. منیش پىم نامۆ بوو، لەو چەند رۆژانەى رابردوودا، ھىچ وشەىەكمان سەبارەت بە كىتیبەكانم، بەو نووسینانەى لەووتەى من لە نىشتمان ھەلاتووم و بە ھۆلەندى نووسیومن، لەگەلیدا باس نەكردوو.

زمانە نوێیەكە گۆرانكارىكى مەزنى بەسەر ژيانى مندا ھىتا. من تازە وتارىكم لە نیویۆرك تايمز خویندبوو، سەبارەت بەوھى ئاخۆ چى دەقەومى، كاتى نووسەرىك بە زمانىكى دىكە دەنووسى. ئەو جۆرە نووسەرە شیرازەى لەیەك دەترازى و پاشان ژيانى خۆى بە پوخسارىكى دىكە بنیاد دەنیتەو، بە جۆرىك ھىچ تاكە بەردىكى رابردوى بە بى دەستكارى بەسەردا تىناپەرى. ئەوھش بابەتىكى باشە كە لەگەل خوشكەكەمدا باسى بكەم. من دەمویست دەربارەى ئەو گۆرانكارىیانە و ھەموو ئەو بەردانەى رابردوى خۆمان بدویم، كە جارىكى دىكە لەسەریەكم دانانەو.

بەھۆى زمانى ھۆلەندییەو ھەموو شتىك لە ژياندا گۆرا، بەلام دوو بونەوەر، دوو پوخسارى خۆشەویست ھەرگیز نەگۆران؛ ئەوانیش پوخسارى «جەواد» و ھى خوشكەكەم بوون. لەبارەى ئەوھشەو، حەزم لىبوو لەگەلى بدویم، بەلام خۆ ئەو پوانىكى قەدەغەكراو بوو. مەودا و كایەىەك بوو، بە دلنیاىیەو نەدەبواىە بوى بچىن، دەنا دیسان دەگیرایەو و دەخراىەو زىندان. دەى ھىچ قسەىەكى لەبارەى كىتیبەكان و چىرۆكەكانى پىمەلى، ھەروھا ھىچ وشەىەكىشى سەبارەت بە رابردوو لەگەلدا باس

مه‌که. دهی، لئی گه‌رئ با چئژ له و کورته مانه‌وهی دویه‌ی ببینی، دیاربوو
من له نه‌سته‌وه برپارم له‌سه‌ردابوو.

ببینم خوشکه‌که‌م به ده‌سته‌کانی رۆندکه‌کانی ده‌سپ‌یتته‌وه. له‌وانه‌یه ژنه
هۆله‌ندییه‌که پئی گوتبی، که‌وا من له‌نیو کتیبه‌کانمدا، له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه
نووسیومه. یان له‌باره‌ی کتیبیکی دیکه‌وه باسی بۆ کردبئ، ئه‌و کتیبه‌ی
له‌باره‌ی مه‌رگی جه‌واده‌وه نووسراوه. ئه‌وکات خوشکه‌که‌م له‌ زینداندا بوو.
ئاگای لینه‌بوو که‌وا جه‌واد له‌سیداره دراوه. خۆم و مامم به‌ ترومبیلکه‌وه
به‌ تاریکایی، به‌نیو چیاکاندا هه‌لده‌کشاین، به‌ دوا‌ی شوین گۆرئیکی جه‌واددا
ده‌گه‌راین، که‌ له‌ پشتی ترومبیله‌که‌دا درئژ کرابوو.

"مه‌حوب، ئیمه‌ ده‌رۆین، تۆش نایه‌ی؟" وام بانگ کرد و ئاماژه‌شم به
جیبه‌که‌ دا که‌ له‌ ده‌روه‌وه له‌ چاوه‌روانیماندا وه‌ستابوو.

نه‌سته‌ره‌ن یارمه‌تی دایکمی دا و له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی دانیشاندا و
په‌تویه‌کشی به‌سه‌ر قاچه‌کانیدا دا، چونکه‌ پئی‌ه‌کانی له‌و بیابانه‌دا سارد
ببوون. منیش له‌ دووره‌وه سه‌یرم ده‌کرد. له‌نیو کتیبه‌که‌مدا ده‌رفه‌تیک
ده‌ره‌خسینم تا باوه‌شی پیناکه‌م و سوپاسی ئه‌و ئه‌رک و ماندوو‌بونه‌ی بکه‌م
که‌ له‌گه‌ل دایکمدا کیشای.

ئینجا له‌ ته‌نیشته‌ دایکم دانیشتم و له‌ تاریکه‌که‌دا چاوه‌ریمان کرد تا
خوشکه‌که‌م ده‌گات، به‌لام خۆ زیاتری له‌وه‌ی چاوه‌روان ده‌کرا پئچوو. هه‌ر
دوو جیبی گه‌شتیاریش مابوونه‌وه، یه‌کتیکیان هینه‌که‌ی ئیمه‌ بوو، ئه‌وی
دیکه‌شیان هی ژنه‌ هۆله‌ندی و یاوه‌ره‌کانی بوو.

له کۆتاییدا به خێرای خوشکه کهم هات و خۆی به ناو جیبه کهدا کرد. چوه دیوه کهی دیکه ی دایکم و دانیشته. لیخوره کهش سویچه کهی تیبادا و به و شه وه بیابانمان به جیهیشت و گه راینه وه شاره که.

همه مووان کړوبیده نگ بوون. له پریکدا دایکم له و تاریکیه ی ناو ترومبیله کهدا سه ری بۆ لای من هیئا و له بن گویمدا چرپاندی: "ئیمه خه ریکه ده گه ین."

گویم لیبوو، هه ستم کرد، له جیهانه هه ژاوه ئه ندیشاوه کهی خۆیدا قسه م له گه لدا ده کا. ئاخه ئه و رۆژیکی زۆر سه رنجراکیشی به سه بر دبوو، ئیستا گه راوه ته وه نیو قوولایی ناخی خۆی.

به لام خه ریکه بگه ینه کوئی؟

به ترسیکه وه هه ستم کرد که و توومه ته له رزه، ده ترسام نه بادا ئه و گه یشتیته ترۆپکی کاروانی حه جی خۆی، له وانه شه له نیو قوولایی یان ته نکاوی جیهانه فه رامۆشییه کهی خۆیدا لیم بروانی.

چوارەمین ږهه‌ند

له هوتيله‌که‌دا، چوومه پشت میزی کۆمپیوتەرەکه‌م، به‌لکو یه‌ک دوو تینینی و سه‌رنج یاداشت بکه‌م.

خوشکه‌که‌م دایکمی گه‌یانده ژووری نووستن، یارمه‌تی دا تا هه‌ندیک به‌خوی دیته‌وه. لئ هه‌ر که‌میک دواتر، دایکم هاته لام و دانیشته. پرسپاری لیکردم، ئاخۆ ژنه‌که‌م چۆته کوئ، منیش بۆ چه‌ندین جار پیمگوته‌وه، که سه‌ری خیزانی کورپه‌ برایه‌که‌ی داوه.

"ئوو، تازه زانیم مه‌به‌ستت کامه‌ خیزانه." ئەو وا له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خوی ږویشته؛ "جاره‌که‌ی دیکه‌ش، که من هاتمه‌ لاتان، بۆ سه‌رخوانیکی خویان بانگه‌یشتیان کردین. خه‌لکی زۆر باشن."

منیش ویستم بلیم: "دایه، ئیمه‌ له «دوبه‌ی» ن، نه‌وه‌ک له ئەمستردام." به‌لام واشم نه‌کرد، ده‌ستم له نووسینه‌که‌م هه‌لگرت و لیگه‌رام دایکم زیاتر بدوی.

ئاخر هه‌رگیز وه‌ها له‌نزیکه‌وه پیریم نه‌بینیوو. دایکم له‌نیو بۆشاییه‌کی سێ ږه‌هه‌ندیدا ده‌ژیا. ئەو له‌یه‌ک کاتدا له‌ دوبه‌ی، له ئەمستردام و له‌ږیگی مه‌که‌که‌شدا بوو. به‌لام هه‌نووکه، به‌ شیوه‌یه‌کی چاوه‌ږواننه‌کراو هه‌نگاویکی دیکه‌ی زیاتر هاویشته و چووه سه‌ر سه‌کۆی ږه‌هه‌ندی چواره‌مینیشه‌وه. ئەو شتیکی ده‌رباره‌ی باوکم بۆ باسکردم و بووه مایه‌ی چه‌په‌سانیشم یه‌کسه‌ر بایدایه‌وه سه‌ر زمانی ئاماژه، به‌و زمانه‌وه که‌وته دوان.

منیش که وتمه باریکی شیواو، ههیران مام، چونکه پیماو بوو ئەو له گه‌ل مندا ددهوئ. به لام کاتی تیگه‌یشتم. من پیریبووم، ئەوه‌نده پیر، ئیستا ئەو باوکی له جیی مندا ده‌بینی. خو ئەمن ئەو کهسه نه‌بووم که له‌به‌رانبه‌ری دانیشتبووم، به‌لکو ئەوه باوکم بوو، ئەویش بوو ئەو دهرباره‌ی من قسه‌ی بوو ده‌کرد. دایکم به‌ ئاماژه‌وه: کوربه‌که‌مان کاروباره‌کانی ریک‌خستوووه. منیش به‌رئوه‌م. خه‌ریکه بیابانه‌که‌ش ده‌برم، هه‌ر بینا گه‌یشتمی.

منیش خووم راستکرده‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی باوکم بم و به‌ ئاماژه‌وه پیم‌گوته‌وه: خو تو نابیی روله‌که‌مان بخه‌یته ژیر گوشار تا له‌گه‌ل خوئی بتباته ماله‌ پیروزه‌که.

نه‌خیر، نه‌خیر، هه‌لبه‌ته من واناکه‌م. هه‌ر به‌ ئاماژه‌وه دریزه‌ی پیندا؛ ئەو به‌ خوئی کاره‌که‌ی ریک‌خستوووه. ئیمه تازه له‌ کاروانسه‌راکه بووین.

گویم له‌ ده‌نگی ئەسانسیزه‌که بوو، به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌هات. له‌ دهرکه درا. خوشکه‌که‌م چوو دهرکه بکاته‌وه. ژنه‌که‌م به‌ که‌یفه‌وه هاته ژوو‌رو بانگی کرد: "ئه‌ری چوون بوو؟ ئه‌ری له‌وئ به‌یه‌که‌وه کاتیکی خوشتان به‌سه‌ربرد؟" خوشکه‌که‌شم وه‌لامی دایه‌وه: "زور خووش بوو، زور تایبه‌ت بوو."

ژنه‌که‌م هاته لای ئیمه، ماچیکی له‌ روومه‌تی دایکم کرد و گوتی: "ئای چه‌ند خووشه‌؟ وای چه‌ند باشه‌؟" پاشان رووی له‌ من کرد: "چییه، گریاوی؟" "نا، نه‌خیر، نه‌گریاوم." وام گوت و به‌ ده‌ستیشم فرمیسکه‌کانم سپین.

ئینجا گوتی: "برازاکه‌م و ژنه‌که‌ی ئیوه‌یان بوو نانی شیوان بانگه‌یشت کردوووه. به‌یانی، بوو ئەنگوره‌که‌ی لای ئەوان ده‌بین."

له ھۆلى بەرچايکردنى بەيانىدا

يەككى له خۇشتىن ساتەكانى مانەوہمان له ھۆتيلەكەدا، كاتى بەرچايى بەيانيان بوو. ئاخىر خوان خوانىكى كراوہ بوو. ھەموو شتىكى لەسەر داندرا بوو. بەلام خۇشتىن شت ئەوہ بوو، رېبوار و ميوانانى ھۆتيلەكە، قاوہلتىيەكەيان بەيەكەوہ دەخوارد.

بە ئاستەم ميوانى رۆژئاوايت لەويدا دەبينى. زۆرينەيان خەلكى ولاتە دراوسى عەرەبىيەكان بوون، ھەر بۆ خۇشى دايكىشىم، زۆر لە خەلكى ولاتەكانى عەرەبستانى سعوودى، كوئيت و قەتەرى لىبوون. ھەموويان ھەر عەرەبى ورگ زل بوون، كاترمىرى گرانبەھايان لە بازندى دەست كردبوو، عەگاليان لەسەر بوو، لەگەل سى تا چوار ژنى نىقابپۇش و ژمارەيەكى زۆر لە مندال دەھاتنە ھۆلى نانخواردنى بەيانى. ھەر كاتىكىش ئەوان دەھاتن، دايكەم خۆى قىت دەكردەوہ، راست دادەنىشت و گوپكانى ھەلدەخست.

خوشكەكەشم بە ئامادەبوونى ئەو ژنە عەرەبانە دلخۇش دەبوو. دەبوايە يەك دوو جارەن رېي لىبگرم، نەبادا بچىتە لاي ئەوان دابنىشى و قسەيان لەگەلدا بكا.

عەرەبەكان لە ماوہى ئەو حەفتسەد سالەدا، ئىسلامەتيان بەسەر كلتوورەكەى ئىمەدا سەپاند، بەلام ئىمە تا ئىستا لەگەل عەرەبىكى راستەقىنەى عەرەبستانى سعووديدا نەدواوين. ئىمە ھەمىشە ھەر دوژمن بووين، ئىستاش وا بەيەكەوہ دانىشتوين و بەرچايى دەكەين.

باشه، ئه‌رى بۆچى من رې له خوشكه‌كه‌م بگرم؟ خو ئه‌و ژنيكى زور پرسنه، ده‌بوايه به خوى بيزانيبايه ئاخو چى ده‌كا، كه‌واته من جله‌وه‌كه‌م شل كرد و ئه‌ويش هه‌لسايه سه‌ر پى.

هه‌روه‌ك ئيمه چهند خيزانيكى ئيرانيش بو سه‌ردانى كه‌سو‌كاريان هاتبوونه «دوبه‌ى». من پيشتر له‌نيو ئه‌سانسي‌ره‌كدا توشى يه‌ك دوانيكيان بووم و يه‌ك دوو قسه‌شمان له‌گه‌ل يه‌كدا كردبوون: «ئه‌رى ئيوه‌ش هه‌ر بو سه‌ردانى كه‌سو‌كارتان هاتوون؟»

كه‌چى له‌گه‌ل سه‌عوديه‌كان، پيمان نه‌ده‌كرا كورته ده‌مه‌ته‌قتيه‌كى وا بكه‌ين. ئاخ‌ر هه‌ر له‌خويه‌وه ئه‌و شته‌ روينه‌ده‌دا، ئه‌وان يه‌كسه‌ر ئيمه‌يان ده‌بيني كه‌ ئيرانيين و له‌وانه‌يه واش بيريكه‌نه‌وه، كه‌ نابج قسه‌مان له‌گه‌لدا بكه‌ن. لى گه‌لو، ئه‌مه‌ وا ده‌رنه‌چوو، چونكه‌ خوشكه‌كه‌م و من به‌خوشيه‌وه‌ هه‌زمان ده‌كرد، له‌گه‌ليان بكه‌وينه‌ قسه‌وباس.

من پيمخوش بوو له‌گه‌ل يه‌كى له‌ سه‌عوديه‌كان ده‌رباره‌ى چيروكه‌كان قسه‌ بكه‌م. گفتوگويه‌ك كه‌ له‌ماوه‌ى ئه‌و ١٤٠٠ ساله‌ى رابردوودا نه‌كراوه. هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ش بو من سه‌رى نه‌ده‌گرت، نه‌خاسمه‌ له‌و هوتيله، كه‌ من هه‌ر سه‌عوديه‌يك ده‌بينم به‌ خوى و سى چوار ژنه‌وه له‌سه‌ر مي‌زى قاوه‌لتيه‌كه‌ دانيشتوه. به‌لام خو خوشكه‌كه‌م زاتى ئه‌وه‌ى كرد، هه‌وليك بدا. له‌و كاته‌ى من له‌ گز هزراندا راجووبووم، ئه‌و خوى گه‌ياندبووه سه‌ر مي‌زى ئه‌وان. ئيستا له‌ لاي ژنيكى گه‌نجى نيقابوشدا دانيشتوه و قسه‌ى له‌گه‌ل ده‌كا، كه‌ هه‌نديك نيقابه‌كه‌ى بو سه‌روه‌ه لا داوه. له‌ويدا كه‌وتمه‌ داوى خاليكى لاوازه‌وه. خو به‌لاى منه‌وه نه‌ده‌بوو هه‌رگيز ژنه‌ گه‌نجه سه‌عوديه‌كان نيقابه‌كه‌يان لابه‌دن يان هه‌ندى لارى بكه‌نه‌وه كاتى قسه‌يان ده‌كرد. چونكه‌ ئه‌گه‌ر وا بكه‌ن، ئه‌و كات له‌ باب و باپيره‌ پيشينه‌كانيانم ده‌پرسى، پرسيارى ئه‌و هه‌موو تاوانانم ليده‌كردن، كه‌ ده‌ره‌قى گه‌له‌كه‌ميان كردبوو.

کاتی خوشکه کهم گه راپه وه سه ر میزه که، لیپرسی: "ئه ری باسی چیتان ده کرد؟"

ئه ویش وه لای دایه وه؛ "شتیکی وا نه بوو. پیگوت، من له ئیرانه وه را هاتووم، ئه ویش یه کسه ر وروژا."

- "چۆن وروژا؟"

- "ئه و زۆر له باره ی ئیمه وه پرسن بوو. ده سته جی باسی ئیسفه هان، یه زد، شیراز و هه مه دانی کرد. گوتی ئه و شاره ناوبراوانه وه ک شارگه لیک ده بینی، که ده ستیان ناگاتی."

- "ئه و وای گوت. وای چ وه سفیکی جوانه."

- "به لی، قسه که ی وه ک ئه وه وابوو، ده رباره ی شاره کانی نیو خه ون بدوی."

- "خۆ هه ر واشه. ده کرا تو وای بۆ روون بکه یته وه: ده ی وه ره، جاریکیان وه ره لامان، ئه وکات له گه ل خۆمت ده به مه هه موو ئه و شارانه (مه دینه) ²⁸."

- "کاکه، من شتیکی دیکه م پیگوت." خوشکه کهم وای پیگوتمه وه؛ "ئه ری باشه بۆ سه فه ری ئیران نا که ی؟"

- "وه لایمه که ی چی بوو؟"

- "ئه ویش گوتی: ده روزه ی ئه و شارانه به رووی مندا کراوه نین." من جاریکی دیکه سه یری ژنه عه ره به کهم کرده وه، ئه مجاره یان نیقابه که ی به سه ر رووخساریدا دابوو وه. ئه ری، من پرسیاریکم لیی هه بوو، به لام خۆ نه ده کرا هه میشه هه ر پرسیار بکه ی. من حه زم لیبوو بزانه، ئاخۆ ئه و

²⁸ نووسه ر لیزه دا هه ر وشه ی «مدینه» ی عه ره بی به کار هیتاوه، له وانه یه له به ر دوو هۆکار بی، هه م وه ک ناو، هه م ئاماژه یه کیش بی بۆ شاری دینه، بۆ جوړه به راوردکردنیک. و

خه لکی مه ککه یه یان نا، به لام خو به خوُم ده مزانی، بویه پرسیکی له و جوړه زیاده بوو. که واته ئه و خه لکی شاره پیروژه ککه یه، تهنه ت ئه و هر مه و دای به رده اویتیک له که عبه وه دووره، دنا له راستیدا، به م جوړه لیبراوانه نه ده هات له به رانه ر من له سهر میزی به رچاییه که دا دابنیشی. به لئ هر به تهنیا ئه و بیروککه یه، که و ا که سیک سهر به و شاره بی، که ئه لای تیدا ده ژی، مایه ی میرووله کردنه.

خو دهمویست ئه وه شی لی پرسیم، که ئه و هر به رده اویتیک له که عبه وه دووره، ئه و له ویدا ژنه دراوسیکه ی مالی ئه لای بی، تو بللی چ جوړه ژیانیک ژیابی؟

به لام ئاخو بو چی ئه وه نده له گه ل هزره کانم دور رویشتبووم؟

له راستیدا خو دایکم بوو پرسى: "ئهرئ ئه و ژنه خه لکی کام شار بوو؟"

ديسان ئه و منی برده وه سهر ریچکه ی مه ککه.

منیش پرسیم: "ناوی چی بوو؟"

خوشکه که شم وا وه لامی دامه وه: "توو، خو من ئه وه م لینه پرسى."

هممو روژده که هر له خوُم ده پرسیییه وه، تو بللی ژنه که ناوی چی بی؛ ئامینه، عائشه، عصفوره، بهیه، جمیله.

له وانه یه له میانه ی رومانه که مدا، جاریکیان له نیو ئه سانسیره که دا توشی بیتم. ئه وسه هر به خوُم پرسیاره که ی لیده که م: "ما اسمک؟" به لام خو له پیشدا ده بی دایکم و خوشکه که م له گه ل خوُم بیه مه دهر و پیاسه یه کیان پیبکه م.

پياسەيەك بە نىۋو شاردە

ئەوھم بە دل نەبوو كە بۇ ماوھى ھەفتەيەكى رەبەق، دايك و خوشكەكەم ھەر لەنىۋ ئەو مىرنشېنەدا بەئىلمەوہ. ئاخىر چۆن دەتوانى رۆژ و شەوہكانت لەسەريەك ھەر لەوئى بەسەر بەرى؟ ماىەى بەختەوهرىم بوو، كە دايكم منى پراكىشا بۇ ئەو گەشتە و خوشكەكەشم بە جىھانى خۆيەوہ سەرقال بوو، ئەگەرنا دەبوايە، ھەر لەسەر بانى ھوتىلەكەوہ، سەيرى قوللە و تاوهرە بەرزەكان بكەين و دۇش دابمىنين.

خۆى، «دوبەى» بۇ سەردانىكى خىزانى دەستى نەدەدا، مەگەر ھەر لەنىۋ ھوتىل و چىشخانەكانىدا بىمايەوہ. مىليونلەر ئىرانىيەكان دەيانتوانى ئەپارتمانىك لە «دوبەى» بىكړن و تىيدا چىژ لە ئازادى رۆژانەى ئىرەيان بىين. ھەروہا ئىرە شوينىكى نمونەبىشە بۇ ئافرەتە دەولەمەندە سعوودىيەكان، كە لەنىۋ ئەو مۆلە زەبەلاخانەدا بازاريان دەكرد، ئالتون، كاتژمىرى دەستى، پىلاو، جانتا و جلو بەرگيان دەكرى. بۇ بەلىندەرە رۆژئاوايىەكانىش، مىرگە بەھەشتىك بوو، مەگەر ھەر خوا بە خوايەتى خۆى بىزانىبايە، ئاخۇ خەرىكى چ سەروسەودايەكن.

لەنىۋ ئىراندا ھەموو جوړە ناوئىكى دووكان و بازارگەى ئەمريكى و رۆژئاوايى قەدەغەيە. ھەر لەبەرئەوہى كۆمپانىيى ماكدونالد ھىچ دامەزراوہيەكى لەوئىدا نىيە، بۆيە بەلىندەرە ئىرانىيەكان شتىكىان داھىناوہ و

ناوہکەیان گۆرپیو، کردوویەتیانە ماک ھۆشەنگ، ماک مەمەد و ماک رەزا، ئیدی من چوزانم لەو ناوہ زۆر و زەوہندانە. بەلام خۆ ماکدۆلاند دەنگدانەوہیەکی دیکە و تامیکی جیاوازی ھەیە، خواردنی ماکی گەورە، خۆی لە خۆیدا لیدوانیکی سیاسیانە.

ئیمە زیاتر بەھیوری ماوہیەکی زیاتر بەنیو بازارەکەدا رۆیشتین، ئەمەش ھەر بۆ ئەوہی خوشکەکەم لەبەر چاوان ون نەبێ. بەلام کاتیک ئەو قەدەم لیدانەمان درێژە کیشا، خوشکم لە ھیچ شوینیک دیارنەبوو، من ئیدی دایکم و ژنەکەم لە سایە گۆشەییەک راولەستاند و خۆشم چوومە نیو ماکدۆنالڈیک. دیاربوو خوشکم لەوئ نەبوو. لەبەرئەوہی کەمیک دوورتر لەوئ، ھۆبە ماکدۆنالڈیکی دیکەشی لیبوو، ھەر بەغار چوومە ئەوئیش. خەلک لەوئ بە سێ ریز نۆرەیان گرتبوو، بەلام خوشکم لەوئیش نەبوو. لەپریکەوہ ئەوم بینی لە قوژبنیکەوہ لەلای ئەو میزە ی کە خواردنی لیبەپادان دەدا، راولەستابوو.

- "دەتەوئ شتیک داوا بکە؟"

- "نەخیر، نا،" سەریکی بادا.

- "کەواتە چی؟"

- "ھەر دەمەوئ سەیربکەم، ئاخۆ ئەوان چۆن چۆنی خواردنەکە دروست دەکەن."

منیش کشامەوہ و ھەندیک لە دووری ئەوہوہ وەستام. ئەو سەیری دەکرد چۆن کارمەندەکانی ماکدۆنالڈیک بە گەرموگۆری، ژەمە خواردنەکان ئامادە دەکەن. "دە ی بابرۆین، ئەوان لە دەرەوہ لەسەر ئیمە وەستاون." من دەموست وای پی بلیم. بەلام ھیچیشم نەگوت، لەوئ ھاتمەدەر و خۆم گەیاندەوہ لای دایکم و ژنەکەم.

ژنه که م به هندی و هره زبیه وه پرسى: "ته واو بوو؟"

- "چى ته واو بوو؟"
 - "له وى، من چوزانم."
 - "ئه و له وى وه ستاوه، سه یری کارمه ندهکانی ماکدوئالده که دهکا."
 - "بو چى؟"
 - "هه روا، سه یردهکا. ئیمه به یه که وه گه شت دهکین، بویه پیویسته بوار بو یه کدی بره خستینین." منیش ئه و قسه یه م پیگوته وه.
- ژنه که م پرووی لادا، تا پیویست نهکا له به ردهم دایکدا هیچ به رسفیک بداته وه.

له و کاته ی من چاوه ری خوشکه که م دهکرد تا له ماکدوئالده که بیته ده ری، نیگای چاوم په رییه سهر دووکانیکی وینه. منیش بوی چووم و له جامخانه که یدا ته ماشایه کم کرد. "ئیمه هه موو شتیکمان بو دایبابی تو هه یه، ئه وانهی له کو مپیوتهر نازانن." ئه م رسته یه م له سهر جامخانه که خوینده وه.

ئینجا له دووکانه که چوومه ژوور، له گه ل خودانی دووکانه که پاکستانیک بوو، که وتمه قسه. ئه و لاپتویی ئه لبومداری ده فروشتن، که وینه ی تیدا هه لده گیرا. ئه مه ش شتیکی نمونه یی بوو تا خو ی پیوه خه ریک بکا.

یه کن له و ئه لبومانه م کر ی که ههروهک لاپتوپ و ابوون، به یارمه تی دووکانداره که ئه و وینانه م خسته سهر که به موبایله که م گرتبوونم.

که میک دواتر، کاتی له قاوه خانه ی سهر به «ستار بوک» لاماندا، دایکم دانیشتبوو، لاپتوپه ئه لبومداره که ی بوم کر بیوو، له کوشی خو ی دانابوو، هه ر سه یری وینهکانی دهکرد. ئه و قامکی له سهر دوگمه که داده گرت و له نزیکه وه له وینه که رادهما، واو ئه و هه موو وینه دلرفینانه ی ریگه ی

کاکیشن، وینه‌کانی بیابان، وشتره‌کان، وینه‌کانی خۆی، که به پێخواسی به‌نیو لمی بیاباندا دەرۆیشت، وینه‌ی ژنه‌که‌م و خوشکم، هه‌لبه‌ته‌ی وینه‌ی نه‌سته‌ره‌نیش.

ئهو شته‌ی کریم، له‌پریک بۆ من بووه‌ مایه‌ی سه‌رسامی، چونکه‌ بینیم زۆربه‌ی دایابه‌ به‌ ته‌مه‌نه‌کان لاپتۆپێکی وایان له‌ ده‌سته، به‌ که‌یفه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ڕۆله‌کانیان به‌ به‌رده‌م پرسه‌گی هۆتیه‌که‌دا تیده‌په‌رن.

له‌دوایدا خوشکه‌که‌شم هات، له‌کاتی‌که‌دا شتیکی له‌ ڕۆژژمیره‌که‌ی یاداشت کردبوو. له‌ویش هه‌لساین و هه‌ندیکی دیکه‌ ڕۆیشتین، تا چوینه‌ نیو وینستگه‌یه‌کی میترو. شته‌که‌ بۆ من په‌یوه‌ست بوو به‌ په‌یژه‌ی کاره‌باییه‌وه، چونکه‌ له‌ دوایین جاردا، که‌ دایکم له‌گه‌ڵ باوکمدا هاتنه‌ هۆله‌ندا و سه‌ریان لیداین، دواتر به‌ قه‌ولی خۆی، دایکم هه‌ندی به‌رته‌کی سه‌لمینه‌وه‌ی هه‌بوو.

- "ئهو په‌یژه‌ کاره‌باییه، وای چهند سامناکه، هه‌ر من پیم له‌سه‌ر دانا، ئیدی ئه‌ویش رایکیشام،" هه‌میشه‌ دایکم هه‌ر وای ده‌گوت؛ "جاریکی دیکه‌ پێی ناخه‌مه‌وه‌ سه‌ر."

- منیش پیمگوت؛ "دایکه، ده‌کرێ یه‌ک جاریکی دیکه‌ بیجه‌ربینی²⁹؟"

- "وا نه‌که‌ی،" ژنه‌که‌م هۆشدارێ دام. "ئه‌مه‌ داوایه‌کی نه‌کرده‌یه. ده‌ترسم لاتیکی بشکی، ئه‌وسا ده‌بی له‌و نه‌خۆشخانه‌ بۆ ئه‌وی دیکه‌ بیگوازیه‌وه‌."

هه‌روه‌ک هۆله‌ندیکی راسته‌قینه، ده‌مویست بلیم: **ئیمه‌ بیمه‌مان هه‌یه. من گرانترین بیمه‌م بۆ ئه‌و پیکه‌نیاره.** به‌لام ئه‌و ده‌رفه‌ته‌م نه‌بوو، چونکه‌ خۆ

²⁹ چه‌ربانندن: تاقیکردنه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ وشه‌که‌ له «جرب»ی عه‌ره‌بی وه‌رگیراوه، گه‌ردانیش

ده‌کرێ.

خوشکه که م چوو بووه سهر په‌یژه کاره‌باییه که و گه‌یشتبووه نهومی سینه‌م.
له‌ویش له‌بهر چاومان ون بوو.

ژنه‌که م له‌سهر هه‌ق بوو، ئاخ‌ر ئیمه‌که‌سانی ئاساییمان له‌نیو مال‌باته‌که‌ماندا
نه‌بوو. هه‌ر یه‌کیک که‌م تا زور شتیکی نائاسایی هه‌بوو. هه‌نوکه‌ش په‌یم
پینه‌برد، ئاخو خوشکه‌که‌م که‌م تا زور ئاسایی بوو یان نا. ده‌کری ئه‌ویش
هه‌روه‌ک ماموستا رووسییه‌که‌ه‌ وایی، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئازاد کرابی، هه‌ر بر‌وا و
بر‌وا، وه‌ک ماموستا‌که‌ه‌ به‌نیو شه‌قامه‌کانی به‌رلیندا، جله‌وی خو‌ی
له‌ده‌ستدایی و هه‌ر تی‌ی بخولینیته‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌چاو ئه‌و ئازادییه
بوو، که‌ له‌هیکه‌وه‌ به‌سه‌ری راگه‌یشت.

منیش به‌ ده‌روازه‌ در‌یژه‌که‌ی می‌ترو‌دا، به‌دوایدا غارم دا. وام زانی له
ده‌رکه‌ی پشته‌وه‌ی می‌ترو‌که‌ه‌ چوته‌ده‌ر و ویستگه‌که‌ی جیه‌یلاوه، بویه‌ه‌ر به
په‌یژه کاره‌باییه‌کان خیرا چومه‌دیوی پشته‌وه، به‌لام خو له‌وی نه‌بوو.
کاتیکیش دیسان گه‌رامه‌وه‌ نیو ویستگه‌ی می‌ترو‌یه‌که‌ه‌، کاتی چومه‌به‌رده‌م
ده‌روازه‌که‌ه‌، که‌ ر‌ی‌بواره‌کان له‌ویوه‌ ده‌چونه‌سهر هیل و شوسته‌کانی
قیتاره‌کان، بینیم له‌نیوان دوو که‌سی ئاسایشپاریزی چوارشانه‌ی
می‌ترو‌یه‌که‌دا ده‌روا.

- "جه‌نابی پ‌ولیس، سه‌لامون عه‌له‌یکم!" وام سل‌او لی‌کردن. "ئه‌وه
خوشکی منه. ئایا هیچ بووه؟ ده‌کری یارمه‌تیتان بده‌م؟"
- "ئه‌و له‌وی له‌پال دینگه‌که‌ه‌ وه‌ستابوو، چاودی‌ری ر‌ی‌بواره‌کانی ده‌کرد
و تیبینیشی ده‌نووسینه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و هیچ بلیتیشی پی نییه." یه‌کی له
ئاژانه‌کان وای پی‌گوت‌م.

دەبوايە خوشكەكەم رۆژژمىرەكەى بداتە ئاژانەكان و پاسپورتەكەشيان نیشان بدا. پىرسى پاسپورتەكە بەو دەمودەستە نەدەكرا، چونكە ئىمە پەساپورتەكانمان لەنيو سندوقى سویتەكەمان دانابوون.

هەولمدا بۆ ئاژانەكانى رۆون بکەمەو، كە ئەو نەيوستووھ بچیتە سەر شوستەكان و سوار بى، هەر بۆيە بلىتى نەكریوھ. ئەوھى پىيەتى تەنيا رۆژژمىرىكى ئاسايیە. بەلام خۆ ئەوان هەر نەيان دەسەلماندا. يەكئ لە ئاژانەكان لە رىي وۆلكى تۆلكىيەكەدا و بەعەرەبى قسەى لەگەل ئافرەتىكدا كىرد. ئىدى ئەوان خوشكەكەمیان لەگەل خۆيان برده ژوورىكى پشتەوھ و منىش دەبوايە لەوئ بوەستم و چاوهرى بىم. ئەمەش ماوھىەكى خاياندا، تا ژنەكە بە تەواوى خوشكەكەمى پشكنى. بۆ خوشبەختى هىچى گوماناوى نەدۆزرايەوھ.

ئاژانەكە سوور بو لەسەر ئەوھى پاسپورتەكەى بىينى.

منىش پىمگوت؛ "خانم، ئىمە لە هوتىلى شىخ زاید دابەزىوين، كە چەند سەد مەترىك لىزەوھ دوورە. پاسپورتەكەش لەوئ لەنيو گەنجىنەكەمان داناوھ، خۆ ئەگەر لەگەلمان بىيت، ئەوا پاسپورتەكەت نىشاندهدم."

بەلام خۆ ئاژانە ژنەكە نەيدەويست لەگەلم بىتە ئەوئ. من دەبوو بەغار بچمە هوتىلەكە و پاسپورتەكان بىنم. بەلام خۆ لەو ماوھىەدا ئەوان خوشكەكەمیان لەگەل خۆيان دەبرده پۆلىسخانەكە، ئەوكات شتەكان لەدەست دەردەچوون، بەتايىبەتىش بەھوى ئەو رۆژژمىرەھى، كە هەر خوا دەيزانى ئاخۆ چى تىدا نووسىوھ. ئىدى دەستم داىە مۆبايلەكەم زەنگىكم بۆ نەستەرەن لىدا؛ "دەكرى بگەيتە لامان. خوشكەكەم پاسپورتى لەگەل خۆى نەھىناوھ و ئاژانەكانىش رۆژژمىرەكەيان گل داوھتەوھ... بەلى، لە نىكىن، لە وىستگەى مىترۆكەين."

چەند خولەككىكى پېچوو تا نەستەرەن وەك رۆژئىكى بچكۆلانە لەسەر پەيزە كارەبايىه كانەو دەركەوتەو. ئەو بە عەرەبىيىكى رەوان لەگەل ئازانسەكان دوا. ئازانەكانىش ئەويان دەناسى، كىشەكە يەكسەر يەكلابوو. ديسان خوشكەكەم ئازاد كرايەو و بەرەو پەيزە كارەبايىه كان رۆيشت. ترسام نەبادا جارىكى دىكە لەبەر چاوم ون بىي.

"باشە شتىكى دىكە هەيە كە من بتوانم بۆتانی بكەم؟" نەستەرەن واى لىپرسىم.

خۆى دەمويست بلىم: دە توخوا لەگەلماندا بە، ئەوسا هەموو كىشەيەكمان چارەسەر دەبى، بەلام لەبرى ئەو پىمگوت: "زۆر سوپاس. بەبى تو گەشتەكەمان ئاراستەيەكى دىكەى وەر دەگرت."

ئىدى ژنەكەم هېچ مەيلى لەسەر پياسەكردن نەما، بە خاترجەمىيەو دەيويسست بگەرپتەو هوتيلەكە: "ئاگات لە كات بى، ئىمە دەبى زوو بچينه لای برازاكەم."

ئىمە بە بىدەنگى بە بەردەم دووكانەكاندا رۆيشتىن، بەلام خۆ ئەو پياسەى پىنەدەگوترا. من لە دوورپا گويم لە بانگى نويز بوو، لەويو مەزگەوتىكىشم بىنى.

ئىستاكە ژنەكەم رۆيشتوو، دەستم بەتال بوو، دەمتوانى شتگەلىك بكەم كە ئەو بە دلىبايىه وە حەزى پىنەبوو بىكەم.

- "ئەرى بچين مەزگەوتەكە ببىنين؟"

ئىمە بە ھىواشى بەرەو مزگەوتەكە قەدەممان لىدا. ئەوئى چۆل و ھۆل بوو، ھىچ ئافرەتېشى لىنەبوو.

من خوشكم و دايكم رەوانەى لای نھۆمى سەرەو، لابلالى ژنان کرد. خۆيشم چوومە شوئىنى نوئژکردن. چوومە پشت دىنگەيەك دانىشتم، پشووئىك بدەم. گەرمىيەكە كارى خۆى كردبوو، لەوئى لئى راکشام و خەوم لىكەوت.

ناشزانم چەند بوو خەوم لىكەوتبوو، تا ئەو كاتەى گوئیم لە دەنگىك بوو. بە سلەمىنەو، بىداربوومەو، لەسەر سەرم يەككىك وەستابوو، ھەندى خۆى چەماندبوو، بە عەرەبى ھەر لئى دووبارە دەكردمەو: لئىرە بۆت نىيە بخەوئى.

ماوہيەكى خاياند تا بە تەواوى بە ئاگا ھاتمەو و زانيم چ باسە. ئىنجا ھەلسام و بە دواى سۆراغى دايك و خوشكەمدا گەرام.

"ئەرى نايەنە خوار؟ كاتى ھاتووە برۆين!" من وام لە خوارەو، بانگى لابلالى ژنان کرد.

بەلام خۆ ئەوان دەمىك بوو ھاتبوونە خوار، لەوئى وەك دوو كەسى موفەرك (پيرۆز) لەسەر تەختەبەندىك لەبەر سىئەر دانىشتبوون، چاوەرئى منيان دەکرد.

ئاي چەند دلم پئى خۆشبوو. ئەمەش وەنەبئى لەبەر بارە ئالۆزەكە بئى، بەلكو تەنيا لەبەر ئەو گۆشەنىگايە بوو، كە ئەوان بە ئارامى و ئاسوودەيىو، لەوئى، لەبەر سىئەرەكەدا لەسەر من وەستابوون. منىش بە بىداريىو، بە دواى ئەواندا دەگەرام.

نانی شیوان لای برازاکه

ئیمه تاکسیکمان گرت و بهرهو شوینی وادهکه مان پویشتین، له ریگای خویشماندا ههموو ئهو مۆل و بازار و دووکان و چیشتخانه زوروزه و هدانه مان له دوی خومان به جیهیشتن.

برازای ژنه که م، ناوی «سیاماک» بو، چه ندین سال بو له ئەمه ریکا ژیا بو، وهک بازرگانیکی کرین و فرۆشتنی ترومیبل کاری ده کرد. ئەو خه و نهی که بیته ملیۆنلیر، پی به دینه هات. دوی ده سال مانه وه له ئەمه ریکا، له دوایدا ئه وی به جیدیل و پروو ده کاته «دوبه ی»، به لکو وهک ده لایک ژیانیکی نوێ ده ست پیکاته وه. ده کری بلی له دوبهیدا خه و نه که ی خوی هینایه دی، چونکه له وی وهک ئەمه ریکایه ک ده ژیا و ههموو ماف و زنده مافیکی که له ئەمه ریکای هه بو، له وی سوودی لیده بینی.

وهک ده لایک، له ئەپارتمانیک له گه ل ژن و کوره که ی ده ژیا، ههروه ها هینشتا دوو ئەپارتمانی دیکه شی هه بوون، به کری دابوون. زوریش نابو چیشتخانه یه کی ئیتالی کردۆته وه، که له لایه ن شه ش ژنی تایله ندییه وه هه لده سوورا و خۆیشی نیوانگیری بازرگانه ئیرانی و کارخانه نیوده وه له تیبه کانی ده کرد، ئەوانه ی دامه زراوه ی خویان له دوبهیدا دانا بو.

من ئەو برازایه ی هاوسه ره که م، عه یامیکه، له پوژانی خویندکاریمه وه له تاران ده ناسم. ئەو هه ر له سه ره تا وه خه و نی به ئەمه ریکاه ده بینی. کاتیکیش له ئیران شوړش هه لگیرسا، ئەو لیدا پویشت، چوه ئەمه ریکا.

لهو کاتهوه په یوه نډیمان نه ما، به لام له و کاته ی بو «دوبه ی» باریکرد، ناوبه ناو له ری فیسبووک و توره په یوه نډییه کانی دیکه، له گه ل یه ک ددواین.

ئو زور جارن بانگه یشتی منی ده کرد. هر دهیگوت: "ده ی، ده بو ههفته یه ک وهره لاما ن. من «دوبه ی» ت له ناوه وه پیده ناسیتم. خو تو پیویسته ئو شتانه ش بیینی. بیینی ئه شتانه بو تو زور باشه."

ئو دوو جارانه ی رابردووش که سهردانمان کرد، کاتیکی خو شمان به یه که وه به سهربرد. هه موو روروی له گه لی ده چومه سهر کار، به م جوره باشتر دهمتوانی بیینم ئاخو میکانیزمی ئه و میرنشینه چون کارده کا.

هه نوو که ش له گه ل دایکم، خوشک و ژنه که م جاریکی دیکه له ماله که ی ئو دهبینه وه میوان، که زور نابی بو ئو شوینه نوییه باری کردووه. تاکسییه که له به رده م باله خانه یه کی به رزدا وهستا، ئه ویش بورجی «شیخ زاید بن نه یان» بو. یه کیک بوو له گرانبه هاترین، جوانترین و به رزترین باله خانه ی «دوبه ی»، شتیکی ئاسانیش نه بوو، ئه پارتمانیک له وی په یدا بکه ی، چونکه په یوه ست بوو به شکوی نمایش.

به در له مال و خانوویکی وا گرانبه ها، ژماره ترومیبله که شت پیگه ی خوت له دوبه بییدا دیاری ده کا. ژماره ترومیبلیک، که ته نیا یه ک ژماره بی، به هی سولتان یان ئه میر داده ندری، دوو ژماره بییه کان هی شازاده جینشینه کانه و سی ژماره بییه کانیش هی میره کانی دیکه یه. هه موو دوو ژماره کان هی شازاده کان و سی ژماره کانیش هی که سه دهوله مهنده گرنگه کانی دیکه ی دستوپیوهندی میر بوو. باقی ژماره کان و ژماره بی وینه کان، که به ئاسانی له بهر ده کران، هر یه که یان به هه زاران دولار کردراون.

ژماره‌ی ترومبیلی برازاکی ژنه‌که‌شم ۵۶۷۸ بوو، خۆی هر ژماره‌که به قه‌د نرخ‌ی ترومبيله‌که گران بوو. له ماوه‌ی يه‌که‌مین دیدارمان، ئاماژيه‌کی بۆ ژماره‌که کرد و به پيکه‌نينه‌وه گوتی: "ئاگاداربه، من پياويکی گرنگم له دوه‌ی. کاتی سواری ترومبيله‌که‌م بی، ده‌بی ئاگات له خۆت بی و باش په‌فتار بنوینی، چونکه هه‌مووان ده‌مان بینن."

له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بوايه به لای يه‌ک دوو خالی پشکنیندا تيبه‌په‌رين تا ده‌گه‌ينه لای ئه‌سانسیره‌که، برازای ژنه‌که‌م به خۆی هاتبووه خوار، له پيشوازيماندا بوو. ئه‌و به فارسی به‌خيرهاتنیکي گه‌رمی ليکردین. کاتیکيش چووينه نیو ئه‌سانسیره هه‌ره که‌شخه‌که، هه‌ستمکرد وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌نیو رۆکیتيکی ئه‌پۆلۆدا بم و هه‌ربينا به‌ره‌و بۆشایی ئاسمان هه‌ل‌درا، به‌ره‌و مه‌ریخ رۆیشت. ئه‌و کاته‌ی که ئه‌سانسیره‌که‌ش که‌وته جووله، وه‌ک تير به‌ره‌و به‌رزترین نهۆمی بورجه‌که هه‌ل‌کشا.

من له‌وه تينه‌ده‌گه‌يشتم، ئاخۆ بۆچی ئيرانييه‌کان، هه‌ميشه هه‌ر عه‌ودالی نهۆمه به‌رزه‌کان بوون. ده‌بی ئه‌وه‌ش له‌و زه‌ه‌سته‌ی مه‌زنایه‌تیبه‌وه هاتبی که له ميژوودا هه‌مان بووه. ئيمه رژیمی پرکه‌موکورتی ديکتاتوريمان هه‌يه، هه‌مووان به‌ ده‌سته‌يه‌وه ده‌نالینين، که‌چی خۆشمان به‌ گه‌وره‌تر و باشتر له‌ خه‌لکی ده‌زانين. خۆی ئه‌مه‌ش شه‌قلیکی راسيزمانه‌يه.

هه‌رچۆنيک بی، ئيمه ئیستا له‌وینين. به‌ يه‌كجار له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه‌ی بورجی شیخ زاید، به‌ جوانی و ناوازه‌یی شه‌وی دوه‌ی سه‌رسام بووين، ديمه‌نيکی بيۆينه‌ی هه‌بوو، به‌سه‌ر هه‌موو تاوه‌ره‌کانی شاره‌که‌دا ده‌يروانی. ئه‌و دوه‌يه‌ خه‌يالکرده‌يه، کاتيک له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشات ده‌کرد، نمايشی جوانيه‌که‌ی خۆی بۆ ده‌کردی. ئاخ‌ر خۆ ئيمه ده‌قاوده‌ق له‌سه‌ربانی ميرنشینه‌که بووين

و سهیری جیهانی دهوروبه‌رمان ده‌کرد، که له هیچه‌وه به‌سه‌ر سنووری چوارچیوهی بیابانه‌که که‌وتبوو.

ده‌رکه‌ی ئە‌پارتمان‌که‌ کرایه‌وه و ژنی برازاکه و کورپه دوازده سالانه‌که‌ی بۆ پیش‌سوازیمان هاتنه‌ده‌ر.

«مه‌رجان»، ژنه میهره‌بانه‌که‌ی برازاکه، به‌خێره‌اتنیکی گه‌رمی له دایکم کرد. دیسان دایکم هه‌ر ئە‌وه‌هسته‌ی هه‌بوو، که‌وا له ئە‌مستردامه‌. ئە‌ویش سه‌ری کورپه دوازده سالیه‌که‌ی ماچ کرد و گو‌تی: "جاره‌که‌ی دیکه، که هاتینه لاتان، هیشتا هه‌ر زراسک³⁰ بوو. ماشاللا، ماشاللا، ئیستا جاحیل بووه."

برازاکه به پرسه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم. منیش به سرته‌وه پیم‌گوت:

- "ئه‌وه‌روا ده‌زانئ، له ئە‌مستردامه‌."

من له خۆم ده‌پرسی، باشه‌ چون دایکم له ساتیکه‌وه بۆ ساتیکێ دیکه ده‌گورئ، چون ئە‌م هاتن و چوونه‌ی خه‌یالی و واقیعییه‌ به‌یه‌که‌وه گری ددا. به‌لام هیشتا‌ش له‌وه نه‌گه‌یشتم، ئاخۆ که‌ی ئە‌وه له دوه‌یه‌ که‌ی له‌ رپی مه‌که‌یه، چ کاتیکیش له‌ رپی گه‌رانه‌وه‌ی نیشتماندایه. له‌وانه‌یه‌ روانگه‌ی بریارده‌ری خه‌سه‌له‌تی که‌سی له‌لای ئە‌وه، له‌گه‌ل شوینه‌که‌دا سه‌ره‌له‌بدن. له‌وانه‌شه‌ ئە‌وه ئە‌سانسیره‌ بۆ ئە‌وه به‌رزیه‌، بیره‌یتانه‌وه‌ی ئە‌مستردامی هینابیته‌ پیشه‌وه.

³⁰ زراسک، زۆر مندال، بیبی.

خۆشبهختانه ژنهكهم، پيشتتر مالباتهكهى له بارهى دهردى لهبيريچوونهوه و وپرينهكردنى دايكم ئاگادار كردبووهوه، بويه ئهوانيش به پيكنهينهوه پهفتاريان نواندهوه.

لهگهله ئهوهدا دايكم ئيمههه مووى بهرهو جيهانهكهى خوى راكيشا. ئهو ئيمههه له رهوشيكى وههادا دانا، كه چيديكه خومان نهبين، بهلكو ههر كهس بين و بهس.

ههر لهو ريگهوه، دهمهوى سوپاسى «سياماك» و ژن و «نادر»ى كورى بكهم، كه ئهو بوار و مهودايهيان بو دايكم و خوشكهكهم سازاند، تا بهشيكى فهراموشنهكراوى گهشتهكهيان به خوشى بهسهربهرن. ههلبهته ئهوهش گرنگ نهبوو، بوونهكهى دايكم له دابههه، له ئههستردام يان له ريگاي مهككهدا به.

دايكم به دريژى باسى يهكهمين سهردانى ئههستردامى كرد، لهراستيشدا ههرگيز شتى وهها رووينهدابوو. برازا و ژن و كورپهكهى بهريزهوه گوپيان له يادهوهرييه خهيالكردهكانى گرتبوو. بهو چيروكانهه كهشوههوايهكى نازدارى ئافراندهبوو.

دواى نانى شيوان، ژنه خانهخوييهكه لهسهه «يوتيوب»دا به دواى موزيكى شاددا گهرا، تا كهشيكى وا بخولقيني، ئيمه به يهكهوه له ئاههنگدا بين.

من، سهه به خانهوادهيهكى دابونهريتخوازي پياوه جدييهكان بووم، ئهوانهه كتيبه قهبه قهبهكانيان دهخويندوه و سههه خويان به موزيكى سووكهله نهديهشاند. خو ئهگهه دههبارهه موزيكيش قسه بكرى، موزيكى ديپرينهه دابونهريتپيانهه ئيرانى بهرز ههلهدهسهنگيندى.

که‌واته هه‌رگیز ئه‌و جۆره موزیکه سه‌ماداره لای ئیمه نه‌ده‌بیسترا. هه‌روه‌ها هه‌له‌په‌رینیش هه‌ر له‌ گۆریدا نه‌بوو. هه‌رگیز پوره‌کانم نه‌ده‌بینین سه‌ما بکه‌ن، پیاوه‌کانیش هه‌ر هیچ. شته‌که به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی له‌گه‌ل ئیمه‌دا نه‌ده‌گونجا.

دایکیشم سه‌ر به‌ مالباتیک بوو، زۆر دیندار نه‌بوو، به‌لام به‌ هه‌ر جۆریک بچ، لای ئه‌وان ژنه‌کان له‌گه‌ل یه‌کدا هه‌له‌په‌رین و سه‌مایان ده‌کرد. له‌و کاته‌ش می‌ردی به‌ باوکم کردبوو، هیچ شتیکی وای لێ نه‌بیندرا.

ئێستاش ژنه‌ خانه‌خوێکه‌مان موزیکیکی سه‌مائامیزی خستۆته سه‌ر ئامێره‌که و ئاماژه‌یه‌کی واشی پیداین که هه‌لبه‌ستین و سه‌ما بکه‌ین. ژنه‌که‌م له‌سه‌ر قه‌په‌نگی³¹ ئه‌پارتمان‌ه‌که، ته‌له‌فۆنی له‌بن گوێی بوو، له‌گه‌ل باوکه‌ پیره‌که‌ی له‌ تاران قسه‌ی ده‌کرد. خوشکه‌که‌شم، که ئه‌و ژنه‌ شانازه‌ بوو، هه‌روه‌ک مالباته‌که‌ی باوکم، راشکاوانه‌ نه‌یده‌ویست له‌ لایه‌ن ژنه‌ خانه‌خوێکه‌وه بانگی سه‌ر سه‌ما و هه‌له‌په‌رین بکری. به‌لام له‌په‌ریکه‌وه دایکم هه‌لسا. باسکه‌کانی له‌ هه‌وادا درێژکردن و خه‌ریکبوو سمتی باده‌دا. خوشکه‌که‌م له‌ حه‌په‌ساویان ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌می دانا و به‌ چاویکی پر له‌ پرسیاره‌وه سه‌یری کردم.

ئای، خودای گه‌وره، دایکم دلشاده و به‌ چاوی داخراوه‌وه سه‌ما ده‌کا و باله‌کانیشی له‌ هه‌وادا به‌رز کردوونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی دوعا بکا. ئیمه هه‌موومان کشومات به‌ چاوی زه‌قه‌وه سه‌یرمان ده‌کرد.

منیش نه‌مه‌دزانی چیبکه‌م، ئاخ‌ر من سه‌ر به‌ مالباتیک بووم، سه‌مایان نه‌ده‌کرد. که‌چی له‌به‌رچاوم بوو، ده‌مبینی، یه‌کیک له‌ جوانترین کۆپله

³¹ قه‌په‌نگ: به‌له‌کۆنه.

دیمه‌نه‌کانی ژیانی دایکم رۆل ده‌گێڕی. دیمه‌نیک که هه‌تا هه‌تایه له لام ده‌مینیته‌وه.

ئینجا چوومه لای خوشکه‌که‌م، ده‌ستیم گرت و گوتم: "ده‌ی وهره، له‌گه‌لی سه‌ما بکه!"

"نه‌خیر، تکایه نا." وای وه‌لام دامه‌وه.

"ده‌ی له‌به‌ر خاتری من سه‌ما بکه." گویم له‌خۆم بووه‌وه وام پینگوته‌وه.

ئه‌ویش سووربوونی له‌پرسیاره‌که‌مدا بینی، پینوایستم به‌وه بوو که ئه‌و به‌که‌یف و سه‌فاوه‌ ببینم. ئه‌ویش به‌نه‌رمی قۆله‌کانی له‌یه‌ک کردنه‌وه و له‌هه‌وادا بالی کرد و به‌ئه‌سپایی هه‌نگاوی سه‌مائامیزانه‌ی به‌ره‌و لای دایکه‌مه‌وه نا.

خۆشبه‌ختی، قورسای خۆی هه‌یه؛ من ئه‌مه‌م له‌ئه‌ودا دۆزییه‌وه. هه‌ندیک جار باره‌که‌ی قورسه‌ و تۆش به‌رگه‌ی ناگری و پیت هه‌لناگیری.

بۆ ئه‌وه‌ی فرمیسه‌که‌کانم به‌شارمه‌وه، چوومه لای قه‌په‌نگه‌که‌. به‌رازای ژنه‌که‌شم به‌خۆیی و بوتلیک و دوو پیاله‌ هاته‌ لام. شته‌کانی له‌سه‌ر میزیکێ بچکۆله‌ دانا و جگه‌ره‌یه‌کی بۆ راگرتم.

به‌پێوه له‌سه‌ر قه‌په‌نگه‌که‌، که به‌ده‌ستیک پیکه‌که‌م گرتبوو، باسی ئه‌و ماوه‌ ژیانیه‌ی دایکم، له‌میانه‌ی گه‌شته‌که‌م بۆ کرد: "مانه‌وه‌که‌ بووه‌ ئه‌زموونیکێ سه‌رنجراکیش. دایکه‌ به‌سالاچوووه‌که‌م به‌هه‌موو هه‌یزیکێ خۆیه‌وه‌ رایکیشامه‌ جیهانی پیرییه‌وه‌. هیوام وایه‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی لی تیرتر³² نه‌بی،

³² تیرتر: قورستر، خراپتر، توختر.

بەلام بە داخوۋە بەرەو خراپتربوون دەروا. لەو رۆژانەى رابردودا ئەو لايەنكى جوانى پيرييتى خۆى نیشان دا.

لەوانەيە وشەى جوان، لە شوينى خۆيدا نەبى. دەى با وەها بلين ئەو لايەنە مرۆببەكەى لە كاتى ئەو گۆرانەى لى نیشان داو³³. ئەو، من دەنيريتە سەردەمى رابردو، ئىنجا رامدەكيشيتەوۋە بۆ ئىستا و پاشان بەرەو فەرامۆشى، پۆژگارەكان وەك شەپۆلەكان تىكەلى يەك دەبن. لەو نيوەشدا شتىكى خۆش پوویدا. لە يەككىك لەو رەھەندانەيدا، ئەو ھەر وەها دەزانى، بەرەو مەككە سەفەر دەكا.

بrazakەش پرسى:

- "چۆن بەرەو مەككە؟"

- من نازانم، و ناشتوانم ھۆيەكانى بخەمە روو. پيموايە لە ميشكى خۆيدا، ھەندى برگەى پچرپچرى يادەوهرىبەكانى بە يەكەوۋە گریداتەوۋە. ئەو دەلى، گوايە پۆژىك لە رۆژان بەلینم پىداى، لەگەل خۆمى ببەمە مەككە.

- "مايەى تىرامانە. باشە دلنیاى، بەلینكى وات پینەداوۋە؟"

- "بە دلنیاييەوۋە نازانم. خۆ نابى ھەرگىز شتىكى وام گوتبى، ئاخىر ئەو بەلینە لەگەل رەوتى ژيانى مندا نەدەگونجا. شايانى باسبشە دەكرى لە میانەى گەشتە پىرۆزەكەيدا، لەگەل كەسانى دىكەى لەيەك گریدابى. ئەو ھەر بەتەنيا خۆى و من وەك رىبوارى رىگای حەج دادەنى."

³³ مەبەست لىرەدا، گۆرانى بارى واقىعە بۆ خەيال و بە پىچەوانەشەوۋە. رستەكە زۆر كورت بوو، بۆيە لەوانەيە لەوەرگىراندا دەرەقەت نەھاتىم، پىويستى بەو كورته روونكردەوۋە ھەبوو. و.

- "ههلبهته توش له گه لیدا دهرۆویی. ئه وهشت تا ئیستا به ژن و خوشکه کهت نه گوتووه؟"
- "نه خیر، من ئه وهم پینه گوتوون. دهرسم ئه گهر پینان بلیم شته کهی له بار بیه م."
- "چی له بار ده بهی؟"
- "سه فهری حه جه کهی."
- برزای ژنه کهم به دهنگیکی بهرز پیکه نی و گوتی: "تکایه لیم مه گره، من خۆم ده لالم، سه رقالی خانووبه ره م، نه وهک سه فهری حه ج و سو فیزمی. ئه وه هه مووی له سه رووی تیگه یشتنی منه. ئای چ ژیانیکه."
- "من به خۆشم نازانم، به لام من وا به وروژاوی ده بینم، چونکه گه شته کهی ئیمه شتی سه رباری دیکه شی هاته سه ر."
- "مه به ستت له وه چیه؟" خانه خویکه م به زه رده خه نه یه که وه وای لپیرسیم.
- "ئه م شته روون ناکرینه وه."
- "به لام چی ده کهی ئه گهر هاتوو له گه ل دایکت سه فهری حه ج بکهی؟"
- "من هیچ شتیکی تایبه ت ناکه م، هه لبه ته من پئی لیناگرم. دوینی ئیواره ئه و به پئی په تی وهک دینداریکی راسته قینه به نیو لمه که دا و به ئاراسته ی مه که که دا دهرۆیشت."
- "له کوئی؟"
- "له کاروانسه راکه."

- "وا مه لئ. توش ليئگه راي بروا؟"
- "ئاخر هيچ واتاي نه بوو ئيشه كه ي لئ قورستر بكه م. ئه وهش وه نه بي، كه تو پئي خه مبار ده بووي. تو هه ر ده تتواني، رابميني، له شويني خوت بوهستي و سه ير بكه ي."
- "سه يري چي بكه ي؟"
- "سه يري مروث، كاتيگ ئه و ليئ جيا ده بيته وه."
- "من بام هيچم پينه ده كرا." برازاكه واي گوت و له سه ر قسه كه ي به رده وام بوو؛ "ناشزانم ئه گه ر له شويني تو بووايه م، چيم ده كرد."
- "ئايا ده زاني، هه نديگ جار له خوم ده پرسمه وه ئه ري هه موو شتيگ ئه وه يه، كه وه ك بيري ليده كه مه وه. نازانم چون بيه ينمه سه ر زار و به وشه ده ري بېرم، به لام هه نديگ جار، وه ها بير ده كه مه وه، دايم كه مي ئه و شتانه به ئه نقه ست بكا،" من ئه مه م به دوو دلييه وه گوت.
- "ئه ويش پرسى: "باشه چي ده كا؟"
- "سه فه ره كه، مه كه كه، كه عبه و باقبيه كه ي. له وانه يه سه رچيخ چووبم، به لام پيموايي به شيكي له ئاگاييه وه يه. چون بيليم، به لي، ئاسايي، ئه و ده زاني چي ده كا."
- كه واته ئه و هه نديگ يارييت له گه لدا ده كا و شيتت ده كا"
- "نا، نه خيئر. ئه وه نا، ده كرئ هه موو شت بئ، سه ر له زوو، كاتئ بچكولانه بووم، دايمك ده چووه پشت په رده و ليئ داده نيشت، ئينجا چيروكي سه يروسه مه رهي گه شتي خه يالي ده گيرايه وه. پيموايه ئيستاش كه ميگ له وه ده كا ته وه."

- "ئاخر من پېم گوتى، وهك دهلالىكى شتى جيگير و وهك نيوهندگيرىكى كردهى ئالوگور، من پياوى ئه و جوره چيروكانه نيم." برازاي ژنه كه م به زرده خه نه يه كه وه پي كه كه ي خو ي هه لدا و له سه ر قسه كه ي خو ي شى رو ي شت: "سه فه رى حه جى دا يكت؟"
- "به راستى. به لكو هه ندى يارمه تيم بدهى. بروانه، تا ئىستا تا كلايه نه له گه لى رو ي شتووم، به لام نازانم چى لى شين ده بى."
- "چون، چى لى شين ده بى؟"
- "ئيمه گه يشتوو ي نه ته سه ر ئه و خاله، دا يكم پي يوايه ئيمه خه ري كه بگه ين، ئيمه له ئان و ساتى گه يشتين. به لام نازانم چون بتوانم ئه و چيرو كه به كو تا ييه كى باش بگه يه نم. به لكو بيرو كه يه كت هه بى؟"
- برازاي ژنه كه م جگه ره ي به ليوه وه گرت، چه رخه كه ي دا گير سان د و جگه ره كه ي پي كرد، كه مي ك بيري كرده وه ئينجا گوتى: "له گه ل خو تى بيه مزگه وته گه و ره نا يابه كه ي شي خ زايد بن نه ه يان له «ئه بو زه بى». ئه وئ زور له مالى ئه للاى مه كه كه جوا نتره."

ئامادەكارى بۇ ئەبوزەبى

من هیچ شتىكى وهام له بهرانبهر خوشكه كه م نه كرده بوو، تا هست به خه تبارى بكم. هه ميشه براهه كى چاك و جيگره وهيه كى باوكم بووم له نيو خيزانه كه ماندا. له ماوهى تاراوگه نشينيشمدا، ئه وهى له دهستم هاتبى بۇ مالباته كه م كرده ومه.

كه له نيشتمانيش شورش سهرى هه لدا و به هه زاران كهس له سىداره دران، به هه زارانيش بۇ چه ندين سال خزانه نيو كونجى زيندانه وه و به هه زارانيش بۇ هه ميشه تيدا مانه وه. من هيچم پينه ده كرا، خوشكه كه م دهستنو وسه كه مى له ژير پيخه فه كه يدا شار دبو وه وه و هر به وه هويه شه وه گيرا. من هيچم پينه ده كرا، له و كاتهى هه يته كان هاتن و به سه ر ماله كه ماناندا دا، من توانيم هه لبيم و ئه و پيى نه كرا و به ركه وت. ئاخىر چون ئه وه م زانبيوايه، كه ئه و له گه ل «جهواد» و چالاكوانه كانى ديكه دا دژى پريم جو لاونه ته وه. نه خير، خو ئه وه، خه تاي من نه بوو، به لام خو هه ميشه هر پييه وه هه راسان بووم، به وهى له دو اييدا ههستم كرد، من ئه وه نده سه ره بستيم هه يه، كه چى ئه و نه يبوو.

پيشتر من خه مى ئه وم ده خوارد، هر له بيرمه، جاريكيان ده ترسام به وهى كهس نه يهت و داواى ده ستى بكا، هر له به ره ئه وهى له زيندانايه، ئيدى كهس نه يهت بيخوازى.

به لّام خوّ ژيان برپارښکي دیکه ی دا. پوژنيکيان له دهرکه ی ماله کوڼه که ی باوانم درا، دایکم دهرکه ی کردوه وه، بينی پياوښکی نامو له بهر دهرکه وهستاوه. دایکم هر وای زانی، کابرا سر به دهرگای نهینی پوژیمه و بو پشکین هاتوه.

دایکم هر له کورتی له گه لی بریبوه وه:

- "دهی بیللی!"

- "خانم، من بو کیژده که ت هاتووم."

- "من نه وه دهرزانم، به لّام چی دیکه تان لیی دهوی؟ ئاخر خوّ ئیوه گه نجیتان پووکانده وه، باشه له وه زیاتر، ده تانه وی چی دیکه ی لی بستین؟" دایکم به جوړه خوگرښکه وه وای به کابرای بهر دهرکه گوت.

- "خانم، من هاتووم داخواری دهستی کچه که ت لی بکه م."

نهمه گه مه ی قه دهر بوو، دایکم به ژيانی خوی هیچ حیسایینی بو نه کردبوو.

- "خانم، من هشت ساله چاوه پیم، ده تانم هندیکی دیکه شی له سره بوه ستم." پیاوه که وای پښگوت.

ده خوله کی ره به ق پیاوه که هر له بهر دم دهرکه وهستاوو. پاشان دایکم گه رابووه ماله، به خوی و سه ریو شکی سپی گولگولی ئاهه نگنمیز. ده زانی ئاراسته یه کی شادمان بو ژيانی کچه که ی به ریوه یه. ئینجا فرمووی له پیاوه که کرد و هیتایه ژوور و به زمانی ئاماژه وه به باو کمی ناساند: نهم پیاوه هاتوته داخواری کچه که مان.

باوکه خو شه ویسته که شم، که نیگایه کی ساده ی بو جیهان هه بوو، به زمانی ئاماژه وه به دایکم گوته وه: نه وه پیاوښکی باشه، من هیچ لاریم لی نییه.

دایکم به خنده یه ک و هر به زمانی ئاماژه پښی گوته وه: خوّ تو نابی ئاوا هه رزان فروش بی. نابی دهموده ست پښی قایل بی. سره تا ده بی هندی

پرسیاری لئیکه‌ی؛ له باوکی، له دایکی بیرسی، بزانی چ کاریک ده‌کا. لئی
بیرسه ئاخۆ داهاتی چهنده، ئایا خانووی خۆی هه‌یه، یاخود ترومبیلی هه‌یه،
به‌م جۆره.

ئێستاش هه‌موو ئه‌م شتانه بوونه‌ته رابردوو. هه‌نوکه ئێمه له «دوبه‌ی»ین.
من چوومه لای پرسگه‌ی هوتیله‌که، تا پێیان رابگه‌یه‌نم که به‌ گه‌شتیکی یه‌ک
پۆژه به‌ ته‌مای «ئه‌بوزه‌بی»ن. به‌ دزیشه‌وه پێم خۆش بوو له‌وئ تووشی
«نه‌سته‌ره‌ن» ببه‌وه، به‌لام خۆ ئه‌وه هیواخوازی پێویست نه‌بوو، ئاخ‌ر ئه‌و
هه‌میشه له‌وئ ئاماده‌بوو. له‌راستیدا هۆلی چاوه‌روانی هوتیله‌که مه‌یدانی
کاری ئه‌و بوو.

ده‌موده‌ست له‌ نه‌ومی خواره‌وه بینیم، له‌گه‌ل یه‌ک دوو مه‌عمیل راوه‌ستا‌بوو.
که‌ منی بینی، بزه‌یه‌کی بۆ کردم، منیش ده‌ستیکم بۆ بلند کرده‌وه و چوومه
لای پرسگه‌که، تا بیرسم ئاخۆ ده‌توانن ئه‌وان گه‌شتی «ئه‌بوزه‌بی»م بۆ
ریک بخه‌ن.

به‌لئ، ئه‌وان گه‌شتیکی به‌ کومه‌لیان به‌ کۆسته‌ریک بۆ ئه‌وئ هه‌بوو، به‌لام
له‌به‌ر ره‌وشی دایکم، پێم دروست نه‌بوو له‌گه‌ل گرووپیکی له‌ که‌سانی بیانی،
به‌ کۆسته‌ریک بچینه «ئه‌بوزه‌بی». ئاخ‌ر له‌و کاته‌دا تۆ ده‌بی به‌ ئه‌وانه‌وه
به‌ند بی، ئه‌مه‌ش کاره‌که‌ی بۆ ئێمه سه‌ختتر ده‌کرد.

- "ئه‌رئ تۆ شتیکت پێویست بوو؟"

گویم له‌ ده‌نگی نه‌سته‌ره‌ن بوو، له‌ پشتمه‌وه هات.

- "نه‌خیر، سوپاس، من به‌ دوا‌ی بلا‌ونامه‌یه‌ک ده‌گه‌رام. له‌راستیدا،
جاریکی دیکه سوپاس بۆ ئه‌و گه‌شته‌ی بیابان و سه‌ردان‌کردنی
کاروانسه‌راکه. له‌وئ کاتیکی خۆشمان برده‌سه‌ر.

- "شایانی نییه. زۆرم پێخۆشه که وام گوی لێدهبی. دهتوانم شتیکی دیکهت بۆ بکهَم؟" ئەو وای پێگوتم و ئاماژەشی بەو ڕێبەرنامەی ئەبوزەبی دا، که له نیۆ دەستەدا بوو.

- "نەخێر، سوپاست دهکهَم. ئیستام پێویست پی نییه، لهوانهیه دواتر." منیش وام پێگوتەوه. له راستیشدا دهمهویست لێی بپرسم، به لکو ئەو گهشتهی ئەبوزەبیشمان بۆ رێک بخهیت، به لام هەر خۆم به خۆم گوتەوه. باشه ئەگەر ئەو نووسینگەی گهشتیارییهی نیوان ئێران- دۆبهی کار بۆ دهزگای نهینی ئێران بکا، که سیکی وهک نهسته رهنیشیان به کری گرتبی، تا چاودیری به سەر خه لکی به تهمه نی ئێران چاودیری بکهن، باشه ئەگەر وابی، بۆچی جاریکی دیکه هانا بۆ خزمهتگوزاری ئەوان ببه مه وه؟ من شه رمم له خۆم کرده وه، که له نیۆ هۆلی چاوه پوانی هوتیله که دا له دلی خۆمدا، به دواي ئەودا گه رام.

ئیدی خۆم راست کرده وه و له وئ رۆیشتم. ئەو دهرفه ته شم بۆ نه هیسته وه له ئاماده بوونی مندا، سه ره داویکی خوی هه لبو یزنی.

به و ڕێبەرنامەی گه شتیاری نیۆ دهستم، گه رامه وه نهومی سه روو، تا سه یریکی بکهَم ئاخۆ به بی نه سته رهن ده توانم بچه ئەبو زه بی.

به کریگرنتی ترومیلیک بو نه بوزه بی

دوای خویندنه وه و لیکدانه وهی رپیهرنامه و هندی ئانا مانا له پپانه³⁴ کردن، بریارمدا پوژی هینی به ره و مزگه وتی گه وهی «ئه بوزه بی» برۆین، که له وی نوژی هینی تیدا ده کری. ئه مهش بو ئیمه که شیکی زیده بارترمان بو ده رخصینی.

مه که خوی بو پرواداران شوینیکی سه رنجراکیشه و هه روه هاش ده مینته وه. من پیشتریش گوتومه، ئیمه ی «فارس» هیچمان به سه ر عه رهبستانی سعودیه وه نییه، به لام له روانگی میژووینیکی ساخته و ههستیکی ئایینی و لووتبه رزی بالادهستی فارسه کانی سه رده می دیرین، ههستیکی وه هاما لا پهیدا بووه، که له راستیدا مه که زیتر هی ئیمه بی له وهی هی عه ربه کان بی. ئیمه له و روانینه دا وه ک ئه وه و ابووین، که کوچک له ئاگردان گهرمتر بی.³⁵ مه که له چاوی ئیمه دا شاری ئه لایه، نه وه که هی سعودیه کان.

ده کری ئه و ره فتاره مان له هه لسوکه وتی ئه و حاجیه ئیرانیانه دا ببینه وه، کاتی ده گه نه مه که و پی ده نینه سه ر خاکی ئه وی و خویان له بن هه ژموونی روویدا ده ببینه وه و ههسته که یان له لا به هیزتر ده بی. مه یلی ئه وان له هه لسوکه وته که یاندا له جارن توندتر ده بی. جاریکیان له کاتی

³⁴ ئانا مانا له پپانه: مه به ست لیزاردنیکه له سه ر شیوهی به خگرته وه.

³⁵ نوسه ر ئیدیومیکی هوله ندی به کار هیناره که ده ق ده لی: له پاپا رومیتر بی.

حه جدا، به هه زاران حاجی به شه قامه کانی مه ککه دا وهرده بن و دروشمیان ده کیشا.

به هه زاران دروشمکیشی بیانی به نیو شه قامه کانی مه ککه دا وهر بوون، ئەوان له ولاتی کدا ئەوه بیان کرد، که هاوولاتییه کانی خویان هه رگیز نه ده ویران وشه یه کی ده رده لای خویان دهر بېرن. ئاکنجییه کانی شاره که به و کرده وه چاوه روانه کراوه ی ده سه لاتداران حه په سان، چونکه وایانزانی راپه رینیکه دژی خیزانی پاشایه تی سعودیدا ده کړی. ئیدی پۆلیسی سعودی، نهیتوانی حاجییه خونی شانده ره کان بیده نگ بکا، بویه ته قه یان لیکردن و حاجیه کانیش کوژراو و بریندرا یان لیکه وته وه.

دوای پرودا وه کهش، یهک دوو سال بو ئیرانییه کان نه بوو بچنه مه ککه. دوای ئەوهش که دیسان رینگه درایه وه، هه ر دوو ژنی گهنجی ئیرانی دوو له هه یته کانی گومرگ یاوه رییان ده کرد. ئەوان ژنه کان یان دهر دنه هۆده یه ک به جیا و ناچار یان ده کردن جلوه رگیان دابکه نن. ورده کاری دیکه ی ئەو پشکنینهش له میدیاکان باس نه کران، چونکه ده بووه کینه راتیکی³⁶ نیشتمانی گه وره، به وهی بزاندری که وا سعودییه کان سواری ژنه کانمان بوونه. ئەوسا دیسان جهنگیکی دینی له نیوان هه ردوو ولاته که دا هه لده گیرسا، له وانه بوو دیسان شه ره که حه فته سه د سالی دیکه بخایه نی.

ئەو کرده یه ی هه یته ی گومرگی سعودی دهره ق به حاجی ژنه ئیرانییه کان کرد بوویان، پاشخانیکی دیرۆکیانه ی هه بوو: ئاخه هه ر له میژ بوو پیاوه سعودییه کان دلایان بو ئافره ته ئیرانییه کان لیداوه، ئەوهش هه ر له به ره ئەوهی، ئەو ژنانه نه یانده و یست خویان رادهستی سعودییه کان بکه ن.

³⁶ کینه رات: کاره سات. که تنیکی گه وره.

ئەو كېشەيەي نىۋان ھەردوو ۋلاتەكە سەبارەت بەو رەفتارانە، ھېشتا چارەسەر نەببۇ، دانەمركابوۋ، تا لە پىر شەسەد تا حەفسەد حاجى ئىرانى لەنىۋ حەشاماتىكى زۆر و گوردەمىكى رېرۆيشتى حاجىيان لە كاتى بەجىگەياندى رېتوتىلى بەردبارانكردى شەيتاندا، بن دەست و پى كەوتن و فەوتان. ئىدى لە مېديادا شەرىكى گەرم لەنىۋ ھەردوو ۋلاتدا بەرپابو، ھەر بۆيەشە عەرەبستانى سعوودىيە سنوورى لەسەر ئىرانىيەكان داخستەو.

لەو بارودۇخەشدا بو، دايكم و من بەرەو رېگەي مەككە دەرۆيشتىن.

لەو نىۋەدا ھەر بە خۆم بېيارمدا بە ترومبىلىكى بەكرىگىراو، بچىنە ئەبوزەبى. ژنەكەم لەگەل ئەو سەفەرەدا كۆك نەبوو. ئەو نەببۇست لەگەل سوارى ترومبىلىك بى، كە خۆم لىخورى بىم و گوتى: "تۆ نابى ئەو كارە بكەى. تۆ بە دايكت و خوشكەكەت و كارەكەى خۆت سەرقالى، ھەر بۆيە پېويست ناكا كارى سەرشىتانەى وا بكەى، بەتايبەتېش لەو رېگا جەنجالەى نىۋان دوبەى و ئەبوزەبىدا. ھەرچۆنىك بى من لەگەلتان نايەم."

لەگەل ئەوئەشدا من چووم، بەلكو لە لاي كۆمپانىيەك، ترومبىلىك بۇ ئەبوزەبى بە كرى بگرم. لە كۆمپانىيەكەدا ژنىكى گەنجى تايلەندى لىبوو، شالىكى گولگولى بەسەر سەردا دابوو، لە پشت مىزى نوسىنگەكە دانىشتبوو.

لەوى لە دوبەى لە ھەموو لايەكەو توشت بە توشى ئافرەتى تايلەندى دەبى. ئەمەش خۆى شتىكە لەگەل كلتور و كەشووھەواى مىرنشېنەكەدا دېتەو. لە زۆرىنەى مالەكاندا ژوورىكى بچكولانە و گەرم و ئاودەستىك لەنىۋ خانوۋەكاندا ھەيە كە ژنى تايلەندى لىبى. ئەم ژنانە ھەموو كاروبارىكى مالەكە رادەپەرىنن و زۆر جارانىش وەك چاودىرى زراسك و

مندال کارده‌که‌ن. هه‌روه‌ها له نووسینگه‌ی بچکۆله و له هۆتيله‌کانیشدا کارده‌که‌ن.

ژنه‌که‌ی پشت میزه‌که به ئینگلیزی لیپرسیم: "فه‌رموو، ده‌توانم چۆن خزمه‌ت بکه‌م؟"

منیش پیمگوت؛ به‌دوای ترومبیلکی باشدا ده‌گه‌ریم تا دایکم و خوشکم و له‌وانه‌شه ژنه‌شه‌که‌شم له‌گه‌ل خۆم بۆ پوژیک بگه‌یه‌نمه‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی ئەبوزه‌بی.

ژنه تایله‌ندیه‌که پینیگوتم، که ترومبیلکی باشیان بۆ من هه‌یه‌و ده‌مووده‌ستیش ۲۵٪ داشکانیشیان له نرخه‌که‌دا هه‌یه، ئەگه‌ر هاتوو بیمه‌که له لای ئەوان جیه‌جیه‌که‌م. هه‌رچه‌نده من پیشتر ئەو بیمه‌یه‌م لای نووسینگه‌ی گه‌شتیاری ئیران- دوه‌ی کردبوو، ژنه‌که وای به باش زانی، به‌تایبه‌تیش له‌به‌ر ره‌وشی دایکم، هه‌موو شتیک نوژهن بکریته‌وه.

منیش ترومبیله‌که‌م هه‌ر بۆ پوژی داها‌توو پیده‌ویست، به‌لام ئەو نمایشیکی وای دامی، ئەگه‌ر بۆ پوژی دوومیش به‌کاریبه‌ینم، ۵۰٪ داشکانم بۆ ده‌کا. هه‌ر به‌ریکه‌وتیش ئەم‌پو دوا پوژی خشته‌ی داشکانه‌که بوو. منیش له‌وه‌ تینه‌گه‌یشتم، ئاخۆ ئەو هه‌موو داشکانه له پای چی، منیش پیم باش بوو، ترومبیله‌که بۆ دوو پوژ به‌کری بگرم، نه‌خاسمه له‌به‌رده‌م هوتيله‌که شوینی پراگرتنی ترومبیل هه‌بوو.

ژنه تایله‌ندیه‌که له‌گه‌لم هاته شه‌شه‌مین نهۆمی باله‌خانه‌که، بۆ ئەوه‌ی ترومبیله پراگراوه‌که لی‌ دربه‌ینم. دوای ئەوه‌ی هه‌موو کاغه‌زه پنیوستیه‌کانم واژو کردن، سوچی ترومبیله‌که‌م وه‌رگرت و له‌ لای

ترومبیله که منی جیهیشت. منیش چومه پشت سوکانه که، بۆ مایه‌ی راجله‌کینم، بینیم ترومبیله که گیر ئۆتوماتیکه. منیش پیشتتر هرگیز ترومبیلکی گیر ئۆتوماتیکم نه‌هاژوتبوو. باشه پیویست نه‌بوو هه‌ولیکی بۆ بدهم؟ له‌راستیدا کاتی ئه‌وهم نه‌بوو، به‌تایبه‌تیش ئه‌و کاتم هر نه‌بوو، ئه‌گه‌ر هاتباو ژنه‌که‌شم بیوستبایه له‌گه‌لمان سوار بیی. ئیدی ترومبیله‌که‌م هر له‌وی به‌جیهیشت، گه‌رامه‌وه لای ژنه تایله‌ندییه‌که:

- "خانم، من ترومبیلی گیرئۆتوماتیکم ناوی."

- "بۆ چی نا؟"

منیش دۆخی دایکم بۆ پروونکرده‌وه، پیشمگوت ریگاکه‌ش قه‌له‌بالغییه، بۆیه دروست نییه سواری ئه‌و جووره ترومبیله بجم و بیهاژۆم و پیی بجمه ئه‌بوزه‌بی.

ژنه‌که به‌بیده‌نگی لیمه‌وه‌راما، دیاربوو هیشتاش تینه‌گه‌یشتبوو، که من له‌سه‌ر چی نیگه‌رانم.

منیش پیم گوت:

- "خانم، ترومبیلکی دیکه‌م بده‌ری."

به‌لام خو ئه‌وان ترومبیلی دیکه‌یان نه‌بوو، ئه‌وه ته‌نیا ترومبیل بوو هه‌یانبوو، باقی ئه‌وانی دیکه به‌کری درابوون.

پیتمگوته‌وه:

- "ئه‌گه‌ر وابی، له‌گه‌لم سه‌رکه‌وه، بزائم چۆن کار ده‌کا."

- ژنه‌که‌ش وه‌لامی دامه‌وه:

- "من مؤله‌تی لیخوریئم نییه، نازائم چۆن کار ده‌کا."

ئیدی دەستەوہستان بووم. ھەستم بە ئازاریک کرد، ژنەکه بەستەزمانانە
ھاتەبەرچاوم.

ژنەکه ناوی «تامارا» بوو، ناوہکەئە بە تابلۆیەکی بچووک لەسەر میزەکہ
بوو. منیش لەسەر کورسی بەرانبەری ئەو دانیشتم، کەمیک بەلای ئەو دا
نوشتامەوہ و پیمگوت: "تاماراخان، گوئیگرە، پیم حەیفە کە مۆلەتی
لیخوڕینت نییە. دەئە ترومبیلیکی ئاساییم بۆ ریک بخە. من دەمەوئە دایکم
لەگەل خۆم بەرمە مەککە."

ئەویش تەماشایەکی کردم، وەک ئەوہی بۆ یەکەمین جار بمبینی. وام بینی،
ئەو دوودل بوو، یان لەوانەییە بە باشی لیم تینەگەیشتی. "بەلام خۆ ئیمە
ترومبیلی ئاساییمان نییە." ئەو وا وەلامی دامەوہ؛ "ھەموو ترومبیلەکانمان،
گێر ئۆتوماتیکن."

"تامارا، گویم لیگرە، پیموایی تۆ بودایی. دایکم حالی حازر بەرەو مەککە
بەرئۆہیە. لیم تیدەگەئە چی دەلیم؟ مەککە، زۆر گرنگە. دەئە ترومبیلیکمان
بۆ پەیدابکە، لەراستیدا ترومبیلەکە بۆ ئەوہ."

دیشان بە دوو چاوی گەورەئە مۆللەقی لیتینەگەشتنەوہ سەیری کردمەوہ.
ئەو وای زانی، کە کیشەئە لەگەل ئینگلیزیەکەیدا ھەییە، ھەر بۆیە لە من
تینەدەگەیشت. یان لەوانەشە وای لیروانییم، کە پیاویکی ئاسایی نیم. ئەو
دەستی دایە پۆژژمیرەکە و پەرەکانی ھەلدانەوہ، دەسکی تەلەفۆنە رەنگ
شیریەکەئە ھەلگرت و ژمارەئەکی لیدا. لەگەل کەسکی تایلەندی دوا، دوو
جارانیش گویم لە وشەئە مەککە بوو.

یهک چارهک دواتر، مارسدیس بینزیکی رهشی نوی له بهر ده رگه ی
نوسینگه که وهستا. ئیدی ههردوو لاروومه تی تامارا بوداییکه م ماچ کرد،
شتیکم کرد که له دوبهیدا نه کرده بو. ههروهک بوداییه کیش سه رم بۆ
نوشتانده وه، له کاتیکدا ههردوو بهری دهستم له یه کدا بو، به م جوړه
سوپاسی خزمه تگوزارییه نایابه که م کرد.

دوای ئه وه سواری مارسدیسه که بووم، لیمخوپی. ئه وهش جوړه
ترومبیلک بو، که زورباش له گه ل مالی ئه لادا ده گونجا: رهش، شیک و
به هیز. ئیدی دهتوانی تا بکری له لای شوسته ی پهروه ردگاری مه زندا
پایبگری.

له ئالۆزی رینگا خیرا کهدا

له پریکه وه خۆم له سهر رینگایه کی جهنجالدا دۆزییه وه، به ههزاران ترومبیل به راست و چهپدا دهرویشتن، ترومبیله کان گفهیان دههات و له من ربهت ده بوون. له راستیدا بۆ من ترومبیله که ههندی که نوێ بوو، کاتی دهویست تا له گهلی رابیم و بزانه چون به سهریدا زال دهیم. لهوێ له پیشانگایه که، که پینچ سهده مهتر له دووری هوتیله که بوو، سواری ترومبیله که بووم. کاتیکیش ترومبیله کهم له گه راجه که ی کۆمپانیای به کریدانی ترومبیله که ده رهینا، ههر زوو بورجه کهم بینی.

که چی له گه رانه وه مدها، سه رچیخ چووم، رینگه لیتیکچوو. من هوتیله کهم راسته وخۆ له پیش خۆمدا بینی، به لام ئه وه شم نه ده زانی، چون به رینگه ی لاتهریبی ئه ودا بگه ریمه وه. کاتیک له هوتیله که تییه ریم، چارم نه ما، ده بوایه هه ندیکی دیکه دوورتر برۆم، ئه وسا له پیچی یه که مه وه به لای راستدا باده مه وه. من یه ک دوو کیلومه تر رۆیشتم و رینگا خیرایه کهم له گه ل یه که مین لاداندا لی به جیما. نه شمده زانی چون بگه ریمه وه سهر هیل یه که مین.

هیشتا یه ک دوو کیلومه تری دیکه رۆیشتم، دیسان له یه کهم لاداندا له رپی پردیکه وه گه رامه وه سهر رینگای شیخ زاید. کاتیکیش له پرده که په ریمه وه، ده بوایه یه کسهر بیشکیتمه وه. ئه وسا رینگه ی لای چه په م گرت، بۆ خۆشالی من، دیار بوو رینگه راسته که بوو، چونکه بورجی هوتیله که مان له دووره وه دیار بوو.

ئىنجا بە يەكەم لادانى لاي دەستە راستەم بادايەو، بەلام بۇ مايە نامرادىم دەبوايە ديسان بابدەمەو. من لەو دىنبايوم، ئەمجارەيان هيلە چەپەكە، ريزەو دەستەكەيە، بۇيە لاي چەپەم گرت، بەلام خۇ ئەو رېگەيە نەدەچووە سەر رېگەي شىخ زاید. بۇيە هيچ چارەم نەما. دەبوايە لە يەكەم لاداندا، ئەو رېگەيەي گرتبوومە بەر، جىي بەيلىم.

بە شىوہەيەكى ئاسايى من زوو ناشلە ژىم، بەلام گويم لە ژنەكەم بوو گوتى: "وامەكە. ئەرى باشە بۇچى سەرت بۇ كيشە دەخورى؟"

ئىدى ئىستا درەنگ بوو، رېگەكەم بە تەواوى لى ون بوو. ويستم لە رېگەي رېنیشاندەرى نيو ترومبيلەكە، رېگەي راست بۇ هوتيلەكەمان بدۆزمەو، بەلام خۇ ناوونیشانى هوتيلەكەم نەدەزانی، چونكە وەك گەشتيارىك پيوستت بە ناوونیشانەكە نەبوو. ھەر ئەوئەندە بەس بوو ناوى هوتيلەكەت بە شوفىرى تاكسيەكە بلىي، ئەويش بەجى گرفت دەبيردە بەردەم شوينى مەبەست. ھەر بەم جۆرەش، لەم چەند رۆژانەي رابردوودا، چەند جارىك بە تاكسى بەرەو رېگەي شىخ زاید و هوتيلەكەدا گەراوينەتەو. لەبەرئەوہي پيشتر ناوونیشانەكەم نەخويندبوونەو، بۇيە وەك سەرشىتىك لەسەر هيلەكەو دەچوومە سەر ئەوى دىكە و يەك سەعاتى رەبەقى پېچوو تا هوتيلەكەم دۆزىيەو. دەبوايە بە خۇم پېيكەنمەو، من وەك ئەو بۆرە پياوہم لىھاتبوو كە سەرى لىتىكچوو بوو، لەوہي لە سەر هيلى ئا بجىتە سەر هيلى بى، چەندىن جار ھەر دەرويشت و بە بنەست دەگەيشت.

لە كۆتايىدا ھەر لە گۆترە بە رېگەيەك لامدا، بەنيازبووم دابەزم و لە يەكەيک بېرسم، بەرەو رېگەي كۆمپانىيە بەكرىدانى ترومبيلەكە لىمخورى و لە پشت

بورجہ بہرزہکانہوہ رُویشتم۔ گہیشتمہ لای پشتہوہی بورجہکان، کہ ہیچ کہسی لینہبوو۔

لہوی ترومیٹلہکہم راگرت، ہندیک پشووم دا، بیرم لیکردهوہ۔ لہ پریک تاکسیٹکم لہ دورہوہ بہدی کرد۔ شتیکم بو ہات، بہ ہردوو دستم ئماژہم بو تاکسییہکہ کرد۔ تاکسییہکہ ہاتہ بہردہم، لیخورہکہ پاکستانی بو، بیرى بو ئہوہ نہچووبوو کہ مارسدیسہکہم پیئہ۔ ہولمدا بہ ئینگلیزی و عہربی و ئوردوی تیبیگہیہنم، ریگہکہم و نکردهوہ و بہلکو بمگہیہنیتہوہ لای ہوتیلہکہ۔ بہلام دہبواہ من سواری ترومیٹلہکہم بوبامایہوہ۔ نہخیر، ئہو تینہگہیشتم۔ وہک شوپیری تاکسی لہو چورہ بہسہراتانہ رانہہاتبوو، تو دہبواہ ناوی تاوہرہکت پی بگوتباہ، ئینجا ئہو توی دہگہیانندیہ شوینہکہ۔

من سہرلہنوی بوم روونکردهوہ، وہا پیئدہچوو منی بہ تاوانباریک زانیی، بوہ نہیدہویست ہاوکاریم بکا۔

"من دوو ہیندہ پارہت دہدمی۔" وہام پینگوت۔ ئہمہ دوخہکہی زیاتر شیواند، چونکہ وایزانی مارسدیسہکہم دزیوہ و دہمہوی ئہویش لہ کہتنہکہ تیوہ بگینم۔

بہدوای قسہیہکی فریادہسانہدا گہرام و پینگوت: "دایکم چاوہریم دہکا۔ منیش دہمہوی بیگہیہنمہ مزگہوتہ گہورہکہی ئہبوزہبی۔ من ئیرانیم و توش پاکستانی، ئیمہ براین۔"

ئەو بیری لە قسەکەم کردەوه. بۆ ئەوهی گومانەکهی نەهیلیم، دەستم بۆلای
پاداشت و پیمگوت: "ویرای ئەوێش، من لە هۆلەندا دەژیم و تۆش لە
دوبە، ئیمە هەردوو کمان ئاوارەین³⁷، بی لانهین، لە تاراوگەیین."

ئەوسا بە دوودلیهوه گوتی "سەلامون عەلەیکم." دەستی گویشیم و ئاماژە
ئەوهی دا، بە دوای ئەودا لیبخوړم.

من زۆرجاران وشەیی سەلامم بیستووه، وشەیهکی تەلیسماوی بووه، بەلام
دیاره وشەیی ئاواره – یان دەر بەدر و بیلانە – ش هەروایه.

ئینجا سوپم لە ترومیله که بادا و بە دوای تاکسییه که لیبخوړی. بۆ مایه
دلخویشیم، بە دوو تا سی خولهک، گەیشتینه لای هوتیله که. وهک ئەوه
وابوو، جادوویی جنۆکه کانی فانۆسه کهی عەلانه دین، پەرچوویتیکی لە بیابان
ئافرانیدی.

خۆی نەدەبوایه ژنه کهی کۆمپانیای بەکریدانی ترومییل یان نەستەرەنم ماچ
کردبا، بەلکو دەبوایه ئەو پاکستانییه ریش نەتراشیوهم ماچ بکردبايه: ئیدی
باوهشم پیدا کرد دوو ماچم لە روومه ته ئاره قاوییه کهی کرد. لە چاکه
ئەوه شدا دوو گەلای پارهی میرنشینه کهم لە بەرکه دەر هینان و بۆم راگرتن،
بەلام ئەو هیچ پارهی لە من وەر نه گرت و گوتی: "سەلامون عەلەیکوم. ئیمە
براین." ئەو کاتهی ویستم پارە کهی بخه مه بەرکی کابرای پاکستانی، دیسان
په تی کرده وه: "نەخیر. ئیمە هەردوو لاما ئاوارەین. پیوستیمان بە یه کدی
هه یه."

³⁷ نووسەر وشەیی فارسی ئاوارەیی Avareh نووسیوه.

ئەۋكات واتاي نويم بۇ وشەكانى ۋەك دەربەدەر و بىلانه بۇ دەرکه و تن.
ئەمەش بە دروستى واتاي: ئارامى، ھىۋاشى و برايه تى دەگە ياند.

ترومبيلەكەم لە بەرانبەر ھوتيلەكە راگرت و خۆشم چومە نيو ھوتيلەكە.

"ئەرى تو باشى؟" نەستەرن بە ھەراسانيە ۋە ۋاي لىپرسيم.

من پەشۇكاو دياربووم.

منىش پىمگوتە ۋە: "بەلى باشم."

بە سەرنجە ۋە گوتى: "ترومبيلكى جوانە. بەرە ۋە بوزەبى؟"

شتىكى بىرپىزى بوو ئەگەر بە بى ۋە لام برۆى و قسەكەى پشتگوى بەخى.

منىش پىمگوتە ۋە: "ھىشتاش نازانم، لەوانە ۋە ۋا بى، بە لام لەبەر بارودۇخى
دايكم دوودلم ئاخۇ كاريكى دروستە يان نا."

"ھەرچونىك بى، ئەگەر پىويستت بە من بى، دەزانى لە كوى دەمدۆزىە ۋە."
ئە ۋە ئەمەى بە خەندە ۋە ۋە پىگوتم، لە كاتىكدا دەستى بە سەر پرچيدا ھىنا.

بەلى، دەمزانى ئەگەر پىويستيم پى ھەبا، لە كوى بىدۆزمە ۋە، بە لام ھەر بە
راستى دەبوايە ۋاز لە ۋە ئەندىشە ۋە بىنم.

"ھەلبەتە،" ۋام پىگوت و بە نيو ھۆلەكە شدا بەرە ۋە ئەسانسىرەكە رۆيشتم.
كاتىكىش گەيشتە سەرە ۋە، بە بى ھوسەلە ۋە پەنجەم لە سەر زەنگى
سويتهكە مان داگرت.

"ئەرى ئو ھەموو وەختە لە كوئى بووى؟ بوچى وا نارېك ديارى؟" ژنه كه م
وہاى لپرسيم.

منيش چومە لای پەنجەرەكە، دەستم دایە دووربینەكە و گوتم: "دەى وەرە
تەماشاكە. من ترومبیلېكم پەيداكرد. لەوى رامگرتووە، رەشەكە خۆیەتى."

كاتېكیش بە دووربین سەیری ئو ناوهم دەکرد، بینیم نەستەرەن لەسەر
شۆستەكە وەستا بوو. خو من بۆنیكى گرانبەهاى «چانیل» م لە
سوپاسنامەدا نەدابویى، بەلام لە سەفەرى حەجەكەمدا دەكرى وەك ديارى،
شووשהك گوللوى بۆ بینم. شووشەیهك لەو جۆرە مارکەیه بى، كە
پەردەى مالى ئەللای پى دەشون.

جه نابی سه خاوه ت

هه مووان، تا دایکیشم که یفیان به مارسدیسسه که هات. کاتیکیش یارمه تی دایکم دا، تا سواری ترۆمبیله که ببی، به نهرمییه که وه گوتی: "ئه مه یان ده جاران له ترۆمبیله که ی دیکه ت باشته ره. باوکت دلخۆشه به وه ی ئه و زهحمه تییه م بۆ ده کیشی."

منیش نه مه زانی له و کات و ساته دا ئه و خۆی له کویدا بینوه ته وه، چونکه ئاماژه ی به یه که م سهردانی بۆ ئه مستردام کرد، کاتیکی له گه ل باوکدا به یه که وه هاتبوون، ئه و کات ترۆمبیلکی شروشه قم هه بوو.

دوای ساتیک له بیدهنگی، هه لیدایی و گوتی: "من به م گه شته سهخته وه، زهحمه تیکی زۆرم دایه بهر تو. به بی تو هه رگیز وا ئاسان نه ده بوو. ئه لالا دهست به بالی کاره که ته وه بگری."

منیش به نهرمی ده رکه ی ترۆمبیله که م پیوه دایه وه.

ژنه که م که وای بینیم پییگوتم: "به چی پیته که نی؟"

منیش گوتم: "به هیچ."

من ئیستا تیده گه م، که چ خۆشیه کی مندالانه م له و ورینه کردنه ی دایکم بینی. وشه ی دیمینشیا (ورینه) له تافی مندالی منی ئه وئ ده منی نه که وتبووه سه ر زار و زمانی خه لکی، به لام مرو حاله ته که ی وه ک لیکه وته یه کی پیری ده بینی. زۆر جار خه لکم ده بینی له و ره وشه دا په نایان بۆ ئایه تیکی قورئان ده برد و ده یانخوینده وه: "تو له دایک ده بی، گروگال ده که ی، گه شه ده که ی،

هه‌راش ده‌بی، پیر ده‌بی، له ته‌مه‌ندا به سالدا ده‌چی و دیسان وه‌ک مندال ده‌که‌ویه گاگولکی و ده‌گه‌رپیته‌وه خاک، ده‌گه‌رپیته‌وه ئه‌و شوینه‌ی که لپی هاتبووی.

من هه‌ر شه‌ش هه‌فت سالان بووم، که تووشی حاله‌تیک بووم و دواتر نه‌خوشی ورینه (دیمینشیا)م ناسی. هه‌موو رۆژانی هه‌ینی دوو که‌سی ناوازه سه‌ردانیان ده‌کردین، ئه‌وانیش به‌رپز «سه‌خاوه‌ت»³⁸ و خانمه‌که‌ی بوون. دوو هاوسه‌ری خانه‌دانی نه‌ریتپاریز بوون. پیاوه‌که پسمامی باوکم بوو، ئه‌وان له قه‌لایه‌کی دیریندا ده‌ژیان، که به باخ و باخاتی گه‌وره گه‌وره ده‌وره درابوو. هه‌رچه‌نده رۆژانی ده‌سه‌لاتداری ئاغایه‌تی (فیودالی) به‌سه‌رچوو بوو، به‌لام جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» هه‌میشه وه‌ک ئاغایه‌ک پۆشته په‌رداغ بوو، جوته جزمه‌یه‌کی که‌شخه و داریکی بۆره‌ی له‌بن هه‌نگلی راستی دهن، هه‌ر ده‌نگوت تازه له‌سه‌ر زینی ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زیوه. ئینجا شه‌پقه‌یه‌کیشی له‌سه‌ر دهن و هه‌میشه بۆینباخیکی په‌پوله‌بیانه³⁹ ی ده‌به‌ست. ژنه‌که‌شی فیستانی کۆن و گرانبه‌های له‌به‌رده‌کرد و هه‌میشه شالیکیشی به‌سه‌ر شاندا دهن، بازنی ئالتونی نایابی له‌ده‌ست ده‌کردن و جانتایه‌کی نازداری له‌که‌ول دروستکراویشی پیوو.

هاتنی ئه‌و جووته نااساییه، که مژده‌ی هاتنی دوو که‌سی که‌یفسازی ده‌گه‌یاند، هه‌میشه بۆ ئیمه‌ی مندالانی مال، مایه‌ی خۆشی بوو. ژنه‌که هه‌میشه شیرینی له‌نیو سه‌به‌ته‌یه‌ک که می‌رده‌که‌ی بۆی هه‌لده‌گرت، بۆ ئیمه‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌هینا.

³⁸ Saghavat

³⁹ مه‌به‌ست بۆینباخی په‌پوله‌بییه نه‌وه‌ک بۆینباخی درێژی ئاسایی.

له بهر ئه وهی ئیمه له گه‌ل مامه که مان له خانوویتیکی گه‌وره‌دا ده‌ژیان، ژماره‌ی منداله‌کان ده‌ دوازده‌یه‌ک بووین. ئیمه‌ هیچمان له‌ باره‌ی ئالزهایمه‌ر یان دیمیتشیا نه‌ ده‌زانی، به‌لام ئه‌ وه‌مان ده‌زانی، که‌ پیاوه‌ خانه‌دانه‌که‌ به‌ خوی و شه‌پقه‌ و جزمه‌ و بۆینباخه‌ په‌پووله‌بیه‌که‌ی ببووه‌وه‌ مندال. هه‌ر کاتیک جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» و خیزانه‌که‌ی ده‌گه‌یشتنه‌ مالمان، ئیمه‌ به‌ره‌و پیریان غارمان ده‌دا. ده‌مانبینی، کاتیک جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» چاوی به‌ ئیمه‌ ده‌که‌وت، چون‌ ده‌گه‌شایه‌وه‌. به‌لام خو‌ ده‌بوايه‌ ئیمه‌ش وه‌ک ئه‌وان ئارامگر بووباین و چاوه‌ریمان بک‌ردبایه‌ تا خانم «سه‌خاوه‌ت» چاکوچونی له‌گه‌ل دایک و بابمانی ده‌کرد. ئه‌مه‌ش کاتیک زوری ده‌خایاند، ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ شته‌کانی نیو سه‌به‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هینا و نو‌قل و نه‌باتی به‌سه‌رماندا دابه‌ش ده‌کرد.

پاشان جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» وه‌ک مندالیکی گه‌ورونه‌ ده‌ستی ده‌دایه‌ داره‌که‌ی بن‌هه‌نگلی، به‌ دواماندا ده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی نو‌قل و نه‌باته‌کانمان لیوه‌ر بگریته‌وه‌. ئیمه‌ش به‌ هه‌موو لایه‌ک هه‌له‌هاتین، ئه‌ویش به‌ دوامان ده‌که‌وت. ئه‌و به‌دوا‌ی ئیمه‌دا ده‌هاته‌ لای داره‌کان و سه‌ر ږووباره‌که‌، تا ئه‌و کاته‌ی ئاره‌قه‌ی شه‌که‌ت و ماندوو‌بونی ده‌رده‌دا، ئینجا له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌ندیک له‌ ته‌نیشته‌ گۆمه‌که‌ داده‌نیشته‌.

جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» چه‌ندان جار ناوه‌کانی ئیمه‌ی له‌بیر ده‌چوووه‌وه‌، ناوه‌کانی ئیمه‌ی له‌گه‌ل یه‌ک تیکه‌ل ده‌کرد. ئیمه‌ش خو‌مان پیده‌ناسانده‌وه‌، ئه‌و کاته‌ش تا ژماره‌ سی‌مان ده‌ژمارد، پاشان ناوه‌کانمانی هه‌ر به‌ بیر نه‌ده‌هاته‌وه‌، ئیدی ئیمه‌ش له‌ قرته‌ی پیکه‌نینمان ده‌دا.

هه‌ندی جار ئیمه‌ له‌نیو باخه‌که‌ماندا ئاروومان لیده‌کرده‌وه‌، ئینجا نیشانی ئه‌ومان ده‌دا و پیمان ده‌گوت: "مام «سه‌خاوه‌ت» ئه‌مه‌ چی پیده‌گوتی؟"

ئەوئىش بىرى لىدەكردەو، ئەوسا بە روخسارىك كە ھەر راستى لىدەبارى، دەيگوت: "باينجان".

دىسان لە قرتەى پىكەنىنمان دەدايەو.

ئىمە ھەر لە گۆترە لەنىو كىتېخانەى مالەو دەستمان دەدايە كىتېك و نىشانمان دەداو پىماندەگوت: "مام سەخاوت دەكرى بۆمان بخوئىتەو؟"

ئەوئىش كىتېكەى وەر دەگرت، چاويلكەكەى دەكردە چا، بۆى دەخوئىندىنەو، خوئىندەو كەى ئەو دەيان جار خۆشتر و وروژىنەرتەر بوو لەوئى ھەر بەراستى لەنىو دەقى كىتېكەدا ھاتبوو. چونكە ئەو لە خۆيەو چىرۆكى دەھۆنىنەو، ھىچىشى پەيوەندىيان بەسەر يەكەو نەبوو. ئەوئى دەخوئىندەو ھەموو بېرگە و بەندى گىرآنەو لەيەك جىاوازەكانى دىكە بوون، ئەو لىكى گرىدەدان. بەو ھۆنىنەو خەيالكردەى خۆى، ئىمەى دەبردە نىو جىھانىكى ئەندىشاوى، تىيدا ئىمە وەك مەلىكى بال رەنگىن ھەلدەفرىن.

بەم جۆرە ماوئىەك كېوبىدەنگ بە دەورى دەماينەو، ئەوئىش سەر لەنوى ئىمەى بە سەرەداوىكى خەياللاوى دەبردەو ئاسمان.

نىو سەدە دەبى جەنابى «سەخاوت» كۆچى دوايى كردو، بەلام ئەو ھەمىشە لەنىو يادەوئى مندا ماوئەتەو، لەسەر تەختەبەندەكەى نىك گۆمەكە بەخۆى و شەپقەى سەرى و بۆىنباخ و دارەكەى دەستى ھەرەك جادوگەرئىك دانىشتو، ئىمە لەگەل خۆى دەباتە جىھانە ئەفسووناوبىيەكەى خۆى.

پاش سالانىكى دەور درىژ، ئىنجا پەيم بەو بەرد، ئەو جىھانەى ئەو بۆى دەچوو، تەنیا لە رېئى پىرى و بەسالداچوون و مېشك ھەژان رېئى تىدەچوو. جىھانىكى ناوازە يان راسترە بلئىن جىھانىكى ئاسايى كە ئىستا دايكىمى تىكەوتو.

بەرەو بازار

دوای ئەو هی ترومبیلە که مان بۆ رۆژیکی دیکه زیاتر به کری گرت، ده مانتوانی به کاوه خۆ شوینی دیکه ش بگه پین. ئیدی له وه نه ده ترسام ریگه که م بزر بکه م، چونکه ناوونیشانی پیویستم له سه ر کۆمپیوته ر ده رهینان و خسته م نیو سیستمی نافیکیشنی ترومبیلە که.

یه کیک له و شوینانه ی ده مویست له گه ل خوشکم بۆی بچم، ئەو باخه سینوه هاوچه رخه بوو، که برازای ژنه که م پینباشبوو بۆی بچین. ئیمه هیشتا به ری نه که و تیبوین، برازای ژنه که م ته له فۆنی بۆ کردم و به ته و سه وه گوتی:

- "ئه ری له کوئی؟ هیشتا نه گه یشتیه مه که که؟"

- "نه خیر، هیشتا ماویه تی."

- "گوئیگره، ئیمه کۆمه له براده ری کین، ئاوها دوای ماویه کی زۆر به یه که وه کۆده بینه وه و تکه و که باب لیده دهین. هه ر جاره و لای یه کی کین. ئەم جاره یان لای بازرگانیکی کوتالفرۆش میوانین، خانوو و باخیکی گه ورۆنه ی هه یه و مه له وانگه شی تیندایه. براده ره کانم زۆریان پینخۆشه، که توشمان له گه لدا بی. پیموایه دایکیشته ئه وی پینخۆش ده بی."

- "زۆر سوپاس، به لام خۆ ئیمه چوار که سین. ئایا ئەوه نابیته بار به سه رتانه وه؟"

- "نه خیر، گرفت نییه. هه مووان خواردنی خویان له گه ل خویان ده هینن، ئیوه ش ده توانن هه ر بۆ ناو، شتی که له گه ل خۆتان بینن.

- "زۆر باشه. سوپاس که تۆش حیسابی دایکمت کردوه."

- "شایانی نییه، به لّام دهمه وئ شتیکی دیکه شت پی بلیم. من له وهت دلنیا ناکه مه وه، که شی دانیشتنه که به دلّی تو بی. ئاخو ئه وانه هموویان بزسمانی ریشدارن، ئه وانه له نمونه که ی تو نین. به لّام خو زور باشیش ده بی، ئه و جوره که سانه ش بناسی."
منیش پیمگوته وه: "زورباش ده بی."

رۆژه که رۆژیکی گهرم بوو، به لّام بو خوشبهختی ترومیله که فینکه ره وهیه کی نایابی تیدا بوو. من حهزم لیوو بچمه بازار، به لّام له وه دلنیا نه بووم، ئاخو له گه ل دایکم، به و ره وشه ی تیکه وتوو، گونجاوه به نیو حه شاماتا به پی برۆین. دهمزانی برزاکه ی ژنه که م، هموو ئه وانه ی بازار ی ده ناسین، خو ده کری هندی ناوونیشانم بداتی، تا سه رمان لینه شیوی و بز نه بین.

"ئه ری که می بوه سته،" من له ته له فۆن وام پیگوت: "باشه شوینی خوش له بازاره که پیتازانی؟ دهمه وئ دایکم له گه ل خو م ببه مه ئه وئ."

ئه وه هندیکی بیری لیکرده وه، له ته له فۆنه که گویم له چرکه ی چه رخه که ی بوو جگه ره که ی پیدایگیرساند. له به رچاوی خو م وام ده بین، مژیکی له جگه ره که دا و دوو که له که ی هه لمژی و پاشان ده ریدایه وه. ئینجا به پیکه نینه وه پیگوتم:

- "نه خشه یه کم هه یه، من ده توانم راسته وخو دایکت به رمه بازاره خوداییه که ی مه که که، ئیدی پیویستت به وه نامیتنی چیدی بیگه یه نییه مه که که."

- "مه به ستن چیه؟"

- "ئیسنا تیده گه ی. من له سه عات دوازده دا دیداریکم هه یه، ئایا پیت باشه له سه روبه ندی سه عات یه کدا بیمه لای هوتیله که و هه لتان بگرم؟"

- "ئوی، له وه باشتر نابئ. من به په رۆشه وه چاوه روانم. ئیمه به ته مابووین بچینه باخی سیوان، به لّام ئه مه دواده خه ین بو کاتیکی دیکه. له

سهریکی دیکه شه‌وه، خو پیویست ناکا به‌دواماندا بیی، ترومیلیکم په‌یدا کردوه.

- "زور باشتر، که‌واته له ده‌وروبه‌ری سه‌عات یه‌کدا لای ویستگه‌ی میتروی ناو بازاره‌که یه‌کدی ده‌گرینه‌وه. له‌وی به‌ ئاسانی ده‌توانی ترومیله‌که‌ت رابگری. تا ئه‌وکات، خواحافیز."

هه‌لبه‌ته بازاره‌که هیچی نویی بو ئیمه‌ تیدا نه‌بوو، هه‌موو دوو‌کانه‌کان پرپوون له شته هه‌رزانه‌ها چینیه‌کان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و خزمه‌مدا هه‌ر ده‌بی شتیکی نوی ببینین.

پیشتر ده‌مزانى حاجیه ئیرانییه‌کان، هه‌ر کاتیک، به‌زوریش هه‌روابوو، دواى دوو مانگ له‌ حه‌جه‌که‌یان، که له‌ مه‌ککه ده‌گه‌رانه‌وه، هه‌گه‌به‌کانیان پری دیاری و یادگاری بوو؛ له‌چک و سه‌رپۆشی ره‌ش بو ژنان، کاتژمیری ده‌ستی بو‌گه‌نجان، دوو‌گردى نویژ، قوماشی ئالووالا، ته‌سیب، ئه‌نگوستیله، گوره‌وی، کلاو، گولاو، سابوون و زور شتی دیکه‌ش.

له‌به‌ر پیی حاجیانیشدا مه‌ر سه‌رده‌بردرا. ئیدی بو‌ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک ئاهه‌نگ ده‌گێردرا و فراوین و شیو ئاماده‌ ده‌کرا.

یه‌کیک له‌ جوانترین ئه‌و دیارییه‌نه‌ی سه‌رده‌می مندالیم وه‌رمگرتی، کاتژمیریکی ده‌ستی بوو، له‌ مه‌ککه‌وه بو‌یان هیتابووم. کاتژمیریکی هه‌رزانه‌های چینی بوو، له‌سه‌ر سه‌عاته‌که ئایه‌تیکی قورئان و وینۆکه‌یه‌کی که‌عبه‌ی له‌سه‌ر نه‌خشا‌بوو. بو‌نی بو‌نگولاویشی لیده‌هات.

کاتژمیژه‌که‌م بریسه‌که‌یه‌کی خودایی لیه‌له‌ده‌ستا. کاتیک ده‌مکرده‌ ده‌ستم، سه‌یری ئاوینه‌م ده‌کرد، له‌خوشیان خه‌نی ده‌بووم.

له بهرته وهی له ئاپورای پر له خه لکی دهوروبه ری بازار دترسام نه بادا
رینگه م لی ون بی، بویه به وهخت و بهر له دیداره که رۆیشتین. له وئ
سه ریک به پی تیگه راین، تا ئه و کاته ی خزمه که مان هات و پرسى:

- "ئه ری چیتان کریوه؟"

- "شتیکی وا نییه. جانتایه ک بۆ دایکم تا دیاری و یادگار بۆ که سوکار
له گه ل خوی بباته وه." منیش وا وه لامم دایه وه.

- "ئوو، ئه مه زور گونجاوه." پاشان گوتی: "ده ی بابرۆین."

ژنه که م و خوشکه که م به یه که وه به نیو بازاردا پیاسه یان ده کرد. منیش پیلی
دایکم توند گرتبوو، به دوا ی خزمه که مان به نیو بازاره جه نه جاله که دا
رۆیشتین.

به هوی ئه وه ی خزمه که مان ده لال بوو، له نیو بازاردا رایه له یه کی په یوه ندی
باشی رچاندبوو، هه مووان ده یانناسی. ئه ویش به ره وانى به ئینگیزی،
عه ره بی و پاکستانی ده دوا، ههروه ها ده یوانى به زمانى چینیش به ری
خوی له ئاوی بپه رینیتته وه. ئیمه ش به دوا ی ئه ودا ده رۆیشتین، ئه و سلاوی
له هه مووان ده کرد و تۆقه ی له گه ل دووکانداره سه وودی، ئیرانی، عیراقی،
ئوردوی و چینیه کانداه کرد.

هینده ی نه برد ئیمه گه یشتینه لای کۆمپانیایه کی سه وودی، که که لوپه لی
چینی بۆ مه که که ده نارد. خوی به هه زاران له و جۆره دووکانانه له سه رتا پای
ولاته که دا هه بوون، شته کانیان له چین به رادان ده دان و له ری دوه یه وه
ده یانگه یانده ولاته کانی خویان.

دوبه‌ی یه‌کک له به‌نده‌ره هه‌ره هه‌رزانه‌کانی دنیا‌یه. ئەو کاته‌ی که‌لوپه‌له‌کانی چینی به‌ پاپۆری گه‌ورۆنه گه‌ورۆنه ده‌گه‌نه دوبه‌ی، نرخه‌کانیان به‌رچاو هه‌رزان ده‌بی.

خزمه‌که‌مان منی به‌ یه‌کی له دوو‌کانداره‌کان ناساند، باسکی کابرای گرت و جیای کرده‌وه. گومانم بۆ ئەوه چوو، باسی حاله‌تی و‌رینه‌ی دایکمی بۆ بکا، که ده‌یه‌وی بچیته‌مه‌ککه، چونکه کابرای سه‌عوودی ته‌ماشایه‌کی من و دایکمی کرد و به‌ نه‌رمیش سه‌ری له‌قاند. ئەوسا پرووی خۆی له‌ من و دایکم کرد و گوتی:

- "انت قادم معي؟"

دایکم به‌ چاوی پرسیاره‌وه سه‌یرتیکی کردم. منیش پیمگوت: "ئەو پیاوه ده‌لی، له‌گه‌ل من دئی!"

به‌ مه‌ودایه‌ک به‌ دوا‌ی کابرای سه‌عوودی و دایکدا رۆیشتم. ئەویش دایکمی گه‌یاند هۆلیکی گه‌وره، که به‌ هه‌زاران، له‌وانه‌یه به‌ ملیۆنان سه‌ره‌پۆشی ره‌ش له‌نیو جانتای پلاستیک داندرا‌بوون، هه‌موویان وینه‌ی که‌عه‌یان له‌سه‌ر درا‌بوو. هه‌زاران، به‌لکو ملیۆنان پرووبه‌ند، ده‌سه‌رۆکی سه‌ر، نیقابی لیتوو که‌ به‌ره‌و مه‌ککه ده‌نێردان. ئیدی پیویست نه‌بوو بچینه‌بازاری مه‌ککه، ئاخ‌ر خۆ ئیمه‌ له‌وی بووین.

دوو‌کانداره‌ سه‌عوودیه‌که‌ چارۆگیکي ره‌شی دایه‌ ده‌ستی دایکم. ئینجا له‌گه‌ل خۆی برده‌ کۆگا‌که، که‌ پری کاتژمیری ده‌ستی بوو. له‌و کزه‌ رۆناکاییه‌دا، به‌ ملیۆنان کاتژمیر ده‌بریس‌کانه‌وه، دایکم که‌ وای بینی دۆش داما، ئەو هه‌موو کاتژمیرانه‌ که‌ به‌ ئایه‌تی قورئانی رازابوونه‌وه. لایه‌نی پرشن‌گداری ئەو هه‌موو کاتژمیرانه‌ خۆی به‌شیکي پرشن‌گداری مه‌ککه بوو.

به‌ بۆچوونی من، دایکم به‌ چاوه‌کانی خۆی گه‌وره‌یی ئە‌للای بۆ ده‌رکه‌وت.

دووکانداره که کاتژمیریکی ژنانه‌ی خسته دهستی دایکم. پاشان ئیمه‌ی برده شوینیکی دیکه، هه‌موو بۆن بوو، له‌سه‌ر یه‌ک داندرای بوون. شووشه و قووتوی بیژماری چینی که پری‌ناوی گولای پیرۆز بوو، ئەو بۆنه‌ی منی گه‌راندوه تافی مندالی، هزری منی به‌ره‌و مه‌ککه و به‌ره‌و که‌عبه برد. دایکم و من سه‌رمان له‌و هه‌موو شووشه بۆنانه سوپما، که ئیمه‌ی به‌خواوه ده‌به‌سته‌وه. من پیوستیم به‌هه‌وایه‌کی ته‌روتازه‌ی هه‌بوو. چوومه ده‌ره‌وه و دایکم به‌ته‌نیا له‌گه‌ل کابرای دووکاندار له‌وی به‌جیه‌ه‌شت.

کاتیک که‌میک دوا‌ی ئەوه ویستم پاره‌ی ئەو دیارییانه بده‌مه دووکانداره‌که، کابرا ره‌تی کرده‌وه، وه‌ری نه‌گرت. "ئیمه‌ براین. دایکی تۆ، دایکی منیشه." ئەو وای پیگوتم. ئینجا دهستی چه‌په‌ی گرتم، یه‌کی له‌ کاتژمیره‌کانی مه‌ککه‌ی له‌ به‌رکی خۆی ده‌ره‌ینا و له‌ دهستی منی کرد. ئەمه‌ش منی خسته باریکی شه‌رمینییه‌وه. تۆ بلایی ئەمه‌ ببیته‌ ئاشتبوونه‌وه‌یه‌کی میژوویی له‌ نیوان فارس و عه‌ره‌ب.

منیش سه‌یری دایکم کرد. ئەو بیده‌نگ بوو، له‌نیو خه‌یال و ئەندیشه‌ی خۆی چه‌یران ما‌بوو. ئینجا توند باسکیم گرت، بۆ ئەوه‌ی لینه‌گه‌ریم زیاتر بروا، تا ئەوه‌نده شوولی لینه‌کنیشی که چی دیکه نه‌یه‌وی بگه‌ریته‌وه.

تکه‌لیدان لای براده‌رانی خزمه‌که‌مان

پیشتر گوتم، ئیرانییه‌کان به‌کومه‌ل به‌ره‌و تورکیا و دوه‌بی ده‌چن، به‌لکو بو چهند رۆژیک هه‌وای ئازادی هه‌لبمژن. هه‌ر یه‌کسه‌ر ژن و کچه‌کانیان که ده‌گه‌نه ئه‌و ولاتانه له‌چکه‌کانیان فریده‌ده‌ن، گه‌نجه‌کانیشیان به‌ دوا‌ی ئه‌و شویتانه‌دا ده‌گه‌رین که بیره و شه‌رابی لیده‌فرۆشری، به‌لکو قومیکی لی فر بکه‌ن. ئه‌وان به‌نیو شه‌قامه‌کاندا پیاسه ده‌که‌ن، له‌نیو چادریکا هه‌مبه‌رگه‌ریک ده‌خۆن و ئیدی ئاوی بیته و ده‌ستان بشۆ.

به‌ده‌ر له‌وانه‌ی بو کاتی پشوو‌دان دینه ئه‌و ولاتانه له‌گه‌ل ده‌وله‌مه‌نده‌کان که له‌ دوه‌بیدا ده‌ژین، یه‌ک دوو هه‌زار ئیرانی به‌ خۆیان و خاوخیزانیانه‌وه له‌و میرنشینه‌دا ده‌ژیان. زۆربه‌شیان رۆله‌ی ئه‌و بازرگانه نه‌ریتپاریزانه‌ی بازارن، که به‌ کولک و پیسته‌وه له‌ پشت رژیمی ئیستای ئیران. ئه‌وانه هیله تونده‌که‌ی ده‌سه‌لاتداری ئیران، ئه‌وانه‌ی له‌ کاتی پیویستدا به‌ زۆره‌ملی و توندوتیژییه‌وه له‌چک و سه‌رپۆشیان له‌سه‌ری ئافه‌رده ئیرانییه‌کان ده‌نا و له‌و باره‌شه‌وه منگه‌مگ له‌گه‌لیان دادی نه‌ده‌دا و هیچ قسه‌یان له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرا.

ئه‌و بازرگانه نه‌ریتپاریزانه، هه‌ر هه‌موویان له‌ بازاره‌کانی تاران، ئیسفه‌هان، یه‌زد، شیراز و مه‌شه‌هد ناوی ناسراو بوون. ئه‌وان هیچ له‌ کۆمپیوته‌ر و ئه‌نته‌رنیت و فیسبووک ناگه‌ن، به‌لام راوێژکاریان له‌ جیهانی دیجیتالییدا رۆله‌کانیان. رۆله‌کانیان به‌ سه‌ختی له‌گه‌ل شیوه‌ژیانی مه‌لا رۆحانییه‌کانی ئیراندا هه‌له‌ده‌که‌ن، هه‌ر بۆیه‌ باریان کردۆته‌ تورکیا و دوه‌بی، هاتوونه‌ته‌ شوینیک که نیوه‌ندگییرییک له‌نیوان بازاره‌کانی ئیران و هی نیوده‌وله‌تی

بکەن. لە ماوهی یەک دوو سالدا بە ملیاران دۆلار دەستکەوتیان بە دەستەئێناوه، بە جۆریک باب و باپیرانیان هەر خەوینیشیان بەو جۆرە دەولەمەندییهوه نەدەبینی. ئەوان وایان لێهات، نەیان دەزانی چی لەو هەموو سەرمايه قەبە قەبەیه بکەن. ئیدی کەوتتە کڕینی فیللا و ئەپارتمان لە دۆبە، ترومبیللی گرانبه‌هایان بۆ ژنەکانیان کړی و منداڵه‌کانیشیان نارده گرانترین خویندنگه و زانکۆی به‌ریتانی و ئەمریکایی. ئیدی خۆشییان لە پاره و سەر به‌ستیه‌کان بینی، به‌لام پشتگیری رژی‌میشیان ده‌کرد، چونکه هەر به‌هۆی رژی‌مه‌وه بوو، ئەوان به‌و جۆرە دەولەمەند ببوون.

زۆرینه‌ی پیاوه‌ پارهدار و دەست‌پوێشتووه‌کان له‌نیۆ ئەو توێژه‌ بازارگانانه‌دا، ئەو کەسانه‌ بوون که کاریان بۆ سوپای پاسدارانی ئێرانی کردبوو. لە ماوه‌ی ئەو ئابلقه‌ تیک‌ده‌رانه‌ی نیۆده‌وله‌تییدا که وه‌ک سزایه‌ک به‌سه‌ر ئێراندا سه‌پیندرابوو، ئێران ده‌یزانی به‌ رێگه‌ی جیاواز جیاواز خۆی له‌ژێر باری ئەو ئابلقه‌یه‌دا بدزیته‌وه. کارخانه‌ بیانییه‌کان، که‌ره‌سته‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیان له‌ رێی دۆبەیه‌وه‌ ده‌فرۆشته‌ ئەو بازارگانانه‌، ئەوانیش له‌ رێی خۆیانه‌وه‌ به‌ قاچاخ ده‌یانگه‌یانده‌ سه‌ر زه‌مینی دوورگه‌ و به‌نده‌ره‌ ئێرانییه‌کان. به‌م جۆرە به‌ ملیۆنان دۆلاریان ده‌ستکەوت.

برازای ژنه‌که‌م، که‌ ده‌لال بوو، رینوینی ئەوانه‌ی بۆ لای کاروباری کڕین و فرۆشتنی خانووبه‌ره‌ی دۆبەیه‌کان کرد. ئیدی له‌ رێی ئەوه‌وه‌، ئیمه‌ ئیستا بانگه‌یشتی خوانی تککه‌لیدانی کۆمه‌لیک له‌و بازارگانه‌ هه‌ره‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ ئێرانیانه‌ کراوین.

هه‌موو ئەو زانیاریانه‌ی سه‌باره‌ت به‌و کۆمه‌له‌ کەسانه‌، که‌ له‌ برازای ژنه‌که‌م وه‌رمگرتبوو، هه‌یچیانم به‌ خوشکه‌که‌م نه‌گوت، ده‌نا ئەگه‌ر پیمبگوتبا، ئاراسته‌ی سه‌ردانه‌که‌ به‌ جۆریکی دیکه‌ی لیده‌هات. منیش که‌ سه‌یکێ تاسه‌مه‌ند بووم و ویستم ئەو بازارگانانه‌ له‌ نزیکه‌وه‌ ببینم و له‌گه‌ڵیاندا

بکه و مه قسه، به شیک له م هه لۆیسته م له بهر خاتری دایکم بوو، به شیکیش له بهر خاتری کتێبه که م بوو، که خه ریکی نووسینی بووم.

منیش دلخۆش بووم که به مارسدیسه که شخه که وه به ره و شوینی تکه لیدانه که رۆیستم. دنا ده بوايه وهک بابایه کی نووسه ر بچووبام، ئەمه ش به دلنیا ییه وه به دلێ ژنه که م نه ده بوو، که له نیو ژنانی ئاماده بوو، که هه موویان ترومیلی گرانبه هایان هه بوو، هه ر یه که شیان دوو تا سی پیشخزمه تی تایله ندییان به کری گرتبوو.

دهرگه ئاسنینه گه ورۆنه که ی فیلاکه کرایه وه، منیش به نیویدا لیم خوری تا گه یستمه گه راجه که و ترومیله که م لی راگرت. هیشتا له ترومیله که مان دانه به زیبووین، چه ندین کچ و ژنی گه نجی تایله ندی به پیرمانه وه هاتن. حه فت کچی خزمه تکار؟ ده شکری ئەوانه ته نیا بو ئەو رۆژه به کری گیرابن. هه ر چۆنیک بی، ئەمه ش بو خوی ئەزموونیک بوو.

فیلاکه پانو پۆر و زه به لاح بوو، هه ر ده بی هی سه وودیک بی. ژنه که م به تاسه بوو تا ژنه کانیا ن ببینی، بیگومان هه ر ده بی که پوو، گونا و چه ند شوینیکی دیاری جه سته یان، به نه شته رگه ری جوانکاری وایکرد بی که ئیستا هه یانه. له ئیراندا ئەم جوړه کاره ئاساییه، له م رۆژانه و له ئیران لووتیک نابینی، ئەو جوړه نه شته رگه رییه ی بو نه کرابی.

به پیچه وانه ی ژنه که م، خوشکه که م تیشکوی هزری خوی خستبووه سه ر کچه خزمه تچیه تایله ندیه کان، پیده چی ویستبیتی بزانی، ئاخو ئەوان لیره چی ده که ن، چه ند وه رده گرن، ئاخو میردیان کردوو. مندالیان هه ن، یان ئاخو ئەوان له دوه بیدا به خته وه رن و ئیدی پرسیارگه لی له و بابته.

هه رچی چیرۆکی دایکیشم بوو، شتیکی دیکه بوو. تیبینی ئەوه م کرد، هه ر له گه ل ئەوه ی گه یشتینه ئەوی، پشتی خوی راستکرده وه، قیت وه ستا. ئەو

هەرگیز شتیکی منی نه خویندبووهوه، قهتیش لئی نه پرسیم، ئاخۆ ده‌بارهی چی ده‌نووسم. به‌ده‌ر له‌وه‌ی من چی ده‌که‌م، گومانم بۆچی ده‌چی، ئاخۆ ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌م باشه‌ یان نا، ئه‌و هه‌موو متمانیه‌کی به‌ من هه‌بوو. بۆ ئه‌وه‌ش ئه‌و پێویستی به‌ بیر و بۆچوونی که‌سینک نه‌بوو له‌سه‌ر من. ئاخ‌ر خۆ ئه‌گه‌ریکی دیکه‌ له‌گۆریندا نه‌بوو، به‌لای ئه‌و، ده‌بوایه‌ من هه‌ر باش بم و ب‌رایه‌وه‌.

کچه‌ تایله‌ندییه‌ پێشخزمه‌ته‌کان یاوه‌ری ژن و خوشکه‌که‌میان بۆ ژووره‌وه‌ کرد، منیش به‌ هه‌تواشی له‌گه‌ل دایکم به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ رویشتین که‌ دووکه‌لی تککه‌ و که‌بابی لینه‌لده‌ستا.

نزیکه‌ی پازده‌ ژن و ئه‌وه‌نده‌ش پیاوی ریشدار له‌پریکه‌وه‌ له‌پشت داره‌کانه‌وه‌ په‌یدا‌بوون. ئه‌و ژنانه‌، هه‌موویان به‌ نویتترین جلی مۆده‌ و له‌چکی سه‌ریانه‌وه‌ هاتن و دایکمیان ماچکرد و پیاوه‌کانیش به‌خه‌ره‌اتنیکی تایبه‌تیان لیکردم. پاشان ب‌رازاکه‌ی ژنه‌که‌م هه‌ر پازده‌ پیاوه‌کانی به‌م جوۆره‌ی خواره‌وه‌ پیناساندم:

- ئه‌حمه‌د ره‌زائی؛ گه‌وره‌ بازرگانی پینلاو و گه‌نم و جوۆره‌کانی دیکه‌ی دانه‌ویله‌.
- عه‌لی باشی؛ گه‌وره‌ بازرگانی که‌لوپه‌لی ناوما‌ل، وه‌ک به‌فرگه‌، ده‌زگای جلشۆر، گسکی کاره‌بابی.
- ره‌زا قومی؛ گه‌وره‌ بازرگان له‌ ئامی‌ر و که‌ره‌سته‌ی کشتوکالی وه‌ک تراکتۆر.
- حه‌سه‌ن ره‌شیدی؛ گه‌وره‌ بازرگان له‌ پێخه‌ف، په‌تۆ، په‌رده‌ و سه‌که‌ی په‌رده‌.

- جه مال نهجهفی؛ گهوره بازرگان له چاکهت و پالتوی پیاوان، دوولینگه، کراس و جلهکانی ژیرهوه.
- موحسین ئەراکی؛ گهوره بازرگان له مریشکی بهستوو ههروهها جوړه مۆدیلی تایبهتی مارسیدس.
- ناسر زهمانی؛ گهوره بازرگانی گوشتی بهستوو، بهروبومی گوشت و پایسکل.
- جهعفر فاخر؛ گهوره بازرگانی زیږ و ئالتون.
- سهمیم راهناقارد؛ گهوره بازرگانی ماکیاژ و جلوهرگی ژیرهوه.
- محهمه د کهمال؛ گهوره بازرگانی بووکهله و یاری مندالان و شیري پۆدره.
- موجته با کاشانی؛ گهوره بازرگانی پهنیر، سابوون و تایت.
- زهمان قادری؛ گهوره بازرگانی جوړهکانی ترومبیل و پارچه یهدهگهکانیان.
- باقر زهنگنه؛ گهوره بازرگانی کۆمپیوتەر و پرینتەر و عهدهسهی چاویلکه.
- رهجا رهحمانی؛ گهوره بازرگانی پەت و داو، گلۆپ، چلچرا، میز و کورسی.
- سالم سابەر؛ خودانی فئیلا جوانهکه، گهوره بازرگانی کوتال، بازرگانی جلی ژنانه، نهخاسمه لهچک و سهرپۆش. "شایانی باسه هەر له بهر خووخده و ئارهزووشی بازرگانی به کهلوپهلی نهخوشخانهکانیشهوه دهکا." خزمهکه م ئەم قسهیهشی خسته سەر پیناساندنهکه و به

خەندەيەكيشەوہ دريژەى پيدا؛ "چونکہ پوژى له پوژان حەزى لىبوو بىتتە پزىشک، بەلام تىيدا سەرنەكەوت."

ئەو پياوانە خۇشيان لەو پارەيە دەبىنى كە ئازادىيان بۇ خۇيان و مال و مندالىيان پى دابىنکردبوو، كەچى لە نىشتمانەكەشياندا ريگەيان بە ئازادى ئەوانى دىكە نەدەدا! لەوانەيە ئەوہش دروست نەبى، من شتەكە گشتگىر بكەم، بەلام كرۆكى راستى لەو جۆرە بىرکردنەوہيەدا ھەيە.

عاقىل بە، وام بەخۆم گوتەوہ. ئەمرو لەگەليان باژو. تىگەيشتنەكە بەلاوہ بنى و خوشى بىينە. خو خوشيشە ئەم دۇخە تاقى بكەيتەوہ.

دواى ئەوہى برازاي ژنەكەم ھەموويانى پىناساندم، بىدەنگىيەك بالكىش بوو.

منىش چاوم لەسەر دايكم بوو. كاتىك لە فيلاكە چووينە ژوور، نەمدەزانى ئاخو دايكم بىر لە چى دەكاتەوہ، بەلام ئىستا ھەست دەكەم، ئەو بازرگانانە دنەى شتىكيان دابى، چونكە بىنيم رووخسارە خەمبارىيەكەى جارانى بەدياركەوتەوہ.

ئەوہم لى روون بوو، دەيوست شتىك بلئ، ھەمووان چاوەرئ بوون. ئىنجا دايكم بە قامكى دۇشاومژەى ئاماژەى بە من دا و گوتى: "ئەوہش كورەكەمە. ئەو دەنووسى. كەچى ناتوانى جاريكى دىكە بگەپرىتەوہ نىشتمان."

باقی چیرۆکه‌کی نیو ئیتلاکه

خانه‌خوئ و ژنه‌که‌ی رینوینی ئیمه‌یان بۆ به‌ر سینیبه‌ری دار خورمایه‌که‌ کرد، که له‌نزیك شوینی تکه‌ لیدانه‌که‌ بوو. له‌سه‌ر میزه‌که‌ هه‌موو جوړه شتیکی خو‌ش، سه‌لاته، کولیچه، شه‌ریه‌تی میوه له‌نیو سوراخی گه‌ورۆنه داندرا‌بوون. هه‌ندیك له‌ دووری ئه‌وانیشه‌وه، میژیکی دیکه داندرا‌بوو، خواردنه‌وه‌ی توند و به‌هیزی جیاواز. ئه‌و پیاوانه‌ی له‌ ده‌وری بوتله‌کان وه‌ستابوون، به‌دمه‌ست ببوون، زۆری پینه‌ده‌چوو، له‌سه‌ر پیی خو‌یان خو‌راناگرن ده‌بی ژنه‌کانیان بیانبه‌نه‌وه‌ مالی.

من رینگر نه‌بووم له‌و کاره. لی ئه‌گه‌ر له‌ ئیران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بگیری که خواردووته‌وه، شه‌ست جه‌لده‌ت لیده‌دری. باوک و باپیرانی ئه‌و پیاوانه له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا شیلگیر بوونه له‌سه‌ر ئه‌و جوړه سزادانانه.

هه‌رچه‌ند من ئیستا نه‌مه‌وه‌یست خو‌م به‌و شتانه‌وه‌ سه‌رقال بکه‌م، به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستم به‌ نائاسوده‌ییك کرد. سه‌د جاران به‌ خو‌م گوته‌وه‌: هه‌مووی به‌ یه‌ك ربه‌ مه‌پیه‌وه. هه‌لبه‌ته له‌نیویاندا پیاوی باش هه‌ن، به‌لام به‌ بی پشتیوانی ته‌واو و په‌سه‌ندکردنی نابینایانه‌ی مه‌لایه‌کانی ئیران، ئه‌و پیاوانه ناتوانن یه‌ك شه‌نقاو باوین. ئه‌وانه سه‌د له سه‌د لیگراون و په‌سه‌ند کراون، ئه‌وانه هه‌موو شتیکیش ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌سپی ئایه‌توللاکان نه‌گلی. چونکه ئه‌گه‌ر باری مه‌لایه‌کان له‌نگ بوو، ئه‌سه‌په‌که‌یان گلا، ئه‌وا ئیمپراتۆریه‌تی ئه‌و بازرگانانه‌ش به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌رمی.

ئەوھى ئەوانە دەيگەن، كاريكى زۆر ئاسانە. ئەوانە بازارى نەريتئاساي ئيرانىيان پوان كرووھ. لەبەرئەوھى ژنان ھەر دەبى بە تۆپزى لەچك بگەن و سەرپۆش لەسەر دابننن، بەلای كەمى ھەر ئافرەتتەك پتويستى بە سى تا چوار لەو پارچە قوماشانە ھەيە.

«سالم سابىرى» خودانى قىللاكە، بازارى لەچك و سەرپۆشى قورخكردووھ. ھەر بۆ نموونە دە ملیون لەچك و سەرپۆش لە چين بە پادان دەدا و دەيھينتتە دوبەي، لەويشەوھ پەوانەي بازارەكانى ئىرانى دەكا. لە ھەر لەچككيش بەلای كەمى سى يۆرۆي دەستكەوت دەبى و لەھەر سەرپۆشكيش يەك يۆرۆ. بەم جۆرە، لە شەو رۆژيكا بيست ملیون يۆرۆي ليدەدا و دەيخاتە تەنگەي باخەلى.

ئاوھە لەگەل دايكم توشى ئەو دانىشتنەي بارزگانە دەستەبژيرەكان بووين. پياوھەكان ھەر پىكى كۆنياك و ويسكييان ھەلەدا قرتەي پىكەنيشيان رۆژە رىيەك دەپۆيى. ھەر دەيانويست بەدمەست بن.

ھەرچەندە من لە بەدمەستەكان نيم، بەلام خۆشيبى لە دانىشتنى دۆستان دەبينم كاتى دەخۆنەوھ. بەلام ھەرگيز حەزم بە چارەي ئەو كۆمەلە بارزگانانە نەدەھات. بەلى دەكرا لەگەليان باسى كاروبارى بارزگانى و ژيان لە دوبەي بگەين، بەلام خۆ ئەوان ئەو دەرفەتەيان نەدامى، بەلكو ھەر باسوخواسى دىكەيان ھەبوو، وەك بردنەوھى دۆنالڊ ترەمپ لە ھەلئار دنەكانى ئەمريكا.

بىرازاكەي ژنەكەشم، كە ئەويش زۆرى خواردبووھو، لەپرىكەوھ باسى ھالەتى ورتنەكردنى دايكمى ھيتايە گۆرئى. پىي رايگەياندن، ھەندئ جار ئەو بىرۆكەيەي بۆ دئ گوايە بەرەو مەككە بەرپۆيە.

ئىنجا يەككىك لە بازىرگانەكان گوتى؛ "ئۇ، چ خۆشە."

يەككىكى دىكەش ھەلئىدايى؛ "مايەى پىكەننە."

يەككىكى دىكەش سەرى قسەكەى لىئوھەرگرتەوھ و گوتى؛ "دايك و باوكەكانمان تەمەنىكىيان بەرىكردوھ، بۆيە گەيشتوونەتە ئەو حالەتە ناسكە."

بازىرگانىكى دىكەش گوتى؛ "مامى منىش ھەروا بوو. خۆى لە سەرەتاوھ وانەبوو. ئەو لەپرىكەوھ رۆيشت، بەلام نەچووھ مەككە، بەلكو گەرايەوھ ئەو گوندەى لىى لەدايك ببوو. يەكەم جارىش مالباتەكەى گوئىيان پىنەدا، لىيگەران بچىتە زىدەكەى، پىيانوابوو ھەر بۇ ئەوھ چۆتە ئەوئ بەلكو سەرىكى لای دووكانى كارىى و بەھارات بدا. بەلام جارىكىيان رىگەى مالى خۆى پىنەزانىەوھ. ئەوھبوو يەككىك گەياندبوويە پۆلىسخانەكە. ئەو كاتەش كە پۆلىس پرسىارىيان لە پزىشكى خانەوادەكەى كرد، ئەوئىش ناوونىشانى ئەو مالەى گوندەكەى خۆيانىيانى پىدابوو، كە پىش پازدە سال لەوئ بارى كردبوو، لە تاران دەژيا."

دىسان يەككىكى دى لە وان گوتى؛ "داپىرەم لە دايكەوھ چەندىن سال بوو تووشى دەردى ورپنەكردن ببوو."

ئىنجا برازای ژنەكەشم گوتى؛ "ئەمە چىيە؟ خۆ ھەر يەك لە ئىمە باوك، دايك، داپىرەيەكى ھەر ھەيە تووشى ئەو دەردە بووبى."

"نەخىر، ھەر بەراستى،" پىاوھكە ھاتەوھ قسە؛ "ئەو داپىرەيەم چىدى نەيدەناسىمەوھ. ئەو ببووھ مندال. واى رەفتار دەنواند، ھەرۆك ئەوھى كىژىكى شەش سالان بى. رۆژىكىيان بە خۆى و بووكەلەيەكى كۆننەوھ بەنىو مالەكەدا دەسوورايەوھ. ئىمەش تىنەگەيشتىن چۆن دەستى گەيشتە ئەو شتە. ئىدى لەو كاتەوھ وازى لەو بووكەلەيە نەھىنا. قسەى لەگەلدا دەكا،

جلی لئ دەگۆرێ، له گه‌ڵ خۆی ده‌بیرده‌ سهر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی. ته‌نانه‌ت دایکیشم نانا‌سیته‌وه‌، جیهانه‌که‌ی ئه‌و بوته‌ بووکه‌له‌ کونه‌که‌. له‌وانه‌یه‌ ههر له‌ تافی مندا‌لییه‌وه‌ ئه‌و بووکه‌له‌یه‌ی هه‌بێ و پاشان که‌ له‌ ته‌مه‌نی چوارده‌سالی‌دا شووی به‌ با‌پیره‌م کردووه‌، له‌گه‌ڵ خۆی هه‌تایه‌ته‌ تاران. به‌لێ، رێک و ره‌وان له‌ رێی ئه‌و بووکه‌له‌وه‌، داییره‌م شه‌وانه‌ له‌ کاتی خۆی ده‌چیته‌ سهر جیگه‌که‌ی خۆی و خه‌ویکی باشیشی لێده‌که‌وی.

له‌ چاوی ئه‌و چیره‌که‌ ناسراو و پر له‌ ئازارانه‌، حوکمی من به‌سه‌ر ئه‌و ده‌سته‌ پیاوه‌دا نه‌رمونیا‌نتر بوو، باشتر ده‌متوانی له‌گه‌لێان بکه‌ومه‌ قسه‌وباس. له‌ پشته‌وه‌ش ده‌نگی موزیکی که‌یف و سه‌فا و ده‌نگی شادمانی ژنه‌کانیش ده‌هات. خوشکه‌که‌شم هه‌ندیک له‌ دووری ئه‌وانه‌وه‌، له‌ ژێر دارێک به‌ته‌نیا وه‌ستابوو، تیگه‌یشتم هه‌ست به‌خۆی ده‌کا باش نییه‌. له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ژن و پیاوانه‌ یاده‌وه‌ری پر له‌ ژان و به‌سوێیان لێ ژیا‌ندبیته‌وه‌.

له‌و کاته‌ی خوشکم خرابووه‌ کونجی زیندانه‌وه‌، ده‌نگۆی وا بلاو بووه‌وه‌، که‌ پاسه‌وانه‌کان وه‌ک کاریکی پیره‌وز له‌نیو چاوه‌ زیندانه‌کاندا ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سهر کیزه‌که‌کان و لاقه‌یان ده‌که‌ن. یه‌کی له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی خوشکه‌که‌م له‌ زیندانه‌که‌دا کوژرابوو، له‌و کاته‌ی نه‌یویستبوو خۆی راده‌ستی پاسه‌وانه‌که‌ی بکا. ئیدی پیاوه‌که‌ له‌ تووره‌بیان ئه‌وه‌نده‌ به‌ توند پێله‌قه‌ی له‌ زگی دابوو، که‌وتبوو، پاشان ههر به‌و هۆیه‌وه‌ گیانی له‌ده‌ستدابوو. له‌وانه‌یه‌ من زاتی ئه‌وهم نه‌کردبێ، شتیکی وه‌ها له‌ خوشکم بپرسم، ئاخۆ ئه‌و سالانه‌ی له‌ زیندان چۆن تیپه‌ریون. یان تو‌بلی ههر به‌ خۆی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی نه‌دابی، پرسیاریکی وه‌های لێکه‌م؟

گویم لێبوو خوشکه‌که‌م بانگی کردم و منیش یه‌کسه‌ر بۆ لای چووم.

لێ بپرسیم؛ "به‌ یارمه‌تیت ده‌توانین لێره‌ برۆین؟"

منیش هیئدمه گرتی بووم. باشه بوچی زووتر بیرم لی نه کردبووه؟ خوئی دهبوایه وریاتر بوومایه.

پیئگوته وه؛ "بیگومان."

ئینجا چووم ژنه کهم ئاگادار کرده وه.

ئویش پرسى؛ "چون بوو وه ها له پریکه وه؟"

- "دواتر پیئت ده لیم بو."

- "به لام خو بیئریزییه وه ها له پریکه وه هه لبستین و برۆین. بهم جوړه له لای برزاکام و براده رکانی توشی شهرمه زاریم ده که ی. باشه بوچی وا ده که ی؟" به نارازییه وه وای لیپرسیم.

- "داوای لیبورن ده که م. دواتر شته که ت پیده لیم."

- "خو پرسه که هه تاییه ت نییه به ئیستا، هه موو کات تو هه ر وا ده که ی. ئاخر خو ئه وه بیروکه ی من بوو که بیینه دوه ی تا دایکت و خوشکت ببینن، منیش هه موو شتیکم کرد، که ئه وان به ختیار بن و ئیره یان پی خوش بی، به لام توش هه روه ک ئه و بازرگانانه ده جوو لئیته وه. خو ئه وانیش هیچ پرس و رایه ک به ژنه کانیا ناکه ن. هه ر خو یان بریار ده دن و ژنه کانیشیان ده بی به گوئیان بکه ن."

- "داوای لیبورن ده که م." دیسان هه روام پیگوته وه.

ئینجا به دلشکاوی دهستی دایه جانتا که ی و به ره و لای ترومبیله که رویشت.

خوشکه که شم یارمه تی دایکمی دا تا بیگه یه نیتته نیو ترومیله که و له سه ر
کورسیه که ی خوی دایبیشینی.

ئه وسا به بیده نگی ئه ویمان به جیهیشت.

باخی سیوان

بۆ ئەوەی تۆلەى ئەو ھەلسانە ناوہختە بکەمەوہ، یەکسەر بەرہو باخی سیوان لیمخوری، دواتریش لە چیشخانە یەکی خۆش لابدەین و نان بخۆین.

لەنیو ئەو بلاونامە زانیاریانەى ھوتیلەکەدا، ئەوہ ھاتبوو کە سەردانکردنى ئەو باخی سیوانە شتیکی دلرفین و ناوازدە. بەراستی ھەرواش بوو، ئاخر ئیمە دەستبەجی کە بینیمان ھەر وامان بۆ دەرکەوت. کاتیکیش لەنیو ترومبیلەکە دابەزین و بەرہو نیو باخی سیوان بەرپیکەوتین، پیمان نایە جیھانیکی سەوزی تەر و تازە، کە شتیکی وەھا لە دوبەبیدا ھی چاوەروانکردن نەبوو. ئەو دار سیوہ گەورە گەورانە، جوړە باخیک بوون لە بەھەشت، کە لە پشت ئەو ھەزاران قوللە و بورجی بەرز بەرزەر لیدرابوون. بینینی ئەو سیوہ لاسوورە ئالتونیانە کە بە دارەکانیانەوہ شوپ ببونەوہ، ئەوہندە خۆش بوو ھەر نەبیئەوہ، بۆن و بەرامەى ئەوہندە کاریگەر بوو، ھەر زوو ھەر چوارمان ھەرچی بۆن و بەرامەى کەباب و تککەلیدانی قیلاکەى بەجیمان ھیشتبوو، لەبیرمان چووہوہ.

ھیشتا دایکم بە باخەکە سەرسام نەبیوو، ئەو بە شیوہ یەکی ئاسایی وەستابوو، سەیری دەکرد، ھەر وەک ئەوہى سیوہکان ھی باخەکەى مالى خۆى بى. بەلام خوشکەکەم زۆر بە باخەکە سەرسام بوو. سەرى لە لقی داریکیان بردە پیشەوہ، بۆنى سیوہ سوورەکانى کرد. منیش ھونراوہ یەکی «ھیرمان کۆنیکى»⁴⁰ بەلجیکیم ھاتە یاد:

⁴⁰ Herman Coninck

ئو، من نازانم،

به لَام خَو هه يه، ئاي چهند جوانه.

بلي: سه يركه، مه ليك

فيرم بكه چون مهل بيبينم

بلي؛ زيان نانيكه،

تا بيخويت و سيوي سووريش له دلخوشيان، ده ي ده ي، هيشتا بلي.

ده ي فيرم بكه بگريم

كاتيكيش ده گريم

فيرم بكه بليم: نه وه هيچ نيبه.

چومه لاي خوشكم دانيشتم، پيمو ابو و نه ساته هات تا نه م پرسياره ي
ليكه م، پرسياره زور گرنگه كه ده بي ئاشكرا و روون بي: ده ي سه باره ت به و
هه موو سالانه م بو باس بكه. ئايا شتيك هه يه، من نه مزاني بي؟ به لَام خَو نه و
به ره و لاي دارسيويكي ديكه رويشت و له وي له سه ر لمه كه ي نوشتايه وه تا
بزاني ئاخو چون نه و سوونده ديارانه ي سه ر لمه كه، ره گوريشه ي
دارسيوه كان ئاو ددا.

ويستم پي بليم، هه موو نه و سالانه ي نه و له زينداندا بو، من به خته وه ر
نه بووم. ده مويست پي بليم، نه و هه موو سالانه من هيچم نه كرد، له
نوسين زياتر، نه مه ش وهك خو سزادانيك بوو تا هاوسه نكيك بدوزمه وه.
به لَام نه متواني شته كه ده ربيرم. من ده مويست بليم، من نه مده تواني له و
ماوه يه ي نه و له كونجي زينداندا بو، سه رداني بكه م، من له و حاله دا

نەبووم، بتوانم يارمەتى بەدەم، بەلام لە يەكکە لە کتیبەکانمدا، من ئەوم لە زیندان دەرھینا⁴¹. وامکرد ھەلبە و دال دەى خۆى لە نۆ شاخەکاندا بدۆزیتەوھ. من ئەوم بە بەفر و کرپوھ بەرھو ئەشکەوتیک نارد و ھەموو جیبییەکانیشم لەسەر بەفر رەشکردنەوھ، بۆ ئەوھى پاسەوان و ياساوالەکانى زیندان نەتوانن بیدۆزنەوھ. من دەمویست پى بلیم؛ پىشتر من نان، خۆراک و جلو بەرگى گەرم گەياندبووھ ئەشکەوتەکە و لەوئى بۆم ئامادە کردبوو. لىگەرام لەوئى سى سەد سال خەوى لىگەوئى، ھەرھەک يارانى ئەشکەوت و چىرۆکەکەى نۆ قورئانى. ھەنووکەش کتیبەکە، رۆمانەکەم لەگەل خۆم ھىناوھ و لەسەر دەشبۆردى ترومبیلەکەم دامناوھ. ئاى کە چەند بە خۆشحالىیەوھ حەزم لىبوو لە سىبەرى ئەو دارسىوانەدا يەک دوو لاپەرھى بۆ بخوینمەوھ، بەتایبەت دوايىن لاپەرھى:

ئىدى کاروبار بەم جۆرە رۆيشت، پياوھکانى ئەشکەوت لە کوتايىدا پەنايان
بۆ بن ئەنواکە برد.

ئەوان گوتيان: خوايە رەحمان پىگە.

لەو ئەشکەوتەدا ئىمە چاو و گوئى ئەوانمان بۆ چەندىن سال داپۆشىن.

کاتىکىش رۆژ ھەلدەھات، پياوھکان رۆژيان وا دەبينى کە لە لای دەستە
راستى ئەشکەوتەکەوھ ھەلدى.

ھەر کاتىکىش رۆژ ئاوا دەبوو، پياوھکان رۆژەکان دەبينى، کە لەلای
دەستە چەپى ئەشکەوتەکەوھ ئاوا دەبى.

لەوئى لەو نۆوانەدا ئەوان خۆيان بينیەوھ.

⁴¹ مەبەستى نووسەر لە کتیبەکە خۆشەويستەکەى خۆى، «خەتى بزمارى» يە. و.

ئەوان پېيان وابوو بېدارن، كەچى نوستېبون.

ئىمەش ئەوانمان بەسەر لاي چەپەو راستەو وەر دەگىرا.

ھەندىك ھەبوون دەيانگوت: ئەوان سى كەس بوون و چوارەمىشيان ئىشكى لىدەگرتن.

ئەوانى دىكە دەلېن: ئەوان پېنج كەس بوون، شەشەمەكەيان ئىشكريان بوو. خەملاندنىك لە كۆپرە پىدا.

ئەوانەى دەيانگوت سى بوون، گوتيان: ئەوان حەفت كەس بوون.

كەس نەيدەناسىن.

ئىمە ئەوانمان بە ئاگا ھىنايەو، بۆ ئەوھى لەئىو خۇياندا لە يەك بېرسن.

يەككىك لەوان پىرسى: ئىمە لىرەدا رۆژىك يان نىوہ رۆژىك ماوینەتەو.

دىسان ئەوانى دىكە گوتيان: ھەر خوا دەزانى ئاخو چەند لىرە ماوینەتەو. وا باشترە يەككىك لە ئىمە بە دراوى زىوینەوہ بچىتە شار. ئىمە دەبى وريا بىن، خو ئەگەر ئەوان بۆيان دەربكەوچ، كە ئىمە كىين، ئەوا بەردبارانمان دەكەن.

دواى گفتوگۇکردىيان، يەملىخا بە خوى و دراوىكى زىوین لە ئەشكەوتى ھاتەدەر.

كاتىكىش گەيشتە شارەكە، تىبىنى ئەوھى كرد، ھەموو شتىك گۇراوہ و لە زمانەكەشيان تىناكا.

ئاخر ئەوان سى سەد سال لە ئەشكەوتەكە خەوتىوون و بە خۇشيان نەياندەزانى. پاشان تو سالى دىكەشيان ھاتەسەر.

رۆژیکیان خوشکه که شم بیدار ده بیته وه.

به خۆی و دراوه زیوینه که ی نێو مستی له ئەشکه وتی دیته ده ر.

کاتیکیش ده گاته شاره که، سه رنج ده دا، هه موو شتیک گورا وه.⁴²

به لام نه متوانی بۆی بخوینمه وه، ئاخر ئەمه کاریکی ده ستپینه کراو بوو.

- "ده ی برۆین؟ پیموایی هه موو برسیمانه."

ئه وه هه میشه هه ر ژنه که م بوو، که منی ده گه رانده وه سه ر زه مینی واقع.

- "به لئ، زور باشه. ده ی با برۆین."

⁴² شایانی باسه، ئەم چەند دێره ئاماژە بۆکراوانە سەرەتا و کوتایی رۆمانەکه ی «خه تی

بزماری»ین. و.

بەرەو ئەبوزەبى

پۇژى پاشتر، دواى نانى بەيانى، خۇمان كۆكردهو و بەرەو «ئەبوزەبى» بەرپىكەوتىن، تا مزگەوتە گەورەكەى «شىخ زايد» بە چاوى خۇمان بىينىن. كاتىكىش كەلوپەكانم لە ترومبىلەكە باردەكرد، تووشى رۇوداويكى حەپەسان هاتم.

بىينىم هەندى لە ھاوولاتىەكانم، پىاو و ژنانىك لە تەمەنى خۇمەو، بە خۇيان و ھەگبەكانيان بە ئەسانسىرەكە ھاتنەخوار و خىرا بەنىو ھۆلى پىشوازى ھوتىلەكەدا بەرەو دەرەو رۇيشتن و تاكسىيىكان گرت و يەكسەر بۇ فرۆكەخانە تىيان تەقاند.

دايك و باوكە پىرەكانىشيان نامرادانە لە دەرەكەى ھوتىلەكە بەچاوى خەمبارەو و ھەستابوون بەرپىيان كردن.

منىش لە يەكى لە ھاونىشتمانىەكانم پرسى كە بەخۆى و جانتايەكى گەورە بە رۇودا چەقى: "ئەرى چى لەگۇرئىدايە؟"

"ترەمپ، دۇنالڈ ترەمپ لىناگەرى كەس بگەرپتەو،" كابرا واى پىگوتم و خىراش جانتاكەى فرىدايە نىو سىندووقى تاكسىيەكە.

دىاربوو سەرۆك ترەمپ برپارىكى دەرکردبوو، تىيدا ھاتبوو، ھاوولاتىە ئىرانىەكان و ھى پىنج ولاتى ئىسلامى دىكە بۇيان نىيە پى بنىنەو ھە سەر خاكى ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا. ھەموو ئەو ھاولاتىيە ئەمريكى-ئىرانىانەى كە بۇ پىشودان چووبوونە دەرەو ھى خاكى ئەمريكا، نەياندەتوانى بگەرپنەو ھە سەر مال و ھالى خۇيان. ھەر بۇيە ئەو گەشتىارانە

خیرا جانناکانیان تیگ دهننا، بۆ ئهوهی به زوویی بگه نه فرۆکه خانه کان. ئیدی ئهوه دیداره به ههشتاوییهی ئهوه میوانانهی هوتیله که له پریکه وه بوه دیمه نیکی جهه ننه ماوی.

کۆمپانیایکانی گهشتی فرۆکه وانیش رهتیا نکرده ووه ئهوه جوړه ریبارانه ههلبگرن تا به رهو ئه مریکا بفرنه وه. ترسویم بالی به سه ر دوخه که دا کیشا. منیش له پریکه وه بهو شته ی له که لله ی دام. هیدمه گرتمی: تو بۆت نییه بگه ریته وه هۆله ندا.

ئاخر من نه مده توانی ئهوه رووداوه له گه ل ئهوه گه شته ی که که میکی دیکه به ته ما بووین به رهو ئه بوزه بی بیکه ی، هاوکیش بکه م.

من ده بوایه له سه ری بنوسم، خۆی ئهوه تاکه هه ناسه بوو. ئیدی چوومه سه ره وه و له پشت میزی کۆمپیوته ره که م دانیشتمه وه.

"ئه ری ئه وه تو خه ریکی چیت؟" ژنه که م وای لپرسیم.

منیش ئه وه ی له خواره وه بینیم، بۆم باسکرد.

"ئای چه ند ناخ هه ژینه. حه یف بۆ ئه وه به سه ته زمانانه!" ژنه که م وای پینگوتم.

ئیمه ش ئه وه هه واله مان به دایکم نه گوت. هیچ چاره یه کیشمان نه بوو، ده بوایه گه شته که مان به رهو ئه بوزه بی درێژه ی پی بدا بایه.

پاشان هه ر چوارمان چووینه خوار. هۆلی پیشوازی هوتیله که ئارام ببووه وه، وه ک ئه وه ی هه ر هیچ رووینه دابی.

هه و لمدنا ئه وه دیمه نانه ی بینیم له نیو میشکدا نه خشیان بکه م.

"ده ی لیمه گه ری تره مپ ئه وه گه شته مان له بار ببا." من ئه مه م به زمانی هۆله ندی به ژنه که م گوت، که له ته نیشت من له نیوترومیبله که دانیشتبوو.

له ئاوينه‌ی ترومبيله‌كه‌شدا بينيم دايكم به‌سه‌ر ريگاي خه‌ونه‌كه‌يدا گوزه‌ر ده‌كا. خوي گه‌شته‌كه‌ ده‌بووه‌ گه‌شتيكي سه‌رنج‌راكيش. خوشكه‌شم له‌و بيده‌نگيه‌ي نيو ترومبيله‌كه‌ به‌ پرسنبيه‌وه‌ له‌ هه‌موو شتيكي ده‌رواني، هاوسه‌ره‌كه‌شم به‌ گومان بوو له‌وه‌ي هه‌موو شتيك به‌ باشي بروا. منيش له‌و دوخه‌دا هه‌موو تيشكوي هزري خوم خسته‌سه‌ر ريگه‌كه‌، ئاخ‌ر نابي و ناكري هيچ شتيكمان بيته‌ پيش، ريگه‌ي هه‌جمان لي تيكبا. منيش نه‌مه‌دزاني چي ديته‌ ريگه‌مان، به‌لام خو ئه‌وه‌ دوا ده‌رفه‌تم بوو، تا دواي ئه‌وه‌ دايكم به‌ دليكي خو شه‌وه‌ به‌ره‌و ماله‌وه‌ ره‌وانه‌ي بكه‌مه‌وه‌.

ئهمه‌ش دوا ديدارمان ده‌بي. له‌ ديداري داها‌تومان ئه‌گه‌ري زور هه‌يه‌، چيدي يه‌كدي نه‌ناسينه‌وه‌. ئه‌و من وه‌ك كوري خوي و منيش ئه‌و وه‌ك دايكيك كه‌ ده‌مناسي، نه‌بيينمه‌وه‌.

زوريش ربي تيده‌چي، ئه‌ويش له‌ شوينيك بوو كه‌له‌يه‌كي شارديته‌وه‌. كاتيكيش مندا‌ل بووم، له‌وه‌ تينه‌ده‌گه‌يشتم، ئاخو بوچي ئه‌و خوي له‌ په‌نا په‌رده‌ ده‌نا، تا چيروكم بو بگيريته‌وه‌. هه‌نووكه‌ په‌ي بيده‌به‌م، ئه‌و بويه‌ واي ده‌كرد، تا خوي له‌ ژير ئه‌و باره‌ قورسه‌ي ژيان بدزيتته‌وه‌ كه‌ له‌گه‌ل پياويكي كه‌رولال و پينچ مندا‌دا به‌سه‌ري ده‌برد. به‌م جوړه‌ ئه‌و خوي ده‌كيشايه‌وه‌ و ده‌چوووه‌ نيو دنياي ئه‌نديشه‌وه‌. ئه‌و به‌هره‌ي چيروك گيرانه‌وه‌ي هه‌بوو، كوره‌كه‌ي خويشي وه‌ك جه‌ماوه‌ري گوئگر به‌كارده‌هينا.

من له‌ ئاوينه‌ي ترومبيله‌كه‌وه‌ سه‌يري دايكم كرد، ئاگاي له‌ دنيا نه‌مابوو، به‌ گه‌شته‌ تايبه‌تبيه‌كه‌ي خوي سه‌رقال بوو. منيش به‌ دوايدا چووم، تاسه‌مه‌نديش بووم ئاخو دواتر به‌ره‌و كويم ده‌با. هه‌ر خو شم ده‌ستبارم له‌گه‌ل گرت. له‌ ئيستاشه‌وه‌ ده‌كري ئه‌للا به‌ خوي دايكم به‌ره‌و مالي خوي رينوين بي. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌مه‌شتزان و هه‌مه‌كار بوايه‌، له‌وه‌ زياتر شتيكي ديكه‌ نه‌ده‌كرا.

بهره بهره ئیمه تره مپ و بریارنامه که یمان له پشت خۆمان جیهیلا، تا دههاتیش له ری بۆم ده رکهوت، ژنه که م زیاتر برۆای به چۆنیه تی ترومبیل لیخوړینم پهیدا ده کرد. ئیدی که متر ئاگای له ریگا که بوو، بۆ خۆی ئاسووده لئی دانیشته.

لیخوړینه که ماوه یه کی خایاند، تا له سهر ریگا پیچاوپیچه که دا بامدایه وه سهر جاده ی خیرا، ئه و شارپیگا خیرایه ی به ره و مزگه وتی گه وره ی ئه بوزه بی ده رۆیشته. ئیمه هه موو ئه و قولله و تاوهره به رز به رزانه مان له دوا ی خۆمان جیهیلا و به نیو بیاباندا لیمان خوری.

له نیو ترومبیله که دا هه مووان کپومات بوون، تا چه ندیش دوور ده که وتینه وه، ئه وه نده له سهر شارپیگه خیرایه که ئارامتر ده بوو. تا وای لیها ت ئیمه تا که ترومبیل بووین له سهر جاده که دا ده رۆیشته.

کاتیکیش له ئاوینه که وه سهیری دایکم کرده وه، هه ستمکرد، ئیمه هه رگیز قسه مان له گه ل یه ک نه کردوو. پیشتر له گه ل یه ک نه دواوین هه نوو که ش هه ر هیچ یه که مین جاریش که هاته لام له ئه مستردام، نه مده زانی چۆن له گه لی قسه بکه م. زاتی ئه وه م نه ده کرد به ته نیا له گه ل ئه ودا بمینمه وه، به پیداگیرییه وه له ژنه که م پرسى، به ته نیا جیمان نه هیلن. خۆی ئه گه ر وا نه بوایه، ئه وایه بیدهنگی بالی به سه ردا ده کیشان، منیش نه مده زانی ئه و دیواری بیدهنگیه چۆن بشکینم.

خۆی بابه ت و یاده وه ری بی ژمار هه بوون، ده کرا له باره یه وه بدوینن، به لام خۆ نه ده کرا من ئه وانه به کاربه یتم تا بیانکه مه سه ره دوا ی قسه کانم له گه ل دایکما. هه ر له تافی مندالیمه وه، دایکم به ئاگایی یان به بی ئاگایی ئه و

مه‌ودایه‌ی نیوانمانی دروستکردبوو. ئەو نه‌یده‌ویست من وهک مندال ببینی، به‌لکو وهک پیاویک ببینی. ئەمه‌ش کاریگه‌رییکی زۆری له ژییانی مندا په‌یداکرد. پیتستر هه‌رگیز له‌سه‌ری نه‌وه‌ستابووم، به‌لام ئیستا له‌و ریگه ئارامه‌دا، ده‌رکم به‌وه کرد، که من له ناخی ناخه‌وه‌مدا هه‌رگیز دایکم خۆشنه‌ویستوو. وهک مندالیک هه‌ستی کردبێ، دایکی نایه‌وی و په‌رتی کردۆته‌وه، بۆی نه‌بوو بچیتته‌ کۆشی دانیشی.

کاتیکیش یه‌که‌مین دانه‌ی کتییی خۆم بۆ خۆم ده‌خوینده‌وه، حه‌په‌سام. ئاخ‌ر من ئەوه‌نده به‌ توندی باسی دایکم کردوو، هه‌ندی جاریش به‌ ناشیرین و بێ ریزییه‌وه له‌باره‌یم نووسیوه، شه‌رمم له‌ خۆم کرده‌وه. ئەوه‌ی من کردم هه‌رگیز شایسته‌ی ئەو نه‌بوو. په‌نگه‌ پتویستی به‌وه بکردبایه، هه‌نووک له‌ په‌ی وێژه‌وه له‌گه‌ل دایکم بدویم و خوی هه‌ر ئەمه‌ش گونجاوترین شوین بوو، که مالتاوایشی لیبکه‌م.

ئەو دایکیکی باش بوو بۆ ئیمه، منداله‌کانی به‌ باشی په‌روه‌رده کردن، ئەو ده‌بوايه بجه‌نگی تا له‌کوتایدا خیزانه‌که‌ی بپاریزی. من ده‌بوو ئەو په‌مانه‌م حه‌فت جارن بنووسیایه‌وه، تا په‌ویکی راسته‌قینه‌ بده‌مه‌وه دایکم. ئەو منی خۆشه‌ویست و ئەوه‌ش مایه‌ی ئیش و ئازاربوو که که‌سی دیکه‌ی ئەوه‌نده خۆش نه‌ویستوو.

له‌و کاته‌ی من ترومیله‌که‌م لیده‌خوری، هه‌زه‌کانم بۆ هه‌موو لایه‌ک له‌ شه‌قه‌ی بالیان ده‌دا، منیش له‌سه‌روبه‌ندی ئەوه‌دابووم دوودل بم. له‌وانه‌شه خوشکم راست بێ، ده‌بوايه به‌رده‌وام قسه‌کانمان بۆ دایکمان راست بکردایه‌ته‌وه. ئاخ‌ر من ئیستا نه‌مه‌ه‌زانی ده‌بی چی بکه‌ین.

له دیویکی دیکه شه وه، پیمو ابوو جیهانه که هی دایکم راستیتیره له راستیه که هی دوهی. منیش شادمان بووم که ده توانم پینوینی بکه م. ئه وه ش تاکه شت بوو، بۆ ئه وم پنده کرا. ئیستاش که له گه ل ئه و له سه فه ر دام، راستیکی دیکه م بۆ ده رکه وت. من خو شم وا بینیه وه که له ری حه جدا بم. خو من پینوینی دایکم نه ده کرد، به لکو له گه لیدا له کاروان بووم.

من هه میسه حه زم لیوو بچه مه ککه، ئه و خه ونه ش له ری چیرۆکه کانه وه له می شکمدا چه قی. هه روه ک پیشان ئه و ده یگزایه وه: "به ئه سپایه وه من په رده کونینه، گه وره، قورسه، که سه که توخه که ی مالی ئه للام هه لده دایه وه و ته ماشای ناوه وم کرد، سه یری که لوپه له کانی ژووری لیدانیشتم کرد. کورسیک که له سه ری داده نیشتم. قاپقاپه زه ردباوه کان و ئاوینه خره زیوینه که ی. له سه ر میزه که شی نان داندرا بوو."

وه ک مندالیک کاتی به و هزرانه ی له گه ل خو ی ده بردمه ئه و شوینانه، له حه په ساویان ده له رزم.

من له سه ر ریگا و له و بیابانه دا، لای ئاوفرۆشیک لام دا، ئاوفرۆشه که باره وشتریک بوتلی ئاوی پینوو. ژنه که شم چایه ی له گه ل خو ی هینابوو، ترمزه که ی له دووکانیکی «سترابوک» کرپوو. کاتیشمان به ده سه ته وه بوو، من حه زم لیوو دوا ی نیوه رۆیه کی دره نگ بگه یه مزگه وته که، تا دایکم بتوانی نوژی شیوان له مزگه وته که دا بکا. ئه مرۆش رۆژیکی دینی ئاهه نگ ئامیزبوو له ئه بوزه بی، به هه زاران که س بۆ نوژکردن ده چوونه مزگه وته که. ئیدی به هیواشی لیمخوری، به ره و بیابان هاژۆتم، به شیوه یه کی ئاساییش هیچ گه شتیاریک به ره و ئه وئ نه ده چوو.

ئیمه له وئ له ژیر سیبه ری دارخورماکاندا چایه خانه یه کی خو جییمان دۆزیبه وه، له وئ وشتر ده هاتن و ده چوون و هیچ ژنیکیش نه ده بیندرا.

پیاوه‌کان به دژداشهی سپی و عه‌گاله‌وه وهک سولتان دانیشتون، نیرگله‌یان ده‌کیشا. یه‌کئ له پیره عه‌ره‌به‌کان چایه، خورما و نانی بۆ هیناین.

ئه‌وئ شوینیک بوو، ده‌کرا به چه‌ندان سه‌عات لئی دابنیشم. له‌وئ نه ته‌له‌فون، نه ئینته‌رنیت، نه قاوه و نه ترمزی ستارباکت پیویست نه‌بوو. له‌وئ سه‌یری بیابانمان ده‌کرد، تا چاو حوکم بکا هه‌ر ئاسۆ بوو.

دایکم له ته‌نیشتم دانیشت و هینشاش له‌نیو تونی بابای پیریته‌وه ده‌خولایه‌وه. گویم لیبوو له‌به‌ر خۆیه‌وه برده‌بردیکی لیوه‌هات، سه‌ره‌تا وام زانی، هه‌ر له خۆیه‌وه شتیک هاتۆته سه‌رزاری، پاشان تیگه‌یشتم، که به دروستی وشه له‌دوای وشه‌ی سوره‌تیک، هۆنینه‌وه‌یه‌کی درێژی محهمه‌د ده‌لایته‌وه:

کاتی ئه‌ستیره‌کان ده‌رژین

کاتی چیاکان ده‌که‌ونه جوله

کاتی ئاژه‌له کئویه‌کان خرکراونه‌وه لای یه‌کدی.

کاتی زبیه‌کان هاروهاجانه هه‌لده‌ستن

کاتی....

ئه‌وه‌م زۆر پئ سه‌یر بوو، له‌کاتیکدا ئه‌و شتانه‌ی له‌به‌ر بوو، که‌چی به‌ده‌ر له‌وه هه‌موو شتیکێ دیکه‌ی له‌بیر چوو‌بووه‌وه.

به‌ دانیشتووی له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌نده داره‌که‌ی بن سایه‌ی دارخورما، خه‌ریکبوو له هه‌موو ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی چه‌جی دایکم بکه‌ومه گومان. بیرم کرده‌وه به‌لکو ئه‌و هه‌روه‌ک جاران به‌وه سه‌رقال بئ چیرۆکم بۆ بگێریته‌وه، به‌لام خۆ ئیستا ئه‌و په‌ریوه‌ته حاله‌تیکێ دیکه‌ی پۆحی. تۆ بلی ئه‌وه راست

بی، تو بلی هیزی شاراوهی ورینه‌که‌ی هه‌موو شتیکی لی بستینته‌وه، ته‌نیا هیزی چیرۆک گیزانه‌وه‌کانی نه‌بی؟ یان تو بلی، ئەو هیزی چیرۆک گیزانه‌وه‌یه دوایین شت بی که له دهستی مایی؟ ده‌شکرئ له ریئی ئەو سه‌فه‌ره‌خه‌یالاوییه‌یدا، پلانیکی وای هه‌بی، که من، پۆله له‌ده‌ستچووه‌که‌ی، بگه‌رینته‌وه بن بالی خوی. یاخود ئەو به‌و کاروانی حه‌جه‌ی، که هه‌نگاو به هه‌نگاو په‌ره‌ی پیده‌دا، به لارییه‌ک و له‌گه‌ل تووریکی پر له یادگاری و دیارییدا به‌ره‌و نیشتمان بگه‌رینته‌وه؟ من نه‌مه‌زانی ئاخۆ ده‌بی چیکه‌م. هه‌ل‌ستام و وه‌ک و شتریکی سه‌رلیشیواو به‌نیو له‌که‌دا غارم دا و پر به ده‌نگم هاوارک کرد: "که‌ی ئەسته‌یره‌کان ده‌رژین، که‌ی چیاکان ده‌هه‌ژین. که‌ی ده‌ریاکان هار و هاجانه هه‌ل‌ده‌چن، که‌ی..."

ئه‌ری ئەوه چ واتایه‌ک ده‌داو من به‌ره‌و کوئ هه‌نگاوه‌دینیم؟

من به خۆشم له‌وه تینه‌گه‌شتم و به‌ره‌و هیچ شوینکیش نه‌ده‌چووم. به‌لام خۆ من نه‌مه‌توانی راستی و ناراستی له‌یه‌ک جیاکه‌مه‌وه.

ئیمه زیاتر لیمانخوپی و له شوینکی دیکه‌ش لاما‌ن دا، تا کات بکوژین. دایکم و خوشکم خه‌ویان لیکه‌وتبوو، ژنه‌که‌شم له ته‌نیشتمه‌وه سه‌یری وینه‌کانی نیو مۆبایله‌که‌ی ده‌کرد. رادیوی ترومبیله‌که‌ش کرابووه‌وه، له‌سه‌ر ویستگه‌ی ئەلجه‌زیره‌دا هه‌واله‌کانی جیهانی ده‌خوینده‌وه. له‌پریک باس هاته‌سه‌ر له‌ناو‌بردنی پیاویکی ئیرانی له ئیسته‌نبۆل. له‌گه‌ل بیستنی هه‌واله‌که‌دا، ژنه‌که‌م قیت دانیشته‌وه.

دوو که‌سی ده‌مام‌کار به‌سواری ماتۆریکه‌وه ته‌قه‌یان له به‌ریوه‌به‌ری که‌نالیکی ته‌له‌فزیۆنی کرد. که‌ناله‌که‌ش یه‌کئ له که‌ناله هه‌ره به‌ناو‌بانگه‌کانی ئیرانی بوو، که له ئەمریکاوه په‌خشه‌ده‌کرا، به‌رنامه‌کانی خۆی له ریگه‌ی

مانگی دەستکردهوه بو ملیۆنان ئێرانی له نیشتمان بلاودهکردهوه، بهرنامهکانیش به دلی دەسهلاتدارانی ئێران نهبوو.

ژنهکه محهپهسا. "ئای چ ناخۆشه،" ئەو قسهکهی به هۆلهندی کرد. "خۆی زۆر چاکمان کرد که نهچووینه تورکیا."

منیش وا وهلامم دایهوه: "ئوه چ گرفت نییه، ئەوان دەستیان دهگاته ههموو شوینیک. له دهبهیش پارێزراو نیت."

"چی قهوماوه؟" خوشکهکه م که گوئی له گفتوگۆکه مان بوو، وای پرسی.

"هیچ." منیش وام پیگوتهوه بو ئهوهی هیچ ترسیکی له لا پهیدانهبی.

به بیدهنگی زیاتر لیّمخوری. خۆی نهدهبوايه ئەو ههواله، گهشتهکه مان لی تیکبدا، بهتاییهتیش نهدهبوايه دایکم ههستی پی بکا. دەسهلاتداره ئێرانییهکان دهیانویست بهو کردهوانهیان، ئەوه نمایش بکهن، ئاخۆ کامهیان دهسترۆیشتووترینیانه. بهلام خۆ میشکی مرۆف جوره سیستمیکی خۆپاریزی وای پهههپیداوه، لهو جوره تاوانانه نهترستی.

کهمیک دوای ئەوه گهیشتمه ئههوزهبی. شارهکه روخساریکی نیشاندا، که لهگهڵ شوینه پیرۆزهکان دهگونجا. شوینهکه زۆر سهوزایی بوو، ئەو گومانهی لهوئ له ههموو لایهک بلاوببونهوه، لهبن تیشکی پۆژدا نایابانه دهبریسکانهوه. لهبهر ریگهوبان و گۆرهپانه نوێیهکانیش، سیستمی نافیکیشنهکه مان نهیتوانی ئاراسته ی مزگهوتهکه بدۆزیتهوه.

ماوهیهکی پیچوو، تا ئاراسته راستهکهی ریگهکه مان دۆزییهوه.

ئىنجا لە ناکاۋ گومبەزى مزگەوتە سىپىيە گەورۆنەكەمان لى ۋەدەرکەت.
دياربوو مەلبەندىكى دىيىنى ھونەر و بيناسازى عەرەبى بوو. دەق ئەو
شۈينە بوو كە پىۋىست بوو داىكم بۆى بچى. بەبى سەردانکردنى ئەو
مزگەوتە، گەشتەكەى بە گەشتىكى تەۋاۋكراۋ دانەدەندرا.

له مزگهوتی که وره ی «شیخ زاید» دا

ترومبیله که م له گه راجه به رینه که ی لای مزگه و ته که ږاگرت. له ږاستیدا خو ئه وه مزگه وت نه بوو، به لکو نمایشیکی ده سولات بوو، یا خود ململانیه کی شیخ زاید بن سولتان ئال نه یان بوو، تا هرگیز له یاد نه کړی، ئه مه ش له وکاته ی هه ستیکرد، هیزی ورینه کړدن له لای ئه و، ورده ورده ده یگه یه نیته جیهانی فه رامو ش.

کاتی له ترومبیله که دابه زین و به نیو گه راجه که دا ږویشتن، لاقه کانی دایکم بینین ده له رزین. ئاخر ئه و پیرو زگایه هه روه ک ئاسمان و ابوو، بی ده روزه بوو، مرو ده ی توانی له هه موو لایه که وه بو ی ږوا. ږیچکه کانیشی به گرانبه هاترین مه ږمه ږی دنیا کاشی کرابوو، باخه که شی وا لیدرابوو هه روه ک باخه کانی به هه شت و ابوون، ئه وانیه له قورئاندا وینا کراون.

نافووره ی گومه کانی له و گه رمایه دا به نه رمی دلوپه ئاوی ته ږ و فینکیان به ده موچاوماندا ده دا. ته نانه ت خودی ژنه که شم، که هر حه زی لینه بوو له گه لم بیته ئه و شوینه، له سه رسامیان ده مبه شکه ی گرتبوو، واقورمانه که ی له چاوه کانی دا دیاربوو. گلوپه کان ورده ورده هه لبوون، تیشکی پیروزی تی پتربیان به مزگه و ته که ده به خشی.

ئیمه تازه گه یشتبوینه لای ده روزه ی ئاسایشی مزگه و ته که، له ږږیکه وه یه ک دوو هه زار که سیکی سپی پو ش، که جلیکی عه ره بی بوو، به دروشم کیشانه وه به ده رکه و تن: دانیش توانی ئه و ی هه روه ک چو ن بو نویژی هه ینی ئاوه اش بو سالروژی کوچی دوا یی شیخ زاید بن ئال نه یان هاتنه

مزگهوتى، ئەوھش ئاپۇرايەك بوو، من پىۋىستىم پىيى ھەبوو، بۇ ئەوھى بە باشى لەگەل ناوھرۇكى گەشتەكەى دايكم بگونجى.

ئىمە بە رىز لەلای دارە پروناككراوھكان وھستاین و سەیرمان كىردن. لەدوای رىزە دوورودىژەكەى پىاوان، سەد دوو سەد ئافرەتیش بە جلى سىپىۋشەوھ دەرویشتن.

ئىمەش دەمانوئىست بەدوای ئاپۇراكە بچىنە نىو مزگهوتى، بەلام لای دەرگە⁴³ گەورەكە رىگەيان نەداين. وھك گەشتىارىك دەباوایە بە دەروازەى تايبەت بە گەشتىارانوھ بچىنە ژوور. دوای پشكنىكى ئاسايشانەى زور و لە كۇتايىدا توانىمان بچىنە نىو مزگهوتەكە، بەلام لەبەر نوئىژى ھەينى بۇمان نەبوو بەشە ھەرە گىرنگەكەى مزگهوتەكە ببىنين.

ئای چ ھەيف و مخابن بوو، دايكم نەتوانى ئەو ھەينى، نوئىژىيان لەگەلدا بكا. من پالنىكم بە دايكمەوھ نا، تا بۇ پىشەوھ برىواو بە دەرگەوانەكەشم گوت: ئىمە بەتايبەت لە دوبەيەوھ بۇ نوئىژى ھەينى ھاتووين.

- "بۇ گەشتىاران قەدەغەيە بچنە ژوور."

- "خۇ دايكم گەشتىار نىيە. ئەو بەتايبەت بۇ نوئىژى ھەينى ئەو رىگەيەى برىوھ. من بەتايبەت ترومبىلىكم بە كرى گرتووه تا لە كاتى خوى بىگەيەنمە ئىرە."

⁴³ دەرگە، دەرگە، لەوانەيە لە تىروانىنى يەكەمدا يەك واتاين ھەيى، بەلام لە ھەندى دەقەر، بەتايبەتەى لە بالەكايەتى، جىاوازيان ھەيە، دەرگە لە دەرگە گەورەترە.

ئەو ھەندىك بىرى لە قسەكەم كردهو و سەيرىكى دايكىمى كرد، دياربوو
فېرى بەسەر گەشتيارانەو نەبوو. ئىنجا سەرىكى رەزامەندى لەقاند و گوتى:
"بەلام ئىو نەبى بەو شىوئە بەنە شىوئە نوپژكردنەكە، دەبى جلى
نوپژكردن بپوشن." خۇ ئەگەر بمانويستبا بچووباینە ژوور، دەبوایە جلیكى
نەرىتیانەى ئەوان دژداهشەیهكى سپى بوو، كە تاییەت بە گەشتياران بوو،
بپوشین.

منیش رووم لە ژنەكەم كرد.

یەكسەر گوتى؛ "پیاوئەكە، من ئەو لەبەر ناكەم."

خوشكەكەشم نەیدەوئیست جلهكان لەبەر بكا.

جاری وا ھەیه كاتوساتى وات دیتەپیش، سەخلەت دەبى، یان ھەر خۆت
بەخۆتەو سەرسام دەبى. تیگەیشتنەكەم وایپىگوتم، نەبى ئەو دژداهشەیه
لەبەر بكەم، بەلام خۇ منیش حەزم لیبوو.

لە ژنەكەم پرسى: "باشە چى دەكەى؟"

"لەگەل خوشكەكەت دەچین قاوئەیهك دەخۆینەو، پاشان بەو نئوئەدا
پیاوسەیهك دەكەین تا لە نوپژەكە دەبنەو."

ئەوان رۆیشتن و منیش لەگەل دايكم لەوئ مامەو.

دەرگەوانەكە دژداهشەكەى دامى. لە بەر ئاوئینەدا خۆم نەدەناسیئەو. باشە
چۆن دەتوانى لەبن ئەو بەرگەدا ھەلبكەى، بەرگى ئەو كەسانەى كە ھەمیشە
باوئەت و ابووئە ئەوان ئەلفبیتكە، زمان، موزىك و پەرسنگاكانتیان لى زەوت
كردووى؟

خۆی دەبوو من پێیکەنم، چونکە میژووی ۱۴۰۰ سالە ی رابردوو هیشتاش
 رەفتارەکەم دیاری دەکا. تاسەمەند بووم بزەنم دایکەم چۆنم لێدەروانی، بەلام
 خۆ ئەوم نەبینی، ئەو رۆیشتبوو. تۆ بلی ئەویش لەگەڵ ژن و خوشکەکەم
 چوو بیتە دەر؟ نەخیر، وا نەبوو. من گەرماوە لای خالی پشکینینی
 ئاسایشپاریزەکە و لەویشەو تەماشام کرد، بەلام خۆ لەویش دیارنەبوو. لە
 گەرچەکەش نەبوو. خیرا چومە دیوی پشستەو هی شوینی پاسەوانەکان و
 لەوێوە زیاتر سەیری مزگەوتەکەم کرد، بەلام لەوی لێنەگەرەن زیاتر برۆم
 و پاسەوانەکان میان گەراندەو لای خالی پشکینینی ئاسایش. لەو نیوەشدا
 کۆمەلێکی دیکە وەرژوور کەوتن. پیاوەکان هەر بە پیو پشکیندران،
 ئافرەتەکانیش لەپشت پەردەیهکی رەشی تۆخدا ریزیان بەست و پشکیندران،
 لەنیواندا ئافرەتی گەشتیاریش هەبوون بە خۆیان و جەلەببیه سببیهکانیان.
 من شتیکی وام بۆهات، بەلکو دایکیشم لەپشت پەردەکەو بی.

هەلبەتە نەمدەتوانی بچم و ئەو دیوی پەردەکە ببینم، ئیدی لەوێوە بانگم کرد:
 "دایکە! ئەری تۆ لەوێ؟"

بەلام خۆ هیچ وەلامیک نەبوو.

"ئەری دایکە، گویت لیمە؟ من چاوەرێی تۆ دەکەم، تۆ لەوێ؟" دیسان وەها
 بانگ کردەو.

دیسان هیچ کاردانەو نەبوو. یەک دوو ئافرەتی مووزەردی رۆژئاوایی
 لەبن جەلەببیه سببیهکانیاندا کە لەپشت پەردەکە هاتنەدەر، پێدەکەنین. دوای
 ئەوان ژنیکی بەتەمەنی لەرولاواز بە خۆی و جەلەببیه سببیهکە لەپشت
 پەردەکە هاتەدەر. ئەو گەشتیار نەبوو، بەلکو حاجی بوو، تەزبیحیشی
 لەدەستدا بوو. ئەو سەیری خەلکانی دیکە نەدەکرد، هیچ باکیشی بەو

جهنجالييهی دهوروبهري نهبوو. دلّم توند لييدا و گهرماييش گهيشته سهرم
و تيني بؤ هينام.

"دايکه." به هيواشي وام گوت و بهرهو لای چووم.

به بي دهنگی بؤ دهرهوه رينوینيم کرد. ئیستا هر نهشمدهتوانی لهگهلی
بدویم. من نهمدهزانی ئاخو بهو جلو بهرگه دلخوشه یان نا. لهبن ئهو
جهلهبييه سپييه دا، نهمدهتوانی پيلي بگرم. وهک ئهوه وابوو که هر دايکم
نهبي.

هيشتا هر سهر قالی ئهوهبووم، ئهو ناوه بناسم و ريگهی هوّلی نويزکردن
بدوزمهوه، ئیدی لهو کاتهدا سهدان کهس بهجلی نويزهوه پهيدا بوون. ئهوان
دروشميان دهگوتهوه، که پيشتر زور جار گويم لینی بووه، ئهويش ئهو
دروشمانه بوو که ملیونان له حاجييهکانی مهککه کاتی له کهعبه، له مالی
ئهلا نزيک دهبنهوه، به دهنگ دهليينهوه.

"وحدههو وهحدههو لاشهريک لهه"

لا ئيلا هه ئيلا لهلا، لا ئيلا هه ئيلا ئيلا لهلا"

منيش جهزبه گرتمی. ئهو خه لکهی هاواريان دهکرد، زور بيرهوهري تافی
منداليتيان هينامهوه یاد. خوئی ئهوهش زورباش بوو، که ژنهکه م نهبيينيم،
چونکه منيش لهگه ل حهشاماته که تيمه لکرد هر دهمگوتهوه:

"وحدههو وهحدههو لاشهريک لهه"

گهلو، خو من ديندار نيم، بهلام بروام به هيزی هه لچووی بهرجهسته بووی
خه لک ههيه. کهعبهش، ماله کهی ئهلا، نمونهيه که لهوه. مالی کهسيکه، که
تهنيا له نيو حهکايهت و دهقه کونهکاندا دهژیی. "وحدههو وهحدههو"

وهددههو" بۆ ئەوەی که له مال نییه. لهسەر بنه‌مای ئه‌و برۆایه‌دا، پیموایه
ئهم نوێژکه‌رانه لهسەر ئه‌و رێگه‌یه نین که ئه‌للا بپه‌رستن، به‌لکو خه‌ونه‌که‌ی
دایکم به‌دیبینن. هه‌رچۆنیک بن، شته‌که کاری خۆی کرد.

گورده‌مه‌که به‌تایبه‌ت له پیاوان پیکهاتبوو. هه‌ر به تهنیا شه‌ش ئافره‌تیک له
پشتیان‌ه‌وه ده‌رۆیشتن.

من و دایکم له‌وئ ره‌ق به‌ی ده‌نگی وه‌ستاین، له پال رێگه‌که‌ی ئه‌وان
وه‌ستاین، تا هه‌موویان تیپه‌رین. پاشان دایکم بریاریدا ره‌گه‌ل ده‌سته‌ی
شه‌ش ژنه‌کان بکه‌وئ. منیش به مه‌ودایه‌ک له دوا‌ی ئه‌وه‌وه رۆیشتم، تا
چاوم لیبی.

گورده‌می خه‌لکه‌که گه‌یشه‌ ئیو مزگه‌وته‌که. ئەوەی له‌وئ بینیم، له شوینی
خۆ ره‌ق و بیده‌نگی کردم. توم‌ه‌ز بیگومان شیخ زاید بن سولتان ئال نه‌ه‌یان
به دروستکردنی ئه‌و مزگه‌وته‌ خۆی به نه‌مری هیشته‌بووه‌وه، ماله‌ نمایشیکی
نمونه‌یی بۆ ئه‌للا. به‌لام تا ئه‌و راده‌یه‌ی ئه‌للام ناسیبی، دلنیا‌بووم ئیره‌ی
به دل نه‌بووه.

من به دوا‌ی نوێژکه‌راندا له هۆلیکه‌وه بۆ یه‌کیکی دیکه رۆیشتم. له پاستیدا
خۆ ئه‌وانه مه‌ودای نوێژکردن نه‌بوون، به‌لکو پیشه‌نگای هونه‌ری عه‌ره‌بی
بوو: داری ئالتونی به گه‌لای نایابی که‌سکی گه‌وه‌هه‌ر و به‌رده‌مرۆاری که
تیشکی رۆونا‌کایی ده‌دایه‌وه.

ئه‌و نوێژکه‌رانه زۆرجار ده‌بینران، به‌نیو ئه‌و بۆشاییه ئه‌فسووناویه‌ی نیو
مزگه‌وته‌که‌دا رۆیشتن، زۆری پینا‌چی نوێژه‌که‌یان داده‌به‌ستن.

له‌نیو ئه‌و هه‌موو نوێژکه‌راندا، من تاقانه بووم، هه‌روه‌ک مندالیک به
سه‌رسامیه‌وه سه‌یری ئه‌و هه‌موو پارچه هونه‌ریانه‌ی ده‌وروبه‌رم ده‌کرد.

هەر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو، بوومه جيسه‌رنجی ئاسايشپاريزه‌كان و له‌په‌ر گه‌يشتنه‌ سه‌رم. ئه‌وسا تيگه‌يشتن كه من و دايكم گه‌شتياری پوژ بووين، به جلی نويزكه‌رانه‌وه په‌گه‌ل ته‌وژمی گوردمه‌كه كه‌وتبووين و خو‌مان به ني‌و مزگه‌وته‌كه‌دا كردبوو. يه‌كی له پاسه‌وانه‌كان به غار به‌ره‌و لاما‌ن هات، ريگه‌ی پيگرتين و به عه‌ره‌بی پيگوتين:

- "به‌رينه‌وه، وهختی نويزه، ئيره جاري بو گه‌شتياران قه‌ده‌غه‌يه."
- منيش پيگوته‌وه: "ئاخر ئيمه‌ش ده‌مانه‌وی نويز بکه‌ين."
- "نه‌خير، جاري نا، دواتر، دواي ته‌واوبوونی نويزی هه‌يني."
- "ئاخر خو دايكم به‌تاييه‌تی بو نويزی هه‌يني هاتووه. قه‌يناكا من ليره ده‌مينمه‌وه، به‌لام ليگه‌ري با ئه‌و برواته ژووره‌وه، خو جه‌له‌بيشی له‌به‌ردايه."
- "ئيس‌تا نا. دواتر، دواي ته‌واوبوونی نويزه‌كه." ديسان پاسه‌وانه‌كه هه‌ر وای پيگوتينه‌وه.
- "ئاخر خو بو ئه‌للا هيج جياوازی نيه‌يه، كه كی بيته ماله‌كه‌ی ئه‌و نويز بکا." هه‌ولمدا كه‌م تا زور به عه‌ره‌بيیكي دروست وای پي‌لیم.
- "نه‌خير، نا، قه‌ده‌غه‌يه. حه‌رامه."

هه‌ولمدا رکیفی خو‌م له ده‌ست ده‌رنه‌چی، چونکه نه‌مده‌ويست سه‌ردانه‌كه‌ی دايكم ليره له لای پاسه‌وانه‌كه‌ی مزگه‌وتی کوتايی پي‌ين. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شم نه‌ده‌ويست پيلي بگرم و به يه‌كه‌وه بچينه قاوه‌خانه‌يه‌ك، قاوه‌يه‌ك له‌گه‌ل پارچه كينک بخوين و به‌س. هه‌ر بۆيه به نه‌رميه‌وه پالم به دايكمه‌وه ناو به پاسه‌وانه‌كه‌شم گوت: "ئه‌و ده‌چی نويز ده‌كا. توش نابي ريگه‌ی ليگري."

"ئىستا نا. دواى نوپژدهكه!" واى پيگوتم و پاليكىشى پيوه نام. ئىنجا چوو له بهردهم دايكىشم وهستا، دهستی دايه بييسيمهكهى و به عهره بى شتيكى گوت. له ماوهى يهك دوو خولهكدا دوو ههيتى ديكه هاتن، دواى ئه وهى تيبينيان كرد، ئيمه ئيرانين، رهوشهكه خراپتر بوو، له دهست دهرچوو. له هيكه وه هه موو ئه وه جهنگه ئاينيه ميژوويانهى نيوان فارسه كانى سه رده مى كوّن و عهره به كان سه رى هه لدايه وه.

ئه وان سوننه بوون و دايكم و و منيش له چاو ترووكا نيكدا بووينه شيعه. ئاخر نوپژكردنه كهى سوننه كان جياوازه له هى شيعه كان. ئه وان له كاتى نوپژدابه ستندا دهسته كانيان دهخه نه سه ر يهك و له سه ر سينگ دايدنه ين، له كاتيكدا شيعه كان باسكه كانيان له تهنيشت يه كدى بو خواره وه به هه ر دوولاي راسته و چه پدا به رده دهنه وه. ئيدى ئيمه نه ده بوايه تيكه ليان بين. له سه رووى هه مووشيه وه، هه راي «يه مهن» له گوريدا بوو، له وى شه ريكى گه رم له نيوان شيعه و سوننه دا هه لگيرسا بوو، هه روه ها له سووريش جهنگ هه بوو، كه ئيران و جيهانى عه ره ب به رانبه ر يهك وه ستابوونه وه.

"دهى بو دهره وه!" يه كى له هه يته كان به و دارهى له نيو دهستى دابوو، ئاماژهى بو ئاراستهى گه راجه كه بو كردين.

ئه وان واين رهفتار له گه ل كردم، وهك ئه وهى من له نه خشه م دابى، بچمه ژووره وه و مزگه وته گه وره كهى «شيخ زايد بن نهه يان» به قينمه وه. كاتيكيش مه لاي مزگه وته كه م له گه ل كو مه ليك له پياوى سه رو ريش بو ز بينى، كه له دهرگه يه كى ديكه دا ده چوونه شوينى نوپژكردنه كه، بانگم كرد: "هؤو، ئيمام! دايكم دهيه وى نوپژ بكا، به لام ئه وانه لى ناگه رين بيته ژوور."

ئىمام ھەر خۇشى لە گورە نەبرد. پىدەچوو عەرەببەكەى من وەك
وەرگىرانەكەى «گولگ» بى. كەواتە دەبوو ئىمە دەفن بىن ⁴⁴.

كارىكى گەوجانە بوو لەگەل ئەو ھەيتانە سەبارەت بە مېژووى جەنگە
ئۆلىيەكانى بەسەرچوو بکەوینە مشتومر. دەبوايە بىر لە شتىكى دىكە
بکەمەو، تا ھەر چۆنىك بى دايكم بگەيەنمە نزيك ئەللا.

تاکتيكىكى ئەزمونى رابردوى سياسىيم بە كەلک ھات: ھەنگاويك بکشيوە
دواو، بۆ ئەوئى دواتر بتوانى دوو ھەنگاويك بىتتە پىشەو. ئىدى پىلى دايكم
گرت لەوئى رۆيشتىن، بۆ ئەوئى ھەيتە و پاسەوانەكان ھەست بکەن
دەمەقالیەكەيان بردۆتەو. ئىمە لە شوينى نويزکردنەكە دەرچووين، بە
يەكەو، تا ئەو شوينەى دەرکرا برۆين.

بە مەزئەى من، دايكم ھەستىكى وای ھەبوو، ئىمە ئىستا لە «المسجد
الحرام»، لە گەورەترىن مزگەوتى جىھانداين، لەو شوينەى كە كەعبەى لىئە.
ئەو سەيرى ئەو ھەموو زىر و گەوھەرانەى دەرکرد كە دەقە پىرۆزەكانى
پىنووسراونەتەو، لە بانەو بە بنمىچەكەو دەبرىسكىتەو. كاتىكىش
نويزەكە تەواودەبى، ئەوا دەتوانى جارىكى دىكە بىتەو ئەو شوينە و ببىنى.

دواى كەمىك رۆيشتن، چووين لەوئى لەسەر تەختەبەندىك دانىشتىن تا
پشووويك بەدەين. لەوئى نىگام كەوتە سەر خانووويك كە پاسەوانىكى
چەكدار بە جلى ئالووالاى يەكپۆشى بۆنەيەكى تايبەت ئىشكگر بوو.
پىدەچوو مەزارىك بى. منىش لە شوينى خۆم ھەلسام، بەرەو ئىشكگرەكە

⁴⁴ دەفن بوون، برۆ دەفن بە! ئىدىمىكە بۆ رۆيشتىكى ناچار، يان رۆيشتن لە مالىك كە
بەخىرنەھىندرابى و فەرموى لىنەكرابى، بەكار دى. و.

چووم. ئەو بیدەنگییەى نوێژکردنم قۆستەووە و بە پاسەوانەكەم گوت:
"سەلامون عەلەيكەم. ئەرى ئەم شوینە چییە؟"

من دەبوايە هەموو توانام بەكاربەینم، تا شیوەزارە قورسە عەرەبیەكەى
تیگەم. خۆ ئەگەر هەلە نەبوویم، ئەو ئیشكى لە گەنجینەیهك دەگرت، كە
تەنیا میوانە پلەبەرزەكان دەیاننوانی سەردانى بكەن. بۆ گەشتیاران نەبوو
پى بنینە ئەوى.

منیش پرسیم: "باشە بۆ چى، ئەو چ جۆرە گەنجینەیهكە؟"

ئەگەر باش تیگەیشتم، لەویدا شیخ زاید بن سولتان ئال نەهیان نیژراوە.
هەروەها چەندین كەلوپەلى گەرنكى هەندى لە سولتانەكان لەوى هەلگیراون.
هەر لەوى شوینیكى تاییەتیش بە پیللو، شمشیر، عەبا و مۆرى پیغەمبەر
محەمەد هەبوو. یەكەمین دانەى قورئانیشى لیبوو، كە دانەیهكى سەد كیلۆ
قورسە، بە دەستخەتى كوفى لەسەر كەولى گوێرەكە نووسرابوووە.

"یەكەمین دانەى قورئان؟ كەوش، عەبا و مۆرەكەى محەمەد؟" من وام
لیپرسی.

ئەویش سەرى لەقاند.

كەواتە ئێرە ئەو شوینەیه، دەبى دایكەم بیبینى. بەلام چۆن بتوانم بیبەمە
ژوور؟

لای خۆم خەمڵاندنیکم كرد؛ پیاووەكە و گەلایەك لە پارە كە وینەى شیخ زاید
بن سولتان ئالنهەیانى لەسەربى، بیدەمى. بەلام خۆ ئەو كارەم مەترسیدار
بوو، لەوانەبوو یەكسەر لەوى دەرمان بكا. خۆ ئەگەر بمەوى شتیك بە
دەست بینم، دەبى راستگۆیانە بۆى بچم. منیش كەوتمە سەر گیرانەوهدى
بەسەرھاتەكەى خۆم:

- "ئەم پيرەژنە داىكمە. ناوى شابانوو، واتاى شازادە دەدا.

پاسەوانەكە نىگايەكى لە داىكم برى.

پىمگوت كە داىكم لە تاران دەژى و خوشم لە ئەمستردام و ناشتوانم بگەرئيمەو نىشتمانەكەم. ھەر بۆيەشە وامكردوھ بىتە دو بەى تا بىيىنم، لەوانەيە ئەمە دوا دىدارمان بى. ھەروەھا دەربارەى وړينەكانىشم بۆ باسكرد. گوتم ھەميشە داىكم خەون بەو دەبىنى، بچىتە مەككە و ئىستاش پىئوايە ئيمە لە «المسجد الحرام» داين.

پاسەوانەكە ھىچ كاردانەو ھەيەكى نەنواند. من دەبوايە پەلە بكەم، خەرىكبوو نوؤژەكەش تەواو دەبوو. بە دووداييەوھ پرسىم:

- "ئەگەر زەحمەت نەبى، دەتوانى شتىك بۆ داىكم بكەى؟"

دىسان پاسەوانەكە سەيرىكى داىكمى كردهوھ كە بە ريز و ھەپەسانەوھ سەيرى گولە ئالتونىي و دىنگەكانى مەزارەكەى دەكرد.

كابرا پرسى:

- "چى؟"

- "لئىبگەرى با پىلاو و عەبا و شمشير و مۆرەكەى پىغەمبەر بىنى."

- "ئەو سلەمىەوھ: "نەخىر، نەخىر! ھىچ كەس بەدەر لە سولتان و پاشا و سەرۆك دەولەتان نەبى، بۆيان نىيە بچنە ژوورەوھ."

- "من ئەوھ دەزانم. بەلام تۆ دەتوانى وھا بكەى كە بى. دەى لئىبگەرى با داىكم پىلاوھەكانى محەمەد بىنى. ئەمەم بە شىوھەكى لئىبراوانە پىگوت.

نازانم بۆچی پاسهوانه که دواى ساتى بيدهنگى، ديسان نيگايه کى بريه دايکم. ئەوسا، ههروهک ئەوهى ئەللا کارهکەى ريکخستى، پاسهوانه که بهرهو پووى دايکم رۆيشت، دهسته گهورهکەى لهسه ر شانى داناو به نهرمى بهرهو ده رکهى مهزارهکەى پال نا. ده رکهکەى کردهوه و ليگهرا دايکم بچيته ژوور.

لهمه باشت ر نه دهکرا، دهبوو خواوهند هه ر خوى کاروبارى دايکم ريکبخا. مهزنايه تى پيروزي تى ئەو لهو ساته دا لهوى ئاماده بوو. من نه ميبنى، بهلام ئەو لهوى بوو.

ئىنجا چوومه لاي ههوزه ئالتوونيبه که، دهست و چاوم شويشتن و هه نديک ئاوم بهسه ر سه رما کرد تا له ئانوساته که دا بژيم. بينيم له دووره وه ژنه که م وه ستابوو، منيش چوومه لاي.

به سه رسورما وييه وه پرسى: "ئەرى بۆ وا ته رى؟ دايکت له کوئيه؟"

- "له ژوورى گه نجينه که يه؟"

- "چى؟ له کوئى؟"

منيش وه لامم نه دا يه وه، ئاخ ر خو ناتوانى ئەو جو ره شتانه روون بکه يته وه. لي م پرسى: "ئەدى خوشکم له کوئيه؟"

- "من چووزانم. جاري کى دى له گه ل ئيوه بۆ هيچ شوينيک ناروم. هه موو شوينيکى به دوا دا گه رام، نازانم له کوئيه."

- "له وانه يه چووبيته کتبخانه کهى مزگه وتى. خيرا ده چم چاويکى لي ده که م."

خوشکم له کتیبخانهی مزگهوتی نه بوو. له وانه یه چووبیته هۆلی نویژ. ئیستاش له نویژ بوونه ته وه، هر دهبی له گه ل نویژ که ران بیته ده ره وه. به لام خو له پینشدا دهبی بچم دایکم بهینمه وه.

پاسه وانه که ی مه زاره که له وی، له به ردهم ده رگه ی مه زاره که ره ق و بیده نگ وه ستابوو، تیبینیشم کرد، نایه وی له گه لم بدوی. منیش ئاوا له وی بو ماوه ی ده خوله کیک له لای دینگه که وه ستام. له به رئه وه ی دایکم هر نه هاته در، به پاسه وانه که م گوت:

- "ئەری دەکری دایکم بهینیتە دەر؟"

ئەویش چوو زور، به لام به بی دایکم هاته ده ره وه.

- "ئەو له وی نه ماوه، به ده رکه ی پشته وه چۆته دەر."

منیش غارم دایه ده رکه ی ده ره وه ی ته لاره که، که پاسه وانیک دیکه ی لئوه ستابوو.

- "ئەری هۆ پاسه وان، به لکو بزانی پیره ژنیک تازه لیره هاتیتە دەر، بو کوئ چوو؟"

ئەویش ئاماژە ی به شوینی نویژ کرد، هه نوکەش زور جه نجال بوو. منیش هه موو سووچیکى بو گه رام، به لام له هه یچ شوینیک نه مدوزیه وه.

بینیم خوشکه که م له ده ره وه ی گورده می خه لکه که وه ده رۆیشت. ده ستیکم بو هه لوه شانند و بانگم کردی: "ده ی وەرە! دایکه رۆیشتوو!"

- "چۆن، بو کوئ؟"

- "خۆ ئەگەر بچیتە لابلالی ژنهکان بگه‌رپیی، ئەوا منیش دەچمه دەرەوه لیبی دەگه‌رپیم. دەترسم له‌گه‌ل نوێژکه‌ره ژنهکان چوینته‌ دەر."

خوشکه‌که‌م بۆ ژوور و منیش بۆ دەرەوه غارم دا، چوومه لای پاسه‌کان، که هه‌ندی دوورتر له‌ دەر‌وازه‌که وه‌ستا‌بوون. چومه نیو پاسه‌کان، بینیم ژنه‌کان دانیشتون، به‌لام دایکم له‌ هیچ کونیک ديار نه‌بوو.

گه‌رامه‌وه لای هۆلی نوێژان. ئیستا ژنی لینه‌ماون، ئەو په‌رده‌یهی ژن و پیاوی له‌یه‌ک جیا‌ده‌کردنه‌وه لادراوه، به‌لام خۆ هیچ ئا‌فره‌تیک له‌وی نه‌ماوه، به‌تالو‌حه‌تال. له‌ ریی دەرکه‌یه‌کی دیکه‌وه خیرا چوومه دەر و چوومه لای خالی پشکنینی ئاسایش‌پاریزی، چوومه لای ئەو شوینە‌ی، که دایکم جه‌له‌بیه‌ سپییه‌که‌ی لیوهر‌گرتبوو، به‌لام خۆ له‌ویش نه‌بوو. دیسان گه‌رامه‌وه شوینی نوێژان، ئیستا شوینە‌که بۆ گه‌شتیاران کراوه‌ته‌وه. شوینە‌که پر له‌ میوان بوو.

بیهوده هه‌ول‌مدا ئەوه بینمه‌ پیش چاوی خۆم، که میشکی که‌سیکی و‌رینه‌کار چۆن کار ده‌کا. خۆ ئەگەر هیشتا میشکی کاری بکردبایه، ئەوا هەر له‌و شوینە ده‌مایه‌وه که لیبی بزر بووه، یان ده‌گه‌رپیته‌وه ئەو جیبیه‌ی که جه‌له‌بیه‌که‌ی لیوهر‌گرتوو. هه‌لبه‌ته من ده‌کرا له‌رپی بلندگۆکه‌وه بانگی بۆ رابیرم، لی، پرسیاره‌که ئەوه بوو، ئاخۆ ناوه‌که‌ی خوی به‌بیر ماوه.

به‌ دل‌ه‌راو‌کینیه‌وه له‌ دەرگه‌ گه‌وره‌که‌ی شوینی نوێژان وه‌ستام، چاوم به‌نیو ئاپۆرای گه‌شتیاراندا گیرا. له‌ هیکه‌وه ر‌ووداویکی تافی مندالییم به‌ میشکا گوزه‌ری کرد. هه‌ینی، دوا‌ی نیوه‌رۆیه‌ک که له‌ قوتا‌بخانه ده‌گه‌رامه‌وه، دایکم له‌ ماله‌وه نه‌بوو، ئەمه‌ش شتیکی ئاسایی نه‌بوو. که‌میک له‌سه‌ری وه‌ستام، لی کاتیک ئەو هەر نه‌هاته‌وه، هه‌ستم کرد شتیک له‌ ئارا‌دایه. خیرا به‌ره‌و بازار پامکرد، تا مامم لی ئاگادار بکه‌مه‌وه. به‌ هه‌ناسه برکینیه‌وه گوتم:

- "دایکم له مالئ نییه.
- "لهوانه یه لای دراوسیکان بی.
- "نه خیر، له ویش نییه.
- "به لکو لای به هاراتفرۆشه که بی.
- "نه خیر، له لای به هاراتفرۆشه که ش نییه. هه موو شوینیکی به دوا دا گه رام."

- "له پشت پهرده که ش نییه؟" مامم وای لئیرسیم.

پیده چوو مامم له رهوشه ناچاریه که گه یشتبی، چونکه له شوینی خوی هه لسا، دهستی دایه چاکه ته که ی به لوقی گه وره گه وره به ره و مال هات. منیش به دوایدا رۆیشتم. ئه و هه ر به پیلاره وه لی وه ژوو ره هۆده ی دانیشتن که وت، له باری ئاساییدا هه رگیز وای نه ده کرد، که میک له پیش پهرده که وه ستا، که هۆده ی لیدانیشتنی له کۆگا که جیا ده کرده وه، ئه وسا پهرده که ی هه لدا یه وه. دایکم له وئ، له پشت پهرده دانیشتبوو. که نه فت و ماندوو دیار بوو، وه ک ئه وه ی هیچ چیرۆک نه مابن تا بیانگیریته وه.

ئیدی له پرێکه وه له وه تیگه یشتم، لیره ش له نیو مزگه وته که دا، له هه موو شوینی که هه ر پهرده یه و هه لواسراون. شیتانه به نیو ئاپۆراکه دا به ره و لای پهرده کان غارمدا و پهرده کان هه لده ده دان وه سه یری پشته وه یانم کرد.

به دهستی له رزۆکه وه و به نه رمی پهرده کانم تی ده دان. له وئ بوو، دایکم به بی دهنگی له وئ وه ستابوو. ئه و هیچ چیرۆکی پینه مابوو، گه یشتبو وه کۆتاییه که ی. ته واو بوو.

سەيرىكى كىردىم، نەيناسىمەۋە.

مىنىش ئەۋم نەناسىيەۋە.

داكىم رۆيشتىبوۋ.

که پانه وه بو مال

له دوايين پوژدا دايكم و خوشكم له گه ل خووم بردنه سهر دهريا. به كريگرنتى ترومبيله كه شم بو پوژيكي ديكه دريژكرده وه و به ره وه سهر كه ناراو كه كه وتينه ري. ژنه كه شم برياريدابوو ئه و پوژه له گه ل ژنى برازاكه ي به سهر بيا.

دايكم به خاموشي له پشتى ترومبيله كه دانىشتبوو، له ره وشيكي وا دووره پيريز بوو، نه مانده توانى له گه لى بكه وينه په يوه ندى. به باشى هه ستى ده كرد، كه دوا پوژى به يه كه وه بوونمانه. له وانى هه ره له بهر ئه وه ش بى، له دوينيوه كه وتبته ئه و دوخه.

به فرميسكه وه خوشكه كه م دهويست بانگى بكا.

منيش پيمگوت: "تكايه، لنيگه ري. با به كه يفى ئه و بى."

ترومبيله كه م له وي له شويينيك راگرت، يارمه تى دايكم دا، تا داببه زى. پيموابوو كه ناراو كه له خه لك سيخناخه، به لام خو هيج كه سى لينه بوو. ههروهك ئه وه ي سهردانكه رانى سهر زى زانيبيتان ئيمه ده چين، ئيدى پويشتين و مه يدانه كه يان بو ئيمه چول كردي، ويستبيتان له گه ل دايكم و خوشكم به ته نيا بم. پاشان بوم دهركه وت، ئيمه به شيكمان له شويينه گه شتيا ريبه كان، ئه و شويينه ي قاوه خانه و چيشخانه ي لين، تيه پان دووه. ئيمه گه شتبوو ينه شويينيك كه هه ر لم، زى، پوژ و باى لى هه بوو.

ئىنجا ھەر لەوئى رايەخىكم لەبن دارخورمايەكى تاقانە راخست، تا داىكم لە ساىەى دارەكە و لەسەر لەمەكە دابنىشى. ئەوئىش تىلەچاويكى تىگرتەم، لەوانەيە بۆ دوايىن جار سەيرى كورەكەى بكا. يان لەوانەيە ئەو پياويك ببىنى كە نەيدەناسى، دەريا شىنەكەى لە پشستە و رۆژيش لەسەر سەريەو دەدرەوشىتەوہ؟

خوشكەكەم ئەوئەندە لە دەريا نزىك كەوتبووہوہ، شەپۆلەكانى زىي دەگەيشتنى و نەدەگەيشتنى. باش ھەر گەمەى بە قژەكەى دەكرد. ئاسمان ئەوئەندە سامال و ساف بوو، لەو ساتەدا لە دوورى دوورەوہ، ھىلئىكى زەردباوى ولاتەكەم دەبىنى. بەلئى ئەوئى لە پشست دەرياكە، نىشتمانە، مالمان و پەردەى مالمان لەوئى بوو.

بەراستى ساتەوختىكى دانسقە بوو، داىكم لە لای خۆى نەبوو، خوشكىشم بە بىدەنگى پىي لەسەر ئەوہ دادەگرت، كە ئەوان منيان خۆشدەوئى و ھەزيان لىيە لەگەل خۆيان بمبەنەوہ نىشتمان. لەپرىكىشەوہ ھەر بە جەكانى خۆى رۆيشتە نىو دەرياوہ. سەرەتا پىموايوو ھەر دەيەوئى پىيەكانى لەنىو ئەو دەريا شىنە خودايىيەدا تەر بكا، كە تا نىشتمان درىژ دەبىتەوہ، بەلام خۆ ئەو زياتر رۆيشت و بەرەو قوولايى ئاوەكە چوو.

منىش ھەر لە شوينى خۆمەوہ تەماشام دەكرد، پىموايوو بەلكو دەيەوئى مەلە بكا، ئاخىر خۆ پىشتر كەس لە مالباتەكەمان، لە شارەكەمان، لە ولاتەكەمان مەلەى نەدەكرد. منىش پىشتر مەلەم نەدەكرد، لە ئەمستردام كەمىك فىزىبوم. خۆى ھەر دەبى و ابى، چونكە ئاو لە ھەموو لايەكەوہ ھۆلەنداي بەر ھەرەشە داوہ. ھەنووكە ھەرچۆنىك بى دەتوانم تا بىست مەتر مەلە خۆ بگرم، ھەرودەھا دەتوانم لەسەر پشستىش بۆ يەك دوو خولەك لەسەر ئاو بوەستم. لە حالەتى ناچارىيشدا دەتوانم كەمىكى دى بر بگەم، لەوہش پتر پىويستم پىي نەبوو.

بەم جۆرە لە نێو لەمەكە وەستا بووم، سەیری خوشم دەکرد، تا دەهات زیاتر دەچوو نێو دەریاکە، لە هیکەو هەستیکم بۆ پەیدا بوو، دۆخەكە دۆخی تەنگانە و ناچارییە.

هاوارم کرد: "بۆستە!"

بەلام خۆ ئەو وەلامی نەبوو، لەوانە یە گوئی لیم نەبووین، هەر وەك چۆن دایكەم لە بن دارخورمایەكە گوئی لیم نەدەبوو.

"دە ی بۆستە!" دیسان بانگم کردی، ئەم جارەیان توندتر.

نەخیر، ئەو گوئی لەمن نەبوو.

هەستم کرد ئەوان هەردووکیان پۆشتوون و منیان بە تەنیا جیهێشتوو. ئیدی بە جلەو، تەنانەت بە پیللایەشەو، غارم دا، هەولمدا بە مەلە بگەمە خوشكەكەم.

بەلام وام هاتە بەرچاو، ئەستەمە بیگەمی.

ئای خودایە! باشە بۆ وای کرد، باشە بۆچی هەر بەرەو قوولایی دەریاکە دەروا؟

من مەلەم دەکرد و سەیری دایكیشم دەکردەو، كە وەك كۆتەلێك لەسەر رایەخەكە ی بن دارخورمایەكە دانیشتیوو. لەو زیاتر نەمدەتوانی، دەمیکە بیست مەتر مەلەم تیپەراندوو. ئینجا خۆم خستە سەر پشتم، هەولمدا لەسەر ئاو بمیتمەو، بەلگۆ بتوانم هیشتا بیست مەتری دیکە مەلە بگەم. دیسان مەلەم کردەو، ئیستا خوشكەكەم لێ بوو هیلیك كە لە دوورەو دە دیار بی.

له پریکه وه تیگه یستم، ئاخو خوشکه کهم چ نه خشه یه کی هه بوو، ئه و دهویست من زیاتر به ره و نیشتمان کیش بکا. ئوو، گه رانه وه بو مال.

کار بهم جوړه رویشته و له هیکه وهش گه رانه وهم له بهرچاوان بووه شتیکی نه کرده. خو دی ده بوايه زیاتر بو پیشه وه برؤیشتمايه. دهی هیشتا بیست مهتری دیکه، ئینجا که وتنه وه سه ر پشت تا هه ناسه یه کم بیته وه بهر.

ئیدی هه موو شتیکی گه یشته کوتاییه کهی خو، مه ودای ده ریاش که له نیوان من و نیشتمان بوو، کوتایی هات.

- کوتایی -

پوونکردنه ووه یه ک

له بهر هۆکاری قانونی، ناوه کانی هونیل، نووسینگه ی گه شتیاری و
بارزگانه کان گونجیندراون.

هونراوه که ی هیرمان کۆنیک له کۆبه ره هه مه دووبه رگییه که ی وه رگیراوه.

چەند سەردېڤرېك لە ژيانامەى وەرگېر

- ❖ لە ۱۹۶۸ لە گوندى گرتک لە دۆلى پوسىتى دەقەرى بالەكايەتى لە دايک بووه.
- ❖ لە ۱۹۸۸دا بە کالۆريۆسى لە قانون لە زانکۆى بەغدا وەرگرتووه.
- ❖ لە ۱۹۹۷هوه تا ۲۰۱۲ ئاوارەى ئەورووپا (هۆلەندا و بەريتانيا) بووه.
- ❖ لە پال زمانى زگماکيدا؛ زمانەکانى عەرەبى، هۆلەندى و ئینگليزىش دەزانى.
- ❖ لە ۱۹۸۶هوه هەولى نووسىنى داوه. تا ئىستا ۱۴ کتیبى لە زمانەکانى هۆلەندى و ئینگليزىيەوه وەرگېراون. دەيان وتار و ليکۆلینەوهى قانونى و سياسيشى بلاوکردوونەتەوه.

9. ياخيبون، مناحيم بيگن، يادوههري، وهرگيړان له ئينگليزييهوه،
ناوهندی ئاوير بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولير ۲۰۱۶.
10. خانووهکهی مزگهوتی، قادر عهبدوللا، رۆمان، وهرگيړان له
هۆلهندييهوه، ناههندی ئاوير بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولير ۲۰۱۶.
- 11- کۆدهکهی دافينشی، دان براون، رۆمان، وهرگيړان له ئينگليزييهوه،
ناوهندی ئاوير، ههولير ۲۰۱۶.
- 12- خهتی بزماری، رۆمان، قادر عهبدوللا، وهرگيړان له هۆلهندييهوه،
ناوهندی ئهنديشه، سلیمانی ۲۰۱۷.
- 13- کرده هه ره گرنگهکانی مۆساد، ميخائيل بار زۆهار و نهسيم ميشال،
وهرگيړان له ئينگليزييهوه، چاپخانهی همدی، ۲۰۱۸ سلیمانی.
- 14- له مهککه، قادر عهبدوللا، رۆمان، وهرگيړان له هۆلهندييهوه، چاپخانهی
همدی، ۲۰۱۸ سلیمانی.